

Anno 1671. uig

erkültem mag

S. Hilarij

Kerengyen

herent hat

Taisemore

Anno 1674

Sid. lium D

Eösiho. Lo

Anno 1677

Maria ad

ho fiaa Vha

Anno 1679

Paschat's a

klamar.

Anno 1679. uig

egy nappal

Vigil' h. Ferk

vilagbul magi

i Ferk h. g. a

jelöl mag. attam ei

ny. Ferk egy h. a

mino.

Ex Bibliotheca Conventus Leucensis ad
SS. Nicolaos Ord. Erem. S. P. Augustini

S. Gual

in Fe

Roma

Thom

hac Pa

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

omni

Anno 1687 gy mint a Vigilia
 Sanchi Bartholomei gy nappal Ma-
 cra házas dísomat Gyökü ágjában
 Lázár névű Székelyhamat. 2. vidágra
 akasván Fülpi. Oh Keserves fán
 mi után Jós. és Gent. Székely-
 gyökü hi. Holikán megahoz. Jós.
 és Jós. Sanchi Bartholomei
 Sándor fejét hozonytá a Jós.
 másképen ajánlván, Adh. és C.
 vany. Bont. gy. háza. elvén. Kér.
 Gyökü. és Jós. Sanchi. és Jós.
 nyugodjonak 2. Urban.

Anno 1682. ugar mint Sz: Jovan Ki-
 raly napian Lestkúrem mag es Anno
 1683. Gyoraya Szekeli Boldog An-
 domy napin után mingyarath az Ro-
 may Kerdogy Annyc. Sz: egy haznak
 az Lestkúrem Szekeli, Káltam el Karó
 hazay Tarlomm al.

Anno 1684 die 21. Ma. Vagy mint
Pünköst napján agra János Világos
Sigmond Fialhamar.

Anno 1685 die 14. Maj. Sok keserve
fajdalmai után János és Felsőghy Sig-
mond Fialhamar egyetemes Velagbul
hi felelőse lenni meg. Később János
esetben a Perványi. Egy házban lakott
vagy a Rákóczi utca, Vármegyében
az első Felsőghy.

Anno 1686 die 4. Marcz. Vagy mint Ca-
rminus Csele napján agra János Világos
Christophe Leventimor.

Anno 1687 die 4. Január. Sulyos
betegsége, és fajdalmai Lagado-
zani után János és Felsőghy Rák-
óczi Leventimor hi felelőse lenni
még a Velagbul. Később János
esetben a Perványi. Egy házban
lakott. Egyetemes Amiga. Később
Vármegyében. Egyetemes Felsőghy.

Convent' Eimerfis

Nyomtatott Posomban Árkamitek Zacharias által 1648

O. E. S. B. A.
E. F. J. II. N. 25.

X. a.

1382

Dudvar

244 I.

844.

Teljes

1. rész

AZ TER
TES ES NA

HEDERV

IAN

VRAM

Hedervárán

renczvárának

nak, Zirczy Ap

Pofony Car

nak, &c

Németbicskallera

nak.

Ma

szép ka

tenger

gyon, &

†

AZ TEKINTE-
TES ES NAGYSAGOS

HEDERVARY
IANOS
VRAMNAK.

Hedervarának, és Be-
renczvárának Szabad Vrá-
nak, Zirczy Apátornak, és
Pofony Canonok-
nak, &c.

Nékem bocsúlletes Pátronusom-
nak.

Ma szív - erősítő
szép kaláris, míg a
tenger vize alatt va-
gyon, csakollyan mint

† 2

egy

egy fűvecske, avagy mint egy igen
gyenge lágy fácska, de minek utánna
ki veszik a tengerből, és sok külömb
külömbféle nemzetek között veszik,
láttuk, hogy sokkal szebb, erősebb, drá-
gább az idegen nemzetek között hogy
sem tulajdon heleben a tengerben.

Itt mutattya, kii hasznos, szem gyö-
nyörkődtető-és gyógyító-pirosággal-
festet szépségét, és a tengerből szár-
mozot, de idegen helyeken nevede-
det, nemeségét.

Igaz, Nagyságos Uram, hogy
ez a szép könyvecske, széps-drága
vált akkor-is, mikor csak ama nagy
tekéletes jámbor Kempis Tamás
keze és pennája alatt volt, nem-is
tudott egy nyelvenél többet. de minek
utánna ezt a szép kalárist idegen föl-
dekre hozták, az az sok-féle nyel-
vekre fordították, minek utánna ama
nagy Magyar, nagy Ersek, nagy Car-
dinál Pázmány Péter ezt Magyar
nyelvre fordítván Magyar Ország-
ba be hozta, akkor érzették meg a
több

több nemzettek után a Magyarok is
ennek a szép lélek enyhítő drága ka-
lárifnak nemesességét, és hasznát.

Ama bolond Medusának kigyós fe-
jéből mondgyák a Poéták hogy eredett
vólna a kaláris. de ez a mi neme-
seb kalárisunk nem olyan mérges fő-
ból sült ki, hanem abból az Istenfélő
Istenszerető két ember fejéből. Mert
Kempis szavát nem értették a
Magyarok míg Pázmány tolmácsa
nem volt Kempisnek. Nem is vé-
lem hogy tovább, avagy meszszeb föl-
dre ár adott vólna a kalárisnak, hogy
sem ennek a sok nyelvekre fordítatot
hires könyvecskének hire és neve.

Azért hogy több Magyar értefe lölke
hasznával, a Nagyságod kívánsága
szerént, vionnan ki nyomtatván a
Nagyságod költségén, Nagyságodnak
ajánlom. Tudgya azt Magyar Or-
szágnak nemesfebrésze, hogy a Nagy-
ságos Hedervári familia, Magyar
Országnak mind Papi mind világi
nagy méltóságos fő tisztekben szol-
gált.

gált, olyan lévén mint egy drága és
sokmagas nagyságos Cedrus-fakkál-
rakot nemes kert. Es hogy sokakról
ne emlekezzem; nem de a Nagysá-
gos Hedervári Lőrincz Sigmund
Királynak idejében Magyar Ország-
nak Palatinusa, és a Nevezetes ku-
nok Birája volt-e? Más Sigmund
királynak idejében Hedervári Imre
nemde Banok méltóságot viseltee?
Hasonló képpen Hedervári Mik-
los nemde Magyar Országi király-
nak fő Tanácsza volt-e, és Bazinnak
szabados Groffia. Hedervári
György nemde Nográdi fő Ispán-
sággal tiszteltetette? és hogy többet
elő ne hozzák Hedervári Lász-
lo nem de Egri Páspök volt-e, és
Mattyás királynak Cancelláriussa.

Ezek így lévén, hogy Nagyságod is
tehetsége és hivatallya szerént azo-
kat kövesse, a Christuskövetésé-
ről írt könyvecskét nyomtattattya ki
vionnan, azt általértvén, hogy a
Magyar nemzettel több és nagyobb jót
nem

nem cselekedhetik Nagyságod, hanem
ha annak a Christus követésére
szép ösztönt ad. Adgya Isten, hogy
ez a Nagyságod dicséretes szándéka,
és az én vekony munkácskám-is a
Magyar keresztyénségnek sokat
használlyon.

Nagyságodnak alázatos
szolgája

A Pósonyi Collegiumban-
való

Könyv-nyomtató.

ELS
KEON

I. RE

Atly Christum k
vőhőg hős fogja
lajja

Z k
feter
jár, u
Ur. E
szav

mt, hogy az ő szent
vőcsér követsők, ha
kőan megvilágosít
ten lelki vakfágtul
vőm. Azért, leg-nag

A

ELSEO KEONYV.

I. RESZ.

*Az Ur Christus követeséről, és e
világ hívságának meg-uta-
lasáról.*

Z ki engem követ,
setettség-bennem, *Ioan. 8.*
jár, úgy-mond az
Ur. Ezek Christus
szavai, mellyekkel
int, hogy az ő szent életét és er-
kölcset kövessük, há akarunk va-
lóban meg-világosíttatni, és min-
den lelki vakfágtul meg-szaba-
dúlni. Azért, leg-nagyob és szor-
A gal-

2 *Christus Követeséről.*

galmatosb igyekezetünk, a' Christus JESUS életének elmelkedésében legyen.

A' Christus tanítása, minden Szentek tanításit feilyül müllyá, és a' kiben Sz. Léleknek ajándéka volna, ebben el-reytet Manát találna. De sokszor történik, hogy némellyek az Evangeliumnak gyakor hallasából, kevés áitatoságot és lelki gerjedést éreznek; mert nincs a' Christus lelke benne. A' ki pedig tellyesen és édesdeden akarja érteni a' Christus igéjét, szűkség, hogy egész életének folyását igyekezzék a' hoz szabni és alkalmaztatni.

Mi haszon a' Sz. Háromságrul mély elmelkedéssel vetekedni ha alazatosság nélkül lejedesz, kiért a' Sz. Háromságnak kellően lélszsz? A' mély elmelkedések bizony szenté és igazzá nem
tész-

tíznek; hanem a
tízzenlhet-el
kívánnom magat
delméseget érte
ennek mi-voltát
az egész Biblia
tudnád, és m
mondásit elme
nád-is: mit haszn
szereteti és ma
Hivlágok hivlági
hivlágok minden
reteti, és egy
szolgálat-kivü
clefének som
vány és család v
ván, a' mennyei
ahitozunk, és lie
Csak merő
vezendő gazdag
abban való remén
retés. Hivlág a' tisz
és magas pólczo
adni. Hivlág a' t
A 2

tésznek; hanem a' tekélleres élet
 téstzen Isten-előt kedvessé. Inkáb
 kívánom magamban a' Töre-
 delmeseget érzeni, hogy-sem
 ennek mi-voltát által-érteni. Ha
 az egész Bibliát bötű-szerént
 tudnád, és minden Bölcsék
 mondásit elmédben kapcsol-
 nád-is: mit használna, az Isten
 szereteti és malasztya-nélkül?

I. Cor.

13.

Eccel. I.

Hivságok hivsági, és csak azon
 hivságok mindenek, az Isten sze-
 reteti, és egyedül nékje-való
 szolgálat-kivül. Ez a' derék böl-
 cseségnek sommája, hogy e' fo-
 vány és csalárd világot meg-utál-
 ván, a' mennyei boldogságra
 ahitozzunk, és siesünk.

Csak merő hivság azért, a'
 veszendő gazdagfág keresés, és
 abban-való reménfég helyhez-
 tetés. Hivság a' tiszteteket vadász-
 ni, és magas pólczokra fel-emel-
 kedni. Hivság a' testnek kíván-

4 *Christus Követeséről.*

fágit követni, és ollyakra vágyódni, mellyekért végre kemény kínokkal kel lakolni. Hivfág hoszu életet reménleni, és a' szét életre kevés gondot viselni. Hivfág, csak a' jelen-való életre figyelmezni, és a' következőre nem tekinteni. Hivfág, csak azt szeretni a' mi hertelenséggel el-múlik, és oda nem sietni, a' hol örökké-való öröm találtatik.

Ecl. 1. Meg-emlekezzél gyakorta, ama'kőz mondásrul: hogy, meg nem elégzik a' szem látással, a' fül sem töltetik-bé hallással.

Azon-igyekezzel tehát, hogy szüvedet a' láthatandó állatok szerelmétől el-fogiad, és a' láthatatlanokra fordícsad. Mert a' kik érzékenységnek legeltetése után járnak, meg-fertéztetik lelki ismérteket, és Isten kedvéből ki-esnek.

II. RESZ.

II. R E S Z.

*Embernek alázatos maga isme-
retirül.*

Minden ember természet- *Eccl. I.*
szerént kívánnya, hogy tú- *Arist. I.*
dós bölcs legyen: de Isteni fé- *metaph.*
lelem-nélkül mi haszná a' tudo- *cap. I.*
mánynak? Bizony, sokkal job-
brenden vagyon dolga az aláza-
tos pórnak mely Istennek szol-
gál, hogy sem a' fel-fualkodó,
Filozofusnak, ki magáru-
l elfelejtkezvén, az Eg forgásában tő-
ri fejet. A' ki magát volta-kép-
pen isméri, nagyot magáru-
l nem alit, és az emberi dicfirtben
nem gyönyörködik. Bár e' világ-
nak minden titkait tudnám-is,
ha Istennek szeretetiben nem ta-
láltatnám, mi haszna volna Isten
előt, ki engemet cselekedetem-
ből fog ítélni?

Szünyyel-meg a' tudomány-

6 *Christus Követeséről.*

nak mertékletlen kivanóságátul,
mert ebben, nagy elme csavar-
gás, és csalátkozás találtatik. A'
nagy tudományu bölcsek, szem-
előt akarnak forogni, és túdo-
foknak mondatni. Sok dolgok
vannak, mellyeknek tudása ke-
veset, vagy ingyen semmit sem
használ a' leleknek. Nagy balga-
tag pedig, a' ki egyébre figyel-
mez inkább, hogy sem üdvösse-
gére nezendó dolgokra. A' fok
beszéd, nem tölti-bé lelkedet:
de a' tekéletes élet, meg-nyu-
gotta szűvedet; és a' tiszta lelki
ismeret, nagy bizodalmot ad,
Istenhez-való folyamásra.

Mennél többet és jobbá tudsz,
annál sülyyosb ítéleted léfzen.
abból, ha szenteb életet nem
viselsz. Tehát fel ne fualkodgyál
semmi-némű mesterfégedben,
vagy tudományodban: hanem
inkább rettegj a' néked adatot gi-
rának

Elő Kö

ának szám adása
egy terük hog
melyen áral-ert
nállad, hogy fok
hátra, a' mit ne
fen azért ne he
tudatlanfágoda
Miért akard n
nél nagyobnak
kan bölcsebbek
törvényben tú
nál? Há valan
karu tudni és t
nyad hogy is
semminek tar
Ez a' leg-nag
kezke, hogy en
zan meg-ismérie
Nagybölcseleg
az, midőn em
semmit nem alit
pedig mindenke
tart. Ha máfna
éleir látnád,

rának szám adásátul. Ha néhed
 ugy tetszik hogy sokat tudsz, es
 mélyen által-ertesz, tudva légye
 nállad, hogy fokkal több vagy
 • hátra, a' mit nem értesz. Igen
 fen azért ne hejaz, hanem inkab *Rom. 12.*
 tudatlanfagodat meg vallyad.
 Miért akarod magadat valaki-
 nél nagyobnak tartani, holot fo-
 kan bölcsebbek találtnak, és a'
 törvényben tudósbak nállad-
 nál? Há valamit hasznoson a-
 karasz tudni és tanulni, azt kíván-
 nyad hogy isméretlen légy, és
 semminek tartassal.

Ez a' leg-nagyob és hasznosb
 leczke, hogy ember magát iga-
 zán meg-ismérie, es meg-utállja.
 Nagy bölcsefég és tekélettefég
 az, midőn ember maga felől
 semmit nem alít; egyebek felől
 pedig, mindenkor jót és nagyot
 tart. Ha másnak nyilván-való
 esetit látnád, vagy keptelen

8 *Christus Követeséről.*

cselekedetit értenéd-is, magadat nállánál jobbnak nem kellene vélned, mert nem tudod mig lehet szálhatatos a' jóban. Minnyáján gyarlók vagyunk: de te senkit magadnál gyarlóbnak ne alícs.

III. R E S Z.

Az Igazságnak tanításáról.

Psalm. 93. **B** Oldog a' kit az Igazság magán tanít, nem árnyékok és el-mulandó szozatok-által, hanem volta-keppen a' mint magában vagyon. A' mi vélekedésünk, és értelmünk, gyakran meg-csal minket, és rövidet lát.

Ecol. 3. Mit használnak a' titkos és homályos dolgokbã akadozó sok fortélyok, mellyeket ha nem tudsz sem pirulsz érettek az utolsó napon? Te mérdek gorombaság az, hogyhátra hagyván a' hasznos és szűkséges dolgokat,
ma-

magunk kényén, haszontalán,
sőt ártalmas dolgokra figyel-
mezünk, és szemünk lévén fem-
látunk.

Vallyon's mi gondunk né-
künk, a' teremtet állatok nemé-
re és különbözõ természetire?
A' kinek az örök Ige szól, sok-fé-
le velekedések-ből ki-fesél. Egy
Igétül vagyon eredeti minde-
neknek, ezt hirdetik minden ál-
latok: és ez ama Kezdet, mely
mi-nénkünk szól. Senki e'-nélkül
értelmes nem lehet, sem igazat
nem ítélhet. A' ki mindeneket
ebben az egy Igében foglal, min-
deneket erre igazít, és ebben
szemléli; álhatatos lehet az ő szü-
ve, és az Istenben csendészen
nyugodhatik. Oh én Istenem,
tekélletes Igazság, tégy egyé-
engem te-veled az örökke-való
szeretetben. Unalmas nállam
nagy gyakorta, a' sok dolgok

olvasása és hallása, mert csak te benned vagyon éppén, valamit én szereztek és kívánok. Halgásának mingen Bölcssek: csendesfélegben legyenek minden teremtet állatok a' te színed előtt, és csak te egyedül szol nekem.

Mentül inkább meg-vónsza magát ember, és lelkében egyűjűti, annál több és mélyeb dolgoknak végere mehet fáradság-nélkül, mert menyből veszen világosságot. A' tiszta, egyűgyű, és álhatatos lélek, sok-fele dolgokra nem oízol, és nem szakadoz ; mert mindeneket Isten tisztességére cselekedszik, és azon igyekézik, kogy mindenekben a' maga tulajdon kedve-keresésétől meg-szűnnyek. Ki bánt, és ki háborgat téged egyéb a' tennen szűvednek *Immor-* meg nem öldöklet vagyodásá-*tificata.* nál? A' tekéletes és aítatos ember

ber, el-rendeli először magában minden dolgait, mellyeket külfő cselekedetivel véghez kel vinni. és nem ezek vonnyák őtet a' vétkes indulatoknak kívánságra, hanem inkább ő igazította ezeket az igaz okosságnak ráadására. Kinek vagyon süllyosb bajvívása, mint annak, a' ki magát meg-akaria győzni? E' vólna bezzeg a' mi dolgunk, hogy magunkon diadalmat vennénk, naponként vastagodnánk, és a' jóban éléb-eléb-mennénk.

E' világi életben, mindē jó mellett vagyon valami fogyatkozás: és semmi elmékedés nincs homály-nélkül. Az alázatos magad ismérleti, bizonyosb út Istenhez, hogy-sem a' világi tudományok, vizsgálása. Né kel vetkesíteni a' tudományokat, vagy akar-mely dolognak csekély ismérteit-is, mert ez magában jó, és Isten ajándéka

de

de azért, min-denkor fellyeb kel
bőcsülni a' jó-lelki isméréter, és
a' szét életet. Mivel pedig fokban,
inkáb igyekeznek tudósok lenni
hogy-fem szentül élni; innen va-
gyon, hogy gyakran meg-csalat-
koznak, és vagy semmi hasznat
nem téznek, vagy igen keveset.

Vajha olyan szorgalmato-
fok volnánk a' bűnöknek ki-ir-
tasában, és a' jószágos erkölcsök-
nek bé-oltásában, mint a' mely
kerdeseknek indításában, nem
vólna bezzeg ennyi gonoszság és
botránkozás a' kösségben; a'
Clastromokban sem vólna ennyi
feszlettség. Bizony, ha el-jő az
itélet, nem kérdik, mit olvas-
tunk, hanem, mit cselekedtünk.
Mat: 25. sem azt nem vizsgálják, mely
módon beszelleltünk, hanem;
mely szentül éltünk. De mond-
meg, kérlek, hol vannak most
amaz Vrak és Doctorok, kiker
jól

jól jsmértél mikor élték, és tudományokban virágoztak? Im-már az ő konczok egyebekre szállot; és nem tudom, ha vannaké csak emlekezetben-is. Ele-tekben láttattanak valaminek, most csak nevezetben sincsenek.

Iaj' smel hamar el-múlik e' *Eccl. 2.*
világ dűcsőffége! vajha ezeknek életek, egy nyomban járt volna tudományokkal, bezzeg jól tanúltak' s jól olvastak volna. Me- *Tit. I.*
ly fokban gonoszul vesznek e' vi- *Rom. I.*
lagon az hívfágos tudomány-ál-tal, kik az Isteni szolgálattal ke-vefet gondolnak! és mivel hogy-inkáb akarnak nagyon püposkodni, kogy-sem alázatosfágban maradni, ez az oka, hogy sem-mivé lészzen minden goldolko-dások. Valóban nagy, a' kiben nagy szeretet vagyon. Valóban nagy, a' ki maga-előt kicsiny, és semmire bőcsüll minden bő-csülle-

14 *Christus Követeséről.*

csülletestisztek meltofágát. Valóban eszes, a' ki ganéjnak tartya valami e' földön vagyon, csak Christus még-nyerhesse. Es bizony valóban tudós, a' ki Isten akarattyát cselekefzi, és maga kívánfágit hátra hadgya.

IV. RESZ.

A' cselekendedő dolgoknak eszes rendeleseéről.

NEm kel sem minden szó-
nak, sem minden indulát-
nakhinni: hanem, okossan, ta-
pogatva, és hoszu varakodás-
sal, Isten-szerént kel minden
dolgot meg-fontolni. Iaj gya-
kran s' hamaréb mondunk és
híszünk gonoszat egyebekről
hogy-sem jót, oly gyarlók va-
gyunk. De a' tekellertes embe-
rek, nem könnyen hísznek min-
den csacsogásnak, mert tudgy-
Gen. 3. ák, hogy az emberi gyarlóság
hajlan

hajlandó a' gonoszra, és kün-
nien botlik beszédében.

Nagy bölcseség az, hogy
cselekedetünkben ne habahur-
jálkodgyung, és vakmeőül a'
mi-magunk tetczéséhez ne ra-
gaszkodgyunk. Ezen bölcseség-
nek az-is egyyik része, hogy
akár-kinek szavát el ne hidgyük;
sem a' hallot és el-hit dolgokat,
ottan más ember fülében ne rö-
pítsük. Bölcs és lelki ember- *Prov 12*
rel tarcsad tanácsodat: és inkább
akary nálladnál jobbtúl tanulni,
hogy-sem a' magad agyának ta-
lálmányi-után járni. A' tekelle-
tes élet, Isten szerént bölcsé, és
fokakban látottá s forgottá té-
fzi embert. Mentül valaki ma-
gaban alázatosb, és Istenhez en-
gedelmesb, annál bölcsseb és
csendeszeb minde-
nekben.

V. RESZ.

A' Szent Irás olvasásáról.

I Gazfágot kel a' Sz. Irásban. keresni, nem ékefen-szóllást vadászni. Az egész Sz. Irást, azon Szent léleknek vezérlefeből kel olvasni, a' melynek tanításából irattatot. Hasznot kel inkább a' Szent Irásban keresni, hogy-fem bölcs beszédet. Oly örömeit kel olvasnunk az aita-tos együgyő könyveket, mint ama' nagy fen-járo bölcseséggel tellyes írásokat. Meg ne űtköz-zél annak személyében, a' ki írt valamit; se ne néz arra, ha mely, vagy csekély tudománya vólt-é? hanem, csak ay egy tiszta igaz-ságnak szereteti édesítcsen té-ged az olvasásra. Azt azért ne kerdezzed, ki mondotta emezt? hanem, arra figyelmez a' mit mondott.

El-múl-

El-múlnak az emberek: de
 az Unnak igazsága örökké meg- *Pfal. 116*
 marad. Személy-válogatás-nel-
 kül, sok-képpen szól nekünk az
 Ur Isten. A' mi elménknek vis- *Curiosi-*
 gáló szemfűl nyughatatlan gon- *tas.*
 dosfága, gyakorta akadékos sze-
 rez a' Sz. Írásnak olvasásában, mi-
 dőn ot akarunk felettéb érte-
 liezni' störődni, a' hol együgy-
 en által kellene menni. Ha
 hasznót akar sz nyerni, alázatos-
 san, együgyűen, és hiven olvas:
 soha pedig tudós névzetre ne
 vágyodgyál. Eorőmet kerdez- *Prov. 1.*
 kedgyél, és csendeszen rá figyel- *§ 13.*
 mez a' Szent emberek mondási-
 ra. A Vének példa-beszédit, fél
 kedvel ne vegyed; mert ok-
 nélkül nem szolla-
 nak.

VI. RESZ.

*A' vissza-fordult, es kereszttől-ál-
lot kívánságokrul.*

MIhelyen az ember helyte-
lenül kivan valamit, ottan
mindgyárt nyughatatlan magá-
magában. A' kevely, és telhe-
terlen, soha meg nem nyugha-
tik: a' szegény és alázatos szívű
emberek, nagy békefégben él-
nek. A' mely ember magát va-
lóban meg nem törte, hamar ké-
fertetben esik és meg-győzette-
tik akár mikicfin és alá-való dol-
gokban.

A' ki lélek-szerént gyenge,
és neminemű-keppen még testi
ember, hájlando az érzékenfé-
gek-alá vetet dolgokra, nehe-
zen vonhattya-el tellyességgel
magát á' földi kívánságoktul.
Annak-okáért, sokszor meg-szo-
morodik, midőn ezektől magát
el-fő-

El-
el-fogja; kün-
dik, ha ki a ka-
pedig hozzá-
dot, mindgy-
isméretinek
az ő hertele-
re, kinem-
dessegre me-
nak okáért,
indulatokna-
és nem az ob-
tal találrat-
gos csende-
alhatatos
indult, vag-
merült emb-
clak az Isten-
go szívű, lel-

VII
Az hívő-
fualkodásnak
N Agyon-
ember

el fogja; könnyen is boszorkodik, ha ki akadoz dolgaiban. Ha pedig hozzá jut a' mire vágyódot, mindgyárt vádoltatik lelki ismértetnek furdalásául: mert az ő hertelen indulattját követte, ki nem hasznos a' lelki csendességre mellyet ő kereset. Annak okáért, a' mód nélkül-való indulatoknak ellene-állásával, és nem azoknak-való szolgálattal találtatik a' szívnek valósfagos csendessége. Nincs azért alhatatos békeség, a' test-után, indúlt, vagy a' külső dolgokban merült ember szívében, hanem csak az Isteni szolgálatban buzgó szívű, lelki emberben.

VII. RESZ.

Az hívő remenségnek, és fel-fuakodásnak el-tavoztatásául.

N Agyon meg-csálatik, a' ki *Hierem.*
emberben, vagy egyéb te-
remtet

remtet állapotban veti remensé-
gét. Ne szegyenlyed, ha a' Chri-
stus szerelméért másnak szol-
gálsz, és ez világon szegénynek
láttatol. Ne bizakodgyál ten-
nen-magadban. hanem Isten-
ben helyhezteld remenségedet.
Járj-el te abbá, a' mire elég vagy,
és Isten gyámolit jó szándé-
kidban. Ne bizzál tudományod-
ban, vagy akar-mely élő ember-
Astutia. nek ravaszágában : hanem
az Istennek segítségén meg-nyu-
godgyál, ki az alázatosokat gyá-
molította ; azokat pedig meg-
alázza , kik nagyot tulajdonít-
nak magoknak.

Ha gazdagfággal bővelkedel,
abba ne dicsekedgyél , se hatal-
mas barátidban ne helyhezteld
remenségedet : hanem, az egy
Istenben bizzál, a' kitől minden
jó származik, és mindenek-felet,
magát-is nekünk akarja adni. Fel

ne

ne fualkodgyál sűgár termetednek szépségében, mellyet egy kis betegség meg-hervaszt és meg-rútít. Ne tetsél magadnak,elmes, vagy sok dolgakra alkotmatos vóltodban, hogy Istennek kedvéből ki ne essél, a'kié mind azok a'jók, mellyek természetedben óltattak.

Magadat egyebeknél jobbnak ne alicfad, hogy valahogy Isten, előt aláb-valónak ne találtafsál, a'kinek fenyes szemei láttják mi vagyon emberben. Ne kevéledgyél jó cselekedetidben, mert az emberi iteletnél külömb az Isten itéleti; és gyakran nem tetczik ő-néki a'mit az emberek javallanak. Ha valami jót találsz magadban, egyebekben, még több jót higgy lenni, hogy e'képpen alázatosságban maradhas

Exod. 3.
E 12.

VIII. R E S Z.

*A'feletteb'-való Baratságnak el-
tavoztatásárául.*

Ecc. 3. **M**Eg ne jelenszéd minden-
embernek szívéd titkait,
hanem bölcs és Isten féltő em-
berrel közöllyed dolgaidat.
Ifiakkal és külső emberekkel rit-
kán nyájaskodgyál. Gazdagok-
nak ne hizelkedgyél: és ne forogj
örömeft nagy Urak körül. Az
alázatosokkal, és együgyűkkel,
az aítatosokkal, és igyenes er-
kölcösűkkel társolkodgyál, és oly
dolgokrul tractály, mellyekből
Prov. 5. éppület származhassék. Afzony-
emberek-közöt ne forogj: ha-
nem közönségesen minden te-
kelletes Afzony-állatot Istennek
ajánly: csak az Istennek és az
ő szent Angyalinak kívánnnyad
gyakorlatos nyajasságat; az em-
berek ismeretlégét pedig el-ke-
rüllyed.

Atya

Eltő

Atya fiú szer-
legymindenc-
téb- való bará-
nos. Sokszor
elméretlen sz-
neve futam-
re el- cseréltet-
tit. Néha
igen tetszünk
vélek- való rá-
ga inkább ki- es-
bennünk me-
gyatkozot e

IX.

Az Engedel-
birtok-
Gyan val-

V Gyan val-
az, hog-
méség- al-
lónak birtok-
gaval- szabad-
bátor-
méség- al-
le

Atya fiúi szeretettel illik hogy
 légy mindenekhez: de a' felet- *Minuit*
 téb való barátkozás nem hasz- *presen-*
 nos. Sokszor történik: hogy az *tia fa-*
 esméretlen személynék, jó hire- *man.*
 neve futamodik, de az ő jelen-lé-
 te el-cserélteti az emberek itile-
 tit. Néha azt alittyuk, hogy
 igen tetczünk egyebeknek, a'
 véllek-való társalkodásból: ma-
 ga inkább ki-esünk kedvekből, a'
 bennünk meg-jegyeztetet fo-
 gyatkozot erkölcsök-miat.

IX. R E S Z.

*Az Engedelmeßégről, és egyebek
 birtoka-alat lételről.*

V Gyan valóba nagy dolog
 az, hogy valaki Engedel-
 meßség-alat légyen, előtte-va-
 lónak birtokában éllyen, ma-
 gaval szabad ne légyen. Sokkal
 bátorfágosb, másnak engedel-
 meßege-alat lenni, hogy sem-
 egye-

egyebeket igazgatni. Sokan ketelenségből vannak inkább az engedelmeség-alat, hogy sem szeretetből. Ezeknek nagy kínnyok vagyon, könnyen is zugolódnak; és mind addig sem nyernek lelki szabadságot, valamíg az Isten kedvéért, tellyes szűvből az engedelmeségnek igája-alá nem adgyák magokat. Futos bár ide's tova, nem talál sz csend sz nyugodalmat egyébűt, hanem az előtted járónak birtokalat-való alázatos engedelmeségben. Az imide amoda-való gondolkodás és hely-változtatás, sokakat igen megcsalt.

Igaz, hogy akár ki öröme sz maga eszén jár, és azokhoz von szon inkább, kik ő-véle egyet-értenek: de ha az Istennek lelke vagyon bennűnk, szűkség, hogy gyakran a' magunk tetszését meg-vefsűk, az jó békeségnek okáért.

okáért. Mert
het oly bölcs, a
tellyeséggel álta
zert, teletted ne
czéledhez, han
lyad a' más em
helyes légyen i
sed; mindazált
hagyván Istenért
nagyoblo-mert

Gyakran ha
batorlágosb a' m
lani es hővern
csot adni. A
nogy, mindegy
helyeszen beszel
gyán nem akar
fésén meg-nyug
lolog és ok azt
lységnek, és ma
tának jele

adgya

✠

B

okáért. Mert ugyan-is, kilehet oly bölcs, a' ki mindeneket tellyeséggel által-ercsen? Azért, felettéb ne bízzál a' te tetczésedhez, hanem örömeft hallyad a' más ember itéletit. Bár helyes légyen is, a' te tetczésed; mindazáltal, ha ezt hátra hagyván Istenért, mást követesz, nagyob elő-menétedre léssen.

Gyakran hallotam, hogy, batorfágosb a' más tanácsar hallani es hőverni, hogy-fem tanácsot adni. Az is történhetik, hogy, mind egy's mind más fel, helyeszen beszél: de azért, a' ki vgyán nem akar egyebek tetczésén meg-nyugodni, noha a' dolog és ok azt kívánná, kevéslyfégnek, és maga meg-kötésnek jelenfégét

adgya.

B

X.RESZ

X. RESZ.

*A'nyelveskedésnek és szófágnak
el-tavoztatásáról.*

A' Meyre lehet el kerüllyed az emberek trefelését : mert sokat árt e' világi történeteknek beszélgatése, bár ugyan csak merő együgyűségből származzék-is ; mivel hogy csak hamar bé-mocskol és kötöz benünket az hívfág. Akarnám, ha fokszor halgattam volna, és emberek-közöt nem forgottam volna. De vallyon's miért szólnunk és csevegünk egy mással ily örömeft, noha lelkünk ismértinek sérelme-nélkül ritkán térünk a' halgatásra ? Azért beszélgetünk ily jó kedvel, mert a' beszélgetés-által egymástul vigasztalást várunk, és sokféle gondolatokban el-fáradot szívünket meg akarjuk könnyeb-
bíte-

Elő
bíteni. Azok
és gondolkod
melyeket vag
és kívánunk,
nak alitunk le
De jaj' s
halzontalan a
mert ez a' kül
belső és Iste
nem kevés aka
nak okáért vi
imádkoznunk
heába ne mu
és szűkfélgz
ló dolgokrul
nosz szokás, és
re-való gondvi
okot adnyelv
A' lelki épületr
használ, az Isteni
airatos beszélget
pen azok-közö
szívevel és lélekkel
tárfalkodnak.

bíteni. Azokrúl szóllunk pedig, és gondolkodunk örömesben, mellyeket vagy igen kedvellünk és kívánunk, vagy ártalmasoknak alítunk lenni.

De jaj's mely gyakorta csak haszontalan a' mi kívánságunk! mert ez a' külső vigasztalás, a' belső és Isteni vigasztalásnak nem kevés akadályt szerez. Annak okáért vigyáznunk kel, és imádkoznunk, hogy az üdö heába ne múllyek. Ha szabad, és szűkség szóllani. éppültre-való dolgokrul beszélges. A' gonosz szokás, és elő-menetelünk-re-való gondviseletlenfég, nagy okot ad nyelvünk szabadfágára. A' lelki éppültre nem keveset használ, az Isteni dolgokrul-való aitato beszélgetés, leg-főképpen azok-közöt, kik egyenlő szűvel és lélekkel Isten-szerént társalkodnak.

XI. R E S Z.

*A lelki békeségnek meg-nyereséről,
és a jóban-való nevezkedésnek
igyekezetéről.*

SZép lelki csendesfűgben ma-
radhatnánk, ha magunkat
nem akárnok egyebek szavai-
ban és cselekedetiben avatnunk,
mellyekre nekünk semmi gon-
dunk nem volna. Ugyan-is, mi-
képpen maradhatna csendesfű-
gben, a' ki más dolgaiban
ártya magát? a' ki ugyan al-
kolmatosságot keres a' világi
foglatatosságokra? a' ki igen
gyengén és ritkán szól magában?
Bóldogok az együgyűk, mert
nagy lelki békesfűgben élnek.

Mi az oka, hogy némely
Szentek, a' tekélleres és Istenes
elmelkedésben ugyan el-ragad-
tattak? Mert ők, e' világi ki-
vánságoktól tellyesfűggel el-
igye-

Elő
igyekezvén fog
dőlőtték mag
szível Istenhe
rak, és nagy le
gondot viláka
igen sokat e
rínknak, és a'
szorgalmatosk
csak egy rend
sunkat-is, ritk
sen meg-győz
jédezőnk arra
ként a' jóba
innen vagy
sem hidegek,
lág melegek v
Ha magun
meg-hóltunk v
ker akár-mibe
nök, ugy beze
goknak ízt érez
nyei elmelkedé
meg-köszölhatn
en minden der
B

igyekeztvén fogni szűvőket, öldöklötték magokat : így tellyes szűvel Istenhez ragaszkodhattak, és nagy lelki szabadsággal gondot viselkettek magokra. Mi igen fokot engedünk indulatinknak, és a' veszendőkről igen szorgalmatoskodunk. E' felet csak egy rendbeli fogyatkozásunkat-is, ritka hogy tekéltessen meg-győzzük ; el-vélte gerjedezünk arra - is, hogy naponként a' jóban nevedgyünk : innen vagyon, hogy sem hevek *Tepidē.* sem hidegek, hanem csak igen lágy melegek vagyunk.

Ha magunknak valóban meg-hóltunk volna, és szűvűnket akár-miben nem hőteleznők, úgy bezzeg az Isteni dolgoknak ízit éreznők, és a' mennyei elmelkedést valami részből meg-köszölhatnók : De egészen minden derék akadékunk

csak az, hogy a' gonosz indúlatoctul. és hajlandóságoktul szabadosok nem vagyunk; nem-is igyekezzünk, hogy a' Szent Iámboroknak tekéletes nyomdokit kövessük. Ha mikor pedig valami kicsiny bantásunk esik, igen hamar el-haggyuk magunkat, és emberi vigasztalásokhoz folyamodunk.

Hogy ha férfiu módra igyekeznénk a' baj-vivásban helyt állani, bizonyára az Istennek menyből adatot segetséget érzőnk, mert ő kész segéteni a' bajnakokat, kik az ő kegyelmességében vetik remenségeket: ugyan-is azért ad okot a' harczolásra; hogy diadalmasok lehessünk. Ha csak a' külső szertartásokban helyheztettyük a' szent és szerzetes életnek tekeletességét, hamar vég lesz a' mi aitaroságunkban. Azért, ugyan
a' győ-

Elő
a' gyökerben
hogy a' rom
irtván, lelki c
hallunk.

Ha mi
csak egy v
nánk-is, bezz
leeségre jut
gyakran azt
gunkban, ho
elein, jób és t
rünk, hogy se
tendővel sze
A' mi buzgo
ban-való gy
naponként ke
demost, nagy
ha ki az első a
mi részét meg
elsőben egy kic
tetők magunk
kínnyen, és víg
meg-célekedhe
Nehéz a' sz
B

a' gyökerben vágjuk a' fejssét,
hogy a' romlot indulatokat ki
irtván, lelki csendességgel bir-
hassunk.

Ha minden esztendőben
csak egy vétket ki gyomlál-
nánk-is, bezzeg hamar a' tekel-
letességre jutnánk: De inkább
gyakran ázt tapasztallyuk ma-
gunkban, hogy meg-terésünk
elein, jób és tisztáb életet visél-
tünk, hogy sem egynehány esz-
tendővel szerzetességgünk-után.
A' mi buzgóságunknak, és jó-
ban-való gyarapodásunknak,
naponként kellene nevedetni:
de most, nagy dolognak tetczik,
ha ki az első aitatosságnak vala-
mi részét meg-tarthattya. Ha
elsőben egy kicsinnyé meg-erél-
tetnők magunkat, az-után nagy
kűnnyen, és vígan mindeneket
meg-cselekedhetnénk.

Nehéz a' szokot dolgot el-

hagyni: de még ennél-is nehe-
 zeb az embernek maga akarat-
 tyá-ellen valamit cselekedni.
 De ha csak aprólékosokban sem
 győződ-meg magadat, vallyon
 's mikor vehetsz győződelmet,
 a' bajosb dolgokban? Íó idején
 eleit ved első indulatidnak, és a'
 gonosz szokásokból ki-tanúly,
 hogy naponként lassan-lassan,
 nagyob akadékod ne légyen.
 Vajha meg-gondolnád, mely
 nagy csendeszséget szerzenél
 magadnak, és mint meg-viga sz-
 talnál egyebeket, ha magadat
 jól viselnéd! el-hittem, hogy
 szorgalmatosb volnál a' jóban-
 való nevedéfre.

XII. R E S Z.

*A' kedvünk-ellen rajtunk történt
 eseteknek hasznáról.*

I Onkra vagyon, hogy néha
 oly dolgok találunk, mellyek
 ful

Elő
 szállások, és
 esnek: mer
 kranészere ho
 szállítják, ho
 szamkivetésb
 feget világi
 heztessé. Jón
 hogy néha elle
 nak, és mi-ró
 tet téznek, m
 kezeten és
 foglalatofok
 gyakran seg
 zatoságra: é
 segtül meg-ó
 leg-inkább akk
 a' mibelső biz
 élő Istenhez, n
 pen semmine
 berektül és eze
 nyerhetünk.
 Azért is
 nek magár tely
 ámalztani, hog
 B 5

sullyosok, és kedvünk-ellen-
 esnek: mert ezek embert gya-
 kran eszére hozzák, és szívében
 szállítták, hogy meg-ismérje
 szamkivetésben létét, és remen-
 séget világi dolgokban ne hely-
 heztesse. Jónkra vagy on azért,
 hogy néha ellenkezőink támad-
 nak, és mi-rőlünk gonosz ítél-
 tet téstnek, még mikor jó igye-
 kezetben és cselekedetekben.
 foglalatofok vagyunk-is Ezek
 gyakran segítnek minket az ala-
 zatosságra: és a' hivatásos-dűcsőf-
 ségtől meg-óltalmaznak: mert,
 leg-inkább akkor folyamodunk
 a' mibelső bizonságunkhoz, az
 élő Istenhez, mikor külső-kép-
 pen semminek tartatunk az em-
 berektől, és ezek-előt hitelt nem
 nyerhetünk.

*Vana
 gloria.*

Azért-is kellene ember-
 nek magát telyességgel Istenre
 támasztani, hogy ne kellene sok

34 *Christus Követeséről.*

emberi vigasztalásokat keres-
getni. Midőn az Istenes ember
fanyargattatik, vagy késértetek-
től ostromoltatik, vagy gonosz
gondolatoktól fojtogatatik ;
akkor érti leg-inkább az Isteni se-
gítségnek szükségessé voltát: meg-
tapasztalván, hogy ő-nál-lá-nél-
kül semmi jót nem cselekedhe-
tik: akkor szomorkodik, ohait
esedezik a' rajta meg-sullyoso-
dot nyavalyakból ki-szabadulás-
ért: akkor meg-únnya e' vi-
lágban eltét, és kívannya halá-
lát, hogy el oszoltasson, és Chri-
stussal leheffen: akkor azt-is jól
eszében védzi, hogy tekéletes
bátorság, és tellyes bekefég e' vi-
lagonnem lehet.

XIII. R E S Z.

A' kísérteteknek ellene állásról.

V Alamig e' világon élünk,
nyomorúság és kísértet-
nél-

Előkönyv
nelkül nem lehet
vagyon amaz
Kísértet az emb
földön. Azért
kísértetekben fi
és az imádság
kellene lenni, l
helyt ne találna
li íoha nem szun
kereng-forog, k
nyeltyen. Ninc
tekéletes emb
kor kísérteti
mert lehetetl
féggel kísértet
gyunk.

Mindazát
gyakranigen ha
terheftek, és ked
lök: mert ember
meg-aláztatik, m
és meg-ranittatik
tek, nyomorúság
teken mentek-i

nelkül nem lehetünk. Innen
 vagyon amaz Irás Sz. Ióbnál:
 Kisírtet az embernek élete e'
 földön. Azért, mindennek a'
 kisírtetekben szorgalmazni
 és az imadtságban vigyázónak
 kellene lenni, hogy az Eordög
 helyt ne találja a' meg-csalásra,
 ki soha nem szunnyad, hanem
 kereng-forog, keresvén kit bé-
 nyeljen. Nincsen oly szent és
 tekéletes ember, kinek valami-
 kor kisírteti nem vólnának
 mert lehetetlen, hogy tellyef-
 séggel kisírtet-nélkül marad-
 gyunk.

Mindazáltal, a' kisírtetek
 gyakran igen hasznosok, noha
 terhesek, és kedvünk-ellen-va-
 lók: mert ember a' kisírtetben,
 meg-aláztatik, meg-tisztittatik,
 és meg-tanittatik. Minden Szen-
 tek, nyomorúságokon és kisír-
 teteken mentek-által, és neve-
 ked-

36 *Christus Követeséről.*

kedtek a' jóban: A' kik pedig el nem viselhették a' kisírteteket, meg-vettettek, és el-fogyatkoztanak. Nincs oly szent Szerzet, sem oly titkos rejtek, a' hol kisírtetek, és kedvünk-ellen-való dolgok nem találatnának.

Mind addig sem lehet helyességgel bátorfágos ember a' kisírtetektől, valámig e' földön él: mert magunkban vagyunk, a' honnan kisírgettetünk, mivel hogy bűnben születtetünk. Mihent egy kisírtet és háborufág meg-szünik, ottan más találkozik; és mindenkor vagyunk mit szenvednünk, mert a' mi boldogságunknak jávátul meg-fosztattunk. Sokan kerülük a' kisírteteket, de annál inkább belé esnek. Csak a' kerüléssel, ezeken győzödelmet nem vehetünk, de tűrés-szenvedéssel, és igaz

Elő K

igaz alázatossá
lenfégünkél
tünk

A' ki csak

sírteteket, és
irtya, kevés h
hamarab hoz
retet, és roszal

Lassan-lassan,

zással, Isten

vén, jobban

szelz, hogy

ménységgel

rödésével.

csál, a' kisírtet

sírtetben-lévo

gel ne bányál

gafztalálal tá

mint magadd

bannának.

Minden go

nek kezdeti, az

és az Istenben-v

ak csekélysege.

igaz alázatossággal minden ellenességinknél erősbekké lehetünk.

A'ki csak kívül kerüli a' kisírteteket, és gyökerét ki nem irtya, kevés hasznát vészi; sőt hamaréb hozzája férnek a' kisírtetek, és rosszabbul leszzen dolga. Lassan-lassan, türéssel és várakozással, Isten segítségé veled lévén, jobban győzedelmet vészsz, hogy sem a' magad keménységével, és alkotmatlan törődésével. Gyakran ély tanátcsal, a' kisírtetek idején; és a' kisírtetben-lévővel, keménységgel ne bánnyál, hanem inkább vigasztalással támogassad, szinte mint magáddal kívánnád hogy bannának.

Minden gonosz kisírteteknek kezdeti, az álhatatlan élme, és az Istenben-való bizodalomnak csekélysege. Mert, szinte mint

mint a' hajó kormányos-nélkül
 haboktul ide's tova hanyatik :
 ugy a'mely ember lágy, és el-
 kezdet dolgait felbe-haggya, ,
 sok-képpen kisírgettetik. Tűz
 próbállya-meg a' vasat : az igaz
 embert pedig kisírtet. Gya-
 kran magunk sem tudgyuk, mi-
 re érkezhetünk : de a' kisírtet-
 ki-mutattya, kicsodák-és micso-
 dák vagyunk. Vigyazni kel-
 azért, leg-főképpen a' kisírtet-
 nek első ostromiban, mert az el-
 lenség könnyebben meg-győ-
 zetik, ha elménk kapuján ötet-
 bé nem bocfáttjuk, hanem még
 a' küszöbön-kivül, mihelyen ko-
 lompoz, ellene állunk. Azért
 mondotta egy valaki; Idején-
 ved-eleít nyavalyadnak, mert a'
 meg-rőgzot betegség-ellen, ha-
 szontalan a' késő orvosság.
 Ugyan-is először, csak egy pusz-
 ta gondolat tűnik szívvedben: az-
 után

Elő K
 után, erős képe
 és: végre, gy
 nos indulat-és
 dek; és így t
 csúsz-más ap
 lenlég, mikor
 gyárt ellene m
 Es mentül töl
 dik valaki az e
 nál inkább erő
 magában; az
 ellene vastag
 Neme
 releknek ele
 teket szenved
 életek vége-f
 pedig, tellyes
 próbáltatnak,
 gyenge kisírtet
 Istennek bölcs
 viselkedés-érént,
 állapotát és é
 mindeneket az
 nek időseger

után, erős képezés és elmelkedés: végre, gyönyörködés, gonosz indulat, és eltekéllet szándék; és így tellyeséggel becsufz-másfz apródonként az Ellenfég, mikor egy-előben mindgyárt ellene nem tusakodunk. Es mentül több ideig tunyálkodik valaki az ellen-állásban: annál inkább erőtlenedik önnön-magában; az Ellenfég pedig ő-ellene vastagodik.

Némelleyek, az ő még-terefeknek elein, nagyobb kisírteteket szenvednek: némelleyek, életek vége-félé: némelleyek pedig, tellyes életek folyásában próbáltatnak. Sokan, elég gyenge kisírteteket éreznek, az Istennek bölcs és kegyes gond viselése-szerént, ki az embernek állapottyát és érdemét nézi, és mindeneket az ő választot fiainak üdvösségere rendel. An-

nak-

okaért, kétségben nem kel es-
nünk, mikor kisírtetünk: hanem
annál buzgósfásban kel Iste-
nünknek könyörögnünk, hogy
minden szenvedésünkben méltó-
ztasson segíteni; ki a' Sz. Pál
mondása-szerént, oly elő-mene-
tet ad a' kisírtetekkel, hogy
azokat el-viselhessük. Aláz-
zuk - meg tehát lelkünket, az
Istennek szent kezei-alat, min-
den kisírtetben, és háborúság-
ban, mert ő az alázatos szűvűe-
ket meg-szabadította, és fel-ma-
gasztallta.

A' kisírtetekben, és hábo-
ruságokban próbáltatik-meg az
ember, menyiben jobbúlt: ezek-
ben nagyobb érdeme vagyon; és
az ő belső jószági, világosban,
ki nyilatkoznak. Nem igen nagy
dolog, ha aítatos és ferény az
ember, midőn semmi bántása
nincsen: de bezzeg, ha a' hábo-
ruság-

Elő-
ruságnak ideje
és szenved, na-
elő-mentében.
kisírtetekből m-
és naponként
esetekből gya-
nek, hogy ern-
tassanak; és n-
zanak a' nagy-
kik az aprólek-
nek és gyengé-

XIV

A vakmerő

M Agadra
dét, és e-
dét ne vizsgál-
meg-ítélésében
munkálkodik,
botlik és künny-
mikor ember
és rostállya, m-
nason munkálk-

ruságnak idején bekeséggel tűr és szenved, nagy reménység lehet elő-mentében. Némellyek nagy kisírtetektől meg-menekednek, és naponként-való aprólékos eseteiktől gyakran meg-győzetnek, hogy erre nézve meg-aláztassanak; és magokban ne bízzanak a' nagy kisírtetekben, kik az aprólékkoban ily erőtlenség és gyengék voltak.

XIV. R E S Z.

A' vakmerő Itéletnek el-tavoztatásáért.

MAgadra fordítsad szemeidet, és egyebek cselekedetét ne vizsgállyad. Egyebek meg-itélésében, ember heába munkálkodik, gyakran megbotlik, és könnyen vétkezik: De mikor ember magát meg-itéli és rostálllyá, mindenkor hasznoson munkálkodik. Gyakran
oly

42 *Christus Követeséről.*

oly itéletet tészünk akár-mi-
rül-is, a' minémű kedvünk a'
hoz vagyon-mert, akár-mihez-
való kedvünk, vagy kedvetlen-
ségünk-miat, az igaz itélet-mel-
lől, könnyen el-vitetünk. Ha ki-
vánágunk czéllya mindenkor
csak tisztán Isten vólna, nem oly
könnyen háborognánk erze-
kenőséginknek ellen-tartása mi-
at: de gyakran titokban vagyon
el-rejtve valami bennünk, vagy
oly külső dolog forog-előt-
tung, mely minket-is el-ragad
magával. Sokan alattomba ma-
gokat keresik cselékedetekben,
és ezt magok sem vészik ezek-
ben: úgy teczenek-is, hogy jó
békeségben vannak, míg az ő
modgyok és akarattyok-ízerént
folynak a' dolgok; de ha kü-
lőmben esik annál a' mint ők ki-
vánnyák, hamar meg-változnak
és meg-szomorodnak. A' dol-
gokról

Első

gokról-való ite-
ge miat, elég
fek rámadnak,
tok és polgár-
zetes és aita
zót-is.

A' régi

hagyni és a'
akárki sem őt
okosiágodho
fágodhoz in
hoggy-sem a'
magához ha
leszefz Isten
perré, mert
hoggy tellyé
ünk, és min
tat tellyül hala
rá gerjedező

XV.

A' szeretetből

lekedet

Emmi világ

kedvéért ne

gokrúl-való itéletek külömbfé-
ge miat, elég gyakor versengé-
sek támadnak, a' jó akaró bará-
tok és polgár-tarsok, sőt a' szer-
zetes és aitatos emberek - kö-
zöt-is.

A' régi szokást nehéz el-
hagyni, és a' maga tetzése-kivül
akárki sem örömeft lépik. Ha
okosfágodhoz és szorgalmatos-
fágodhoz inkább tamaszkodol,
hogy - sem a' Christus Iesusnak
magához hajtó erejéhez, nem
leszsz Istentül világosított em-
berré, mert Isten azt kívannya,
hogy tellyésséggel ő-tölle füg-
jünk, és minden okoskodásin-
kat fellyül haladgyuk, az ő-hoz-
zá gerjedező szeretet-által.

XV. R E S Z.

*A' szeretetből származot Cse-
lekedetekről.*

SEmmi világ iaváért, senki
kedvéért nem kel gonoszt-
csele-

44 *Christus Követeséről.*

cselekedni : noha szűkölködő
 atyankfia hasznáért, szabad a jót
 néha el-hagyni, vagy más na-
 gyob jóra fordítani, mért ezzel,
 a' jó cselekedet el nem rontatik,
 hanem jobbra változtatik. Sze-
 retetnélkül, haszontalan a' külfő
 cselekedet : valami pedig szere-
 terből származik, akár mely ki-
 csiny, es egyéb-aránt el-vettetet
 legyen-is, mind gyűmölcsöské
 lészen, mert az Isten inkább nézi,
 minémű indúlattal ki mit csele-
 keszik, hogy-sem azt a' mit csele-
 keszik. Eleg sokat cselekeszik,
 a' kinek nagy szereteti vagyon.
 Sokat cselekeszik, a' ki valamit
 jól cselekeszik. Iol cselekeszik
 pedig, a' ki inkább szolgál a' kö-
 zönségés társaságnak, hogy-sem
 a' maga akarattyának. Gyak-
 ran, a' mi szeretetenek látczik,
 csak az testnek és vérnek indu-
 lattyából származik, mért a' tér-
 méstet

II. Cor:13

Luce

7.

Elő K

mészert-szerent
 ág, és a' mit tu
 az juralomnak
 kolmatoflagur
 ritkán marad
 ból.

A' kinek

szerteti vagy
 ga hasznát ner
 mindenekben
 ziványa ; se
 edik, mert m
 emmiben ne
 ziván magáb
 z Istenben ;
 élette, az ör
 zomjuhozza. S
 em tulajdoni
 stenre hárít m
 űl eredet-szer
 ármaznak, és
 zenteknek utó
 odalmok vagy
 k a' kiben csa

mészert-szerént-való hajlandóság, és a' mit tulajdon akaratum, az jutalomnak remenfége, és alkotmatosságunknak kívánsága, ritkán maradnak-ki dolgainkból.

A' kinek igaz és tekélletes szereteti vagyon, semmiben maga hasznát nem keresi, hanem, mindenekben Isten tisztességét kívánja; senkire nem irigkedik, mert magát illető örömet semmiben nem vadász; nem is kíván magában vigadni, hanem az Istenben; és minden jóknak felette, az örök boldogságot szomjuhozza. Senkinek semmi jót nem tulajdonit, hanem egészen Istenre hárít minden jókat, kitől eredet-szerént mindenek származnak, és a' kiben minden Szenteknek utólsó boldog nyugodalmok vagyok. Ah, bevezek a' kiben csak egy szikrája volna-

46 *Christus Követeséről.*

vólna-is az igaz szeretetnek, bizony, hivatással rakvának érezné minden javait e földnek.

XVI. RESZ.

Egyebek fogyatkozásának elszenvédéséről.

A' Mit ember magában, vagy egyebekben meg nem jobbíthat, békével kel azt tűrni, mind addig míg Isten különben rendeli. Gondold-meg, hogy talám így job a' te próbád-ra, és szenvedésednek gyakorlására, mely-nélkül nem kel nagyra bőcsülni a' mi érdeminket. Mindazáltal, esedezned kel afféle akadékokért, hogy Isten hozza segítség, hogy a' mit reád bocfátot, békével viselheessed.

A' ki egy vagy két intéstnek helyt nem ad, ne versengj velle, hanem had Istenre, hogy legyen az ő akarattya és dűcsőfége

Elő K

fége minden ő
ő, a gonosz-
ditani. Egyeb-
nak, és akár-
fáginak el-vi-
gestűrésre sz-
zél: mert te-
gok vannak
beknek kel sze-
gadat sem tel-
minéműnek a
találhat sz má-
valót? Mál-
igen meg-ki-
a' magunk t-
nem jobbított-
hogy egyebek
meg-dorgálta
szenvedhettyű-
meg-feddesün-
egyebek szabac-
nem örömet v-
ánfágink béne-
gen javallyuk,

sege minden ő szolgálban, mert
ő, a' gonoszt-is jóra tudgya for-
ditani. Egyebek fogyatkozási-
nak, és akár-minémű gyarló-
ságinak el-viseletében, bekesé-
ges tűrésre szenvedésre igyekez-
zél: mert te-benned-is sok dol-
gok vannak mellyeket egye-
beknek kel szenvedni. Ha ma-
gadat sem teheted olyanná a'
minéműnek akarnád, miképpen
találhatsz mást kedved-szerent-
valót? Mástul a' tekkelltetéséget
igen meg-kívánnjuk; de azért
a' magunk fogyatkozását meg
nem jobbíttyunk. Azt akarjuk,
hogy egyebek eseti keményen,
meg-dorgáltassanak: de nem
szenvedhettyűk, hogy magunk
meg-feddecsűnk. Bánnyuk az
egyebek szabad életét: de azért
nem örömezt vészűk, ha a' mi ki-
vánágink bé nem tellyesednek.
Igen javalljuk, hogy egyebek
tör-

törvény-alat szorosan tartassanak : de magunk a' zabolát nem akarjuk szenvedni. Így azért ki-tetczik, mely ritkán mérünk felebarátunknak azon fontal, mellyel magunknak. Ha minnyájan még-ért tekéltetsek vólnánk, mit tudnánk egyebektől Isten kedvéért szenvedni? Most pedig Isten úgy rendelte, hogy egy-más terhének viselését megtanúljuk : mert senki nincs fogatkozás-nélkül : senki nem elégfeges önnem-magának : senki bölcseségével maga dolgát be nem éri ; hanem szükség, hogy minnyájan egy-más terhet hordozzuk, egy-mást vigasztalljuk, egy mást segítscsűk, oktassuk, és incsűk. Kiben pedig meny jószág legyen, akkor tetczik-meg, midőn a' velünk-ellenkező dolgokból alkolmatosság adatik : mért ugyan-is, az alkolmatof

ságok

Gal. 6.

ságok fenkit gya
nek, hanem cse
kiben mi légyer

XVII.

A Szer

H A egyebel
és egyvessé
is, szükség, hog
neg-törd ma
iciny dolog,
tromban a va
ges társaságba
vasz-nélkül r
ind szeme-h
aradni. Bo
és futását dic
Ha ugy aka
lik, és a jóban
ugy viseld ma
ánkivetet szar
őn. Bolondá ke
kedvéért, ha
akar sz viselni.

fágok senkit gyarlóvá nem tész-
nek, hanem csak meg-mutattyák
kiben mi légyen.

XVII. R E S Z.

A Szerzetes életről.

HA egyebekkel békeségben,
és eggyesfélében akarsz él-
ni, szükség, hogy sok dolgokban
meg-törd magadat. Nem
kicsiny dolog, embernek Cla-
stromban a'vagy más közönse-
ges társaságban lakni; ot pa-
nasz-nélkül magát viselni, és
mind szeme-húntáig híven meg-
maradni. Bóldog, a'ki ot jól
élt, és futását dicsíretesen végez-
te. Ha ugy akarsz élni, a'mint
illik, és a'jóban elő akarsz men-
ni, ugy viseld magadat, mint
számkivetet szarándok e'fől-
dön. Bolondá kel lenned Chri-
stus kedvéért, ha szerzetes éle-
tet akarsz viselni.

1. Pet. 2.

C

A'csuk-

A'Csuklya , és fel-beret-
válás, keveset használnak : ha-
nem, az erkölcsnek jobbitása, és
a'vétkes indulatoknak tellyef-
féggel-való öldöklése, téfzi em-
bert valósfágon szerzetessé.

Valaki a'szerzetben egyebet
vadász, tiszván csak az egy Isten-
nel, és a'maga lelke üdvösségé-
nél, nyavalyánál és keferűség-
nél egyebet nem talál : békefég-
ben sem maradhat fokkáig, va-
laki leg-kissob, és mindenek-kö-
zöt utólsó nem igyekezik lenni.

Szolgálatra jöttél, nem
egyebek igazgatására és birod-
almára. Híreddel légyen, hogy
tűrésre, szenvedésre, munkára
hivattál, nem hívokodó henyé-
lésre, vagy trefelésre.

Meg-
próbáltatnak azért it az embe-
rek, mint az arany a'kemenczében.
It senki meg nem marad-
hat, hanem a'ki tellyes szívűből

meg

meg akarja
ért alázn.

XVI

A Szer

T Ekinc
eleven

az igaz teke
resség tündé
veszed, me
ugyan semm
kelzünk.
életünk, h
tyük? A'S
hív barát, a
szomjuhan, f
lenfében, m
ságban, vity
lésben, imád
mélkedéfék
réfekben és fok
gy-arant szolg
Oh, mely
nyomorgatófok

meg akarja magát Isten kedvé-
ért alázni.

XVIII. RESZ.

A Szent Atyák példairul.

TEkíncs a' Szent Atyáknak
eleven példájokra, kikben Hebr. I. 1
az igaz tekéletesség és szerze-
teffég tündöklöt; és eszedben
veszed, mely kicsiny, sőt majd
ugyan semmi, az a' mit mi csele-
kezünk. Iaj's micfoda a' mi jó
életünk, ha azokkal öszve-ve-
tyűk? A' Szentek, és a' Christus
hív baráti, az Ur Istennek éhen-
szomjuhan, fázásban és mezíte-
lenségben, munkában és fárad-
ságban, vigyázásban és bőjtő-
lésben, imádságban és szent el-
mélkedésekben, fanyaru üldő-
zésekben és sok gyalázatokban,
egy-aránt szolgáltak.

Oh, mely sok-féle süllyos
nyómorgatásokat szenvedtek a'

52 *Christus Követeséről.*

Sz. Apostolok, Mátyrok, Confessorok Szűzek, és egy szóval, valakik a' Christus nyomdokát, akarták követni! mert, e' világon meg-gyűlöltek a' magok lelkét, hogy ezt az örök életre, meg-nyerhetnék. Oh, mely fanyarú és meg-vont életet viseltek a' Sz. Atyák a' vad pusztákban! mely hosszú és nehéz kisírteteket szenvedtenek! mely gyakran háborgattattak amaz Ellenségtől! mely kemény bűjtölésekertartottak szűnetlen! mely nagy igyekezettel és ártatlansággal forgódtak az Istenes életnek nevedezésében! mely erős harczot tartottak a' vétkek meg-fojtásában! mely tiszta és igyenes igyekezettel néztenek az egy Istenre! Nap-estig munkálkodtak, étszaka hoszu imádkozásban foglalták magokat: noha szívbeli imádságoknak, mun-

El
munkájok-k
neti.
Minde
son mulatt
óra rövid
Isteni szolg
elmékedés
miat, etele
sem jut vala
gazdagágt
tektől, bara
fiatul bucs
mit e' vilá
vántak :
szűklégek
tefteknek
gében-is, fél
Azért, valób
e' világi jók
gok voltak I
és jászagos
Külföld-keper
belől Isteni m
gaztalanokka

munkájok-közöt sem volt szű-
neti.

Minden idejeket haszno-
són mulattyák vala : minden
óra rövidnek tetczik vala az
Isteni szolgálatban : és az édes
elmélkedésnek gyönyörűsé-
giát, eteleknék szűkséges volta
sem jút vala eszekben. Minden
gazdagfágtul, méltoságtul, tisz-
tektől, barattyoktul, és attyok-
fiatut bucújokat vették : sem-
mit e'világ javaiból nem ki-
vántak : csak taplalásfra-való
szűkségeket-is szűken vették :
testeknek még ugyan szűksé-
gében-is, fél kedvel szolgáltak. *Mat. 19.*
Azért, valóba szegények voltak
e'világi jókban : de igen gazda-
gok voltak Isteni ajándékokkal,
és jászágos cselekedetekkel.
Külső-képpen szűkölködtek, de
belől Isteni malasztal, és lelki vi-
gasztalásokkal taplaltattak.

Idegenek voltak e' világ-
tul: de közel jártak Istenhez, és
ő-néki nyájas baráti vóltanak.
Jacob. 4. Magok- előtt semminek teczet-
tek, és a' világtúl meg-utáltat-
tak: de Isten-előt, drágák és
bőcsülletesek vóltanak. Az igaz
alázatosfágban meg-gyökerez-
tek vala, szélid engedelmeffég-
ben élnek vala, szívetben, és
békefészes tűrés szenvedésben,
viselik vala magokat, ez okon,
a' lelki jószágokban naponként
eléb-eléb mennek vala, és Isten-
előt nagy kedvet nyernek vala.
Eeket az Úr Isten példájúl ve-
tette minden Istenes életű em-
berek-eleiben: méltó-is, hogy
az ő példájok foganatosb lé-
gyen mi-bennünk, a' lelki jók-
ban-való elő-menetelre, hogy-
sem némely lankadtak tunyafá-
ga a' hátra-maradásra. Oh, me-
ly nagy lelki ferénység vólt min-
den

den Szerze-
deknek el-
nagyaito-
kozásban!
fészes a' jó-
vetéfeben
tékben él-
csüllet, és e-
zot minden
rektúl elei-
alat! Meg-
fágotézn-
tot nyom-
szent és te-
tanak, a' k-
sekkel a' v-
prották. M-
tartatik, a' k-
fik; és a' m-
azt békefés-
Vaj's nem
a' mi állap-
hogy ottan
az elébbenyi-

den Szerzetekben, a' Szent Rendeknek első kezdetin! Oh mely nagy aitarosfágok volt az imádkozásban! minémű szent versenges a' jószágos erkölcsök követésében! mely keményfenyítékben élének! mely nagy bőcsűllet, és engedelmeffég virágzot mindenekben, az ő mesterektől eleikben adatot Regulaalat! Meg most istanu-bizonyfágot téfznek az ő-tőllek hagyatott nyomdokok, hogy valóban szent és tekéletes emberek voltak, a' kik serény vitézkedésekkel a' világot lábok-alá tiptrották. Most nagy embernek tartatik, a' ki nagyokat nem eszik; és a' mit egyszer fel-vallalt, azt békeféggel viseli.

Vaj's nem tudom mi legyen a' mi állapotunk tunyaságának, hogy ottan hamar ki-fogyunk az elébbenyi buzgoságból, és

56 *Christus Követeséről.*

gyakran életünkér sem kíván-
nyuk, a' magunk meg-únt- rést-
ség-miat. Vaj' s adná Isten,
hogy te-bellőled-is tellyességgel
ki ne alunnek, a' jószágos erköl-
csökben - való gyarapodásnak
kívánsága, ki gyakorta sok szent
példát láttal az Istenes embe-
rekben.

XIX. R E S Z.

*A' jó Szerzetesnek foglalatof-
ságról.*

MInden jószágos cselekedé-
tekkel bevelkedni kel az
igaz Szerzetes életének, hogy
belől-is olyan legyen, miné-
műnek láttatik külső-képpen.
emberek-előt: főt, főkkal töb
jónak kel belől lenni, hogy-sem
a' mi kívül latczik, mert az Isten
reánk szemlél, kihez nagy bő-
csúllettel kel lennünk valahol já-
runk kelünk, és Angyali tisztá-
ságban

ságban kel az ő szent színe-olót magunkat viselnünk. Minden nap meg kel vjítanunk a' jora eltekéllet szándekunkat: és ugy kel ferkegetnünk magunkat a' buzgó szeretetre, mintha csak ma kezdenők magunkat az Isteni szolgálatra ádni; és így ohajcsunk: Uram Isten, segely az én jó igyekezetemben, és a' te szent szolgálatodban. Enged, hogy ma és most kezdgyek tekelletesen a' te szolgálatodhoz, mert semmi a' mit e' koráig cselekedtem.

Igyekezetünknek mertéke-szerént vagy on a' jóbanvaló elő-mentelünk: és valóba szorgalmatosnak kel lenni, a' ki öregbedni akar az szent életbé. Ha még az-is gyakran meg-cső-könik, a' ki nagy igyekezetel valamit el-tekellet: mint jár tehát, a' ki ritka es igen lágy

58 *Christus Követeséről.*

igyekezettel szándékozik? Iól-
lehet sok-képpen történik az el-
végezet szándéknak félben-ha-
gyása, és kár-vallás-nélkül alég
mulathatunk - el akár - mi ki-
csint-is szokot foglalatosságink-
ban. Az igazak igyekezeti, in-
káb fűg az Isten segítségétől,
hogy-sem a' magok bölcsesége-
től; azért ők-is, Istenben hely-
hezterik bizodalmokat, minden
el-kezdet dolgokban, mert az
embér szándékát, Isten vezérli;
nincs-is embernek hatalmában,

Prov. 16. az ő dolgainak veghez-vitele.

Ha néha az Isteni szolgál-
latért, vagy felebarátunk javá-
ért, szokot foglalatosságunkat
el-mulatyuk, azt ismétg kűn-
nyen helyre állathattjuk: de ha
magunk meg - unasából, vagy
tunyaaságból, kűnnyen akár-mit
el-mulatunk, elég vétkefen cse-
lekezzünk, és kárát vallyuk. Bár
min-

El-
mindenre
zünk-is, de
nyen meg-fo
azáltal, ugya
mit bizony
felünk, és
ellen, a' n
akadéink va
fő belső mag
kel vizsgálun
szabnunk, m
nos a' jóba
telre.

Ha ma
vigyázhatl
valóba maga
napjában egy
reggel vagy e
ben el-rendel
rostállyad min
dat azon a' nap
cselekedetéb
időben: mert, n
gyakran meg-b

minden tehetségünkkel igyeke-
zünk-is, de azért sokban kün-
nyen meg-fogyatkozunk: mind-
azáltal, ugyan mindenkor vala-
mit bizonyost kel előttünk vi-
selnünk, és leg-főképpen azok-
ellen, a' mellyekben nagyob
akadéink vannak. Mind kül-
ső belső magunk - viselését meg
kel vizsgálnunk, és jó rendre kel
szabnunk, mert mindenik hasz-
nos a' jóban - való elő- mene-
telre.

Ha magadra szüntelen nem
vigyázhatsz, bár csak néha szály
valóba magadban; és leg-aláb,
napjában egyszer, ugy mint,
reggel vagy este. Fel-költőd-
ben el-rendellyed, és este meg-
rostállyad mint viselted maga-
dat azon a' napon, beszededben,
cselekedetédben, és gondola-
tidban: mert, né talám ezekben
gyakran meg-bántottad Istene-
det,

det, és felebarátodat. Ember
módon fel-fegyverkezzel az ör-
dögi próbák-ellen. Zabolázd-
meg a' torkosságot, és minden
testi vétkes indulatokat kün-
nyebben meg-zabolázhatsz. So-
ha ne légy mindéneftül hívol-
kodásban, hanem, vagy olvas,
vagy írj, vagy imádkozzál, vagy
elmékedgyél, vagy a' közönfé-
ges jóért valamit munkálkod-
gyál. A' kézi munkához pedig,
módgyával kel nyúlni, és nem
egy-aránt kel mindeneknek eze-
ket fel-vállalni.

Nem kel egyebek-előt mu-
togatni, a' mit közönfégesen
nem szokás mivelní; mert az
embernek magátul választot jó
cselekedetit, jób szem-kivül és
rejteken véghez vinni. Attúl
pedig meg-oad magadat, hogy
a' magad jó kedveből választot
dolgokra serény lévén, a' ko-
zönfé-

Elj
zönféges sz
stűly: han
véghes vivé
tozol, és a'
nek, ha üd
tatosságod
magadnak
egy dologb
gokat, han
's amannak
káb szolgál
kolmatossá
féle ártat
kedvünk.
goknak In
nagyob íze
dig köz nap
logra vagy
kor kísértet
midőn béke
ségünk vagy
dolatok ter
morúik vagy
dig, mikor
zünk.

zönfeges szokásokra meg ne re-
 stűly: hanem, éppen és híven
 véghes vívén azt, a' mivel tar-
 tozol, és a' mire téged kötelez-
 nek, ha űdöd vagy on hozzá, ai-
 tatosságod - szerént tégy eleget
 magadnak-is. Nem minnyájan
 egy dologba foglalhatták ma-
 gokat, hanem ennek egy-féle,
 's amannak más-féle dolog in-
 káb szolgál: sőt, az űdönnek al-
 kolmatossága-szerént, külömb-
 féle airatosságekhoz vagy on,
 kedvűnk. Mert, nemely dol-
 goknak Innep-napon érezzűk
 nagyob ízit: némellyeknek pe-
 dig köz napokon. Egy-féle do-
 logra vagy on szűkségűnk mi-
 kor kisírtetűnk, másra pedig,
 midőn békeségűnk és csendesz-
 fégűnk vagy on. Más-féle gon-
 dolatok tetczenek, mikor szo-
 morúik vagyunk: más-félék pe-
 dig, mikor az Urban őrvende-
 zűnk.

Az

Az jeles fő Innepekben, meg kel újítanunk az Isteni szolgálatban-való serénységünket, és a' Szenteknek érettünk való csedezését nagyobb buzgósággal kel kívánnunk. Minden jeles Innep napon ugy kel életünket rendelnünk, mintha e' világtul akkor búcsút vennenk, és amaz örökké-való innepre költöz-nénk. Annakokáért, szorgalmatos készülettel illik a' Szent napokon lennünk, aitasb erkölcsökben foglalván magunkat, es minden jó rend tartásokat keményben meg-tartván, mintha az Istentül csak hamar kellene fáradságunk jutalmát vennünk: ha pedig ebben haladék történik, készületlen voltunknak tulajdonicsuk; és arra vessünk, hogy megméltók nem vagyunk arra a' nagy dicsőöf-fé-

Róm. 8. gre, mely az el-végezet időben meg-

meg-jelenik
igyekezzünk
múlafunkhoz
szolga, kit mi
ő Ura, vigya
ny mondon
minden java

XX.

Az Egyedül l
nak f

A Lkolm
maga
és az Isten
rül gyakran
Hagy békét
oly dolgokat
inkább törede
nek, hogy sen
Ha a' hívólko
tül, és haszont
ez újlagok és
meg-vonfod
olmatos idő

meg-jelenik mi-bennünk : és
 igyekezzünk jobban készülni ki-
 múlásunkhoz. *Luc. 12.* Bóldog az a'
 szolga, kit, midőn el-jövend az
 Ő Ura, vigyázásban talál : bizo-
 ny mondom ti-néktek, hogy
 minden javait Ő-reája bizza.

XX. RESZ.

*Az Egyedül lételnek, és Halgatás-
 nak szeretetirül.*

A Lkolmatos üdőt keres, a'
 magadban való szállásra; *Eccl. 3.*
 és az Istennek jó tétemenyi-
 rül gyakran gondolkodgyal.
 Hagy békét a' hívfágoknak, és
 oly dolgokat olvasgas, mellyek
 inkább töredelmességet szerez-
 nek, hogy-sem elme fáradtságot.
 Ha a' hivolkodó beszélgetések-
 tül, és haszontalan futóságtul, ha
 ez ujságok és hírek hallásatul,
 meg-vonszod magadat, elég al-
 kolmatos üdőt találsz az üdvös-
 séges

64 *Christus Követeséről.*

fégeselmélkedésekre. Ama' nagy Szentek a' hol módgyát ejthették, igen el kerülték az emberekkel-ualó nyájaskodást, és rejtek helyeken igyékeztek az Istennél élni.

Seneca Egy valaki, azt mondotta :
epist: 7. Valamikor, emberek - közöt vóltam, kárommal tértem. vissza: kit mi- is gyakran érzünk magunkban, midőn fokkáig trécsélünk. Sokkal könnyeb halgatni, hogy- sem a' szóllásban módot tartani. Könnyeb othon veszteg lenni, hogy - sem kívül forgodván, magát eléggé megőrizni.

Math: 4. A' ki azért belső és lelki tekéletteffégre akar jutni, szükség hogy Iesussal egyetembe, a' sokaság-közzül félre álljon.

Senki szem- előt bátorfágoson nem forog, hanem csak az, a' ki
Eccl. 3. Örömeft magát el-rejti. Senki
 nem

nem szól bátorfágoson, hanem csak az, a' ki örömeft halgat. Senki bátorfágoson másnak feje és elől-járója nem lehet, hanem csak a' ki örömeft fűg mástúl. Senki nem parancsol bátorfágoson, hanem csak a' ki jól megtanulta az engedelmeiséget. Senki nem örvendez bátorfágoson, ha jó lelki isméretnek, bizonyosságát magabá nem erzi. Mindaz-által, a' Szentek bátorfága, mindenkor egyűt járt az Isteni félelémmel, nem-is hattak hátra semmit szorgalmatosságokban és alázatosságokban, arra való-képeft, hogy im nagy lelki jókkal és Isteni ajándékokkal tündöklöttek. A' gonoszok bizakodása pedig, kevélységből, és maga-vetésből származjk; és végre maga meg-csalásán végződik. Soha e' világon éltedben tellyes bátorfágot ne igíri magad-

magadnak, akár - mely szent Szerzetesnek és aitato Reme-tének láttassál-is.

A' kik jobbakkak ítélte-
rek az emberektől, sokszor na-
gyob veszedelemben forgottak
a' magokban-való nagy bizakó-
dásért. Azért, sokaknak hasz-
nósb, hogy tellyességgel üressék
ne légyenek a' kisírtetektől, ha-
nem gyakorta ostromoltassa-
nak, hogy felettéb el ne bátor-
kodgyanak, és így kevélységre
ne vetemedgyenek, se pedig a'
külső vigasztalásokra szabados-
ban ne hajollyanak. Oh mely
tisztá lelki isméréttel birna, a' ki
e' világon nem kapdosna, és el-
mulando vigaságot soha nem
vadászna! Oh mely nagy beke-
ségben élne, a' ki minden haszon-
talan szorgalmatoskodást hátra
hagyna; csak üdvösségére néző
Isteni dologrul gődolkodnék, és
minden

Elj
minden rem
helyhezte
Senki
nyei vigaszt
gát szorga
korlotta, a'
ben. Házü
get kívánfz,
rejtekeben,
nak zenebor
dafa-szerént
ugymond, sz
léggel légye
lálod azt, a
il-vesztetfz.
'Cella, ha-g
adfz: De ha
gen meg-ün
'te meg-ter
ozzászokol
oz, azután sz
red, és kedves
en. Az Istene
in, és csendes

minden reménységét Istenben helyheztené!

Senki sem méltó a' mennyei vigasztalásogra valaki magát szorgalmatoson nem gyakorlotta, a' lelki töredelmességben. Há szűvbéli töredelmességet kívánsz, szály-bé a' te szűved rejtekében, rekeszd-ki a' világnak zenebonáját, az Irás mondása-szerént: A' ti ágyatokban, ugymond, szűvbéli töredelmességgel légyetek. A' Cellában találod azt, a' mit kívül gyakorta el-vesztesz. Ugy leszen kedves a' Cella, ha-gyakran abban maradsz: De ha ezt ritkán őrzöd, igen meg-úntattya magát. Ha a' te meg-terésed kezdetin jól hozzá szokol a' Cellában lakáshoz, azután szerelmes lakó-helyed, és kedves vigasztalásod leszen. Az Istenes lélek halgatasban, és csendeszen lételben ne-
veke-

Psal. 4.

Psal. 6.

vekedik minden jószágokban.
 ebben meg-ranúllya a' Sz. Irás
 ritkait, ebben talállya-fel a' kő-
 ny-húllatásnak folyamat, mel-
 lyekben minden éjjel meg-mof-
 fa és tisztogassa magát, hogy an-
 nál barátságosban nyájaskod-
 hassék az ő Teremtőjével, men-
 nél távulban vagyon a' világi ze-
 nebonátúl.

A' ki azért meg-vonfza ma-
 gát az ő ismérőitől és barátitúl,
 Isten közelget a' hoz az ő Szent
 Angyalival egyetemben. Job
 embernek rejtekben lenni és
 magára gondot viselni, hogy-
 sem magárul el-feletkezven,
 csudákat cselekedni. Dicfire-
 tes dolog a' Szerzetes ember-
 ben, midőn ritkán fétál kin, ke-
 rüli a' szem-előt forgást, és nem
 ő rómeft szemléli az emberek.

Miért akarod látni, a' mit
 nem szabad kívánnod?, El-mú-
 lik

El-
 ik e' világ, és
 Vágyódik a'
 való jarkaláfr
 na az ora el-
 egyebet lelke
 nél és szüve
 dalánál? A'
 kran szomor
 végeződik; é
 szomoru reg
 minden testi
 kedves; d
 dos, és meg
 fut, a' mit he
 nem előtte
 a' több Eleme
 ezekből van
 den teremtet
 Láthatfze
 ollyat, a' ki sok
 hetne az Eg-a
 ám hogy ked
 öha sem jutha
 nek szemeid-e

lik e'világ, és annak kívánsági.
 Vágyódik a'test az ide's tova-
 való jarkalásra: de minek-után-
 na az ora el-múlik, mit nyersz
 egyebet lelki ismérved terhé-
 nél, és szűvednek fok-felé szaka-
 dasánál? A'vig ki-menetel, gya-
 kran szomoru haza-jövetelen,
 végeződik; és az estveli vigaság,
 szomoru reggelre válik. Igy
 minden testi örömnnek kezdeti
 kedves; de a'végin meg-mar-
 dos, és meg-öl. Mit láthatsz má-
 sut, a' mit helyedben nem látnál?
 nem előttedé az Eg, a'Föld, és
 a'több Elementumok? hiszem,
 ezekből vannak alkotva min-
 den teremtet állatok.

Prov. 14.

Ecc l. 1.

Láthatz-e, valahol valamit
 olyat, a'ki fokkáig állandó le-
 herne az Eg-alat? Azt hiszed ta-
 lám hogy kedved telik? Arra
 soha sem juthatsz. Ha minde-
 nek szemeid-előt vólnának-is;
 mi

Ecc l. 3.

mi hasznod egyéb-benne, a' heá-
ban-való latásnál? Emeld-feld
szemeidet Istenhez magas me-
nyben, és könyörögj ő-néki, vét-
keidnek és fogyatkozásidnak
bocsánattyáért. A'hivolko-
dóknak had a'hívágokat: te
pedig azokra figyelmez, mel-
lyeket Isten néked parancsolt.
Zárd-bé magadra ajtódat, és
híd hozzád a'te szerelmes Iesuf-
odat; maradgy ő-vélle a'te.
Celládban, mert másút nem ta-
lálsz olyan csendeszséget. Ha ki
nem léptél volna, és híreket nem
hallottal volna; nagyobb lelki bé-
keségben maradtál volna. Mi-
helyen új hír hallásokban kez-
desz gyönyörködni, szűkség
hogy ottan szűvbéli háborufá-
gokat kezdgy szen-
vedni.

XXI. R E S Z.

*A' szűvnek töredelmességéről.***H**A elő akarsz menni a' jó- *prov. 19.*

ban, Isteni félelemben tarcsád magadat, és felettéb- való szabadságban ne légy, hanem fenyíték-alat tarcsád minden érzékeniségedet, és illetlen vigaságra ne bocfásd magadat.

Ad szűvbéli töredelmességre magad, és az igaz áitatosfágot fel-találod. Sok-féle jókat nyújt a' töredelmesség, melyeket a' fesletfég hamar el-veszteget.

Nagy csuda, hogy ember valaha vigadhat e' világon, a' ki számkivetésben-létét, és lelkének sok veszedelmet meg-gondollya, és jól-meg-rostállya.

A' mi szűvünknek álhatatlansága, és fogyatkozásinkra- való gondviseletlensége miatt, nem érezzük lelkünknek-

férel-

férelmit : de sokszor mód nélkül nevetünk, mikor inkább sírunk kellene. Nincs igaz szabadság, sem tekéletes vigaság, az Isteni felelem és jó lelki isméret-kivül. Bóldog a' ki megválhatik minden ide'stova vonzó akadékoktól, és az egy Istenes töredelmességre adhattya magát. Bóldog a' ki magárúl le-rázza, valami meg-mocskolhattya és meg-terhelheti lelki isméretit. Emberül viaskodgyál : a' szokás, vissza-szokással meg-győzetik. Ha te az emberektől meg tudod vonni magadat, ők sem igen bolygatnak imadságodban. Az egyéb emberek dolgát magadra ne vedd, és a' náladnál fellyéb-valók igyében magadat ne avassad. Magadra vigjaz mindeneknek-előtte, és minden szerelmes barátid-felet, magadat.

incsed

incsed leg-el
nem vagy az
megne szom
azt neheztel
zinte jó vig
gadat. a' mi
és airtas t
lenék. Gy
átorfágosb
ek ne légye
igasztalási.f
iek. H
asztalásfokt
vagy azok
ik, magunk
eresük a' szü
get, sem t
em vettyük
gasztalásoka
Ismerd-m
tlan vagy az
kra. Sőt h
fanyargatál
oba törede

D

incsed leg-először. Ha kedves
nem vagy az embereknel, azon
meg ne szomorodgyál: hanem
azt nehezteljed, hogy nem
szinte jó vígyazással viseled ma-
gadát, a' mint Isten szolgájához,
és áitatos szerzetes emberhez
illenék. Gyakran hasznosb és
bátorfágosb, hogy az ember-
nek ne légyenek e' világon sok
vigasztalási-főképpen pedig, te-
stiek. Hogy pedig Isteni vi-
gasztalásoktól meg-fosztatunk,
a' vagy azokat ritkábban érez-
zük, magunk vétke, mert nem
keressük a' szívbeli töredelmef-
séget, sem tellyességgel meg
nem vettyük a' külső hívfágos
vigasztalásokat.

Ismerd-meg, hogy mélt-
atlan vagy az Isteni vigasztalá-
sokra. Sőt hogy méltó vagy
sok sanyargatásokra. Mikor
valóba töredelmefséget érez
ember,

74 *Christus Követéséről.*

ember, nehéz akkor néki, és ke-
serű mind e' világ. Az Istenes
ember elég okot talál a' bánko-
dásra és köny-húllatásra, mert
akár magát meg-tekincse, 's
akár felebarattjárul gődolkod-
gyék, meg-tapasztallya hogy
senki nem él e' világon nyomo-
ruság-nélkül. Es mentül inkább
magában szál, annál inkább kefe-
reg. Igaz okai belső bánatunk-
nak, és szívünk keferűségének a'
mi vétkeink és fogyatkozásink,
melyekben úgy bé-keverődze
heverünk, hogy a' mennyei dol-
goknak elmélkedésére ritkán
érkezhecsünk.

Ha gyakrabban gondol-
kodnál halálodról hogy-fem-
hofzú életedről, kétségnélkül se-
rényeb vólnál magad jobbitá-
sára. Ha a' pokolnak vagy pur-
gatoriumnak következendő
kinnyát szüved-szerént meg-ro-
stálnád,

stálnád, az
den munká
mest el-vise
rullágtul ne
vel ezek sz
és a' gyeng
nagy tunya
maradunk.

Sokk
zásból vagy
rest ily kün
Könyörögi
Istennek, h
nek lelkét a
lcs-fel Szer
sten, táplály
enyerevel, é
idgy italt né
ásokban.

XXII.

Az Emberi ny
léle

Gyan csak
valahol va

stálnád, azt hiszem, hogy minden munkát és fájdalmat örömeft el-viselnél, és semmi fanyaruságtul nem rettegnél: de mivel ezek szívűnkre nem hatnak, és a' gyengéltetést kedvellyük, nagy tunyaságban és restségben maradunk.

Sokszor lelki fogyatkozásból vagy on, hogy a' romlot rest ily könnyen zúgolodik. Könyörögj azért alázatosan Istennek, hogy töredelmességnek lelkét adgya néked, és kiálcs-fel Szent Dáviddal: Uram *psal. 79.* Isten, táplály engem siralomnak kenyerével, és mérték-szerént adgy italt nékem a' köny-hullatásokban.

XXII. RESZ.

Az Emberi nyomorúságnak szemléléséről.

V Gyan csak nyavalyás vagy, valahol vagy, 's valá hová

D 2 fo.

Eccl. 6.

fogod fejedet, ha Istenhez nem
folyamol. Mit háborogsz, hogy-
im kedved's akaratod-szerént,
nem észik minden dolgod? Val-
lyon's, kicsoda az, a' kinek min-
den kívánságában kedve telik?
Sem én, sem te, sem egyéb sen-
ki e' földszínén ezzel nem dicse-
kedhetik. Senki nincs e' vilá-
gon keserűség és busúlas nélkül,
sem Király, sem Pápa. Kinek
vagyon leg-jobban dolga? Bi-
zony annak, a' ki Istenért vala-
mit szenvedhet.

Sokan a' gyenkék és erőt-
lenek-közzül azt mondgyák :
Bezzeg bódogságban él ez,
vagy amaz ember! lá mely gaz-
dag, mely nagy Ur! mely hatal-
mas, és bőcsülfettes! De tekin-
thetse csak a' mennyei jókra,
meg-látod hogy mind ezek a'
világi jók, csak semmik, bizo-
nytalanok, sőt igen terhesek :
mert

mert ezek
gél-nélkül
abbá ál em
hogy e' vilá
gyék.mert
vel szűkfég
nyavalya e
káb igyke
tre, annál
lágban élte
jóbban érz
a' romlott
fogyatkoz
jnyia kel
ni, és ébre
ni, és fárads
egyéb szűkfé
dizony nagy
atos ember
ág, ki örön
los akarna l
Mert va
etik e' világo
esti szűkfég
D

mert ezeket törődés és rette-
gés-nélkül nem birhatni. Nem
abbā ál embernek bődögsága,
hogy e' világi jókkal bővelked-
gyék, mert elég embernek a' mi-
vel szükségét bé-éri. Bizony elég
nyavalya e' világi élet. Mentül in-
káb igyekezik ember a' lelki éle-
tre, annál kelletlemb néki e' vi-
lágban élte, mivel hogy jobban
jobban érzi, és világosban láttya
a' romlott emberi természetnek
fogyatkozását. Mert hogy enni,
innya kel embernek; hogy alun-
ni, és ébren lenni, hogy nyugod-
ni, és fáradni, és a' természetnek
egyéb szükség-alá kel vettetni;
bizony nagy nyavalya, és az ai-
tatos embernek kész nyomorú-
ság, ki örömeft ment és szaba-
dos akarna lenni mindē büntül.

Mert valóban meg-terhel-
tetik e' világon a' belső ember a'
testti szükségnek gondviselelé-

Psal. 24. vel. Innen vagyon, hogy Sz. David nagy foházkodással kéri, hogy meg-menekedhessek efféle akadékoktól; imígyen szólván: Uram, szabadics-meg engem az én fok-féle szűkségimből. De jaj azoknak, kik csak meg sem ismerik nyávalyás vóltokat. Annál-is nagyobb jaj azoknak, kik ugyan szeretik ezt a' nyávalyás állapotot, és el-mulandó életet. Mert fokā, a' kik kézi munkáikkal, főt kuldulásokkal alig érik-bé szűkségeket, annyira e' világhoz ragaszkodnak, hogy, ha mindenkor it élhetnének, meny-or-szággal keveset gondolnának.

Bezzeg bolond és hitetlen szűvű emberek azok, kik oly igen e' földhöz ragaszkodtak, hogy minden eszek kedvek csak a' testiekre vesztet. De szegények végtére károkkal meg-tanulják, mely el-vetet semmi vólt a' mit

a' mit oly
Istennek
Christusna
vés gondo
kedvezése
lemetes d
remensége
mennyei jo
den kívánsá
és láthatat
hogy a' lát
reteti valah
le ne vonna
Edes atyá
ban megh
telre- való
dőd, és órá
Miért a
halogatni sz
fel, s mindg
és mond ezt
a' munkának,
a' harczolási
gyon ideje r

a' mit oly igen kedvellettek. Az Istennek Szentí pedig, és az Ur Christusnak aítatos baráti, kevés gondot viseltek a' testnek kedvezésére, és a' világ előtt kellemetes dolgokra. De minden remenségek és igyekezetek, a' mennyei jokat óhajtotta; minden kívánságok az örökké-való, és láthatatlan jókra gerjedezt, hogy a' látható dolgoknak szereteti valahogy el ne ragadná, és le ne vonná az alavalóságokra. Edes atyámfia, ne had magadban meghűlni a' lelki elő-mendetle- való bizodalmat, míg üdőd, és órád vagyon hozzá.

Miért akarod napról napra halogatni szándekodat? Kelyfel, 's mindgyart kezgy hozzá, és mond ezt: Most vagyon ideje a' munkának, most vagyon ideje a' harczolásnak, szinte most vagyon ideje magam jobbitásá-

nak. Mikor gonoszúl vagyondolgod, és nyomorgattatol, akkor vagyondód, hogy Isten *Psalm. 65.* előtt érdemely: mind tüzen, vizen által kel menned, 's úgy jütsz a' kedves nyugalomra. Ha magaddal nem tufakodol, vétkeidet meg nem birhatod: Valamig ezt a' gyarló testet visellyük, veteknélkül nem lehetünk, sem bánatnélkül nem élhetünk. Eorőmezt akarnánk meg-nyugodni minden nyavalyátul: de minthogy el-vesztettük bűnünkkel az ártatlanfágot, az igaz bódogfagtúl - is megfosztattunk: szűkfég tőrünk szzenvednünk, és az Isten irgalmasságát várnunk, mind addig, valamig el-múlik e' csalárd világ, és a' halandóság meg-emésztetik az élettül.

Bezzeg nagy az emberi gyarlóság, mely mindenkor hajlandó

landó a' vét
nod bűne
azon vétkel
ban reá-tek
e' többé ne
múlva, szin
ha eléb sen
nem lettél v
meg-alázha
magunknak
donithatun
gyarlók és
Hamar is
tunya fagur
malasztyáva
fáradtság
Mint l
ha ily ideien
gunkat? Iaj
juk magunkat
nak adni, mi
kefeg és bátor
magunk vifele
em terczik a' s

landó a' vétkekre! ma meg gyo- *Gen. 6.*
 nod bűneidet, holnap is meg
 azon vétkekben esel. Egy órá-
 ban reá-tekelled magadat, hogy
 e' többé nem léssen: és egy óra-
 múlva, szinté úgy meg-esel, mint-
 ha eléb semmi jó igyekezettel
 nem lettél volna. Azért méltan
 meg-alázhattuk magunkat, és
 magunknak nagyot nem tulaj-
 donithatunk, mivelhogy ily
 gyarlók és hajlandók vagyunk.
 Hamar is el-veszthettyük azt,
 tünyságunkal, a' mit az Istennek
 malasztyával nehezen és nagy
 fáradsággal találtunk.

Mint lészünk még végre,
 ha ily ideien így el-hattuk ma-
 gunkat? Iaj nekünk, ha úgy akar-
 juk magunkat a' nyugalom-
 nak adni, mintha immár bé-
 keség és bátorság volna, holot-
 magunk viseletébe csak nyoma
 sem tetczik a' Szenttségnek. Bez-

zeg nagy szükségünk volna rá,
hogy újonnan taníttatnánk a' jó
érfölcsőkre, mintha csak most
kezdenénk az Isteni szolgálat-
hoz: talám így reménység lehet-
ne jobbúlásunkról, és lelki elő-
menetelünkéről.

XXIII. R E S Z.

A Halálról való elmélkedésről.

IT igen hamar vég lesz en dol-
godban; meg-lásd azért mint
vagy el benne: há ma él ember,
hónap el-enyészik: mikor pe-
dig szem-élől el-vétezik, hamar
feledékenységben mégyen. Oh
mely nagy az ember szívének
tompasága és keménysége, hogy
csak a' jelen-valókról gondol-
kodik, és a' jövőndőkre gond-
gya nincsen! Minden cseleke-
detedben, és gondolatodban,
ugy kellene magadat tartanod,
mintha e' napon, vagy órán,
meg

meg kellene halnod. Ha jó lelki ismerettel bírnál, nem igen rettegetne a' halál. Iob volna a' büntül távúl járnod, hogysem a' haláltul futnod. A' halálhoz ha ma nem vagy kész, holnap mint lész merész? Bizonytalan e' mái nap; és mint tudod hogy read-kél a' hólnap. Mi hasznunk hoszu életünkben, holott ily kevés jobbítás vagyunk erkölcsünkben? Iaj's nem mindenkor jobbít a' hoszu élet; sőt gyakran öregbíti vétkeinket. Bár csak egy nap viseltük volna jól magunkat e' világon. Sokan számlállyak esztendeit megteréseknek: de gyakran kevés láttatya vagyunk jobbulásoknak. Ha rettenetes a' halál: talám a' hoszu életben nagyob veszedelem talál. Bóldog a' ki mindenkor halála oráját szemelöt tartya, és készül naponként az

Istenes

84 *Christus Követeséről.*

Istenes halálhoz. Ha láttal valaha halálra vált embert; megdold, hogy azon úton kel néked-is el-menned.

Reggelt ha éred, azt gondollyad hogy estvet nem érsz. Ha pedig bé-estveleszel, reggelt ne igírd magadnak. Készen legy tehát mindenkor, és úgy ély, hogy soha téged a' halál keszűletlen ne talállyon. Sokan hertelen és véletlenül meghalnak, mert az embernek fia abban az órában el-jő, melyben ingyen nem alitanók. Mikor amaz utolsó óra eljövend, fokkal külsőmbet kezdesz itílni, az egész el-folyt életedről; és igen megbánod, hogy oly rest és túnya voltál.

Bezzeg bóldog és eszes az, a' ki életében igyekezik olyan lenni, a' minémű halálakor kíván találtatni, mert nagy bizodalmat

Elő
dalmat ad a'
világnak tel
fa, a' jó erköl
menetelnek l
fényítékben
tetí, a' pœn
fága, az enge
falága, mag
hagyása, és
riért akár-mi
nak fel-vállal
ben vagy, so
de há meg-
mit mivelh
búlnak bete
szarándoklág
szenté ritkán
Ne bizz
aryádhaiban
gald üdvösség
vélekedéfedne
erkeznek te-r
lob most idejé
lot viselned,

dalmat ad a' jó ki-múlásra, e'
világnak tekéletes meg-ítálá-
sa, a' jó erkölcsökben-való elő-
menetelnek buzgó kívánsága, a'
fenyítékben-való életnek szere-
teti, a' poenitentiának sanyaru-
sága, az engeldemességnek gyór-
sága, maga kívánságának el-
hagyása, és a' Christus szerete-
tiért akár-minémű nyomorúság-
nak fel-vállalása. Míg egesse-
ben vagy, fok jót cselekedhetel:
de há meg-betegszel, nem tudó
mit mivelhetsz. Kevesen job-
búlnak betegségekben: és a' kik
szarándoklágot gyakran járnak,
szenté ritkán válnak.

Ne bizzál barátidban és
atyád fiaiban, se eléb ne halo-
gasd üdvösséged dolgát, mert
vélekedésednel hamareb el-fe-
lekedeznek te-róllad az emberek.
Iob most idején magadra gon-
dot viselned, és Isten-eleibe
fok

fok jót bocfátanod, hogy-sém,
 egyebek segítségéhez támasz-
 kodnod. Ha te-magad most
 magadért nem szorgalmatos-
 kodol, vallyon's jővendőben ki-
 nek leszén gondgya te-réad?
 Most vagyon a' drága üdő;
 most vagyon az üdvösség-kere-
 fő üdő; most vagyon az igen,
 kedves üdő. Iaj's hogy jobban
 nem költőd ezt az üdőt mely-
 ben örök életet nyerhetnél! El-
 jő az üdő, midőn a' te életed
 jobbítására, egy napot, vagy
 egy órát kívánsz: de nem tu-
 dom ha meg-nyerheted:

Ihon, édes atyámfia, mely nagy
 veszedelemből ki-feselhetsz,
 mely nagy félelemtől szabadúl-
 hatsz, ha mindenkor félelemben
 lélsz, és szemed-előt forgatod
 halálodat! Ugy igyekezzél most
 élni, hogy halálokat oráján örül-
 hes inkább hogy-sém retteghes.

Most

Most kezdgy
 nak, hogy a
 Christussal.
 mindeneket
 dofon mel
 Most fanya
 nitentia-ta
 bizonyos ba

Oh bol
 gadnak hof
 bátorlágos
 ban! Vaj
 koztak, és
 tattak a' te
 lottal imill
 amazz le va
 holt, amann
 amaz étel-
 det, amann
 vége? Kit
 ki dög-halál
 szer. Igym
 végét éri, és
 mint egy ar
 múlik,

Most kezdgy meg-halni e világ-
nak, hogy akkor élni kezdhes
Christussal. Most útály-meg
mindeneket, hogy akkor szaba-
doson mehes Christushoz.
Most fanyargassad testedet pœ-
nitentia-tartással, hogy akkor
bizonyos bátorfággal lehes.

Oh bolond, mit ígírsz ma-
gadnak hoszu életet, holot egy
bátorfágos napod sincs e világ-
ban! Vaj ki-fokan meg-csalat-
koztak, és véletlenül ki-ragad-
tattak a' testből! Menyíster hal-
lottál imillyen szókat : Am-
am azt le vágták, emé' vizben,
hólt, amannak nyaka szakadot,
amaz étel-közbe meg-derme-
det, amannak játék-közbe let-
vége? Ki tűz's kifeygver-miat,
ki dög-halál's ki tolvaj-miat ve-
szet. Így mindeneknek a' halál
végét éri, és az emberek élete
mint egy arnyék hertelen el-
múlik.

Ki

Ki emlekezik csak meg- is
róllad holtod-után? a' vagy ki-
csoda imádkozik érted? No,
édes atyámfia, no: most csele-
kedgyél, valamit cselekedhetel,
mert csak azt sem tudod mely
órában meg-halsz, és azt sem tu-
dod mi talál holtod-után. Míg
űdőd vagy, addig győjcs ál-
landó gazdagfágokat: űdvőssé-
ged-kivűl semmivel semmit ne
gondoly, csak az Isteni dologra
vígyáz: most szerezz jó akaró-
kat, a' Szenteket, tisztelvén őket,
és az ő jó cselekedeteket követ-
vén: hogy mikor ki-múlandasz
Luc. 10. e' világból, azok tégedet bé-fo-
gadgyanak az örökké-való haj-
lékokban.

Szarándok és jővevény
számban visellyed magadat e'
földön, és úgy mint a' kinek
semmi közö nincs e' világi dol-
gokhoz. Szabadságban, és Isten-
hez

Elő
hez minden
tarcslad szűve
maradandó
napi imádlá
dat, köny-
tembe, oda
holtod-után
gúl Istenhez

XXIV
Az utolsó iitil
bő

MIndé d
előt
napot, és n
állani a' kem
zéki-előt; k
ritkoltatik; k
nem engeszt
mentfégnék h
nem iitiliber
öveti. Oh
űnős ember,
minden titk

hez mindenkor fel-emelve
 tarsad szűvedet, mert it nincs
 maradandó várasod. Minden-
 napi imádságodat, és óhajtási-
 dat, köny-húllatafiddal egye-
 tembe, oda fel igazícsad, hogy
 holtod-után, a' te lelked bõldo-
 gúl Istenhez juthasson.

XXIV. R E S Z.

*Az utolsó itiletről, és a' vétkeknek
 büntetéséről.*

MIndé dolgaidban szemed - *Heb. 10.*
 elõt visellyed az utolsó
 napot, és meg-lásd mint fogsz
 állani a' kemény ítélő - bírónak
 széki-elõt; kitül semmi el nem
 titkoltatik; kit ajándékkal meg
 nem engesztelhetni; ki semmi
 mentségnek helyt nem ad: ha-
 nem ítéletiben a' mi igaz azt
 követi. Oh nyavalyás bolond
 bûnös ember, mit fogsz felelni
 a' minden titkokat által - értő
 Isten-

Istennek, holot fokszor a' meg-
haragudot embertől is rettegsz!
Miért nem készülsz az ítélet-na-
pjára, mellyen fenkit, más meg
nem menthet, meg sem óltal-
mazhat, hanem mindennek ma-
gárul elég szám' adása léfzen?
Most hasznos a' te fáradtságod,
kedves sirázkodásod, foganatos
foházkodásod, elég-tételre és
lelked tisztogatására alkolma-
tos kefergésed.

Elég nagy és üdvösséges
Purgatoriumja vagyón a' béke-
séggel tűrő-szenvedő embernek,
kit midőn boszúsággal illetnek,
inkább szánakodik az ő ellenfégé-
nek gonoszságán, hogy-sém a'
magá boszúságán: ki az ellene-
Luc. 23. tőrekedőkért örömezt imádko-
Act. 7. zik, és szívűből meg-bocsáttya az
ellene tet vétket; ki a' mástól
bocsánat kérést, sokkára nem
halasztja; ki hajlandóbb a' kő-
nyörü-

El-
nyörületes-
boszu üz-
meg-győzi,
hogy testét
birodalma-
most tiszt-
büntül, és
garní, hogy
isztításra ha-
csak magunk
tűnknek mó-
retivel.

Mit fo-
ni ama' tűz-
reider? M-
elz most m-
árvánfágit kő-
ményben lak-
egésre-való-
en ember ve-
innya léfzen.
gő őstónókl-
orkosok, sző-
omjúsággal

nyörületességre, hogy - sem a' boszú űzésre; ki magát gyakran meg-győzi, és azon igyekezik, hogy testét tellyesíggel a' lélek birodalma-alá hódoltassa. Iob most tisztitanunk magunkat a' büntől, és a' vétkeket ki-irto-gatni, hogy - sem a' más világi tisztításra halogatni. Bizony csak magunkat csalljuk, a' mi testünknek módnelkül-való szere-tetivel.

Mit fog egyebet emészte-ni ama' tűz, hanem csak a' te bű-neidet? Menyível többet ked-vesz most magadnak, és tested kívánságát követed; annyival ke-ményben lakolsz érte, és töb-egésre-valót győjtesz. A' mi-ben ember vetet, abban nagyob kínnya lészen. A' rest túnyák, égő ősztonókkal dőföltetnek; a' torkosok, szörnyű éhséggel és szomjúsággal kínoztatnak; a' bu-ják

ják és testi gyönyörűség űzők, lángozó szurokkal és bűdös kénkövel öntöztetnek ; az irigyek, mint valami dühös ebek fájdalmok-miá ordítanak.

Semminémű bűnt nem nevezhetni, melynek maga tulajdon gyötrelme nem léssen. A' kevélyek, nagy szégyen-vallottak lésszenek : a' fősvények, fogyatkozot szegénységtől szorongattatnak. Az ot-való kínban, nehezebb léssen egy óra, hogy-sem it száz esztendeig-való fanyarú poenitentia. Ot semmi nyugadalmok, semmi vigasztalások nincsen a' karhozattaknak: it még-is néha szűneti vagyonszűrésünknek, és jó akaróinknak vigasztalással legeltetünk. Most légy tehát szorgalmas és bűneidért töredelmes, hogy az ítélet napján bátorfágos lehess a' meg-dűcsöültekkel : mert akkoron

koron az igazak nagy mérészen *Sap. 5.*
 szembe-állanak azokkal, kik
 őket szorongatták és lábok alá
 tapodták. Akkor itélni fog a' ki
 alázatoson az emberek ítéleti
 alá veti magát: akkor nagy bá-
 torfággal lesz a' szegény és alá-
 zatos: retteg pedig minden fe-
 lől, a' fel-fuvalkodot ember.

Akkor meg-ismerszik, hogy
 igazán csak bölcs volt e' világon,
 a' ki Christusért bolond és meg- *Ps. 106.*
 vettetet akart lenni. Akkor tet-
 czeni fog minden háborúságnak
 békeséges szenvedése; és min-
 den álnakfág bé-dugja száját. Ak-
 kor örvendez az áitatos, és ke-
 fereg minden feslet ember. Sok-
 kal inkább vígad akkor a' meg-
 fanyargatot test, hogy - sem ha-
 mindenkor kedvére hizlaltatot
 volna. Akkor finyeffé válto-
 zik a' rongyos köntös, és meg-
 homályosodik a' gyenge öltö-
 zet.

zet. Akkor dicsíretesb léfzen az alazatos hajlék, hogy-fem az aranyas palota. Akkor hasznosb léfzen az álhatatos bekefeges tűrés, hogy-fem az egész világnak hatalmassága. Akkor fellyeb magasztaltatik az együgyű engedelmeffég, hogy-fem e világnak minden ravaszága. Akkor inkább örvendezett a' tiszta, és jó lelki ísméret, hogy-fem a' világi mély bölcseség. Akkor többet nyom a' gazdagfágnak megítálása, hogy-fem a' földieknek minden kincse. Akkor inkább vigadsz aítatos imádságidon, hogy-fem kedves lakodalmidon. Akkor nagyob örömed léfzen a' mértekletes halgatáson, hogy-fem a' hoszu trécsélésen. Akkor többet érnek a' szent cselekedetek, hogy-fem a' fok szép beszédek. Akkor inkább tetczik a' kemény élet és fanyaró poenitentia,

El
tia, hogy-
gyönyörű
kevelet sz
nagy-obbak
ked-It prób
szenvedhet
ily kevelet
őe tűrhéted
örökké-való
egy kis szenv
ékelet, akko
okol kinny
net nem ve
sgyönyörű
Christusfal-
Ha min
enkor nag
yönyörűség
ni hasznod y
em-pillanta
lnod? Min
inden, az eg
ti és hiv szo
rtugyan-is

tia, hogy- sem minden e' földi
gyönyörűség. Tugy most egy
keveset szenvedni, hogy akkor
nagy-obbaktul légyen menedé-
ked. It próbáld-meg először, mit
szenvedhetnél ezután. Ha most
ily keveset szenvedhetsz, mikép-
pé tűrhéted, és szenvedheted az
örökké-való kínokat? ha most
egy kis szenvedésért, így bekete-
lékedel, akkor téhát mire viszé a'
pokol kínnya? Bizony, két örö-
met nem vehetsz, hogy e' világó-
is gyönyörűségben ély, és osztán
Christussal-is uralkodgyál.

Ha mind e' mái napig min-
denkor nagy bőcsfűletben és
gyönyörűségben éltel volna-is;
mi hasznod volna benne, ha ezé
szem-pillantásban meg-kellene
halnod? Mind csak hívűség azért
minden, az egy Istennek szere-
teti és hív szolgálatya-kivűl.
Mert ugyan-is, a' ki tellyes szív- *Rom. 8.*
ből

ből szereti az Istent, sem haláltul, sem kinoktúl, sem ítültül, sem pokoltul nem fél, mivelhogy a' tekéletes szeretet, bátorfágos útat nyit az Istenhez- való járuláfra. A' kinek pedig még-is gyönyörűsége vagyon a' bűnökben, nem csuda ha retteg a' haláltul és ítültül. Mindazáltal jó az-is, hogy, ha a' tiszta szeretet meg nem vonszon tédged a' gonosztul, bár csak a' pokol félelme zabolán tartoztásson. Ugyan-is a' ki az Istennek félelmét hátra hagyja, fok ideig nem lehet állandó a' jóban, de hamar az ördög törében akad.

XXV. R E S Z.

Egész életünknek buzgó meg-jobbitásáru.

a Tim. 4. **E** Bren és szorgalmatoson forgódgyál az Isteni szolgálatban, és gyakran meg-gondold

dold. Mire jöttél, 's miért vet-
tel búcsút a' világtúl? Nem,
azérté hogy életedet Istennek
szentelnéd, és lelki emberré len-
nél? Gerjegy-fel azért a' jóban-
való nevededésre, mert rövid
nap el-vészéd munkádnak bé-
rét; akkor osztán nem léfszen fé-
lelem és bánat a' te határidban.
Most munkálkodol egy kicsinyt,
és ezennel nagy nyugodalmot,
főt örökké-való vigaságot nyer-
hetsz. Ha te a' munkában híven
és serényen forgódol, kétség-
nélkül az Isten-is hív és bővkező
léfszen a' fizetésben. Jó remén-
ségben kel lenned, hogy a' ből-
dogfágnak koronáját el-vészéd:
de bátorfágot nem kel venned,
hogy valahogy meg ne tűnyúly,
vagy fel ne fuvalkodgyál.

Midőn egy valaki, nagy
lelki nyughatatlanfággal, féle-
lem és reménység-közöt gyakran

E

ha-

habozna, és egykor meg-eped-
vén bánattyában, egy óltár-
előt a templomban le-borúlt,
vólna imádságában, ezeket for-
gattya vala magában: Vaj ha
tudnam, ugymond, hogy végig
a' jóban meg-maradnék! Es
mindgyárt az Istennek belső fe-
leletit hallá: Mit cselekednél
ugyan ha ezt tudhatnád? azt
cselekedgyed most, a' mit akkor
fognál cselekedni; és jó bator-
ságban lélsz. Es mindgyárt
meg-vigasztaltatván és meg-va-
ftagittatván, az Istennek jó aka-
rattyára hagyá magát; és meg-
szűnék benne a' nyughatatlan
tetovázás, nem-is fárasztotta
az-után magát gondos tudako-
zással, hogy végére menne, mi
légyen az Istennek kedves kel-
lemetes akarattya, minden jó-
nak el-kezdéseben és véghez vi-
telében.

Rom. 12.

Bizzál

Bizzál az Urban, és jót *psal. 36.*

cselekedgyél, ugymond Szent Dávid: birjad a földet, és az ő gazdagfáigival legeltetel. Egy dolog vagyon, mely fokakat meg-tartoztat az elő-meneteltől és életek jobbításától; tudni illik, az egy kevés munkátulvaló irtózás, vagy a' baj-vivásnak bajos volta. Ugyan-is leginkább egyebek-felet azok gyarapodnak a' jószágos erkölcsökben, kik a' sullyosb, és véllek leginkább ellenkező dolgokat nagy emberféggel meg igyekezik győzni. Mert ot vagyon embernek nagyobb elő-menete, és ot nyer Istentől bővebb malasztot, a' hol őnnön-magát leginkább meg-győzi és öldökli.

De nem egy-aránt vagyon kedvek mindeneknek a' baj-viváshoz, és a' világnak-való meg-háláshoz: Azért a' ki szorgalmatosó

igyekezik, sokkal eléb mégyen-
dolgában, ha szinte több vétkes
indulatok vannak-is benne,
hogy-sem mas, a' ki szilídebb er-
kölcű, de késedelmesb a' jó-
ban-való elő-menetelre. Két-
dolog használ főképpen az em-
ber életének derék jobbítására;
tudni illik, hogy erővel el-von-
nya magát attúl, a' mire vétke-
sen hajol a' természet; és való-
ban serénykedgyék annak a' jó-
nak meg-nyerésében, mélyre
nagyobb szűkfége vagyon. Azt-
is igen el-távoztasd, a' mit gya-
krabban nem javallasz egyebek-
ben.

Mindenekből végy ép-
pületet magadnak: Ha jó pel-
dát látsz vagy hallasz, azok kö-
vetésére fel-gerjegy. Ha vala-
mi fedhetőt látandasz, meg-ód-
magadat, hogy azt ne cseleked-
gyed: a' vagy, ha valaha chelekéd-
ted,

ted, menn
bicsfad mag
szeméd eg
vizontagt
jegyeztet
és gyönyö
Istenhez
ő fenyité
átunk! m
néz, mikor
atallyokb
ünk! Oh
ivatalnak
nenni, és
'mireá n
Esze
élet szánd
ordozd a'
Christus pé
irúlnod,
Christus Jes
ind-eddig
ő életéhe
gtúl-fogva
E

ted, mennél hamarébb meg-job-
bítsad magadat. A'mint a'te-
szeméd egyebeket szemlél, ugy
vizontag te-is egyebektől meg-
jegyeztetel. Oh mely kedves
és gyönyörűséges dolog, midőn
Istenhez gerjedező, aitatoş,
jó fenyték alatt élő atyafiakat
látunk! mely szomorú és ne-
héz, mikor rendetlenekre, és hi-
vatalyokban el nem járókra né-
zünk! Oh mely veszedelemes a'
hivatalnak fogadása mellől el-
menni, és abban foglalni magat
a'mi reá nem bízatot!

Eszedben forogjon el-te-
kéllet szándékod, és szemed előt
hordozd a' meg-feszült J E S U S
Christus példáját. Vagyon min-
pirúlnod, meg-tékvén a'
Christus J E S U S-nak életét, hogy
mind-eddig sem szabtad jobban
az ő életéhez magadat, noha-
rég-től-fogva nyomod az Isten-

úrtyát A mely szerzetes ember figyelmetesen és aitatofon foglallya magát a mi Urunk szentféges életének és szenvedésének elmelkedésében: minden hasznos és szűkféges dolgokat bővségesen fel-talál abban: nem-is szűkfég, hogy JESUS-kivűl valamit jobbat keresen. Vajha a meg-feszűlt JESUS szűvűnkbe szállana, mely hamar elég tudósok lennenk!

A jó szerzetes, mindene-
ket meg-fogad, és jól el-visel,
valamiket néki parancsolnak.
De a rest és túnya szerzetesnek
eggyik nyavalyája másikat éri,
és minden felől nyavalyákat
szenved: mert belső vigasztalása
nincsen, külső vigasztalást pedig
nem szabad keresni. A mely
szerzetes ember fenyíték-alat
nincsen, közel jár a veszedelem-
hez. A ki lágyab és tágasb útat
keres,

E
keres, min
vagy egy
néki.

Mint
zetesek. ki
viselnek a
ték-alat?
eleibe, ma
szűkőn táp
öltözetet v
nak, kevese
gyáznak, i
nyújták v
olvasnak,
nyitékben
zemeider
Distercienf
zetbéli Bar
niképpen
eni dicstre
gyen volna
zent dolgo
hol a sze
nyyi foka
stennek,

keres, mindenkor töredik, mert vagy egy vagy más nem tetczik néki.

Mint élnek sok egyéb szerzetesek, kik elég kemény életet viselnek a' Kalostrombéli fenyték-alat? Ritkán mennek szem-eleibe, magokat meg-vonnyák, szűkön tápláltatnak, temérdek öltözetet viselnek, sokat faradnak, keveset szólnak, sokkáig vigyáznak, idein kelnek, hosszsan nyujtyák imádságokat, gyakran olvasnak, és magokat erős fenytékben tartják. Fordicsad szemeidet a' Carthusiánusokra, Cisterciensisekre, sok egyéb szerzetbeli Barátokra és Apácákra, miképpen minden étszaka az Isteni dicshiretekre fel-kelnek: szégyen vólna, bizony, ha te ily szent dolgokban restelkednél, a' hol a' szerzetes embereknek ennyi sokasága vigan énekel Istennek,

E 4 Vajha

Vajha semmit egyebet nem kellene mivelnünk, hanem csak a' mi Urunkat Istenünket szünetlen tellyes szüvel és szájjal dicsírnünk! Vajha soha se ennünk, se innunk, se alunnunk nem kellene, hanem csak mindenkor az Isteni dicsíretben, és a' lelki dolgoknak gyakorlásában foglalhatnók magunkat! bezzeg úgy sokkal boldogbak volnánk hogy-sem mostan, midőn a' testnek akár-minemu szűkségében is szolgálunk. Vajha nem találkoznának efféle szűkségink, hanem csak lelkünket kellene, mennyei eledelokkal táplálnunk! mellyeket jaj, s mely ritkán kóstolunk.

Mikot arra jút az ember, hogy semmi teremtet állattúl nem vár vigasztalást, akkor kezd először az Isten néki valóba tet-czeni; akkor e' világnak minden

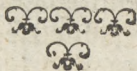
den forgási
kül vézi;
dolgokban
akár mi app
hanem tell
zodalomr
magát, a' l
denekben;
vézi; és ki
hal: haném
élnék, és ak
gok vonóg
nak.

Mind
en légyer
éged, és h
időd, meg n
oság és fár
ószágos
nehetz. H
i, roszul kez
ig ferényen
agy lelki cse
etiz; a' m

den forgásit lelki háborgás-
nélkül veszi ; akkor sem a' nagy
dolgokban nem örvendez, sem
akár mi aprólékon né törődik:
hanem tellyesféggel és nagy bi-
zodalommal Istenre támasztya
magát, a' ki ő néki minden min-
denekben ; kitől semmi el nem
vész ; és kinek semmi meg nem
hal : haném ő-neki, mindenek
élnek, és akarattya-szerent, ma-
gok vonógatása nélkül szolgál-
nak.

Mindenkor új emlékezet-
ben légyen nálad a' te utólsó *Eccl: 7.*
véged, és hogy az el-vesztet-
űdöd, meg nem tér. Szorgalma-
toság és fáradtság nélkül, soha a'
jószágos dolgokban elő nem
mehetsz. Ha meg kezdesz hűl- *Apoc: 3.*
ni, roszul kezdesz lenni : Ha pe-
dig ferényen fogsz dolgozhoz,
nagy lelki csendességet nyer-
hetsz ; a' munka - is könnyeb-
ben

ben esik az Istennek, segítségéből, és a' jószágos erkölcsökhöz való szeretetből. A' szorgalmas, és Isteni szeretettel gerjedő ember, kész mindenre. Nagyob fáradtság, a' vétkek és gonosz indulatok-ellen tufakodni, hogy-fem a' testi munkákban veritékezni. A' ki aprólek vétkeket el nem kerül, lassan-lassan nagyobbakban esik. Estvé mindenkor vígan lélszsz, ha a' napot hasznos dolgokban mulattad. Magadra vigyaz, serkegeds magadat, incsed magadat; és akárki mint's hogy légyen, de te, magadat vesztében ne haggyad. A' menyire magadat a' jó igyekezetre meg-erőlteted, annyira lélszen előmeneteled.

MASO-

MASODIK KÖNYV.

I. R E S Z.

A' belső maga-viseleőrül.

I-bennetek vagyon *Luc. 7.*
az Isten országa, ugy-
mond az Ur. Térj
tellyes szűveddel az
Urhoz, és szakadgy-
el e' nyomorúlt világtúl, és nyu-
godalmat talál a' te lelked.

Utráld-meg a' külső dolgokat, és
magadat adgyad a' belső lelki
dolgokra, meg-látod, hogy te-
réad jó az Isten országa: mert az *Rom. 14.*
Isten országa, békeség és öröm,
a' Szent lélekben, mely az Isten-
tele-

teleneknek nem adatik. Te hozzád jó Christus, még-mutatván néked az ő vigasztalását, ha tebenned méltó lakást készítesz neki. Minden ő dűcsőffége és ekeffége belől vagyon, és ottelik néki kedve. Gyakran meglátoggattya a' lelki dolgokban foglalatos embert; édesdeden szól-beszél vele; kedvesen vigasztallya; fok békeséggel és álmélkodtato nyájassággal legetteti.

No tehát te - is hiv lélek, készicsd-el ennek a' te jegyefednek szűvedet, hogy méltoztasfék te hozzád jőni, és te benned lakni. Mert ő imigyen szól: *Ioan. 14.* Ha ki engemet szeret, az én beszédemet meg-tartya, és ő hozzája megyünk, és ő-nála lákohelyt szerzünk: Agy helyt azért Christusnak, és mindeneket ő kivüle rekesz-ki. Ha az Ur
Chri-

Christus tiéd léjend, elég gazdag vagy, és meg-éred véle. Eo lészén a' te gondviselőd, és minden igyedben hív szó-szólód, hogy szűkféged ne légyen az emberekben vetetreménségre. Mert az emberek hamar el-változnak, és hertelenséggel elfogynak: Christus pedig örökké meg-marad, és álhatatoson végig veled tartya.

Nem kel nagy bizodal-
mat fondálni a' gyarló és halan-
dó emberen, bár igen hasznos és kedves légyen-is. Nem kel azon-is felettéb szomorkodni, hogy néha verseng és ellened szól. A' kik ma veled tartják, holnap ellenkezőid lehetnek; és az emberek, mint a' szél, gyakran meg-fordúlnak. Minden bizodalmatodat Istenben vessed, ő légyen a' te félelmed és szerelmed. Meg-felel ő te-éretted,
és

Hier. 17.

110 *Christus Követeséről.*

Heb. 13. és azt cselekedzi veled a' mi leg-
jób. Itt nincs maradando vára-
fod: és akárhol légy-is, idegen,
és jövevény vagy: nem-is lé-
fzen soha nyugodalmod, hanem
ha tellyességgel Christushoz ra-
gaszkodol.

Phil. 3. Mit nész it két-felé, ha nem
ez a' te nyugodalmadnak helye?
Menyben kel a' te állandó laká-
fodnak lenni; és mint úton jár-
todban, csak úgy kel minden e'
földi dolgokat szemlélned. Min-
denek el-múlnak, te-is véllek
egyetemben: meg-lásd hogy
hozzájok ne ragaszkodgyál,
hogy meg ne fogatassál és el ne
vesz. Annál légyenek gondol-
kodásid a' ki magasságban lakik;
és könyörgésidet szüntelē Chri-
stushoz bocfássad. Ha elmél-
kedni nem tudsz a' mennyei
mélységes dolgokról, nyugod-
gyál-meg a' Christus kin-szen-
vedé-

vésében, és az ő mélyféges se-
beiben örömeft lakjál. Mert ha
a' Iesus sebeihez, és drágalátos
bélyegihez aitatossággal foly-
amlasz, haboruságidban nagy
vastagítást érzel, nem-is sokat
gondolsz velle, ha az emberek-
től meg-utáltatol, és könnyé el-
szenveded a' rágalmazó szókat.

Christus-is meg-utáltatot
e' világon az emberektől; és
nagy szűgségiben, ismerőitől és
jó barátitól, a' gyalázatok-kö-
zöt el-hagyatott. Christus szen-
vedni akart és meg-utáltatni;
te még-is merész valaki ellen pa-
naszolkodni! Christusnak el-
lenfégi voltak, és rágalmazói;
azt akarodé hogy néked min-
nyájan barátid és jó tévőid lé-
gyenek? Honnan koronázta-
tik-meg a' te tűrésed, ha semmi
ellenkezés nem talál teged? Ha
semmi galibát nem akarsz szen-
vedni

2. Tim. 2.

uedni, vallyon 's mint lélszsz
Christusnak baráttya? Túrj
Christussal és Christusért, ha
Christussal akarsz uralkodni.

Ha egyszer ugyan valóba
a' Christus tirkainak belső tár-
házában mentél volna, és egy
keveffé meg - izelítetted volna
az ő gerjedező szeretetit; bez-
zeg sem hasznoddal, sem alkol-
matlanfágiddal nem gondolnal,
hanem inkább őrvédeznél midőn
gyalázattal illettetel - mert a' Je-
sus szerelme, maga meg - utálást
szerez emberbe. A' ki szereti Je-
sust és az igazságot, a' ki igazán
lelki ember, és az illetlen vágyo-
dásoktól meg - szabadult; aka-
dék-nélkül Istenhez fordíthattya
elméjét, és lelek - szerent magát
maga - felibe fel - emelvén, győ-
nyörűségesen nyugodhatik.

A' ki mindent csak ugy
ítél a' mint magában vagyon,
és

M
és nem az
csülli-
zán bölcs
nem embe
ki a' belső
tud járn
kevésre be
keres, sen
atosságn
elki embe
ér, mert
gat tellye
goknak. M
néki a' kül
deiglen-v
osság: ha
gát a' dolgo
A' kibelső-
rendelve,
bereknek
fordult mag
nyi akadéka
za vagyon az
nyire magát
apcsollja.

és nem az emberek szava's bö-
csületi-szerént, az bezzeg iga-
zán bölcs ember; és Istentől,
nem emberektől tanittatott. A'
ki a' belső lelki dolgokban el-
tűd járni, és a' külső dolgokat
kevésre bősűlli, sem helyt nem
keres, sem űdöt nem vár az ai-
tatosságnak gyakorlására. A'
lelki ember, hamar magához
tér, mert soha nem adgya ma-
gat tellyességgel a' külső dol-
goknak. Nem szerez akadéko-
néki a' külső munka, sem az egy
ideiglen-való szűkséges foglala-
tosság: hanem úgy szabja ma-
gát a' dolgokhoz, a' mint jőnek.
A' ki belső-képpen jól vagyon,
rendelve, nem gondol az em-
bereknek csudálatos és visza-
fordúlt magok-viselésével. An-
nyi akadémia és nyughatatlan-
sága vagyon az embernek, a' me-
nyire magát a' világi dolgokhoz
kapcsollja.

Ha

Rom. 8.

Ha jól volna dolgod, és lelked tiszta volna; mindenek jódra és elő-meneteledre fordulnának. Azért nem tetczik fok dolognéked, és azért háborodol-meg gyakorta, mert még tekelltetesen magadnak meg né holtál, és a' földi dolgoktól, el nem szakadtál. Semmi ugy még nem mocskollya, sem meg nem kötözi az ember szívét, mint a' teremtet állatoknak modnélkül-való szerelme. Ha meg-vedted a' külfő vigasztalásokat, szabadó elmélkedhetel a' mennyei dolgokról, és gyakran örvendezhetsz belsőképpen.

II. R E S Z.

Az Alázatosságról.

Rom. 8.
É 1.
Cor. 4.

NE igen gondoly velle, ki fogja néked pártodat, ki támad ellened: hanem azon-fáradgy, és szorgalmatoskodgyál, hogy minden dolgaidban

ban Isten legyen veled. Légyen jó lelki ismereted, és az Istentől elég óltalmad léfzen: mért a'kit Isten akar segíteni, nem arthat. annak senki gonoszlága. Ha te tudsz halgatni és tűrni, kétség nélkül meg-látod az Istennek segítségét. Eo tudgya idejét és modgyát a' te szabadulásodnak, és azért kel magadat tellyesféggel ő reá bíznod. Istené a' segítség, és minden gyálázattulvaló meg-szabadítás. Sokszor igen hasznos az alázatosságnak nevelésére, hogy egyebek tudgyák és meg-dorgallyák a' mi fogyatkozásinkat.

Mikor az ember magát meg-alázza fogyatkozásiért, akkor egyebeket is könnyen meg-engesztel, és az ő reá neheztelőket kevés munkával meg-enyhíti. Az alázatos embert, óltalmazza, és meg-szabadítja. Isten:

Isten: az alázatos, szereti és vigasztallja: az alázatoshoz nyújtja kegyelmét, és le-nyomat-tatása-után fel-emeli őt nagy dicsőiségre. Az alázatos embernek, meg-jelenti titkait az Isten, és őtet magához édesdeden vonza. Az alázatos ember ha meg-gyaláztatik-is, elég békefélegbe marad, mert az Istenben, és nem e' világban helyeztette csendesfégét. Külömben ne itild hogy valamenyire elő-mentél, hanem ha magadat mindeneknél aláb-valónak alítod.

III. RESZ.

A jó békeféleges emberről.

Elsőben magadat tarcsad békefélegben, akkor osztán egyebeket-is békéltethetfz. A' békeféleg-szerető csendes ember, hasznosb az alkolmas tudósnál.

dósnál. A' háborodot elméjű ember a' jót is gonoszra vonszá, és könnyen gonosznak hiszi. A' jó és békefég-szerető ember, mindeneket jóra magyaráz. A' ki csendesz békefegben vagy, 1. Cor. 13. senkire nem gyanakodik. A' kinek pedig nincs helyén szűve és fel-háborodot, külömb-külömb gyanuságoktól hordoztatik: maga sem nyugszik, mást sem hágy nyugodni. Gyakran olyat mond, a' mit el kellene halgatni: és azt el-mulattyá, a' mit hasznosb volna cselekedni. Igen Mat. 7. szemes abban, a' mire egyebek kötelesek: de azt könnyen elnyegi, a' mivel maga tartózik. Elsőben-is azért, a' magad jobbitására igyekezzél, úgy osztán méltan figyelmezhetsz felebarátod jobbulására.

Igen jól tudod a' magad cselekedetit mentegetni és szépíteni

Gal. 6.

teni, de az egyebek mentéget
nem akard bé-venni. Méltób
vólna hogy vádolnád magadat,
és felebarátodat mentenéd. Ha
azt akard hogy egyebek visel-
lyék a'te terhered, te is fel-vál-
lald a'más terhét. Nézd menyre
távúl vagy még az igaz atyafiúi
szeretettől, és alázatoslágtól,
mely nem tud senkire haragud-
ni vagy boszonzkodni, hanem
csak magára! Nem nagy dolog,
a'jókkal és szelídekkel nyájas-
kodni; mert természet-szerűen
tetczik ez mindeneknek: és kiki
örömeit békefényben marad, és
azokat inkább kedvelli a'kik ő-
véle tartják: de hogy a'kemé-
ny és vissza-fordult, vagy a'fe-
nyíték-ellen rugódozó, és ve-
lünk ellenkező emberekkel bé-
kefénygel élhesünk, az bezzeg
Istennek nagy ajándéka, és fe-
lette dicsíretes és emberféges
cselekedet.

Van-

Vannak ollyak, kik magok-is csendességben élnek, egyebekkel-is békeséget tartanak. Ollyak-is találkoznak, kik magok sem nyughatnak, és egyebeknek sem hannak békét: másokat meg-terhelnek, de magoknak mindenkor nagyobb terhekre vannak. Vannak viszont, kik magokat bekeségesen viselik, és igyekeznek azon, hogy egyebeket-is békeségre vigyenek. Mindazáltal ebből a' nyomorúlt világban, tellyes békeségünk az alázatos szenvedésben ál inkább, hogy sem a' mi akaratunk-ellen-való dolgoknak elkerülésében. A' ki jobban tud tűnni, nagyobb békeségben marad: az illyen ember, maga-ellen diadalmas, világnak ura,

Christusnak baráttya,
meny-országának
örököse.

IV. RESZ.

*A' tiszta szívűről, és együgyű
szándékáról.*

K Et szárnyon emeltetik-fel ember a' földtől, tudni il-
lik az együgyűsége és tisz-
taságon. Az együgyűségnek,
szándékunkban; a' tisztaságnak,
kivánságunkban kel lenni. Az
együgyűség, Istenhez szándé-
kozik: a' tisztaság, őtet meg-fo-
gja's meg-kóftollya. Semmi
jó cselekedet néked akadékos-
nem szerez, ha belől az illétlen,
kivánságoktól ment lélszsz. Ha
egébre nem igyekezel, és mást
nem keresz, hané csak az Isten-
nek kedves akarattyát és fele-
barátod hasznát, belső szabad-
ságban örvendezhetsz. Ha a' te
szívved igyenes úton járna, min-
den teremtet állat, életednek
tüköre, és szent tudományok-
nak könyve volna. Nincs oly kis-
ded

ded és el-vetet teremtet állat,
melyben az Istennék jó-volta
nem tündöklenéjék.

Ha te belső-képpen jó és
tisztá vólnál, bezzeg mindene-
ket akadeknélkül látnál és jól
által-értenél. A' tisztá szűv, által-
hattya az egeket és a' poklot.
A' ki minémű belől magában,
ollyan ítéletet téfszen külső-kép-
pen. Ha e' világon vigaság va-
gyon, az a' tisztá-szűvű ember-
nek birtokában vagyon: és ha
valahol infég és lelki szorongá-
tás vagyon, azt leg-jobban érzi
a' gonosz lelki ismérét. Mint a'
vas, midőn tűzben tétetik, el-
veszti a' rosdát, és tellyefféggel
tűzes léfszen: ugy az ember, mi-
dőn tellyefféggel Istenhez térül,
a' restlégből ki-öltőzik, és új
emberré változik.

Mihent emberbe meg kezd
hűlni a' lelki buzgóság, mind-
F gyárt

gyárt irtózik akar-mi kis munkátul, és örömet kap a' külső vizsgáláson. De mikor tekéltetesen meg kezdi magát győzni, és emberül kezd az Isten úttyán járni, akkor csak semminek alíttya, a' mit annak-előtte súllyosnak tart vála.

V. R E S Z.

Az embernek maga meg-vizsgálásáról.

F Elettéb' nem hihetünk magunknak, mert gyakran Isteni malaszt és lelki érzékenység nélkül szűkölködünk. Kevés világosság vagyon bennünk, atúl-is restségünk-miat hamar meg-fosztatunk. Gyakrá eszünkbe sem veszük, hogy belől oly vakok vagyunk: gyakran gonoszúl cselekekszünk, és gonoszúl mentegettyük. Néha bosszúból viseltetünk, és szent indulatnak alíttyuk. Egyebekben,

akar

M
kár-melv
ünk; mag
ot-is siket
amar meg
szűk ha m
ünk: de
ek mitől
ik. A' ki jó
it meg-for
gy mast g
A' bel
atos emb
gondviselése
n / nagyobr
m gára szor
k nyen meg
m st meg ne
atos ember
ha nem ha az
ha gatsz, és ten
vá képpen vigy
cl az Istenre,
gy z, igen keve
a on a' miket
F 2

akár-mely aprólékot meg-fed-
dünk; magunkban,nagyob dol-
got-is siketfégre vészünk. Elég
hamar meg-erezzük, és nagyra
viszük ha mit másóktúl szenve-
dünk : de megnyit tőrnek egye-
bek mi tőllünk,eszünkbe sem vé-
szük.A'ki jól's igazán maga dol-
gait meg-fontolná,oka né vólna
hogy mást gonoszul meg ítélne.

A' belső dolgokban fog-
lalatos ember , magára - való
gondviselését,minden gondgyá-
nál nagyobnak tartya : és a'ki
magára szorgalmatoson vigyáz,
könnyen meg-ója magát hogy
mást meg ne szollyon. Lelki és
aitatos ember soha nem léfszsz,
hanem ha az egyebek dolgairúl
halgatsz,és tennen-magadra ki-
váltképpen vigyáfsz. Ha tisztán
csak az Istnnre , és magadra vi-
gyáfsz, igen kevéssé indúlfsz-meg
azokon a' miket kívül érzel.

Vallyon's hol vagy, mikor magadnál nem vagy? és minden mindeneken által mentél, magadról el-felelkezvén, mit használtál véle? Ha békeségednek, és Istennel igaz egygyeségednek kel lenni, szükség hogy mindeneket hátra hagy, és csak egyedül magadat viseljed szemed előtt.

Annak-okaért, úgy léfzen nagy elő-mented, ha meg-vonzod magadat minden é' világi gondokról. Ha pedig valami el-mulandót nagyra kezdsz bőcsülni, igen hátra-maradsz. Semmit nagyak, semmit felséges, semmit kedves, semmit kellemetes dolognak ne tarcs, hanem csak tisztán az Istent és a' mi Istentől-való. Mind hívásnak alicsád, valami vigasztalás származik a' teremtet állatból. Az Isten szerető lélek, mindeneket

az egy Isten-kivül meg-útál.
Csak az egy örökké-való, és
meg-mérhetetlen, mindeneket
be-töltő Isten, a' léleknek vi-
gasztalása, és a' szívnek igaz
öröme.

VI. RESZ.

A' jó lelki ismételtnak vigaságáért.

A' Jámber embernek dűcsőf- 2. Cor. 4.
fége, a' jó lelki ismételtnak
tanu-bizonyfága. Légyen jó
lelki ismételtned, és mindenkor
vig lélszsz. A' jó lelki ismételtn,
sokat el-vifelhet, és igen vig az
ellenkező gonosz szerencsében-
is. A' gonosz lelki ismételtn, min-
denkor retteg, és nyughatatlan.
Edesdeden nyugodhatol, ha lel-
ki ismételtned nem vádol. Kű-
lőmben ne vigadgy, hanem csak
mikor jót cselekekszel. Soha nincs
igaz örömk, sem belső békesé-
gek a' gonoszoknak: mert az Ur

Ezai. 57. mondgya; hogy, békeségek
nincsen az Istenteleneknek. Ha
szinte azt mondgyak-is; Béke-
ségben vagyunk; semmi gonosz
nem szól reánk; és ki mér ártá-
ni nekünk? Ne higgy nekik, mert
hértelen fel-gerjed az Istennek
haragja, és semmivé tetetnek az
ő cselekedetek és az ő gondo-
lattyok el-vesznek.

Rom. 8.

Gal. 6.

A' haboruságokban dicse-
kedni, nem nehéz azoknak, kik
Istent szeretik: mert ez, a' Chri-
stus kereszti-bé-való dicsekedés.
Rövid dűcsőffég az, mely em-
bertől adatik, és el-vétetik. A'
világi dűcsőfféggel mindenkor,
eggyütt jár a' szomorúság. A'
jamborok dűcsőffége, nem em-
1. Cor. 11. berek szájába, hanem magok
lelki észmeretibe vagyon. Az iga-
zak vigasága Istentől és Istenbe
vagyon, örömek az igazságrul.
A' ki az igaz, és örök dűcsőffé-
gét

get kívánnya, nem gondol a' világi dűcsősséggel; és a' ki a' világi dűcsősséget űzi, vagy ezt szűből nem utálja, bizonyos jelenfégét adgya, hogy a' menyéi boldogságot tekéltetesen nem szereti. Nagy lelki csendessége nagyon annak, a' ki az emberek dicfirtével, és szidalmával né gődöl.

Könnyen meg-elégpszik, és csendeszedik a' kinek tiszta lelki ismérési nagyon. Szentebb azal nem vagy ha dicfirtetel, sem aláb-való ha gyaláztatol. A' ki vagy, ugyan csak a' vagy: nagyobnak sem mondathatol annél, a' minemű vagy Isten előtt. Ha meg-gondolod, mi vagy belől magadban, nem gondolsz azal, mit szólnak felölled az emberek. Az ember, szinedet, az Isten szűvedet láttya. Az em-1. Reg. 16 ber, csak a' külső cselekedetet nézi; Isten pedig, az igyekeze-

tet fontollya. Bizonyos jelen-
sége, az alázatos léleknek, ha,
mindent jól cselekeszik, és magá
felől keveset tart. Nagy tisztá-
ságnak, és belső bizodalomnak
jelenlége, midőn ember a' te-
remptet állatoktól semmi vi-
gasztalást nem kíván.

A'ki semmi külső bizony-
ságot maga mellé nem keres,
meg-tetozik hogy tellyességgel
Isténre hatta magát: mert a'
SzentPál mondasza szerént, nem
az kellemetes a'ki magát ajan-
lya, hanem a'kit Isten dicsír. A'
lelki embernek allapattya az,
hogy belső-képpen Istennel jár-
jon, kívül illetlen kívánságtól
kötve ne tartassék.

VII. RESZ.

*Iesusnak mindenek felét- való szere-
tetiről.*

B Oldog a'ki érti, mi legyen
a' Jesust szeretni, és magát

Je-

Jesusért még-utálly. Eggyk szerelmefedet, másikért el kel hadnód, mert Jesus azt akarja, hogy egyedül mindenek felet szeretteflek. A'teremtet állat szeretéti csalárd és álhatatlan: a'Jesus szereteti hiv és álhatatos. A'ki teremtet-állathoz ragaszkodik, az el-esendővel el-esik: a'ki Jesuskoz ragaszkodik, örökke állandó lészén. Szeréfsed Jesust, és baratságodban, tarcfad, ki, ha mindenektől el-hagyatol-is, téged el nem hágy. és nem szenvedí hogy végre el-vefz. Mindentől egyebtől meg kel valamikor válnod, vagy akarod, vagy nem.

Jesushoz ragaszkodgyál, mind éltedben, holtodban: és annak hívfégere bizzad magadat, ki egyedül segíthet téged, mikor mindenektől el-hagyatol. A'te szeretőd erkölcfé az

És hogy

hogy senkit mást társul nem vé-
 zzen, hanem egyedül akarja a' te
 szűvedet birnya, és mint király
 székiben, úgy akar abban ülni.

Ha te jól meg-tudnád magadat
 üressíteni minden teremtet ál-
 lattúl, örömeft veled laknék JE-
 sus. Mind vesztet dolognak ta-
 pasztalod, valamit! JESUS kívül
 emberekben helyheztecz. *Ne*
 bizzal, se ne tamaszkodgyal az
 üres nádhoz, mert minden test
 széna, minden ő dűcsőffége,
 mint a' széna virag el-esik.

Hamar meg-csalatkozol, ha
 csak az emberek külső tetterire
 figyelmesz. Mert ha egyebek-
 bé keresed a' magad vigasztalá-
 fát, és hasznát, gyakran kárát er-
 zed. Ha mindenékben JESUST ke-
 resed, bizonynyal meg-találod Ie-
 sust. Ha pedig magadat keresed,
 magadat-is még-találod, de tu-
 laydon veszedelmedre. Mert
 sokkal

Mat. 40.

fokkal ártalmasb magának az ember, ha Iesust nem keresi, hogy sem az egész világ, és minden ellenségi.

VIII. R E S Z.

A Iesussal-való nyájias társalkodásról.

Mikor I E S U S jelen nagyon, mindenek jól vannak, és nehéznek nem tetszik semmi. Mikor pedig Iesus jelen, nincsen, mindenek süllyesök. Mikor I E S U S belől nem szól, semmi a' külső vigasztalás; Ha pedig Iesus csak egy szót mond, is, nagy vigasztalást szerez. Né-*Ioan. 11.* de Mária Magdolna nem mindigárt fel-kelejté a' helyről melyen sir vala, mihent azt mondá néki Mártha. It nagyon a' Mester, és téged hi? Bódog óra, melyben Iesus a' siralomból, lelki vigasztalásra hí. Oh mely sok vány,

132 *Christus Követeséről.*

vány, és kemény vagy, J E S U S
nélkül! mely esztelen, és hívá-
Mat. 16. gos vagy, ha valamit kívánsz J E-
sus kívül! Nem nagyobb káré-
sz, hogy sem ha az egész világot
él-vesztened?

Mit adhat néked e világ
J E S U S nélkül? J E S U S nélkül len-
ni, kemény pokol. J E S U S-sal len-
ni, gyönyörűséges paradicsom.
Rom. 8. Ha J E S U S veled léfszen, nem ár-
that semmi ellenség. A' ki J E S U S-t
meg-talallja, jó kincset talál, sőt
minden jó felét-való jóra talál.
Luc. 12. A' ki J E S U S-t el-veszti, igen sokat
veszt, és többet az egész vilá-
gal: leg szegényb a' ki J E S U S nél-
kül él; lég gazdagb a' ki jól va-
gyon J E S U S-sal.

Nagy mesterfég, a' ki tud
J E S U S-sal nyájaskodni; és igen
nagy okossággal bír, a' ki J E S U S-t
meg-tudgya tartani. Légy alá-
zatos, és békeséges, és veled lé-
fszen

Működés.
zen J E S U S. L
desz, és vele
idegen there
nalafztyát el
ő dolgokra
pedig őtet
vesztet, kihe
ogadsz bara
arátod nélk
lhez; és h
minden egye
gen szomor
zész. Balg
át, ha ő kiv
en bízol, és
lalazad hog
nségéd légy
ast meg-bán
en kedvesek
esus légyen
almesed.
Szeres m
t. J E S U S-t p
ért. Egye

szen JESUS. Légy aítatos és csendesz, és veled marad JESUS. Elidegenítheted JESUST, és az ő malasztyát elvesztheted, ha külső dolgokra akarsz hajolni. Ha pedig őtet el-kergeted, és elveszted, kihez folyamod, és kit fogadsz barátodda? Jó akaro barátod nélkül kedvesen nem élhecz; és ha JESUS nem leend minden egyebek felet barátod, igen szomorú és el-hagyatot léfsz. Balgatagúl cselekefszel tehát, ha ő kivülle másban valakiben bízol, és őrvendesz. Inkább válaszad hogy mind e'világ ellensegéd legyen, hogy sem IESUST meg-báncsád. Azért minden kedvesek között, egyedül JESUS legyen kiváltképpen szerelmesed.

Szeres mindeneket JESUS-ért. JESUST peddig önnön magáért. Egyedül a' Christus JESUST

fúst kél főképpen szeretni, ki egyedül jó, és hiv, minden jó akaróink felet, Ő érette, és ő benne, mind barátidat, mind ellenféligidet kedvellyed, és mind ezekért könyörögy, hogy minnyájá ismérjék és szeressék őtet. Soha azt ne kívánnád hogy égyebek felet dicfirtessél, és szeretessél, mert ez, egyedül Istent illet, kinek nincs magához hasonlója. Azt se kívánd, hogy valakinek szívét el-foglallyad és abban forogy; te se foglald magadat senki szerelmében, hanem, Iesus légyen te benned, és minden Istenes emberben.

Belől tiszta, és minden te-remptet állatok köteleffségétől szabados légy. Ha nyugodni akársz, és latni kívánod, mely gyönyörűséges az Ur, szükség hogy tiszta, és e'világi kívánságokból ki-öltözöt szívet visely

Isten-

Istenhez. Erre pedig bizonyára nem juthacz, hanem ha az Ő szent malasztyával meg-előzte-tel, és vonátol, hogy mindenektől meg-űressedvén, és fel-szabadulván, egyedül magával ély az Istennel. Mert mikor az Isten malasztya szál emberbe, akkor erős mindenre; és midőn el-távozik, akkor szegény és gyarló leszén, és mint-ha csak vereségre hagyatott volna. Ezek közt, nem kel magadat el-hadnod, vagy kétségben esned; hanem az Isten akarattya, csendsz elmével kel nyugodnod, és valami reád következik, el-tűnő a' Christus Iesus dűcsősségére. Mert Tél után, Nyár következik: az Eyi után, fel-kél a'

Nap: a' fergeteg után, fel-tisztul.

IX. R E S Z.

*Minden külső vigasztalásoknak el-
távoztatásáról.*

Könyű meg-vetni az emberi
vigasztalást, mikor Isten vi-
gasztal. Nagy, és igen nagy
dolog, mind emberi's - mind
Isteni vigasztalas-nélkül lenni,
és az Isten tisztességéért örömet
szenvedni lelki szamkivetést;
semmiben magat nem keresni;
maga érdemére nem nezni. Mi-
csoda nagy dolog ha víg vagy,
és aítatos, mikor az Isten ma-
lasztja rád szállót? Minnyajan
kivánniak ezt az órát. Eleg
gyönyörűségesen iget, a'kit az
Isten malasztja hordoz. Es nem
csuda ha terhet nem érez, a'ki
a'mindenhatótúl hordasztatik,
és a'leg főb kalaúztul vezette-
tik.

Örömet veszünk vigasz-
talást

Maj
alást akár m
örözik - ki n
Meg-győze
incz, az ő P
világot, m
lent, valam
űsegeknek
hrístus szer
envedé, ho
apja, Sixtus,
ő tőlle él-
teremptón
neg-előze a
s az ember
b választ
zélet. Tanú
erelmes bar
itra hagyad
enved, mik
todtúl, tud
innyájunkna
l válunk.
Sokat és
nek magáva

talált akár miből, és nehezen
 öltözik ki magából az ember.
 Meggyőző bezzeg Szent Lőrincz, az ő Papjával egyetembe
 e világot, mert megutálo min-
 dent, valami e világon gyönyör-
 űségesnek látczik-va, és a'
 Christus szerelméért, csendesze
 szenvedé, hogy az Istennek fő
 Papja, Sixtus, kit igen szeret-va-
 la, ő tölle él-vétetek. Azért
 a' teremptőnek szerelmével,
 meg-előze az ember szerelmét:
 és az emberi vigasztalásért, in-
 káb választá az Istennek jó te-
 tczését. Tanúld-meg, te-is, hogy
 szerelmes barátodat, Istenért
 hátra haggyad. Nehezen se-
 szenved, mikor el-hagyatol ba-
 rádotúl, tudván hogy végre-is
 minnyájunknak el kel egymás-
 tul válnunk.

Sokat és sokkáig kel em-
 bernek magával viaskodni, mi-
 nek

nek előtte telylestéggel megtanulja magát győzni, és minden kívánságit Istenhez vonni. Mikor ember magán ál, könnyen az emberi vigasztalásra fordul. De a' Christushoz igaz szeretője, és a' tekéletességnek szorgalmatos keresője, nem kap a' vigasztalásokon, nem-is keresi az érezhető edességeket, hanem inkább akar Christust erős gyakorlatokat, és kemény munkákat viselni.

Mikor azért lelki vigasztalás adatik Istentől, hálá-adással vegyed; de ezt Isten ajándékának ismérjed, nem a' te érdemednek. Fel ne funalkodgjál, felettébb ne úigagy, hívőgoston magadnak nagyot ne tulajdonics; hanem alázatosb légy az ajándékból; okosban és felelősben viseld magadat minden cselekedetidben, mert el-múlik

az

az a' bódogóra, és kifirtet következik utánna. Mikor az Isteni vigasztalás el-vétetik, ne esfel kétségben, hanem alázatofággal, és békeséges türeffel várjad a' mennyei látogatást: mert hatalmas az Isten, és bőségesb vigasztalással ajándékozhat téged. Ném-is úi, vagj szokatlan dolog ez, az Isten úttyan járó embereknel; mert a' nagy szentekben, és a' régi Profétákban is gyakran vóltak efféle változások. Azért mondgya vala egy közzüllők, az Isteni látogatásnak jelen-létekor. Azt mondám az én bővelkedésemben: *Psal. 29.*
soha örökké meg nem mozdúlok. De utánna veti mit erzét magaba mikor el-távozo az Isten malasztya mondván. Elforditád róllam orczádat, és meg-háborodám. Ezek közöt pedig, kétségben nem esik, ha-
nem

nem szorgalmatosban kéri az Urat, és így szól. Te hozzád kiáltok Uram, és az en Istennemhez esedezem. Végre, könyörgésnek gyümölcsét védzi, és bizonytságot téfzen, hogy meghallgattat, mondván. Meghallgatot az Ur és könyörült rajtam, az Ur let én segítőm. De vallyon mibe? Az én siralmamat, ugymond, örökre fordítottad, és meg-környekeztél engem vigasággal. Ha éképpen volt dolgok a nagy szenteknek, nekünk gyarló és szegény embereknek nem kel kétségben esnünk ha néha fel-gerjedünk, néha meg-hűlünk: mert az Istennek lelke, néha hozzánk jó, 's néha tőlünk el-távozik, az ő kedves jó akarattya szerént. Azért szól így Szent Job. Meglatogatod őtet jó reggel, és hertelen meg próbálad őtet.

Miben

Iob 7.

Miben vethetem azért remenfégemet, vagy miben kel biznom egyeb-ben, hanem csak az Istennek nagy irgalmaflágában, és egyedül a' mennyei segítségnek remenfégebé? Mert akár Isten felő emberek légyenek jelen; akár aitasos atyafiak, és hiv barátink; akár szent könyvek, és szent irások; akár gyönyörűséges enekes, és versek: mind ezek keveset használnak, kevés jó izek vagyon, mikor meg-fosztatom az Istennek malasztjátul, és magam szeginfégeben hagyatom. Akkor nincs jób orvosság, mint a' bekeféges tűres, és magamat meg-tagadván, Isten akarattýára hagyni.

Soha oly szerzetes, és aitasos embert nem találtam, kitől néha meg nem vonatot volna az Isten malasztýa: avagy buzgoságának apadását nem érzette volna

vólna. Egy szent sem vólt oly fel-emelttetet, és világosítottot, ki, vagy idejen, vagy későbben, kifirtetet nem szenvedet-vólna. Mert nem méltó, az Istennek melyféges titkainak ismémentire, valaki Istenért haboruságokban nem gyakoroltatot. Ugyan-is, következő vigasztalásnak jeleszokot lenni, az elől-járo kifirtet. Mert a' kifirtetben próbáltaknak, igirtetet a' mennyei vigasztalás. A' ki győzedelmet vészen, úgy mond, az élet fajanak gyümölcséből adok enni.

Apól. 2.

Azért adatik az Isteni vigasztalás, hogy ember erősséb legyen a' haboruságok szenvedésére: a' vigasztalás után-is, azért következik kifirtet, hogy a' jobban fel ne fuvalkodgyek. Nem aluszik az Ördög, a' test sem holt-meg: azért meg ne szűnyel a' bai-viadalhoz-való készűllettül,

3. Pet. 3.

Má
ettül, mer
enfégek va
nyúgoznak

X
Az Isteni m

*M*ért ke
holot n
resicsd inh
nagadat, ho
roz, kerefsz
nogy sem ör
ti vólna a'
kinem ör
igasztalást e
űnetlen birh
a' lelki vigal
álladgyák, m
eltetéseket. é
geket. Mive
en kinnyessé
k, vagy ocsmá
gyönyörűség

lettül, mert jób, és bal-felől, el-
lenfégek vannak, kik soha nem
nyúgosznak.

X. R E S Z.

*Az Isteni malasztért- való háláda-
tosságért.*

MIért keresz nyugodalmot, Job 9.
holot munkára születtél?
kesicsd inkább szenvedéshez
magadat, hogy sem vigasztalás-
hoz, kereszt viseleshez inkább,
hogy sem örömhöz. Vallyon-
ki volna a' világ fiai között-is,
a' ki nem örömeft venne a' lelki
vigasztalást és vigaságot, ha ezt
szünetlen birhatná? mert ugyan-
is a' lelki vigasztalások, félyűl
háladgyák, minden világi gyen-
geltetések, és testi gyönyörű-
ségek. Mivel e' világnak min-
den kinnyességi, vagy hívágo-
sok, vagy ocsmányok. A' lel-
ki gyönyörűségek pedig, örven-
de-

detesek és tiszták: tekéletes erkölcsökből származnak: és Istentől öntetnek a' tiszta szűvekbe. De ezekben az Isteni vigasztalásokban, nem mindenkor részesül ember, kivanfága szerént, mert a' kisírtetnek ideje nem sokkáig távozik.

Igen ellenkezik a' mennyei látogatásokkal, a' mi lelkünknek hamis szabadsága, és magunkban-való bizakodása. Jól cselekeszik Isten velünk vigasztalásának malasztyát nyuitván, de az ember gonoszúl cselekezik, hogy mindent Istennek nem tulaydonit háládással: Azért nincs szabados folyása bennünk az Isten ajándékinak, hogy háládátlanok vagyunk ahhoz, a' kitől származnak, és nem terítjük mindenestül a' forrás kút-főhöz. Mert mindenkor vjób ajándékot érdemel, a' ki méltán

hálál-

hálállya az el-vet ajándékot: és
el-vétezik a' kevelytül, a' mi adat-
ni szokot az alázatosnak.

Nem kívánok oly vigasz-
talást, mely el-vegye töllem a'
tőredelmességet: nem-is vagyó-
dom arra ez elmelkedésre, mely
viszen kevelységre. Mert nem-
mind szent a' mi tettetes; nem-
mind jó a' mi édes; nem minden
kívánság tiszta; nem mind ked-
ves Istennél, a' mi nállunk kelle-
meres: Örömezt vészem azt az
ajándékot, melyből alázatosb,
félelmesb, és a' magam el-ha-
gyására készeb leszek. A' ki Isten
malasztyának ajándékával tanit-
tatot, és ettül me g-fosztásnak
clapafával tudóssá tétetet, nem-
mer semmi jót magának tulay-
donítani, hanem inkább magát
szeginynek és mezitelennek val-
lya. Istennek adgyad, a' mi Iste- *Mat. 23*
né; a' mi tiéd azt magadnak tu-

laydonicsád, az az, Istennek
halát agy jó teteményiért, a'
bünt pedig, és azzal érdemlet
büntetést csak magadénak tar-
csád.

Zuc. 14.

Alsó helyre uly minden-
kor, és felsőbre emeltetel: mert
a' magas eppület meg nem ál,
alacson fundamentom-nélkül.
A' kik Isten előtt leg nagyob
szentek, azok leg kisszebbek ma-
gok előtt: és mennel dűcsősséges-
bek, annál alázatosbak magok-
ban. A' kik igazsággal és men-
nyei aladásokkal tellyesek, nem
kívánniak a' hivlágos dűcsőssé-
get. Az Istenben éppült, és meg-
erőssödöt emberek, kevélyek
nem lehetnek: és a' kik tellyes-
séggel Istennek tulaidonittyak,
valami jóval ekesitternek, egy-
mástúl dűcsősséget nem keres-
nek, hanem azt a' dűcsősséget
szomjúhozzák, mely egyedül
Isten.

Mé
Istentül vagy
magában és
ben, mindene
dicfirni, és m
rágyodnak.

Légy hál
Lékokért, és
yobbak vete
jandékat, m
s a' mi meg-ve
jeles ajandé
nak méltóság
dgya semmi
ik kicsinnek
ik. Mert a
sséges Istent
kat és csapásc
fen kel venni
ket üdvösség
k, válamiket re
az Isten malat
artanbhaládo
nyelméjért, bel
vételét, könye

Istentül vagyón : Istent pedig magában és minden szentekben, mindenek felet igyekeznek dicfírni, és mindenkor csak erre vágyodnak.

Légy háládo a' kisdéd ayan-
dékokért, és méltó lélszsz na-
gyobbak vetelére. A' kisdéd
ajandékot, nagynak tárcfad :
és a' mi meg-verhetőnek tetczik-
is, jeles ajandékul végyed : Ha-
a'nak méltóságára tekintesz a' ki
adgya, semmi ajandék nem tet-
szik kicfinnek, és meg-vethető-
nek. Mert nem kicfin a' mi a'
Felséges Istentül adatik. Ha ki-
nokat és csapásokat ad-is, ked-
vesen kel venni, mert minde-
neket üdvösségünkért cseleke-
szik, valamiket reánk bocsát. A'
ki az Isten malasztyat meg akar-
ja tartani, háládo légyen az Isten
kegyelméjért, békeséggel tőrje,
el-vételét, könyörögjön ennek

148 *Christus Követeséről.*
vísza adasáért, vigyázo és alá-
zatos légyen ennek őrzésében,
hogy ezt el-ne veszesse.

XI. R E S Z.

Kevesen vannak kik a' Iesus keresz-
tét szeretik,

S Okan vannak kik Iesusnak
menyei országát szeretik, de
kevesen akarjak az ő keresz-
tit viselni. Sokan kívánniak
a' vigasztalást, de kevesen akar-
jak a' haboruságot szenvedni.
Sok társot talál Iesus az asztal-
hoz, de keveset a' bőrtöleshez.
Minnyájan akarnak ő velle ör-
vendezni; kevesen kívánnak ő
érette, vagy ő velle tŕnni szen-
vedni. Sokan követik Iesust a'
kenyér szegésig; de kevesen a'
kin szévedés poharának italáig.
Sokan bőcfullik az ő csuda-té-
telit; kevesen követik az ő ke-
resztinek gyalázatos szévedesit.

Zac. 9.

É 22.

So-

Sokan addig szeretik Iesust, mig
haboruságok nincsen. Sokan
dicserik és áldgyak őtet, mig ő
tölle vigasztalásokat vésznek.
Ha pedig Iesus magat el-reyti,
és egy kevéssé tőlők el-tavozik;
vagy zugolodásban, vagy ma-
gok el-hagyasában esnek.

A' kik Iesust, Iesusért sze-
retik, nem a' magok vigasztalásá-
ért, őtet minden habóruságok-
ban, és szű szorongatásokban,
úgy áldgyak, mint az igen nagy
vigasztalásban: Es ha soha né-
kik vigasztalást nem nyuitana-
is, mind az által, őtet örökre,
akarnák dicserni és háládással
tisztelni.

Oh mely hatalmas a' Iesus-
nak tiszta szereteti! mely nem
elegyítettet a' magunk haszná-
val és szerelmevel! Vallyon-
s nem mind bérefeknek kellé az-
okat mondani kik mindenkor-

150 *Christus Követeséről.*

vigasztalást keresnek? Vallyon-
's nem magokat szeretiké inkább
hogy sem Christust, a' kik min-
denkor a' magok hasznáru, és
alkalmatosságáru elmélked-
nek? Hol találtatik a' ki Isten-
nek ingyen akárna szolgálni?

Ritkan találkozik oly lel-
ki ember, a' ki mindentől meg-
fosztotta magát; Igaz lelki sze-
gént, és minden teremtet állat
szerelméből ki öltözöttet kicso-
da talál? Mefze, és e' világnak
pro. 31. utolsó határiban kel ilyen ér-
demes embert keresni. Ha em-
ber minden jószágát ki- oszto-
gattia- is, semmi még ez: ha sa-
nyarú poenitentiát tart- is, keves
még ez; ha minden bölcseséget
által ért- is, még igen távuly va-
gyon: ha nagy jószágos erköl-
cse, és igen buzgó aítatossága-
vagyon- is, még sok hejával va-
gyon. Tudni illik, a' heával, a'

mi

Má-
m leg- szűk-
Hogy minek
kerel- hagy-
és el- távoz-
nagáru, se-
néből meg-
dön minde-
zik, válamit
nívelni, azt
nit nem mi-
agynak, a' n-
telhetne:
nagát ha-
mondgya, a-
ént. Miko-
selekeltek
ancsoltatot,
aszontalan
akkor oszta-
y és mezitel-
mondharod a-
ül és szegény-
em gazdag-
asb, senki ne

mi leg-szükségesb. Micsoda az? *Matt. 16.*

Hogy minek utánna mindene-
ket el-hagyot, magát el-hadgya,
és el-távozzék tellyességesen
magátul, semmit maga szerel-
méből meg nem tartván. Es mi-
dön mindeneket meg-cseleke-
szik, valamit tud hogy meg kel-
mivelni, azt itellye hogy sem-
mit nem mivelte. Ne itellye,

nagynak, a' mit méltán nagynak
ítélhetne : hanem igaz szüvel
magát haszontalan szolgának
mondgya, az igazságnak szava
ként. Mikor mindeneket meg-
cselekesztek valami néktek pa-
rancsoltatot, azt mondgyátok ;
haszontalan szolgák vagyunk.

Luc. 17.

Akkor osztan igazán lelki szegi-
ny és mezitelen lehet sz. és azt
mondhatod a' Profetával. Egye-
dül és szegény vagyok én. Senki
nem gazdagb, senki nem hatal-
masb, senki né szabadosb, annál

Psal. 24.

152 *Christus Követeséről.*

a'ki magát, és mindeneket el-
túdgya hadni, és leg álacsom-
ban helyhezteni.

XII. RESZ.

*A'szent keresztnék király
uttyárul.*

Mat. 16. **S** Okaknak, keménynek tet-
szik ez a' szo. Tagad-meg
magad, ved-fel keresztedet,
és kövessed Iesust. De fokkal
Mat. 23. keményeb leszén amaz utólso
szót hállani. Mennyetek-el töl-
lem átkozottak, az örök tűzre.
A'kik örömeft hallják most és
követik a' keresztnék szavat, ak-
kor nem félnek az örök kárho-
zat hallásátul. Ez a' kereszt jel
leszén az Egbe, mikor az Ur el-
jő az ítéletre; Akkor a' kereszt-
nek szolgálkik a' kereszten meg-
feszülthöz szabták életeket, az
ítelő Christushoz nagy bizoda-
lommal folyamnak.

**Miért rettegsz tehát a' ke-
reszt-**

keresztnek fel-vállalásául, mely által
kel meny országban menni?
a' keresztben vagyon az üdvös-
ség; a' keresztben az élet; a' ke-
restben ellenségtől óltalom; a'
keresztben a' mennyei édesf g-
nek velünk közlése; a' keresztben
lelkünk erőssítése; a' keresztben
szívünk vigasztalása; a' kereszt-
ben a' jószágos erkölcsök s má-
ja; a' keresztben a' szentségnek
tekellestessége. Nincs Lélek üd-
vösség, sem örök életnek remen-
sége, hanem a' keresztben. Ved-
fel tehát a' te keresztet, és kö-
vesséd Iesust, és be-mégy az örök
életbe. Elő ment ő, keresztet vi-
selvén, és meg-holt te éretted a'
keresztfán: hogy te-is viseljed
keresztet, és kívány meg-hal-
ni a' keresztben. Mert ha ő velle
meg-halsz, velle egyetembe éliz:
és ha a' kinokban társ vagy, a'
dicsőségben-is társ lélsz.

Luc. 14.

154 *Christus Követeséről.*

Ihon, a' kereszttben-ál minden: és veleje a' dolognak abba fűg, hogy magunknak meghallyunk: nincs más út az életre, és a' belső igaz békeségre, hanem csak a' szent-keresztnek, és magunk minden napi kedvünk szegésének úttya. Ahon akarod ot járy; a' mit akarsz azt kereszed; és nem találsz, sem felsőbb utat magasságba, sem ide alá batorfágosbat, a' szent kereszt úttyánál. Intéz és rendely mindeneket akaratod és tetczésed szerént; és nem találsz egyebet, hanem hogy mindenkor kel valamit szenvedned, vagy kedvedből, vagy kedved ellen: és így a' keresztet mindenűt fel-talárod. Mert vagy testi faydalmat érzesz, vagy lelki háborúfágot szenvedsz.

Néha Istentől el-hagyatol,
néha fele-barátodtól haborgat-
tatol,

Má-
atol, és a' mi
magadnak te
semmi orvosi
aláállal, szab
nyebbséget n
nem addig k
karjá. Me
ogy a' habo
is-nélkül szo
ogy tellyell
karattya al
osblégy a'
Senki oly
Christus sze
afonlókár
eszt azért m
mindenűt vá
zaladhacz el
mert valahoy
veled hordoz
magadra aka
ekincs aláre
mindenekbe
szűkfég ho

tatol, és a' mi nagyobb, gyakran magadnak terhére léfesz : és semmi orvossággal vagy vigasztalással, szabadulást vagy könnyebbséget nem nyerhecz, hanem addig kel-tűrnöd, míg Isten akarja. Mert Isten azt akarja, hogy a' háborúságokat vigasztalás-nélkül szokjad szenvedni, és hogy telyleggel magadat az ő akarattya alá vessed, és aláztosbl légy a' háborúságokból. Senki oly szűből nem érzi a' Christus szenvedését, mint a' ki hasonlókat szenvedet. A' kereszt azért mindenkor kész, és mindenűt vár téged. El nem szaladhacz előtte akár hová fusz : mert valahová mégy, magadat veled hordozod és mindenkor magadra akadsz. Tekincs fel; tekincs alá; tekincs ki; tekincs be; mindenekbe keresztet találsz : és szűkség hogy mindenűt béke-
ségés

156 *Christus Követeséről.*

ségés türemsellég, ha belső be-
keségbe akarsz lenni, és örök
coronát nyerni.

Ha örömeft viseled a'ke-
resztet, ő hordoz téged, és ki-
vánt végre vezet, a'hol vége,
lészen a'szenvedésnek, noha it-
az nem lészen. Ha kedvetlenül
viseled, terhet szerzesz magad-
nak, nehézited magadat, mind
az-által,ugyan viselned kel. Ha
egy keresztet el-vertsz, ketseg-
nélkül mást találsz, és talám ne-
hezebbet.

Azt hiszedé hogy te el-ke-
rülheted, a'mit egy halandó
ember el nem kerülhetet? Mel-
lyk szent vólt e'világon kereszt,
s-haborúság-nélkül? Ő maga,
Urunk Iesus Christus, egy óráig,
kinzenvedések faidalmi nélkül
nem vólt, valamig élt. Szen-
vedni kellett, ugy mond, Chri-
stusnak, és halottaiból fel-tá-
mádni,

Lzc. 24.

lenni, és úgy menni az ő dű-
csőségébe; Miképpen keresz te
más útát, ezen a' király úttyan.
kivül, mely a' szent keresztt úttya?

Christusnak tellyes élete
kereszt volt, és Martiromság: és
te, nyugadalma's örömet ke-
resz? Meg-csalatol, higgyed
meg-csalatol, ha egyebet keresz
haboruságok szenvedésénél:
mert ez a' hálendő élet tellyes
nyomorúságokkal, és kereszttől
rakatot keresztekkel. Es men-
nel elébment valaki a' lelki dol-
gokba, gyakran, annal nehezeb
kereszteket talál: mert az ő
szamkivetésének kínnya neve-
kedik a' szeretéből.

Mind az-által, ez a' ki ily
fokképpen gyötörődik, vigasztá-
lások könnyebbsége-nél: El nin-
csen: mert érzi a' kereszttől
nek nagy gyümölcsöt nevelke-
dni. Mert midőn ezt jó szü-
vel

vel viseli, minden terhét a' haborúságoknak, Isteni vigasztalásoknak remenségére fordíttya. Es mennél inkább törődik a' test nyavalyákban, annál inkább vastagodik a' lélek belső malasztáltal. Es néha a' Christus keresztihez-való hasonlatosságnak kívánságából, annyira megvastagodik a' haborúságok és ellenkező dolgok szerelmére, hogy ugyan nem kívánja, hogy fáydalom és haborúságnélkül legyen: mert annál kelemetesbnek ítéli magát Isten előtt, mennél többet és nehezbet szenvedhet ő érte. Nem emberi erő ez, hanem Christus malasztja, mely azt cselekeszi a' gyarló testbe, hogy a' mitűl természet szerint fűt és iszonyodik, azt lelki buzgóssággal elkezdgye, és szeresse.

Nem emberi indulatból

vagyon, hogy ember kereszttet
viseljen, a' kereszttet szerezse, te-
stét ostorozza, és szolgálat-alá
véssze: hogy a' tisztességet kerül-
lye, a' gyalázatot örömeit szen-
vedgye; magát meg-utállyá és
másoktól meg-utáltatni kíván-
nya: minden-kárt és szerencset-
lenséget el-tűrjön: és e' világon
semmi elő-menerélt ne kíván-
nyon. Ha magadra tekintesz, 2. Cor. 8.
semmit effélét nem cselekedhe-
tel magadtól. De ha az Urban
bizol, erő adatik menyből né-
ked, és meg-győződ a' világot
és testét. Sőt, Ordógtól sem
félsz ha hittel fegyverkezve, és
a' Christus kereszttel jegyezve
lélsz.

Ved reá tehát magadat, hogy
mint Christusnak igaz hív szol-
gája, emberül viselied keresztit
a' te Uradnak, ki a' te szerelmed-
ért meg-feszítettet. készíted

160 *Christus Követesérül.*

magadat, sok galibak, és alkal-
matlanfágok szenvedésére, eb-
ben a' nyomorúlt életben, mert
igy is léfzen dólgod akár hon-
légy: és külfömben nem találod
akar hová reytezzel-is. Ennek
igy kel lenni: és nincs egyéb
orvosság a' haboruságok és go-
nosz faydalmoktól-való szaba-
dulásban, hanem hogy békefé-
gel tűri. Az Ur pohárat szomju-
hozva igyad, ha néki baráttya,
akar sz lenni, és részt akar sz javai-
ban venni. A' vigasztalásokat,
had Istenre: cselekedgye azt,
ezekkel a' mi ő előtte kelleme-
tes. Te pedig erőssíted maga-
dat a' haboruságok szenvedésé-
re, és ezeket nagy vigasztalások-
nak tarsad: mert nem méltok
e' világi szenvedések a' jövő dő
dűcsőségnek érdemlése, ha-
mindeneket egyedül szenved-
nél-is.

Mat. 26.

Mat. 18.

Mi

Mikor arra jutsz, hogy a' haboruság kedves léssen, és edesdeden esik Christusért, el-hid, hogy akkor jól van dolgod. mert paradicsomot találsz e' földön. Valamig nehéz a' tűres, és ezt kerülöd, mind addig roszúl van dolgod, és akar mint fű is, nyomodban léssen a' haboruság.

Ha úgy rendeled magadat a' mint kel rendelned, tudni illik, a' szenvedésre és hálálra, hamar jobban léssz, és békeséget találsz. Ha a' harmadik egben ragadtatól is Szent Pállal, ezzel batorságos nem léssz hogy semmi elienkezest nem érzel. En, (ugymond Iesus) meg-jelentem néki, menyit kel szenvedni az en nevéért. Szennvedned kel tehát, ha Iesust szeretni, és néki örök ke szolgálni akarsz.

Vajha méltó volnál, hogy a'

IESUS

Act. 8

47. 5. JESUS neveért szenvednél valamit! Minemű nagy dűcsőffégedre volna ez néked, mely nagy öröme a' szenteknek, mely nagy eppületire felebarátidnak? Mert a' békeséges szenvedést, minnyájan dicfirik, noha kevesen vannak kik tűrni akarnak. Méltó hogy egy-keveset örömezt szenvedgy Christusért, holot sokan, naggyal többet szenvednek e' világért.

Bizonnyal tudgyad, hogy életedbe meg kel hálnod. Es mennél inkább valaki meg-hal magának, annál inkább kezd élni Istennek. Senki sem méltó a' mennyei dolgok meg-fogására, valaki magát Christusért minden ellenkező dolgok szenvedésére nem kesziti: Nincs Isten előtt kedvesb, néked üdvősségesb dolog e' világon, mint hogy Christusért, örömezt szenvedgy.

Es

Es ha va
ra, inkább ke
togy Christu
hogy sem sok
ő vendeznél
Christushoz,
ha z hasonlato
és lemünk, é
mte, a' fok
és igazfzta
a' agy sullyo
ha porfagok
Ha a' f
ha sznosb vó
be eknék, ké
m tatra volna
vá al, és pelda
T nitványoka
vá akik ötet
ni ván inti a' ke
ig szolván: h
ak r jóni, taga
ve fe-fel az ő
ve en engem.

Második Könyv. 163

Es ha választásodon állana, inkább kellene kívánnod, hogy Christusért szenvednel, hogy sem fok vigasztalásokban, örvendeznél; mert így vólnál Christushoz, és minden szentekhez hasonlatosb. Nem ál'a mi érdemünk, és állapotunk elő-mente, a' fok gyönyörűségben, és vigasztalásban: hanem inkább a' nagy sullyos dolgoknak, és háborúságoknak szenvedésiben.

Ha a' szenvedésnél, jób és hasznosb volna valami az embereknek, kétség-nélkül, megmutatta volna ezt Christus szavával, és példájával. Ő pedig, a' Tanítványokat, és mindeneket, valakik őtet követni akarják, nyilván inti a' kereszthordozásra, így szólván: ha ki én utánam akar jőni, tagadgya-el magát, és vegye-fel az ő kereszttit, és kövesse engem. Azért, minde-

ne-

164 *Christus Követeséről.*

neket által-olvasván, és meg-
vizsgálván, e' légyen végső bé-fe-

22. 14. jezés. Hogy sok háborusá-
gok által kel bé-mennünk

Isten országá-
ba.

HAR-

H A R M A D I K

D I V

I. K E S Z.

*Christusnak belső szollásárúl a' hívő
Lélekkez.*

M Eg - hallom, mit mond én bennem az Ur Isten. Boldog az a' lélek mely az ő benne szol

Urat hallja, és az ő szájából vigasztaló ígét vészén. Boldogok azok a' fulek, mellyek az Isteni sugallások folyamit vészik, és e világ futogására semmit nem figyel-

psal. 84.

figyelméznék. Bóldog fűlek
 mellyek nem a' kívül hangosko-
 dó szót, hanem a' belől tanito
 igazságot hálgattyak. Bóldog
 szemek mellyek bé-hunyatnak
 a' külső dolgokra, és a' belsőkre
 vigyáznak. Bóldogok a' kik
 a' belső dolgot a' belől értik, és
 a' mind.

minden nap jókoraorokkalin-
 káb inkább igyekeznek készülni.
 Bóldogok a' kik Istenben igye-
 keznek nyugodni, és minden
 világi akadékokat le-ráznak.

Ezeket jól eszedbe vegyed
 oh én lelkem: és ted-be kapuját
 az érzékenység gyönyörköttetes-
 nek, hogy hálhassad mit mond
 benned az Ur Isten. Ezeket
 mondgya a' te szeretőd. En va-
 gyok a' te üdvösséged, a' te bé-
 keségéd, a' te életed. Maragy
 én velem, és békeséget találsz.
 Hagy békét minden múlandok-
 nak,

nak kereld az
 Mi sodák e' v
 csa urdágok?
 nak minden ter
 ha a' hagyatol
 Az a' minden
 ted effé, és hi
 a' te remptód
 lehes az igaz bói

Hogy cök zengé
 igazsag
 S Zoly Uram
 te zolgád.

gyok a, adgy é
 hogy nudgyam
 dat. Hayclad fr
 szájad ak igejére
 ékes l állafod mi
 Azt mondgyak-
 Irael a' Moises
 nekünk és meg-h
 gy Ura n. nemig

nak, keresd az örökké-valókat.
Micsodák e' világi dolgok hané
csalardságok? Es mit használ-
nak minden teremtet állatok,
ha el-hagyatol a' teremptőtül?
Azért mindeneket meg-vetvén,
kedvessé, és hiuve ted magadat
a' te teremptődnél, hogy részes
lehes az igaz boldogságban.

II. R E S Z.

*Hogy szók zengése nélkül beszél az
igazság bennünk.*

Szóly Uram, mert hallya a' 1. Reg. 3.
te szolgálád. Te szolgálád va-
gyok én, adgy értelmet nékem,
hogy tudgyam a' te akárató-
dat. Haycsad szívemet a' te
szájadnak igejére: folyon a' te
ékes szóllásod mint a' harmat.
Azt mondgyak - vála régen az
Israel fiai Moisesnek. Te szóly Exo. 20.
nékünk és meg-hallyuk. Nem
igy Uram, nem így könyörgők:
hanem

hanem inkább, Samuel Profétával alázatosan, és nagy kívánsággal kérlek. Te szóly Uram, mert hallya a' te szolgád. Ne szóllyon nékem Moises, vagy valaki a' Proféták között: hanem, te szóly inkább Uram Istenem, minden Proféták oktatója és világosítója; mert te egyedül, azok-nélkül, engem tekintetesen tanítasz: amozok pedig te nálad-nélkül, semmit nem használnak.

A' szót ki mondhattya, de szent lelkét nem adhatnak. Bár igen szépen szóllyanak-is, de ha te halgacz, fel nem gerjéztik a' szívet. A' bűnt ki-adgyak, de te jelented-ki értelmét: Titkokat mondonak, de te nyilatkoztatod magyarázattya a' bépecsételt dolgoknak: ki-adgyak a' parancsolatokat, de te segítesz bé-teljesítésére: iz úrat
neg

me-mutattya
ta-fajára.
mu-kalkodnak,
ke-mitod és vil
ki-ötözik,
m-őzést. Ő
nak de te ádf
értel-
te szóllyon
Mois, hanem te é
nem, írők igazság
ne há yak és gyüm
légy a, ha csak k
és be ő fel nem g
te lé-zen nékem
állal állot és be n
tetet, megismert
tetet, az el-hit és
tartat t Ige. Szóly a
mert. allya a' te szolg
örök-lernek igéje v
lad. Szóly nékem,
gazra. ísára, tellyes
nobbira, te néke
H

meg-mutattyák, de te vastag-
tasz a'járásra. Ők csak kívül
munkálkodnak, de te, a'szűve-
ket tanítod és világosítod. Ők
kívül öntözik, de te ádsz gyű-
mölcsözést. Ők szóval kiálta-
nak, de te ádsz a'hallomásnak
értelmet.

Ne szóllyon tehát nékem
Moises, hanem te én Uram Iste-
nem, örök igazság: hogy meg
ne hállyak és gyűmölcs-telen ne
légyek, ha csak kívül intetem,
és belől fel nem gerjesztetem:
ne legyen nékem ítéletemre a'
füllel hállot és be nem tellyesít-
tetet, a' meg ismért és nem sze-
rettet, az el-hit és meg nem
tartatot Ige. Szóly azért Uram,
mert hálly a'te szolgád, mert
örök-életnek igéje vagy on nál-
lad. Szóly nékem, lelkem vi-
gasztalására, tellyes életemnek
jobbítására, te néked pedig di-

170 *Christus Követeséről.*
csereledre, dúcsőfégedre, és
örök tiszteletedre.

III. R E S Z.

Hogy az Isten igéjét, alázatossan kel-
hallani: és hogy ezt sokan meg
nem fontolják.

Az Ur
Szól.

H Allyad fiam az én gyönyö-
rűséges szavaimat, melyek
minden világi bölcsék tudom-
ányát fellyúl halladgyák. Az
én szóm, lélek és élet, melyet
emberi értelemmel nem kel vis-
gálni. Nem-is kel ezt kívánsá-
ginkra vonnyi, hanem alázatos-
sággal, csendesen kel halgatni,
és nagy kívánsággal fogadni.

Az szól.
24.

Es mondam : * Bóldog a
kit te oktatsz Uram, és tör-
vényidre tanítasz : hogy eny-
hitést szerez néki, a' gonosz na-
pok előt, és el ne töröltesse a'
földről. En (ugymond az Ur
tanítottam eleitül fogva a' Pro-
fétá-

Az Ur.

Harmadik

feleket, és m-
nőn-meg, ha-
de neknek: de
ra ketek és k-
Sokan, e' v-
hál rattyák, h-
köznyebben
stek kívánságar-
aka rattyát. E-
ló oróléket i-
rem iggel szolg-
nag okat és c-
igék, meg-i-
rek zűve. K-
nék n minden
mat sággal, mi-
nak ólgálnak? P-
mor lgya a' teng-
kéred, okat hal-
fizet éfert, hozú-
örö életért, sol-
litik gyfzer lábo-
A'ro: kis hafzno-
k refik: egy-
H

férákat, és mint eddig sem szű-
nöm-meg, hanem szóllok min-
deneknek: de sokan az én szóm-
ra fíketek és kemények.

Sokan, e' világot örömesben
hálgattyák, hogy sem Istent :
könnyebben követik az ő te-
stek kívánságát hogy sem Istent,
akarattyát. E' világ, ideig-va-
ló aprólékot ígér, és nagy se-
renséggel szolgálnak néki. En,
nagyokat és örökké valókat
ígérek, meg-is túnya az embe-
rek szűve. Ki szolgál és enged
nékem mindenekbe oly szorgal-
matossággal, mint e' világi Urak-
nak szolgálnak? Pirúly Sidon, azt
mondgya a' tenger : Es ha okát
kérded, okát halljad. Egy kis
fizetésért, hosszú utát fútnak : az
örök életért, sokan, alég eme-
litik egyszer lábokat a' földről.
A' rossz kis hasznót, szorgalmato-
san keresik : egy penzecskejért

Isai. 23.

néha rutúl veszekednek : egy hivfágos dologért, és kevés igeretért, nem restelnek ejel nap-pal fáradni.

De, jai veszély, a' változ-hatatlan jóért, a' bõcsülhetet-len jutalomért, a' leg nagyob tisztességért, és veghetetlen dű-efõsségért, csak egy kis fáradsá-got is restellenek. Szégyenlyed azért, rest és panaszolkodó szól-ga, hogy egyebek készebbek a' veszedelemre, hogy sem te az életre: Inkáb õrvendeznek õk a' hivfágnak, hogy sem te az igazfágnak. Es õk reménse-gekben néha meg-csálatnak, de az én igiretem senkit meg nem csá, sem üressen nem bocfáttya a' bennem bizokat. A' mit igir-tem meg-ádom ; a' mit mon-dottam bé-telleyesítem: de ugy ha ki mind végig hiven meg-ma-rad az én szeretetemben. En

vag ok meg-e
jám oroknak
bál a minden
Ird szüve
mat és forgaló
me igen szü
kefe tet idején
tesz, nikor olv
a' lát gatásnak i
pen tokram va
toga ni, tudni i
kel, e vigasztal
nap két leczk
egy kben fed
koza okar; ma
erkö fõk nevel
az én igem vagy
veti, ragyon a'
ötet z utolsó na

Az itatosságnak
könyv

V lam Istene
en jóm: E

H

vagyok meg-elegítője, minden jámboroknak, és kemény próbálója minden aitatásoknak.

Ird szűvedbe az én szavaimat, és forgasd szorgalmatoson: mert igen szükségések lesznek a' kesértet idején. A' mit nem értesz, mikor olvasod, meg-érted a' látogatásnak idején. Két képen szoktam választottimat látogatni, tudni illik, kesértetekkel, és vigasztalással. Es minden nap, két leczkét olvasok nékik. egyekben feddem az ő fogyatkozásokokat; másokban intem a' jó erkölcsök nevelésére. A' kinél az én Igem vagyon, és ezt megveti, vagyon a' ki meg-itéllye őtet az utolsó napon.

*Az aitatosságnak meg-nyereséért :
könyörgés.*

V Ram Istenem, te vagy minden jóm : Es ki vagyok én, Gen. 18.
H 3 hogy

174 *Christus Követeséről:*

hogy veled merjek szólni ? Szegény, nyomorúlt szolgácskad vagyok, el-vetet fereg vagyok, fokkal szegényb és aláb-való vagyok, hogy sem értem, és mondani merem. Emlkezzel Uram mind az által, hogy semmi vagyok, semmim nincs, semire jó né vagyok. Te egyedül jó vagy, igaz és szent vagy: te mindenható vagy, mindeneket ádsz, mindeneket be-töltesz, csak a' bűnöst hagyod üressen. Emlkezzel a' te irgalmaffágidra, és tölcs-bé az én szűvemet a' te szétmalasztoddal, ki nem akarod, hogy üressen maradgyon a' te alkotmányod.

Mint viselhessem Uram az én terhemet, ebben a' szegény világban, ha a' te irgalmaffágod, és malasztod nem gyámolit engem? Ne fordicsd-el töllem szent orczádat: ne háláfszad latogatá-

Harmadik

gatafodat:
 gasztalafoda
 kemoly sován
 a föld, viz-nél
 ngem a' te ak
 yesitélére:
 aló illend
 odáfra: mer
 sefégem, a' k
 nérz, söt ism
 világ lenne,
 ilágra születt

IV.

Togy Men elő
 kel magn
 Iam híven
 és szűved
 e keres min
 i én előttem
 neg-meneke
 őzettül, és a
 aditty a öt
 amisslak rág

gatófodát : ne vond-meg vi-
gáztaláfo-
dát, hogy az én lel-
kem oly sovány ne légyen, mint
a' föld, viz-nélkül. Uram tanics *Pfal. 62.*
engem a' te akaratodnak bé-tel-
lyesítésére : tanics a' te előtred-
való illendő és alázatos-forgo-
lodásra : mert te vagy az én böl-
cseségem, a' ki engem igazán is-
mérsz, sőt ismértél minék előtte
a' világ lenne, minék előtte én e'
világra születtetnem.

IV. R E S Z.

*Hogy Isten előtt igazán, és alázatosan
kel magunkat viselnünk.*

Fiam híven járy én előttem; *Az Ur.*
és szívvednek együgyűsé-
be keres mindenkor engem. A'
ki én előttem igazságban jár, *Gen. 17.*
meg-menekedik sok gonosz út-
közettől, és az igazság meg-sza-
badítja őtet a' csalárdoktól, és *Sap. 1.*
hamissak rágalalmazásátul. Ha az

176 *Christus Követeséről.*

igazság téged meg-szabadit. valóba szabados lész. és nem gondolsz az emberek hívfágos szavaival.

* *Azól.*
8a.

* Ugy vagy on Uram: A'mint mondom, kerlek ugy cselekedgyel velem: A'te igazságod tanicsón engem, és őrizzen üdvösséges végemig. Ez

szabadicsón engem, minden gonosz indulattul, és rendetlen szerezettül: és így te véled járok, nagy szívem szabadságába.

Az Pr.

En téged meg-tanítlan, ugymond az igazság, az igaz, és én előttem kedves dolgokra.

A'te bűneidről nagy banattal és töredelmességgel gondolkodgyál; soha magadat nagynak ne alícsad, jó cselekedetidért.

Bizonyára, bűnös vagy, sok gonosz indulatokra hajlandó, és köteleződt.

Magadtól mindenkor semmire hagyatsz, és hamar meg-esel, ha-

mar

Másod.

nar meg-győ
laborodol,
ol. Semmi
nível dicseke
ágyon a mib
lázhatod: m
agy, hogy se

Abban tel

mmi nagyna
it drágának
mmi böcsű
mmi fellege

án dicseretel

ak ne tarcs,

i örökke m

enek felét ke

azságot, utáll

lő-ságot. S

ly, semmit

is, mint a te

eidet; me

eheztened,

inémű marh

eknem igye

mar meg-győzetel, hamar meg-
haborodol, hamar feslette-va-
lol. Semmi nincs benned, a'
mivel dicsekedhetnél ; de sok
vágyon a' miből magadat meg-
alázhatod: mert sokkal gyarlób
vagy, hogy sem ítélhetned.

Abban tehát a' mit mivelsz,
semmit nagynak ne alícs ; sem-
mit drágának és csudalatosnak,
semmit bőcsűlletre méltónak,
semmit felségesnek, semmit iga-
zán dicseretesnek és kíváncsi-
nak ne tarcs, hanem csak azt a'
mi öröкке meg-maradó. Min-
denek felét kedvellyed az örök-
igazságot, utállyad a' magad alá-
való-ságot. Semmitül úgy ne,
fély, semmit úgy ne gyaláz és
fus, mint a' te vétkeidet és bü-
neidet ; mellyeket inkább kel-
neheztelned, hogy sem akár,
minémű marhád kárát. Nemel-
lyek nem ilyenesen járnak én

előttem, hanem nyughatatlan
 vizsgálástul, és kevélységtől vi-
 feltetvén, tudni akarják az én
 titkaimat, és az Isteni felséget
 érteni, magokat és üdvössége-
 ket el-henyelvén. Ezek gyakran
 nagy kesértetekben és bűnök-
 ben esnek, mivel, én ellent tar-
 tok az ő kevélységekben és hiv-
 ságos vizsgálásokban.

Fély az Isten ítéletitől.
 Rettegy a' mindenhatónak ha-
 ragjától. Ne visgállyad a' fel-
 séges Isten cselekedetét, hanem
 a' magad álnokságát szemléllyed,
 mely sokban vétkeztél, és me-
 nyi sok jót el-múlattál. Né-
 mellyek airtatosságokat csak köny-
 vekbe viselik, nemellyek ké-
 pekbe, nemellyek külső jelek-
 ben, és testek haylásiban. Né-
 mellyek engemet szájokban vi-
 selnek, de szívökben csekélyen.
 Vannak a' kik értelmeikben meg-
 vilá-

E/a. 29.

ilágosítottatva
 neg-tízszázva
 örökké-való
 aka' földi do
 allyák; a' te
 ek bántod
 ezek érzik mi
 gnak lelke,
 alására, és a'
 ere tanítottá
 gyására, me
 nappali kiv

V.

ez Isteni sz
 er
 A Ldák té
 Atyám,
 Christushoz
 a' róllam sze
 ol méltóztá
 a' hircalmassá
 a' gasztalásnak
 a' ok néked,

világosítottván, akarattyokban
meg-tisztúlván, mindenkor az
örökké-való dolgokra ahitoz-
nak, a' földi dolgokat nehezen,
hallyák; a' természet szűkfegé-
nek bánkodva szolgálnak: és
ezek érzik mit szól nékik az igaz
ságnak lelke, mely őket a' világ
utálására, és a' mennyek szerel-
mere tanította; e' világnak el-
hagyására, menyországnak éjeli
és nappali kívánságára gerjeszti.

V. R E S Z.

*Az Isteni szeretetnek csudálatos
erejéről.*

Aldak téged én mennyei ^{A Szolgá}
Atyám, az én Uram Jesus
Christusnak szent Attya, hogy
én róllam szegény nyomorult-
ról méltóztatol emlékezni.
Oh irgalmasságnak és minden ^{2. Cor. 12}
vigasztalásnak Attya: hálákat
adók néked, ki engemet, min-
den

den vigasztalásra méltatlan szolgádat, néha néha látogacz vigasztalásiddal: Aldlak téged mindenkor és dicsőítlek, a'te, egyetlen egy fiaddal, és vigasztáló szent Lélekkel, örökken, örökke. Nő Uram Istenem, én szívémbé szállasz, örvendeznek minden belső részeim. Te vagy az én dicsőifégem, és szívem öröme. Te vagy az én reménfégem, és a'kihez folyamhatom haborufágimban.

De mivel még gyenge vagyok a'szeretetbe, és fogyatkozot a'jóságos erkölcsbe, szűkség hogy tölled vastagittassam, és vigasztaltassam. Azért látogasz engem gyakran, és oktasz ízt tanításiddal: szabadics-meg engem a'gonosz indulatoktól, és gyogicsd-meg az én szívemet minden rendetlen vagyodások-

tul:

ul: hogy b
gyogulván,
ván, alkalma
erre, erős a'
atos a' meg

Nagy c

óba nagy
cünnyebít m
egy aránt el-
netlent. Mert
nézfég-nélkü
erút edesle
Jesuskak ne
dolgok csele
tekélletessé
a szűnetlen
fel igyekezik
túl meg nem
retet szaba
kedutúl ideg
az ő belső el
dék ne talált
gi haszonba
kár-vallással

tul: hogy belsőképpen meg-
gyogulván, és jól meg-tisztittat-
ván, alkotmatos légyek a' szere-
tetre, erős a' szenvedésre, álha-
tatos a' meg-maradásra.

Nagy dolog a' szeretet, va-
lóba nagy jó: mely egyedül
könnyebbit minden terhet: és
egy aránt el-visel minden egye-
netlent. Mert minden terhet ne-
hézség-nélkül visel, minden ke-
serűt edesse és jó izűve téssen. A'
Jesuskak nemes szerelme, nagy
dolgok cselekedetire izgat, és a'
tekélletességnek szomjúhozásá-
ra szűnetlen ébreszt. A' szeretet
fel igyekezik, és a' földi dolgok-
túl meg nem tartoztatik. A' sze-
retet szabad és minden világi
kedutúl idegen akar lenni, hogy
az ő belső elmelkedesiben aka-
dék ne találtaffék, hogy e' vilá-
gi haszonba ne körelődzek, se
kár-vallással le ne nyomassék.

A' sze-

A'szeretetnél nincs semmi édesb,
 semmi erősb, semmi felségesb,
 semmi kedvesb, semmi gyönyörű-
 ségesb, semmi tellyesb és jobb
 az égbe és a földön: mert a'sze-
 retet Istentől származik, és sem-
 miben meg nem nyughatik, ha-
 nem csak a'teremtetett állatok
 felet-váló Istenben.

A'szerető röpül, fut, örül,
 szabados, és meg nem tartatik.
 Mindent el-hágy, hogy mindent
 meg-nyerjen. Mindene vagyon
 mindenben, mert mindennek fe-
 let, az egy leg nagyobb jóban,
 megnyugszik, melyből foly és
 ered minden jó. Nem nézi az
 ajándékot, hanem minden jók
 felet ahoz fordul a'ki ezeket
 adgya. A'szeretet nem tart min-
 denkor modot, hanem minden
 mód felet buzgosággal langa-
 zik. A'szeretet terhet nem érez,
 fáradságot nem szenved: többre
 igye-

gyekezik hog
 gébe vagy
 em forgat,
 ogy mindene
 adfága vagy
 lenre, és sok
 ol el-fogyna
 en szeretet n

A'szeret
 or aluszik sen
 áradván, m
 orongattat
 ül: félve
 anem min
 gó fáklya,
 ran által m
 A'kiben szere
 gya mit klát
 tülbe nag
 buzgoszeret
 Istenem, én
 pen enym v
 tied. Öre
 szeretetet,

igyekezik hogy sem a' mi tehet-
ségébe vagyon : lehetetlenséget
nem forgat , mert az alittyá,
hogy mindenekre ereje , és sza-
badfága vagyon. Jó tehát min-
dénre, és sokat véghez viszen, a
hol el-fogyna, és le-dőlné a' ki-
ben szeretet nem vólna.

A' szeretet vigyáz , és mi-
kor aluszik sem szunnyadoz : el-
fáradván, meg nem bágyad :
szorongattatván, meg nem szó-
rúl : félven, meg nem rémül :
hanem mint a' sebes láng, és az
égő fáklya, fel-verdődik, és bá-
tran által megyen mindenben.
A' kiben szeretet vagyon, tud-
gya mit kiált ez a' szó. Az Isten
fűleibe nagy kiáltás a' léleknek
buzgo szereteti, mely így szól. En
Istenem, én szerelmem : te ép-
pen enym vagy , és én éppen
tied. Öregbicséd bennem a'
szeretetet, hogy az én szívem
meg-

meg-kóftollya, mely gyönyörűséges a' szeretet, mely kedves a' szeretetben el-olvadni's-úszni. Szeresselek téged, és a' nagy buzgótság, és almelkodás miat, magamon fellyül emelkedgyen. Enekellyen a' szerelem enekét: kövessék téged én kedvesem, magasságba: El-ajullyon az én lelkem a' te dicféretedbe, gyönyörködven a' szerelemben. Szeresselek téged, inkább hogy sem magamat: sőt magamat ne szeressem hanem csak te éretted. Szeressék mindeneker valakik igazan szeretnek téged, a' mint parancsollya a' szeretetnek tőled származot törvénye.

1. Cor. 13.

A' szeretet gyors, igaz, aiatatos, nyájas, kedves, erős, nagy szenvedő, hiv, okos, nagy tűrhető, vastag, és soha magát nem kereső. Mert a' hol valaki magát keresi, ot ki esik a' szeretet-

ttból. A' fze
atos, és igaz
élcsp, nen
ező: józa
endesz, és
ébe maga
delmes el
szeme el
t; Istenhez
ben minde
ikor az Iste
m érzi-is;
m élhetni

A' ki r
szenvedni és
arattyán m
dmi hogy f
ly n. Az iga
n kemény
k t örömeft
r lmeséért, é
netekért e
n

tetből. A' szeretet vigvazo, alá-
zatos, és igaz : nem puha, nem
csélcsep, nem hívfágokra figyel-
mező : józan, tiszta, állandó,
csendesz, és minden erzekensé-
gébe maga őrző. A' szeretet en-
gedelmes előtte-válokna; ma-
ga szeme előtt alá-való és el-ve-
tet; Istenhez aítatos, és háládo,
kiben mindenkör bizik, még
mikor az Isténi dólgoznak izit,
nem érzi-is; mert a' szerelembe
nem élhetni faydalom-nélkül.

A' ki nem kész mindent,
szenvedni és az ő szerelmésének
akarattyán meg-állani, nem er-
demli hogy szerető nevet visel-
lyen. Az igaz szeretőnek min-
den kemény és keserves dólgo-
kat örömeft kel viselni az ő sze-
relmeséért, és ellenkező törté-
netekért el nem kel hajol-
ni tőlle.

VI. RESZ.

*Az igaz szeretőnek próbájá-
ról.**Az Ur.*** Az**Szólga.**† Az Ur.***F**iam, nem vagy meg erős és okos szerető.* Miért Uram.

† Mert kevés ellenkezésért elkezdet dőlgodban hátra maradsz, és igen mohón keresed a' vigasztalást. Az erős szerető, meg-állya a' kesértetet, és nem hiszen az ellenség csalárd hitegetésinek. A' mint a' jó szerencsébétet czem néki, úgy a' szerencsétlenségben sem kedvetlen hozzá-
 zám. Az okos szerető, nem nézi szeretőjének ajándékát, hanem az ajándékozónak jó akaratyát. Inkáb néz kedure, hogy sem adományra : és minden adományt kevesebre bőcsül, hogy sem szeretőjét. A' Nemes szerető, nem az ajándékban nyugszik-meg, hanem énbennem minden ajándék felet.

Nem

Harm

Jem mind o
 éha én fel
 centim felöl
 ok ütközne
 m te akar
 yönyörűse
 éha érzelz
 elen-voltáb
 yei hazának
 em kel ige
 mert jó, s me
 illetésségne
 igen érdem
 ogy emb
 gék lelken
 vil. és az ör
 meg-veffe.
 Meg ne
 ged az id
 kár mirül
 gy az eltek
 s igazán lste
 zted. Ne
 rha hercele

Nem mind oda van dőlő, ha néha én fellőlem, vagy az én szentim felől, külömb gondolatok ütköznek elmédben, hogy sem te akarnád. Ama' jó és gyönyörűséges indulat, mellyet néha érzel: az Isteni malasztnak jelen-voltából ered, és a' mennyei hazának kostolása: erre nem kel igen tamaszkodnod, mert jó, s megyen. Az igaz te-kellétésségnek nagy jelensége, és igen érdemes cselekedeti az, hogy ember erőssen viaskodgyék lelkenek gonosz indulatival, és az ördögi kizttetéseket meg-vefle.

Meg ne háboricsanak azért téged az idegen gondolatok, akár mirül légyenek-is. Erős légy az el-tekéllet jó szándékba, és igazán Istenre nezzen igyekezeted. Nem csalatás az, hogy néha hertelen lelked-fel-ragadtatik

tatik, és vizsont mingyart, szív-
vednek szokot hívágira térűsz:
mert ezt kedved ellen szenved-
déd inkább, hogy sem cselekeded:
és valamig ellenzed, és ezekkel
tusakódot, érdemed vagyon ab-
ból, nem veszedelmed.

Tudgyad hogy a' régi el-
lenfég, mindé igyekezettel aka-
dékot szerez a' te jószandékid-
ba, és ki akár forgatni minden-
aitatos gyakorlásokból: tudni
illik, a' szentek tisztéletiből, az én
szenvédésemnek elmelkedésé-
ből, a' bűnöknek hasznos emleke-
zetiből, szívvednek őrzéséből, és
a' jóban-való nevededésnek erős
igyekezetiből. Sok gonosz gon-
dolatokat eit szívvedben az őrd-
dög, hogy el-úntasson, el-ked-
vetlenicfen; hogy az imádko-
zástól, és szent dologok olvasá-
tól el-vonnyon. Gyűlöli az
őrdög az alázatos Gyónást, és
ha

ha lehetne az
léül el-vonna
n gondoly v
n g-veti álno
n kor gonof
d latid indú
ő lólga. Mon
z el, tisztátá
sz gyen vallot
v gy a' ki il
fi emet. T
h, nis hitet
se nmi részed
el ősbaynak
m g-szegyen
ak rok hálai
ka szenvedni
engedni. Hal
tő ször nem
da, ha sokk
fo nra igyeke
én világosságo
ge a, kitől féle
állnak ellene

ha lehetne az Ur testének vere-
 létül el-vónna. Ne higgy néki,
 ne gondoly véle ha gyakorta
 meg-veri álnokságának töret. Mikor gonosz és fertelmes gon-
 dolatid indulnak, tudgyad hogy
 ő dólga. Mond azt néki: Távozzál-
 el, tisztátalan lélek. Piruly
 szégyen vallot. Igen ocsmány
 vagy a' ki ilyenekkel töltöd
 fülemet. Távozzál-el töllem
 hamis hitet: nincs én bennem
 semmi részed; hanem Iesus mint
 erős baynak velem lészén, és te
 meg-szegyenűlsz. Inkáb meg-
 akarok hálni, és minden kino-
 kat szenvedni; hogy sem néked
 engedni. Halgas, némuly-meg,
 többször nem akaró hallani szó-
 dat, ha sokkal több háborgatá-
 somra igyekezel-is. Az Ur az *Psal. 26.*
 én világosságom, és üdvössé-
 gem, kitől félek? Ha táborok
 állanak ellenem, sem ijed-meg
 az

az én szívem. Az Ur az én segitőm, és én meg-váltom.

Viaskodgyál mint jó vitéz: és ha néha gyarlóságból meg-esel, nagyobb erőt végy az előbbinél, bizván Istennek bő-fégesb segítőfégeben: Igen elkerüld a' hívfágos magad tet-ezését és a' kevélységet: mert ezek miat sokan meg-esílnak, és mayd ugyan gyógyíthatatlan vakfagra jutnak esetekben. Ok-tatásodra, és szünetlen magad alázására légyen néked, ez a' kevélyeknek és bolondúl magok-ban bizázkodoknak esete.

VII. RESZ.

Az Isteni ajándékokat, alázatos-ságnak őrzése-álat elkel-reyteni.

*Az Ur
szól.*

Fiam, hasznosb és bátorfá-gosb néked, ha el-reyted az aitatosságnak ajándékát, és
ha

h ebből mag
g sztalod.ern
e nem felet
in áb magad
n nt-ha erre
re tegsz. Ne
in dúlatok-h
k dñi, mélye
d lthatnak.
d kot érzefz
sz gény és r
le ni, Isten
nem-is csa
éltben-vald
vi asztalásna
ve kedgyél:
za olon, ma
be tefégesen
az ajándékna
hgy akkor, a
ke rlásába me
tő szókot jó
ne núlásd; ha
te elmed szet

ha ebből magadat fel nem magasztalod, erről sokat né szóllasz, ezt nem feletteb hanyod, hanem inkább magadat meg-alázod, és mint-ha erre méltó nem vólnal, rettegsz. Nem kel efféle airtatos indulatok-hoz keményé ragaszkodni, méllyek hamar vissza fordulhatnak. Mikor efféle ajándékot érzel, azt gondold, mely szegény és nyomorúlt szoktál lenni, Isten malasztja-nélkül? Nem-is csak abban ál a' lelki életben-való elő-menetel, hogy vigasztalásnak ajándékával bevelkedgyél: hanem hogy alá-zatoson, magad tágadásával, békeségesen szenvedgyed e'nek az ajándéknak el-vetelét: úgy hogy akkor, az imádságnak gyakorlásába meg ne restűly, és a' több szókot jó cselekedetidet el ne múlásd; hanem tehetféged és értelmed szerént, mennel jobban

ban lehet, öröme, mivel a' mi
tőlled lehet : és szivednek so-
ványfága és keferűsége miatt,
mellyet érzel, magadat tellyes-
séggel el ne had.

Sokan vannak, kik midőn
Hier. 10. kedvek szerént nincs a' dolog,
ottan tűrhetetlenek és tunyák
léznek. Nincs mindenkor em-
bernek hatalmába az ő úttya,
hanem Isté adgya a' vigasztalást,
mikor akarja, menyire akarja,
és kinek akarja adni : és csak
úgy adgya a' mint néki tetczik,
's, nem külömben. Némely gon-
dolatlanok az aitatosságot ke-
resvén, magokat el-vezítették;
mert többet akartak cselékedni
tehetőségeknél; nem nézvén ere-
jeknek mertekére inkább követ-
ték szűvők idúlatit, hogy sem az
okosságot. Es mivel nagyobra
vágyódtak, hogy sem a' mit Isten
akart, ez okáért, az Isten malasz-
tyát

tyát hamar el-vesztették. Szegényékké lettek, le-vettettek, a' kik Egben raktak-valá fészket: hogy meg-aláztatván, és szégyenedvén, meg-tanúlnak, hogy nem kel magok szárnyán röpülni, hanem az én szárnyam alatt reménleni. A' kik újak, és tudatlanok az Isteni szolgálatnak útján, könnyen meg-csalatnak, és el-esnek, ha okos emberek tanácsát nem követik.

Isai. 14.

Ezek ha inkább akarják a' magok tetteiket követni, hogy sem a' jóban meg-rögzötteknek hinni, veszedelmes végek lészen: de úgy azért, ha hátra né akarják hadni a' magok eszeskedésit. A' kik magokat bölcséknek vélik, ritkan szenvédik alázatossá, hogy mástól vezetteessenek. Jób a' csékély tudomány alázatossággal, hogy sem a' mély bölcseségnek sok kincsei, hívásos

dicsekedéssel. Jób hogy kevé-
fed legyen, hogy sem a' sok-ból
el-kevéledgyél. Nem szinte
okosfán cselekezik, a' ki magát
tellyesféggel vigaságra adgya,
el-feletkezvén elébbi szegény-
ségéről, és az Istennek tiszta fe-
lelméről, mely mindenkor ret-
teg, hogy az Istentől nyuitor-
ajándékot el ne veszesse. A'
sincs jó értelemben, a' ki a' habo-
ruságnak, és akár mely nyava-
lyának idején, kétfégesen viseli
magát, és én felőlem keveseb bi-
zakodással gondolkodik, hogy
sem illenék.

A' ki békeséges üdőbe,
igen bizakodó, gyakran igen
meg-ijet és felelmes szokot lenni
hadakozó üdőbe. Ha magadat
tudnád mindenkor kisdéd és
alázatos állapotba tartani, és a'
te lelkedet jól rendelni, s' birni,
nem oly hamar esnél veszede-
lem-

tenben és vé-
a', hogy lelki
v m. meg-gor-
m kor a' lelki
v zik. Mik
et edben for-
m g-adatha-
m llyet a' te o-
ér dűcőssége
vótam.

ők szor ha-
ba ás, hogy se-
ke ked szere-
M rt nem a-
el -való ér-
ho y valakine-
és igaztalási-
ho y a' szentle-
ti, vagy hog-
fá ba vagyon-
ha az igaz ala-
gy kerezet, é-
me g-telleyesé-
tűz án és telly-

lemben és vétekben. Jó tanács az, hogy lelki buzgóságot érezvén, meg-gondollyad, mi leszzen mikor a' lelki világosság el-távozik. Mikor pedig erre jutsz, eszedben forogjon, hogy ismét meg-adathatik az a' világosság, mellyet a' te oktatásodra, és az én dűcsőffségemre, ideig meg-vöntam.

Sokszor hasznosb efféle próbálás, hogy sem ha mindenkor kedved szerént volna a' dolog. Mert nem abból kel az Isten, előt-való érdemefféget itélni, hogy valakinek több titkos látáfi, és vigasztaláfi vannak: vagy hogy a' szentÍrást mélyebben érti, vagy hogy nagyobb méltóságba vagyon: hanem abból, ha az igaz alázatosságba meggyökerezet, és Isteni szeretettel meg-telleyesédet: ha mindenkor tisztán és telleyesen az Isten tiszt-

196 *Christus Követeséről.*

teffégét keresi : ha magát semminek tartja, és igazán utálja : és inkább akarja hogy egyebek-től-is utáltaffek és aláztaffek, hogy sem tisztelteffek.

VIII. RESZ.

Mint kellyen Isten szeme előtt embernek magát semminek itélni.

Afél.
gáfél. **S** Zóllok az én Uramnak, noha por, és hamu vagyok : Ha ennél nagyobbat tulajdonítok magamnak, te ellenzed, Uram : és bizonyságok ellenem az én álnakságim, kiknek ellene nem mondhatok. Ha pedig magamat alá-valónak itélem, és semminek tartom, ha magamnak semmit nem tulajdonítok, és magamat pornak ísmérem, mint hogy az vagyok : kegyelmes léfzen hozzám a te kegyességed, meg-világosittya szívemet a te fenyefféged. és legkisseb

Harmadik

kisseb magam
és semmiféleg
-merül, és ő
-utad-meg
vagyok, m
k : mert
éb azt meg
magamra hag
vagyok, és épp
dig te Uram
ditod szem
g-vastagod
m-be-töltet
Uram, hogy
fe-emélsz, é
magadhoz ka
g-nterhével
vatom.
Ezt Uram
lekefzi, i
é-iz engem :
fé-ít engem :
tű-öriz engem
ha-om, hogy

kisfeb magam böcsüllése-is, az
én semmiségemnek melységébe
el-merül, és örökke el-vész. Ot
mutatod-meg neké magamat,
mi vagyok, mi voltam, mire ju-
tok: mert semmi vagyok, és
eléb azt meg nem ismértem. Ha
magamra hagyatom, imé semmi
vagyok, és éppen gyarlóság. Ha
pedig te Uram hértelen reám-
fordítod szemeidet, mingyárt
meg-vastagodom, és új öröm-
mel be-töltetem. Nagy csuda-
Uram, hogy engem ily hértelen
fel-emélsz, és ily kegyelmesen
magadhoz kapcsolsz, a' ki ma-
gam terhével, mindenkor alá-
vonatom.

Ezt Uram a' te szerelmed
cselekefzi, mely ingyen meg-
előz engem: sok szükségimben
segít engem: sok veszedelmek-
től őriz engem: és igazán mond-
hatom, hogy ízamlalhatatlan.

gonosztól meg-fzabadít engem.
Mert én, magamat gonoszúl szer-
retvén, el-vesztém: de tégedet
egyedül keresvén, és tisztán szer-
retvén, magamat és velem eg-
gyütt tégedet meg-találván, te
hozzád-való szerelmemből, mé-
lyebben semminek alitom ma-
gamat. Mert te, Oh édes Uram,
minden érdemem felet cseleke-
szel velem, és meg-előződ a' mit
remleni, vagy kérni mernék.

Aldot légy én Istenem:
mert noha én minden jóra mélt-
atlan vagyok, még-is a' te ne-
mes, és véghetetlen jó-vóltod,
soha meg nem szűnik jót csele-
kedni, még a' háládatlan, és töl-
led el-idegenült emberekkel-is.
Terics magadhoz minket, hogy
hála-adok, alázatofok légyünk;
mert te vagy a' mi üdvössé-
günk, értékünk, erőf-
ségünk,

IX,

Logy mindenke-
kedni, mint

Iam, enge

so végedn

azán boldo

re igyenel

szül a' te ki

szor magár

mpret állatra

valamibe m

ngyárt el fo

odol magad

neket én e

él fő-képpen

a' i mindenke

d teket úgy sze

tólem, minde

b l származot

o áért, minde

n nt azoknak

ri eni.

A' nagy és

és gazdag, én

IX. R E S Z.

Hogy mindeneket Istenért kel cselekedni, mint utolsó végért.

Fiam, engem kel főb és utolsó végédnek tartanod, ha igazán boldog akarasz lenni.

Az. Vt. szól.

Erre igyenesen nézvén, megtisztul a' te kívánságod, mely sokszor magára, és egyéb teremptet állatra horgad. Mert ha valamibe magadat keresed, mingyárt el fogysz, és el-sóványodol magadba. Azért mindeneket én érettem cselekedgyél fő-képpen, mert én vagyok a' ki mindeneket ádtam. Mindeneket úgy szemlély, mint én. Töllem, minden jónak kútfejéből származot folyamokát: Ezekéért, mindeneket én reám, mint azoknak eredetire kel teríteni.

IOAN. 4.

A' nagy és kisdéd, a' szegény és gazdag, én belöllem mint

200 *Christus Követeséről.*

eleven kút-főből, életnek ví-
zét meríti: és a' kik nékem sza-
bad jó akarattyaokból szolgál-
nak, jó kedvéért, jó kedvet,
nyernek. A' kik pedig én ki-
vülelem akarnak dicsekedni, vagy
valami tulaydon jávokban győ-
nyörkődni, az igaz örömben
meg nem gyökereznek, sem szű-
vőkben ki nem terjednek, ha-
nem sok akadékok és galybajok
léfzen. Semmit azért a' jóból
magadnak ne tulaydonics: sen-
kiről azt ne ítílyed, hogy a' jó
erkölcsé magátúl vagyon: ha-
nem éppen Istennek tulaydoni-
csad, ki nélkül, nincs semmi jó
emberbe. A' jót éppen én adom;
azt akarom hogy éppen enyim
légyen: és ezekért a' hálá adást
keményen meg-kivánom.

1. Cor. 4.

Ez az igazság, mellyel el-
kergettetik a' híváságos dűcsőf-
ség. Ha Isten malasztya, és igaz
sze-

Harmadik

retet vagyon
en helye az Irt
vedkomoroda
ragad szereteti
ted. Mert me
ket az Isteni f
k dnek minden
gobbittya. Ha
bíz, csak egyedi
c vendéiz, egyedi
r menleiz, mert
nem csak egye
k mindenek fe
indenekben k

X. R

ny e világot meg
nyorúság az Irt
gale

A Ostifmetiz
nem halgat
k az én Irtene
U amnak, az én
mnak fűlébet

I 5

szeretet vagyon benned, nem lé-
 fzen helye az Irigységnek, vagy
 szived komorodásának: sem a
 magad szereteti, el nem foglal
 téged. Mert meg-győz minde-
 neket az Isteni szeretet, és lel-
 kednek minden erejét meg na-
 gyobbítja. Ha igaz okossággal
 birsz, csak egyedül én bennem.
 Örvendesz, egyedül én bennem,
 reméniesz, mert nincs senki Io, *Mat. 12.*
 hanem csak egyedül az Isten,
 kit mindenek felet dicsérni, és
 mindenekben kel áldani.

X. RESZ.

*Hogy e' világot meg-utálván, győ-
 nyörűséges az Istennek szól-
 gálni.*

M Ost ismét szóllok Uram, és *A szől-
 nem halgatok. Így szől- ga szől.*
 lok az én Istenemnek, az én
 Uramnak, az én mennyei Kirá-
 lyomnak fülében. Oh mely *Psal. 30.*

202 *Christus Követeséről.*
nagy a' te édesffégednek sokasá-
ga Uram, mellyet el-reitettél a'
téged felőknek? Hat mi vagy
azoknak a' kik szeretnek téged?
mi vagy azoknak kik tellyes szü-
ből szolgálnak? Bizony Uram
ki-mondhatatlan a' te róllad-va-
ló elmelkedésnek édesffége, mel-
lyet közlesz a' téged szeretőkkel,
Ebben mutattad nekem fő-kép-
pen a' te szerelmednek edessé-
gét, hogy midőn nem vólnék, te-
remptettél engem: midőn te,
tőlled távuly bolyonganék, vi-
sza hoztál engem, hogy szolgál-
nék néked: és azt parancsoltad
nekem, hogy szeressék téged.

Oh örök szerelemnek kút-
feje, mit mondgyák te róllad?
Mint feletkezheffem-el róllad,
ki méltóztattál én felöllem em-
lekezni, még minek utánna
meg-senyvedtem és el-veszttem
vólna-is? Minden reménység fe-
let

Harmadik
t irgalmasan
szolgáddal és ne-
ked kegyelmedet
nyújtottad. Mi-
ért a' kegyelm-
em adatot mi-
nindent meg-
ak ellené mon-
tes életre vála-
on's nagy dol-
ked szolgálók-
ára köteles n-
em méltó, ho-
üllyem azt ho-
k: de azt itile-
látos dologna-
gény méltatlá-
lgálatodra fo-
es szolgálid k-
Ime Uram
mi én bennem
őli néked szolg-
a'al, te szolgál-
gy sem énter

let irgalmassan cselekedtél a' te
szolgáddal: és minden érdem fe-
let, kegyelmedet és szerelmedet
nyuitottad. Mit adgyák néked
ezért a' kegyelmességért? Mert
nem adatot mindeneknek, hogy
mindent meg-vetvén, e' világ-
nak ellene mondanának, és szer-
zetes életre választatnának. Val-
lyon's nagy dologé hogy én,
néked szolgállok, kinek szolgál-
tyára köteles minden állat?
Nem méltó, hogy én nagyra bő-
csüllyem azt hogy neked szolgál-
lok: de azt itilem nagy és csu-
dalatos dolognak, hogy ilyen-
szegény méltatlát, méltóztatol
szolgálatodra fogadni, és szerel-
mes szolgálid közzé számlálni.

Ime Uram, mind tied va-
lami én bennem vagyok, a' mi-
ből néked szolgállok. Mind az-
által, te szolgálsz inkább nekem,
hogy sem én tenéked. Ihon az

Eg

Heb. 1.

Eg és föld, melyeket az emberi szolgálatra teremptettél, készen vannak, és naponként abba eljárnak a' mit parancsoltál. E' kevés; hanem az Angyalokat is emberek szolgálattjára rendelted. De mindezeket megháladgya, hogy te magad méltóztattál szolgálni az embernek, és magadat ígérted jutalomul néki.

Mit adgyak Úram néked, énnyi ezer fok javaidért? Oh bár életemnek minden napjain szolgálhatnék néked! Oh vólnék elégfégés arra, hogy bár, csak egy nap szolgálhatnék úgy néked a' mint illenék! Bizony Úram igen méltó vagy te minden szolgálatra, minden tiszteletre. Bizony te vagy az én Úram, és én, szegény nyomorúlt szolgád vagyok: ki azzal tartozom, hogy minden tehet-

se-

gemmel szól
ha a' te dic
yam. Ezt ki
m én Istene
veg-fogyak
ozd helyér

Néked sz
ed mindene
en tiszteleg
ges. Mert
okkal ekesitt
advel magok
álatodra ad
eknek vigal
alakik a' te s
en testigyon
tettek. Nag
or nyernek,
rt szoros
ninden világ
etettek.

Oh ked
zolgálat. me
án szabad

segemmel szolgállyak néked, és soha a' te dicféretedet el ne ünnyam. Ezt kívánom, ezt ohaytom én Istenem: és a' miben meg-fogyatkozom, kérlek, te hozd helyére.

Néked szolgálni, és te eretted mindeneket meg-utálni, igen tisztességes, és igen dűcsőséges. Mert nagy Isteni áldásokkal ekesíttetnek, valakik jó kedvel magokat a' te szent szolgálatra adgyák. A' szent Léleknek vigasztalást talállyák, valakik a' te szeretetedért, minden testi gyönyörűségeket megvetettek. Nagy lelki-szabadságot nyernek, a' kik, a' te nevedért szoros útra indúltak, és minden világi gondokat megvetettek.

Mat. 7.

Oh kedves és örvenderes szolgálát, mely-által ember igazán szabaddá és szenté leszzen!

Oh

206 *Christus Követeséről.*

Oh áldot állapot a' szerzetes
szolgálat, mely embert Angya-
lokhoz hasonlítóvá, Istennél ke-
lemetessé, az Ördögöknek ret-
tenetessé, és minden hiveknél
dicsíretessé tévzi! Oh ölelésre, és
minden kívánságra méltó szol-
gálat, melyben ember örökké-
való jókat érdemel, és vég nél-
kül meg-maradó örömet nyer.

XI. R E S Z.

*Hogy szívünk kívánságit meg kel-
visgálni, és mértékelni.*

Fiam, sokat kell tanulnod, a'
mit még nem tudsz. Mel-
lyek ezek Úram? * Hogy
a' te kívánságodat tellyességgel
az én jó akaratomhoz szabjad:
és ne légy magad kereső, ha-
nem az-én akaratomnak buzgó
követője; Gyakran fel-gerjed-
nek kívánságid, és felette iz-
gatnak téged: de ezekbe az-
gon-

* Az Úr
Szól.

gondold-meg, ha az én tisztessé-
gemtől-é, vagy magad hasznátul
indítottól? Ha én érettem in-
dulsz, meg-elégfzel azzál a' mit
én rendelek: ha pedig magad
keresése reytet ezben, ez a'
mi téged tartoztat és terhel.

Meg-lásd azért hogy felet-
te ne támaszkodgyál az el-szánt
kívánságra, még én velem nem
tanácskozol, hogy az után meg
ne bánnyad, és kedved ellen ne
légyen, a' mit eléb kedvellettél,
és mint ha jób let volna, ugy
vagyódtal reá. Mert nem min-
den indulatot kel követni, mely
jónak tarczik: nem-is kel min-
den ellenkező kívánságot első
tekintetből meg-vetni: Hasz-
nos néha zabolán hordozni a'
jó kívánságokat, és tanúságo-
kat, hogy szorgálmatoftágod
miat elmedben rétova ne ra-
gadtassal: hogy kemény magad

viseletével és rendetlenségével másoknak botránkozást nem szerez : vagy egyebek ellenzési miat, meg-ne háborodgyál és el ne essél.

Néha pedig szűkség erőszakkal élni, és kemény tufakodással ellenzeni az erzekenségek vágyodását; és arra nem figyelmeztvén mit akar vagy nem akar a' test, azon szorgalmatofkodni, hogy kedve ellen-is a' lélek birtokába maradjon. Es addig kel fanyargatni, és szolgálatra kenyszeríteni, hogy kész legyen mindenekre: kevéssel megelégedgyek: köz dolgokban gyönyörködgyek : és semmi kedvetlen dolgokon ne zugolódgyek.

XII. RESZ.

A' békeséges türesnek, és testi kívánságunkál- való harczolásnak, tanúsága.

V Ram Istenem, úgy vészem. *A' szól- eszemben, hogy a' békesé- ga szól- ges türes nékem igen szűksé- ges : mivel e' világi életben, sok ellenkező dologok történ- nek. Mert akár mint rendel- lyem békeségemet, de az én éle- tem hadakozás, és fájdalom- nélkül nem lehet. * Ugy va- * Az Ur- gyon fiam. De azt akarom, szól. hogy ne keres oly békeséget, mely kéfertetek-nélkül legyen, és ellenkezést ne érezzen: ha- nem azt itellyed, hogy akkor-is békeséget találhatsz, mikor kü- lac. 5. lömb kü lömb nyomorgatások- ban gyakoroltatol, és sok ellen- kező dologokban próbáltatol. Ha azt mondod, hogy sokat nem*

nem tűrhecz: Miképpen szenvedéd a' Purgatorium tüzet? két gonosz között mindenkor a' kisebbet kel választani: Hogy azért a' következő örök kinokat el-kerülheszed, a' jelenvaló alkalmatlanságokat, Istenért csendes elmével szenvedgyed. Azt hiszedé hogy a' világ fiai semmit, vagy keveset tűrnek? Ezt sohult fel nem találod, bár az igen kedvetölt kinnyesékbe keressed-is. Talám azt mondod, hogy ezeknek sok gyönyörűségek-is vagyon, és magok akarattján járva, nem igen sulloson viselik a' háborúságokat? Bár ugy légyen, hogy mindenek kedvek szérént follyanak, de vallyon, menyi ideig alitod hogy é'tart? Ime mint a' fűst ugy el-fogynak é' világi gazdagok, és emlékezete sem marad el-múlt örömöknék. De
még

psal. 67.

még mikor éln
ak jávokban
odáz és felele
on dolgok
gyönyörűség
an a' fájda
t-is érzik.
v'lek: hogy n
k'refik és köv
f'geket, é'zve
n'kül megne
Oh mely
e' l'ardok, me
r' tak é'világ
M'nd azáltal
re'egfége és v
s' mint a' b'á
d'életnek egy
g'ért lélek ká
T: azért fiam
n' járy, és a' m
ru' el téry.
az Urban, és
f'it ő be-telly

még mikor élnek sem nyugosznak jávokban, keserűség, unakodás, és félelem-nélkül. Mert azon dolgokban melyekből gyönyörűséget vésznek, gyakran a' fájdalomnak büntetefet-is érzik. Igazán bánik Isten vellek: hogy mivel rendetlenül keresik és követik a' gyönyörűségeket, észvesztés és keserűség nélkül meg ne emészek.

Oh mely rövidék, mely csalárdok, mely rendetlenek és rútak e' világ gyönyörűségei! Mind azáltal, ezt az emberek reszeglése és vakfága nem érzi; sőt mint a' bármok e' romlandó életnek egy kis gyönyörűségéért lélek kárhozátban esnek.

Te azért fiam, kívánságid után ne járy, és a' magad akarattyárúl el téry. Gyönyörködgyél az Urban, és a' te szűved kívánságid ő be-telleyesíti.

Eccel. 18.

Psal. 36.

Ha

Ha igazán akarsz gyönyörködni, és én töllem bőfésben vigasztaltatni: ime, a' világi dologok meg-vetésében, és e' földi gyönyörűségek távoztatásában leszen a' te áldásod, és bőféges vigasztalásod. Es men-
 nel inkább meg vonszod magad, a' teremtetet állatok vigasztalásátul, annál édesdeb és hathatossb örömet találsz én bennem. De elsőben erre nem juthatsz szomorúság, és munkás harc nélkül. Ellent vét-é a' meg-rögzöt szokás? széget, széggel, jó szokással kel a' gonosz szokást kiverni. Zukolodiké a' test? Lelki buzgósággal meg-zaboláztatik. Ingerel és késérget-é a' régi kigyó? imadkozással el-kergette-
 tik: e' felet, hasznos foglalatossággal hozzád járulásának út-
 tyá bé-gatoltatik.

XIII. RESZ.

*Az alázatos embernek Engedel-
mességéről; a Christus Iesus pél-
dájából.*

Fiam, a' ki magát az Engedel-
messég-alól ki akarja vonni,
Isten kegyelméből ki - von-
nya magát. Es a' ki tulaydón-
keres, el-veszti azt a' mi közön-
féges. A' ki örömeit és olly-kön-
nyen nem akár előtte valónak
birtokába lenni, jele, hogy az ő
teste nem enged tekéltetesen,
néki, hanem gyakorta vissza rúg,
és zugolodik. Hamar meg-ta-
nuld azért az előtted járokhoz-
való engedelmességet, ha a' ma-
gad testét igád alá akarod vetni,
mert hamaréb meg-győzetik a'
külső ellenség, ha a' belső em-
ber jószágos erkölcsökkel űres-
sen nem találratik. Nincs
bajosb és ártalmasb ellensége a'
lélek-

*Az Ur
Szól.*

léleknek, mint magad, ha jól nem egyyesz a lélekkel. Teljesféggel szűkség, hogy igazán meg-utáld magadat, ha győzedelmes akarasz lenni a test és vér ellen.

Mivel magadat igen rendetlenül szereted, innen vagyó, hogy rettegve hagyod egyebek akarattyára magadat. De, mi nagy dolog, ha te, a' ki por vagy, és fémi, Istenért magadat emberek birtoka alá ádod; holot én, mindenható és felséges Isten ki semiből teremtettem mindeneket, te éretted, emberek hatalma alá ádtam alázatoson magamat? Mindeneknél alázatosb és kissébb lettem, hogy alázatoslágommal a' te kevélységedet meg-győznéd. Tanúly engedni por. Tanúly alázatoslágot, és mindenek labáival tapod-

Mat. 2.

adatni föld
a zennen akat
r, és minde
r ndben állan

Gerjeg

é ne szenvé
k dástalálta
n m oly le-n
n n tarcfád
n nnyáján ray
é mint az tu
n g-tapodha
n nolkodhat
C smány bü
m ndhaczel
na, holót Iste
ba tottad és p
de nletted? I
né ced, mert
ke l az én szin
ifi érnéd szer
len nél jó-teter
ige engedelm
to ígba foglal

podtatni föld és agiag. Tanuld
a'tennen akaratodat meg-szeg-
ni, és mindeneknél alácso-
mban állani.

Gerjegy-fel magad ellen,
és ne szenved, hogy fel-fuval-
kodást találtaffék benned : ha-
nem oly le-nyomva és alácso-
non tarcsád magadat, hogy
minnyájan raytad járhaflanak,
és mint az úczán lévő fáart-
meg-tapodhaflanak. Mirül pa-
na-fzolkodhatol híváságos ember?
Ocfmány bűnös ember, mit-
mondhacx ellene rágalmazóid-
nak, holót Istent énnyi szer meg-
bántottad és poklot fokszor ér-
demletted? De meg engedtem
néked, mert drága volt a'te lel-
ked az én színé előtt : hogy meg-
ismérnéd szeretetemet, háládo-
lennél jó-teteménymért; hogy
igaz engedelmeffégbe és aláza-
tosságba foglalnad szüntelen.

ma-

216 *Christus Követeséről.*

magadat, és bekeféggeltűrnéd
midőn meg-utáltatól.

XIV. R E S Z.

*Az Istentitkos ítéletinek szemlele-
séről; hogy a' jóban fel ne fu-
valkodgyunk.*

*A' szól-
gá' szól.* **V** Ram, a' te ítéletidnek fe-
jem felet meny-dörgesc,
félelemmel és rettegéssel meg-
rázza minden csontomat: és
igen meg-félemltet az én lel-
kem. Reszketvé állok, és meg-
Iob. 15. gondolom, hogy az Égek nem-
Iob. 4. tiszták te előtted. Ha az Angya-
lokba vétkeket találtál, és meg-
nem engedted, mint léfszen az én
A' poc. 2. dolgom? A' csillágok le estek az
égből, és én por lévén mit tu-
laydonithatok magamnak? A'
kiknek cselekedetek dicshirete-
seknek latczották, alá-estek és a'
psal. 77. kik Angyali kenyérrel ráplál-
tának-vala, láttam hogy a' disz-
nok

nok kevertében gyönyörköd-
tek.

Semmi tehát Uram a'
szentség, ha te meg-vonszod
kezedet. Semmi bölcsesség nem
használ, ha te nem vezérléd.

Semmi erősség nem segít, ha te
nem gyamolítod. Semmi tisztá-
ság nem bátorságos, ha te nem
örzöd. Semmi magunk őrzése,
nem hasznos, ha jelen nincsen a'
te szent vigyázásod. Mert ha el-
hagyatunk, el-merülünk és ve-
szünk: ha látogattatunk, fel-e-
meltetünk és élünk. Alhatatlan-
nok vagyunk, de te tölled erős-
sítettünk: meg-hűlünk, de te
általad feld-gerjedünk.

Oh mely alázatos és el-
vetet velekedesben kel magam
felől lennem! mely semmire kel
bőcsűllenem, ha mi jó láttatik
bennem lenni! Oh mély igen
mélyen kel Uram a'te felséges

K ite-

ítéletid-álat magamat le-nyom-
nom: holot magamban egyebet
nem találok, hanem semmit, és
csak semmit! Oh mérték-nélkül-
való terh! Oh által úszhatatlan
tenger, melyben egyebet nem
találok magamban, hanem ép-
pen csak semmit! Hon lappáng
tehát a' kérkedékenység? Hon
vagyon a' magam tekéltetesse-
gébe vetet bizodalom? A' te
ítéletidnek raytam-való mely-
ségébe, el-merült Uram, minden
híváságos dicsekedés.

*Isai. 29.**Eccl. 23.*

Micsoda te előtted min-
den test? Vallyon dicsekedheti-
ké a' fáár, az ő alkotója ellen?
Mint lehetséges hogy híváságos
dicfirttel, fel-fuvalkodhassék,
a' kinek szűve igazán enged Is-
tennek? E' világ fel nem fuval-
kodtathattya, a' kit az Igazság
maga engedelme-alá haytot: és
ha mind e' világ dicféri, sem in-
dúl

il meg-rayra, a
tenféget Isten
erre. Mert azo
nk, minnyajan
gynak szavok
út. Az Urna
őkke meg-ma

XV. R.

Món visállye mag
yon ember mind

gaib

lam, így t
godban.

l kellemeres

m, ha néked

yon, legyen

Uram ha lá

n metelenre, és

l, enged hogy

j a' te tüzessé

le od hogy neke

le em üdvösség

ved-cl től

X

dúl meg-rayta, a' ki minden remenféget Istenben meg-erőstítette. Mert azok-is a' kik szólnak, minnyájan semmik, elfogynak szávok zengésével egygűt. Az Urnak igazsága pedig ^{Psalm. 116.} örökké meg-marad.

XV. RESZ.

Mint viséllye magát, és mint szólnon ember minden kedves dőlgaiban.

Fiam, így szóly minden dőlgodban. Uram, ha te előt- Ak. 17. Szól.
ted kellemetes, légyen így ez. Uram, ha néked tiszteffégedre, vagyon, légyen ez a' te nevedbe. Uram ha látod nekem előmenetelemre, és hasznosnak ítélled, enged hogy ezt meg-nyerjem a' te tiszteffégedre. De ha látod hogy nekem ártalmas, és lelkem üdvösségére nem hasznos, ved-el töllem ezt a' kívánságot.

fényt. Mert nem minden kívánság Szentlélektől vagyon, noha jónak és igaznak tetszik. Nehéz megítélni, ha ennek vagy amannak kívánságára, jó lélek izgat-e, vagy gonosz, avagy magad lelkétől indittatól. Sokan végre megcsalhatnak, kik elejen, úgy tetszet, hogy jó lélektől vezettettek.

Annak-okaért, mindenkor Isteni felelemmel, és zűvnek aláztatossággával kel kívánni és kérni, a' mi kívánatosnak látszik. és magadat Istenre hagyván, én reám bíz mindent, és így szóly. Uram te tudod mint jób: ezt vagy amazt cseleked, a' mint akarsz. Ad azt a' mit akarsz, a' megnyit akarsz, a' mikor akarsz. Cselekedgyél úgy velem a' mint te tudod, és a' mint néked leginkább tetszik, és néked nagyobb tisztefégedre esik.

Tégy

T gy oda eng
r d, és szahac
k dgyél velem
g ok; forgas, és
k re szűl kofül
v gyok, mind
l ert nem ak
e n, hanem nek
h gy ezt illen
g cselekedgye

sz Isten ak ar at
ért

7 Nged nél
-sus, a' te n
v em légyen,
k gyek, és mi
n radgyon.
r indenkor a
arjam, a' m
sb kellemete
t d, én akarát
é akarátom,
a aratodat k

Tégy oda engem a' hova akarod, és szabadon mindent cselekedgyél velem. Te kezedbe vagyok; forgas, és hány vés engem keresztülkosúl. En te szolgád vagyok, mindenre kész vagyok. Mert nem akarok magamnak élni, hanem néked: Oh adgyad, hogy ezt illendő tekéletességgel cselekedgyem.

*Az Isten akarattjának teljesítése-
ért: Imádság.*

ENged nékem kegyelmes JEsus, a' te malasztodot, hogy velem légyen, velem munkálkodgyek, és mind végig velem maradjon. Adgyad hogy én mindenkor azt kívánnyam és akarjam, a' mi néked legkedvesb kellemetesb: A' te akaratod, én akaratom légyen: és az én akaratom, mindenkor a' te akaratodat kövesse, és azzál

*A' szól-
gá' szól.*

222 *Christus Követeséről.*

eggyezzen. Eggyet akarják, és ne akarják te veled; főt se akarhassak, se ne akarhassak egyebet, hanem csak a' mit te akarsz, vagy nem akarsz.

Adgyad Uram, hogy minden világi dólgoakra holt légyek: és te kedvedért kívánnam hogy meg-vetet, és isméretlen légyek e' világon. Adgyad hogy mindenek-felet téged kívánnyalak, bennéd nyugodgyam, szűvemmet te benned megcsendeszicsem. Te vagy az én szívemnek igaz békesége: te vagy egyedül nyugodalma. Te kívülled, kemény terh, és nyughatatlanfág vagyon mindenekben. Ebben a' békeségben, ugyan ő magában, azaz te benned, egy és örökké-való leg-főb jobban, aluszóm és nyugszom.

psal. 4.

XVI.

XVI. R E S Z.

Hogy igaz vigasztalást csak Istenben kel keresni.

V Alamt vigasztalásomra ki- *Afzól-
gafzól.*
vánhatok, vagy gondolha-
tok, nem most várom, hanem
jövendőbe. Ha a' világnak min-
den vigafága enyim vólna, és
minden gyönyörűségivel egye-
dül élhetnék-is, bizonyos hogy
fokkáig nem tarthatna. Azért,
oh én lelkem, reüyes vigaszta-
lásod, és rekélletes gyönyörűsé-
ged nem lehet egyébüt hanem,
Istenben, ki a' fzegényeket vi-
gasztallya, és az alázatosokat
magához fogadgya. Váry egy
keveset, oh én lelkem. Várd az
Isteñek igeretit, és minden jók-
nak bõségében refzesülsz meny-
országban. Ha felettéb rendet-
lenül kívánod a' jelen - valo-
kat, el-veszted az örökké-való

és mennyei jókat. A' világi dolgokkal naponkent ély, de kívánságod az örökké-valókra nézzen. Semminémű világi jóval meg nem elegendhetel, mert nem a' végre teremptettél, hogy ezekben gyönyörködgyel.

Ha minden teremtet jó, tiéd volna-is ezzel bódoggá nem lehernél: hanem a' minden jónak teremptő Istenében nagyon tekéletes bódogságod. Nem olyan bódogság pedig minéműt a' világnak bolond szeretői látnak és dicsernek; hanem olyan, a' minéműt várnak a' hiv keresztyenek, és néha megkostolnak a' lelki és tiszta szívű emberek, kiknek nyajáskodása menyben vagyon. Hivfágos és rövid minden emberi vigasztalás. Bódog és igaz vigasztalás az, mellyet belől az igazságtúl veszünk. Az aitatós ember, mindenűt

Phil. 2.

de nűt magáva
vi gasztaló Jesu
k Légy velem
d n helyen, és
E Négyen az-
h gy te érett
g ek minden
lá nélkü, és
fo at-is meg-v
ra od és igaz
n kem leg-na
fo n. Mert n
h ragfzol, és
fi nyegetődő

XVII.

ogy minden

Istenre

I lam, ne ta
lekedgyer
é akarok: é
n snéked. T
d l mint emb
g ban azt ite

K

denűt magával hordozza az ő
vigasztaló JEsusát, és így szól né-
ki. Légy velem Uram JEsus, min-
den helyen, és minden időben.
Ez légyen az-én vigasztalásom,
hogy te éretted, örömeft el-lé-
gyek minden emberi vigaszta-
lás-nélkül, és ha a' te vigasztalá-
sodat-is meg-vonszod, a' te aka-
ratod és igaz próbád, légyen
nékem leg-nagyob vigasztalá-
som. Mert nem mind örökké
haragszol, és nem mindenkor
fenyegetődöl.

XVII. R E S Z.

*Hogy minden szorgalmatoságot
Istenre kel hadni.*

Fiam, ne tarcs ellent, had cse- Az Ur
szól.
lekedgyem azt veled a' mit
én akarok: én tudom mi hasz-
nos néked. Te úgy gondolko-
dol mint ember: Te sok dól-
gokban azt ítéled, a' mit az em-
beri

* *Azól-*beriindulat javal. * Uram igaz-
ga. zát mondasz. Nagyob a'te
 reám-való gondviselésed, hogy
 sem minden gondom mellyet
 magamra viselhetek. Igen csak
 szerencsen ál, valaki te reád
 nem hadgya minden szorgalma-
 toffágat. Uram csak légyen az-
 én akaratom igaz és álhatatos
 te hozzád, cseleked azt velem,
 a'minéd tetczik. Mert jónal
 egyeb nem lehet, valamit ve-
 lem cselekezzel.

Ha azt akarod, hogy seter-
 fégbé légyek, áldot légy: ha azt
 akarod hogy meg-világosíttas-
 sam, azért is légy áldot. Ha en-
 gem meg-vigasztálsz, légy áldot;
 és ha azt akarod hogy hábor-
 gattassam, egyenlő-képpen légy
 mindenkor áldot.

* *Az Ur*
Szól.

* Fiam így kel bezzeg ma-
 gadat viselnéd, ha velem akar sz-
 járni. Oly készen kel lenned
 a'szen-

a'zenvedé-
 y jó kedv-
 rtkozált és
 a'elleges gazd

Uram

em éretted

szafz: válog

a' e kezdbő

g noszt, az é

v és szomor

r inden tör

l lákat adok

ngem mind

l k sem hálá

C ak te örök

é az élet kö

l semmit ne

n háborúfá

XVII

ogy a' Christ

vel kel szen

m

Iam, éna

menyből

a' szenvedésre, mint az örökre:
oly jó kedvel kel vened a' fo-
gyatkozást és szegénységet, mint
a' tellyes gazdaglágot.

Uram, jó kedvel szenvedem éretted, valamit reám boc-
sátasz: válógatás-nélkül akarom
a' te kezedből venni, a' jót és
gonoszt, az édest és keserűt, a'
víg és szomorú állapotot: és
minden történetekért néked
hálákat adok. Oltalmaz Uram
engem mindé bűntől, és nem fé-
lek sem háláltól, sem ördögtől.
Csak te örökké el ne ves engem,
és az élet könyvéből le ne törő-
ly, semmit nem árt, akár mine-
mü háborúságok érjenek.

XVIII. R E S Z.

Hogy a' Christus példájából, jó ked-
vel kel szenvedni e' világi nyo-
morúságot.

Fiam, én a' te üdvösségedért
menyből alá-szállottam: a'
te

A' szől-
gá szől.

Az Ur
szól.

te nyomorúságidat fel-vettem :
 nem ketelenségből, hanem sze-
 retetből : hogy a' békefészes tű-
 rést meg-tanúlnád, és a' világi
 inségeket boszorkodás-nélkül
 tűrnéd. Mert születésem orájá-
 túl-fogva, a' keresztfán ki-mulá-
 somig, meg nem szűnt bennem,
 a' fájaldalmok szenvedése. Mindé
 napi szükségimben sok fogyat-
 kozásim voltak : gyakran sok
 panaszolkodást hallottam elle-
 nem ; pirúlást és gyalázatot ke-
 gyesen tűrtem. jó teteményi-
 mért háládátlanfágot, csuda-te-
 telimért káromlásokat, tanítá-
 somért dorgálásokat, szenved-
 tem.

*Azól-
ga szól.*

Uram, mivel te nagy tűr-
 hető voltál, és kiváltképpen eb-
 ben tellyesítetted Szent Atyád
 akarattya, igen méltó, hogy én
 nyomorúlt bűnös, a' te akara-
 tod szerént, békefészesen szen-
 ved-

vedgyek mindent, valamíg te akarod, hogy üdvösségemért, a' rothadandó testnek térhet visszállj. Mert noha sullyosnak látczik ez a' mostani élet, mind az által, a' te malasztoddal igen érdemes; a' te példáddal, és szenteid nyomdokival, a' gyarlóknak tűrhetőb, és fényesb.

Sőt sokkal vígaságosb mólt, hogy sem az Oo Törvényben, mikor a' menyország kapuja bezárva vólt, homalyosbnak-is tetczet a' menyország úttya, mikor ily kevésen igyekeztek a' menyország keresésére. De még a' kik igazák és üdvösségre menendők vóltak-is, a' te szenvedésed, és szent halálod-előt menyországban nem juthattak.

Oh mely nagy háládással tartozom Uram, hogy igaz és jó utat mutattál nekem, és minden hiveidnek, a' te örökké-va-

230 *Christus Követeséről.*

ló országodban! Mert a' te életed, mi útunk: és a' békeséges-tűres által járulunk te hozzád, ki nekünk Coronánk vagy. Ha te előttünk nem jártál, és tanítottál-vólna, ki igyekeznék téged követni? Jáy menyin mesze hátra maradnának, ha a' te jeles példáidra nem neznének? Ihon még így-is, lágy-melegek vagyunk, noha enni csudáidat és tanításidat hallottuk: Mi lenne ha ily nagy világosságunk nem vólna a' te követésédre?

XIX. R E S Z.

A' b'osz'uságok szenvedéséről: és ki legyen az igazán békeséges-tűró?

*Az Ur
Szóh*

Heb. 12.

MIt mondasz fiam? Szűnyel-meg a' zugolodástól; gondold-meg az én szenvedésemet, és a' szentekét. Még véred hullásáig nem harczoltál.

Ke-

Keves a' mit szenvedsz, azok-
hoz képest a' kik anny fokat tűr-
tek, oly nagy kesértetekben vól-
tak, oly nehezen háborgattat-
tak, oly fok-képpen próbáltat-
tak. Szűkfég azért, hogy egye-
beknek nehezebb szēvedési eszed
ben jussanak, hogy a' te kevés
terhedet könnyebben viselleyed.
Ha a' te szenvedésidet kicsinyek-
nek nem alitod, meg-lásd, hogy
ez, a' te tűrhetetlen-vóltodból
ne származzék. De akár kicsin,
akár nagy légyen, azon igyekez-
zél, hogy mindent békével szen-
vegy.

Heb. 15.

Mennél jobban készűlsz a'
szenvedéshez, annál okosban,
cselekezzel, és annál inkább elő-
mégy: könnyebben-is tűrőd, ha
el-tekéllet szándékkal, és jó szo-
kással, ezekhez serényé készűlsz.
Ne mond azt, hogy ottúl az em-
bertúl ezt fel nem vehetem:

nem.

nem méltó hogy ezeket el-tűr-
jem: nagy kárt tét: ollyal gya-
láz kit soha sem gondoltam:
Azért, mástúl örömezt szenved-
dem a' mit szenvedhetőknek lá-
tok. Bolond gondolat efféle,
mely a' békeféges tűresnek jó-
szágos-vóltat nem tekintí, sem
azt nem gondollya, kitül várja,
ennek koronáját, hanem szemé-
lyre, és maga bántására néz.

Nem igaz tűrő, valaki
szenvedni nem akar egyebet ha-
nem csak a' mi néki tetczik, és a'
kitülő akarja. De az igaz tűrő,
nem nézi kitül szenved, magá-
nál nagyobtul-é, vagy egyenlő-
tül, vagy aláb-való-tül: jambor
és szét embertül-é, vagy gonosz
és méltatlá személytül? Hanem
valógatás-nélkül mindenektül,
valámeni ellenkezési, és vala-
hányszor történek, azokat mind
Istenkezeből háládással vészi, és
nagy

agy nyerele
stenelőt, a
og-is, mell
lők, jutal
ad.

Kélze

oz, ha győ

i. Viadal-n

szenvedéne

rni nem a

oronaztat

nát kíván

odgyábbé

élkül nem

l mra, ha

h tiz a' győ

* Ura

t szent mal

v ghez, a

dik a' term

h gy keve

h gy hama

n i kicfin ell

ly k szerelm

nagy nyereségnek tartya. Mert Isten előtt, akár mely kicsin do-log-is, mellyét Istenért szenvedünk, jutalom-nélkül nem ma-rad.

Készen légy tehát a' harcz-hoz, ha győzedelmes akarsz len-ni. Viadal-nélkül nem juthacz a' szenvedésnek Coronájához. Ha ^{2. Tim. 2.} tűrni nem akarsz, nem akarsz Coronaztatni. Ha pedig a' Co-ronát kívánod, emberül viaf-kodgyál, békével tűry. Munka-nélkül nem mehetsz a' nyugoda-lomra, harcz nélkül nem jut-hatsz a' győzelemre.

* Uram, adgyad hogy a' te szent malasztoddal vihessem ^{* A szőlő-gá szőlő} véghez, a' mi lehetetlennek lát-czik a' természetnek. Te látod hogy keveset szenvedhetek, és hogy hamar le nyomatom akár mi kicsin ellenkézesepektől Vál-lyék szerelmessé és kedvessé a' te ne-

234 *Christus Követeséről.*

nevedért minden háboruságok
szenvedése, mert igen-üdvösle-
ges az én lelkemnek, hogy te-
éretted szenvedgyen, és bánto-
gattassék.

XX. RESZ.

*Magunk gyarloságának meg-val-
lása: és e világi nyomorúsá-
gokról.*

*A szől-
ga szől.
Psal. 31.*

MEg-vallom magam-ellen
hamisságomat: Meg-val-
lom Uram te előtted gyarlosá-
gomat: Gyakorta igen kicsin-
dolog a' mely engem le-vet és
meg-szomorit. El-rendelem,
hogy vastagon tartom maga-
mat, de mihent egy kisdéd ké-
fertet ér, nagy gyötrődésben-
esem. Néha igen semmire kel-
lő dolog, a' honnan nagy kérés-
tet támad. Es midőn kérésertet
nem érezvén, magamat ment-
nek alitom, csak nem győzőt-
nek

nek találom magamat egy kis fuvallástúl.

Lássad azért Uram az én kicfin-vóltomat, és erőtlensé- *psal. 24.*
gyarłoságomat, melyet tellyes- *psal. 68.*
fégesen által-értesz. Könyörűly és vony-ki engem a' fáárból, hogy el-ne fillyedgyek, és tellyességgel meg ne győzesssem.

Ez Uram a' mi engemet te előtted gyakorta hatra vér, és meg-szégyenít, hogy ily efedékeny vagyok, és ily erőtlenségonos indúlatok zabolazásában. Noha nem engedek szinten nekik, mind az által, únalmas és nehéz azoknak ostromlása, és el-unom így élni a' minden napi veszekedésben. Abból ismértem erőtlenségemet, mert az utálatos gondolkodások, sokkal könnyebben esnek szívemben, hogy sem el-távoznak.

Oh Isráelnek hatalmas Istene,

tene, hiv lelkeknek buzgó szere-
tője, tekíncs a' te szolgád fárat-
ságira, és fáydalmira, és légy
mellette minden uttyáiban.

Vastágics-engem ményei erőf-
séggel, hogy a' régi ember, a' sze-
gény test, mely a' léleknek nem
szinte engedelmes, hatalmat és
birodalmat ne végyen: mely
ellen mind addig kel harczolni,
még utólsó pihentésünk léfzen
ebben a' nyomorúlt életben.

Jai micsoða élet ez, melyben
szünetlenek a' háborúságok és
nyomorúságok, és mindenek
rakvák meg-hányot törrel és el-
lenféggel? Mert mihent eggyk
háborúság, vagy kesertet-el-tá-
vozik ottán más következik; sőt
még az első ütközet fen vagyon,
és veletlenül sok töb harcz ér-
kezik.

Vallyon mint szerethettyük
ezt az életet, mely ennyi ke-
sérű-

ferűség, infég, nyomorúság-alá
vettetet? Miért nevezhetni ezt
életnek, mely enny hálált és dő-
gőt nemz? Mind az-által, sokan
szeretik ezt, és gyönyörűséget
keresnék benne. Gyakran ragal-
maztatik a' világ, hogy csalárd
és hivságos: mind az-által, néhez
meg válni tőlle, mert a' testi ki-
vánságok igen uralkodnak. De
külömb okok vonsznak a' világ
szerelmére, és külömbek meg-
vetesére. A' világ szerelmére *1. Ioan. 2.*
vonzon a' restnek kívánása, a'
szemnek vágyodása, az életnek
kevélyfége: de a' minemű bün-
tetések és nyomorúságok eze-
ket követik, a' világ gyűlölséget
és meg-unását nemzik.

De Jaj, meg-győzi a' go-
nosz gyönyörűség, a' világhoz
ragaszkodot lelket, mely az er-
zekenségekben helyhezteni győ-
nyörűséget, mivel az Istennek
édes *Iob. 30.*

edességét, és a' Iofzágos erkölcsöknek belső szépségét, nem latta, sem kőstolta. A' kik e' világot tekélltetesen megvetik, és szent fenyíték-álat igyekeznek szolgálni Istennek, azok tudgyak milégyen az Istennek edessége, mely ígértetet a' világ megvetőknek: azt-is nyílván látták, mely igen tevéleg e' világ, és fok-képpen csífatik.

XXI. RESZ.

*Hogy minden jók-felet, Istenben kel
meg-nyugodni.*

*A' szől-
ga szől.*

MIndenek felet, és mindenben, az Urban nyugodgyal mindenkor, oh én lelkem: mert ő a' szenteknek örök nyugodalma. Enged édes szerelmes JEsusom, hogy minden teremtet állatok-felet, te benned nyugodgyam: minden egészség és ékeség, minden dűcsőfőség és

tiszteség,
n éltőlág,
e mésség, mi
n esterleg,
g ság, min
r t, minden
la, minden
n inden ére
m iden ad
le mellyett
b n önthet
é örvendez
nem megf
Végezetre
a gyalok, é
re ekfelet,
lát atatlan á
de ekfelet v
én Istenem.
Mert
ne i, minde
va, v egyed
hat lmas; eg
elég éges; te

és tisztesség, minden hatalom és
méltóság, minden tudomány és
elmésség, minden gazdagfág, és
mesterfég, minden öröm és vi-
gasfág, minden hír-nev és dicfé-
ret, minden edesség és vigasztá-
lás, minden remenféég és ígérét,
minden érdem és kívánfág,
minden adomány és ajándékfe-
let mellyet te adhacz és szívem-
ben önthecz: minden vigasfág
és örvendezés felet mellyet el-
mém meg-foghat és érezhet.

Végezetre az Angyalok, Arch-
angyalok, és minden mennyei se-
regekfelet, minden látható és
láthatatlan állatok felet: min-
denek felet valami te nem vagy,
én Istenem.

Mert te, én Uram Iste-
nem, mindenkénel jób vagy: te
vagy egyedül felséges; egyedül
hatalmas; egyedül tellyességgel
elégséges; te vagy egyedül győ-
nyő-

nyörűséges vigasztalás ; te vagy egyedül szép, és szerelmes ; te vagy egyedül gazdag és mindenekfelet dűcsősséges, kibé minden jó , tekéltelen egyyűt vagy, mindenkor egyyűt volt, és leszen : Azért mind kevés és elégtelen , valamit ádsz magad kívül, vagy magad felől megjelentesz, vagy ígérsz, mikor téged nem látlak , és éppen nem bírlak. Mert az én szűvem igazán meg nem nyughatik , és tellyesféggel meg nem elegendhetik , hanem ha minden ajándékot és minden teremtetet állatot fellyül halladván, te benned nyugszik.

psal. 35. Oh én szerelmes Jegyefem, Christus JESUS, tisztaságos szertőm, minden állatoknak Ura ; ki adgya az igaz szabadságnak szárnyát nékem, hogy fel-repüllyek, és te benned nyugodgyam. ?

Oh

Oh mikor lé
dolgaimtu
férgel csak n
lá am mely
s' n Istenem
te lyességg
mit , hogy
m gamról e
dénód és érz
téd érezze
mly nincs tu
Mst pedig,
dén, és az é
m t fáidalo
fol alkalmat
nál ebben
völ gében ,
gya tran hábo
mritnak, és
kr n tartoz
vo sznak, cse
kő őznek hog
lég en hozzá
őle tetésidbe

Oh mikor léfzen az, hogy egyéb
dolgaimtul űressedvén, tellyes-
feggel csak néked szolgályaak, és
lássam mely édes vagy én Uram
s'én Istenem? Mikor csatlom
tellyességgel te hozzád maga-
mat, hogy a'te szeretetedért
magamról el-feletkezvén, min-
dē mód és érzékenység felet, csak
téged érezzelek, oly móddal,
mely nincs tudva mindeneknél?
Most pedig, gyakran foházko-
dom, és az én bódogtalanfági-
mat fáidalommal viselem. Mert
fok alkalmatlanfágim találko-
nak ebben a'nyomoruságnak
vőlygében, mellyek engem,
gyakran háborgatnak, meg-szo-
moritnak, és el-bodítanak: gya-
kran tartoztatnak és fok-felé
vonfsznak, csalogatnak és meg-
kötőznek, hogy szabad útam, ne
légyen hozzád, és a'te kedvés
ölelgetésidben ne győnyörköd-

L gyem,

gyem, színed előtt álván szűn-
len, a mennyei szentekkel. In-
dúly-meg Uram az én fohász-
kodásimon, és e' világi fok nyo-
morúságimon.

Oh Jesus, örök dücfősség-
nek fenyeffége, szarándok lel-
kemnek vigasága: szó-nélkül-is
te hozzád nyilik az én szájam:
halgatásom-is kiált te hozzád.
Meddig kéfik és el nem jő az én
Uram? Jőjön hozzám szegény
nyomorultyához, és vigasztal-
lyon engem. Nyiucsá-ki ke-
zet, és ragadgyon-ki engem,
nyomoróltat, minden inségem-
ből. Jőj-el, Jőj-el, Uram: mert
nállad-nélkül, vig napom, és
órámnem léfzen; mert te vagy
az én örömem, és te nállad-nél-
kül, üres az én asztalom: Nyo-
morúlt vagyok, mint tömlőcz-
ben vetteret, és vasban veretet,
valamig a' te jelen-létednek vi-
lágos-

gossfágá val
adlágra ne
rczádat me

Kereffe

etted má

ékem egy

zik, sem

enihanen

é remenfé

gem. Nem

g stül meg

n g a' te ma

a od, és é

állafz.

hon hozzá

gü egül hitt

ra nid és lel

alá atoffág

fz ved meg

te nozzád

ko, így szól

talok téged

kél voltam

te etted,

lágossággával nem táplálsz, szad-
badfágra nem hofs, és kegyes
örzadat meg nem mutatod.

Keressenek egyebek te he-
lyetted mást, a' mit akárnak :
nékem egyeb sem most nem tet-
szik, sem ez után nem fog tet-
ezen, hanem csak te én Istenem,
én remenfégem, és örök üdvös-
fégem. Nem halgatok, könyör-
gestül meg nem szünöm, vala-
mig a' te malasztodat vissza nem
adod, és én bennem így nem
szóllasz. † Ihon, jelen vagyok. † Az Ur
Ihon hozzád jöttem, mert se-
gítésgül hittál engem : a' te si-
ralmid és lelki kívánságid, a' te
alázatosfágod és töredelmes
szűved, meg-hajtottak engem, és
te hozzád hoztak. * En-is ak- * Az Ur
kor, így szólok néked: Uram, hit-
talak téged, kívántalak téged,
kész voltam mindent meg-vetni
te éretted, mivel, elsőben te in-
ditot-

ditottal-fel engem hogy követ-
nélek téged. Aldot légy azért
Uram, ki ezt a' jót cselekedted
a' te szolgáddal, a' te irgalmassá-
godnak sokasága szerént.

Mit mondhat egyebet a' te
szolgád te előtted, hanem hogy
magát igen meg-alázza szined
előt, meg-emlekeztvén minden-
kor a' maga álnakságiról és rosz-
váltáról? Nincs Uram semmi te
hozzád hasonló, az Egi és földi
csudák között. A' te alkotmá-
nyid igen jók, ítéletid igazak,
és gondviseléseddel vezértet-
nek mindenek. Dicséret azért,
és dűcsösség néked, Oh Atya.
Istennek bölcsesége. Téged di-
csérjen és áldgyő az én szám, az
én lelkem, és velem egygűt
minden teremtet-
és állatok.

XXII. R E S Z.

*Az Isteni sok jó tetemények emlé-
kezetiről.*

N Yisd-meg Uram az én szű- *A szől-
ga szől.*
yemet, a'te törvényed-
ben, és tanács engem, a'te pa-
rancsolatid szerént-való járás-
ra. Adgyad hogy ércsem a'te
akaratomat, és nagy bőcsűllet-
tel és szorgalmatos figyelmezé-
fel emlekezzem, mind a'közön-
féges, mind a'kivált-képpen-
való ajándékidról, hogy ezek-
ért néked méltó háládást ad-
hassak. De tudom, és meg-
vallom, hogy ezeknek leg-kis-
seb czikkelyéért, méltó háládás-
nak dicféretit nem adhatom.
Erdemem felet ván Uram, va-
lami jót velem cselekedtel: és
midőn a'te felségedet szemlé-
lem, ennek nagy-vóltán el-ájúl
az én lelkem.

Valami vagyon lelkünkben és testünkben, valamit kívül vagy belül, természet folyásából vagy természet-felet birunk, mind te ajándékid; és tégedet kegyesnek, jó-tevőnek dicsérnek, kitől minden jót vettünk. Noha egy többet vet, más kevesbet, de azért, ugyan mind te ajándékod, és nálad-nélkül legkissebb jóban sem lehetünk részesek. Amaz a'ki többet vet, nem kerkedhetik érdemével; sem egyebek felybe magát né helyeztetheti, sem az alacsonyabbat nem csúfolhattya: mert Isten előtt nagyob, és job, a'ki magának keveset tulajdonit, és a' háladásban alázatosb és aitosb; Es a'ki magát mindeneknél alább-valónak véli, és méltatlamb-nak itéli, alkalmatosb nagyob ajándékok vételére.

A'ki kevesebbet vett, ne
fzo-

omorkodgy
e, és ne iri
ővesse: ha
a'én Istenen
-voldat
ősegesen,
edvelszem
szotogato
nek te tölle
zért méltó
len dicsértel
inémű ajá
yen oka h
mannak t
ok a' vizsgál
n l minden
v vagyon.

Azért
j-tetemé
logynem
vgyon, me
icléretef
l tczik. Ig
é alacson

szomorkodgyék, ne nezhetel-
lye, és ne irigykedgyek arra a' ki
bővebb : hanem te reád fordí-
csa, én Istenem, elméjét, és a' te
jó-vóltodat dicsérje, hogy ily
bősegéfen, ily kegyesen és jó-
kedvel, személy válógatás-nélkül
osztogatod ajándékodat. Min-
denek te tölled vannak Uram.
Azért méltó, hogy mindenek-
ben dicsérteffél. Te tudod kinek
minémű ajándék hasznos. mi lé-
gyen oka hogy ennek kevesebb,
amannak több adatot, nem mi-
énk a' vizsgálása, hanem tied, ki-
nél mindeneknek érdeme, tud-
va vagyón.

Azért Uram Istenem, nagy
jó-teteménynek tartom azt-is,
hogy nem sok afféle ajándékom
vagyón, mely az emberek előtt
dicséretesnek és dicsőffégesnek
látczik. Így azért, szegénységet
és álacson állapattyat ember-

248 *Christus Követeséről:*

meg-gondolván, nem csak ne-
heztelett, szomorúságot, és ma-
gának el-hagyását nem kel eb-
ből venni, de sőt, vigaságot és
nagy vidámulást: mert te Ur.

1. Cor. 1. Isten szegényeket, alázatosokat,
világtól meg-utáltakat választottál tárful, és házi cselédül. Bizonyosságink erre a' te Apostolid, kiket az egész földön fejedelmekké tettél. mind az-által, meg-fedhetetlenül éltek e' földön, oly alázatosok, együgyűk, gonoszság és csalárdtság-nélkül.
Att. 5. Váltak, hogy örömmel szenved-
nék te éretted a' gyalázatosokat;
és a' mitől e' világ idegen, azt
ők nagy kedvel fogadták.

Azért a' téged szeretőt és
jó-tetemenyid ismérőt, semmi
ugy nem vigasztallya, mint a' te
jó akaratod, és örök végezé-
fed. Ezzel ugy meg-elégszik, és
vigasztaltatik, hogy szinte oly
öröm-

Harmadik

örömmel véle-
te mint ma-
féret: és ol-
elégzik az u-
mas az első
mrad hir-
va és el-ve-
a' világileg-
be. Mert U-
és te tisztel-
mító hogy
elzón, és
ve b vigaszt-
se n minde-
né a' adatra

XXII

Négy dolog
I lam, e-
rege d-
sz badságn-
cl leked-m-
mrt én az-
tl iam, a-

örömmel vészi az alácson állapota-
tot, mint más kívánná az felsőb-
séget: és oly békeségesen meg-
elegszik az utólsó hellyel, mint
más az elsővel: oly jó kedvel
marad hir-nev nélkül meg-utál-
va, és el-vettette, mint egyebek
a' világi leg-nagyob tiszteffégék-
ben. Mert Uram a' te akaratod,
és a' te tiszteffégednek szerelme,
méltó hogy mindeneket meg-
előzzön, és inkább tessék, s ked-
vesb vigasztalást szerezzen, hogy
sem minden ajándékok, mellyek
néki adatták, vagy adathatnak.

XXIII. R E S Z.

Négy dolog szerez nagy békeséget.

Fiam, ezennel meg-tanítalak *Az Ur.*
téged a' békeségnek és igaz
szabadságnak uttyára. * Uram * *A' szól-*
cseleked-meg a' mit mondasz,
mert én azt kedvesen hallom.
† Fiam, azon igyekezzél hogy † *Az Ur.*

L 5 inkább

250 *Christus Követeséről.*

inkább más akaratyán járy, hogy
 sem magaden. Mindenkör ke-
Mat. 26. vesebbet válasz inkább, hogy sem
 sokat. Utólsó helyt keres min-
 denkör, és hogy mindeneknél
 alább légy. Kivánd és kérjed
 mindenkör hogy te benned az
Luc. 14. Isten akaratya bé-telleyesed-
 gyek. A'mely emberben ezek
 találtnak, bé-ment az, a'bé-
 keségnek és nyugalomnak
 határában.

*A szól-
 ga.*

Uram, ez a' te rövid mon-
 dasod, nagy tekketteséget fog-
 lal magában: kevés szó, de tel-
 lyes értelemmel, és bőféges gyü-
 mölcsel. Mert ha ezeket hi-
 ven meg-tartanám, nem kelle-
 ne ily könnyen meg-háborod-
 nom, mivel valamikor maga-
 mat nyughatatlannak, és meg-
 terheltnek érzem, azt találom,
 hogy ettől a'tanítástól el-tá-
 voztam. De te, ki mindenha-
 ró

Har

te vagy, és
 mindenkör
 bennem a' t
 b' telleyesit
 v' ghez vihe

Gonosz

V Ram Ist
 eltöller

figyelmez
 re: mert f
 le kem gy
 ta nadtak e
 he ek által
 kü? mint
 ez ket? Te
 zo... Enel
 fő dnek dū
 zo m: meg
 ai aját, és a
 m g-jelené
 ai ut mon
 el zemed e

tó vagy, és a' lelkek elő-mentén
mindenkor kedvelled, neveld
bennem a' te malasztodat, hogy
be-telleyesíthessem a' te szódat-és
véghez vihessem üdvösségemet.

Gonosz gondolatok ellen- való
Imádság.

V Ram Istenem, ne távozzál- *Psal. 70.*
eltőlle: En Istenem,
figyelmez az én segítségem-
re: mert sok gondolatok, és
lelkem győtrő nagy felelmek
támadtak ellenem. Mint me-
hetek által ezeken serelem-nél-
kül? mint szaggathatom-meg
ezeket? Te szavaid Uram ama-
zok. En előtted megyek, és c' *Esa. 45.*
földnek dűcsősségessit meg-alá-
zom: meg-nyitom a' tömlőcz
aitáját, és a' titkoknak reitekit
meg-jelenté. Ezt mivel Uram.
a' mit mondasz, és fűsának-
el szemed elől minden hamis
gön-

gondolatok. Ez az én remen-
ségém és egyyetlen egy vigasz-
talásom, hogy minden háboru-
ságimban te hozzád folyamom,
te benned bizom, téged szűből
segítségül hilak, és békeféléggel
várom a' te vigasztalásodat.

Szűvünk világosításáért. Imádság.

Világosíts-meg engem Oh
áldot Iesus, belső fényes-
ségnek világosságával: és végy-
ki az én szűvem haylékából
minden fetettséget. Zabolázd-
meg sok tetovázó gondolati-
mat, és roncsd-meg az én el-
lenem tufakodó késértéket.

Harczoly keményen érettem,
és győzd-meg a' fene oktan-
állatokat, az az, edesgető és hi-
tegető vagyodásimat: hogy a'
te hatalmas erőd által legyen
békefég, és a' te dicféretednek
bősege hangoskodgyek a' te
szent

szent udvarodba ; az az, a' tiszta
 lelki ismételthe. Parancsoly a' Mat. 18.
 szeleknek, és a' tenger habjai-
 nak : mond azt a' tengernek,
 csendeszedgyel : és az Eszaki
 szelnek, ne fújj ; és mingyárt nagy
 csendesség lesz.

Bocsásd-ki a' te világossá-
 godat, és igazságodat, hogy fe-
 nyeskedgyenek a' földön : mert
 én, üres és puszta föld vagyok,
 valamig engem nem világosi-
 tasz. Öncsd-ki magasságból ke-
 gyelmeffégedet : öntözd az én
 szívemet mennyei harmattal :
 ádgy aitatosságnak vizet e' föld-
 nek nedvesítésére, hogy jó és
 hasznos gyümölcsöt terem-
 hessen. Emeld-fel bűnnel meg-
 terhelt lelkemet, és minden ki-
 vánságimat mennyei dolgok-
 hoz kapcsollyad, hogy meg-kó-
 stolván a' mennyei boldogság-
 nak edességét, restellyem a' föl-
 di

254 *Christus Követeserül.*
di dőlgochrul-való gondolkodást.

Ragagy-el engem, és szabadics-ki minden teremprer állatoknak mulandó gyönyörűségétül: mert semmi teremprer állat, tellyesen meg nem nyugóthattya, meg-sem vigasztalhattya az én kívánságomat. Foglaly magadhoz engem szerelmednek el-válhatatlá kötelével: mert te egyedül elég vagy szeretődnek: és te nállad nélkül mindenek csak hívágok.

XXIV. RESZ.

Hogy el-kei távoztatnunk a'más ember életének vizsgálását.

*Az Ur
szól.*

Fiam, ne légy vizsgáló, és haszonatlan szorgalmatoságokban ne foglald magadat. Mi közöd néked ehez vagy amához? Köves te engemet. Mi közöd néked ha ez illyen vagy amol.

amollyan? ávagy ha ez, így
vagy amúgy cselekezik, vagy
szól? Te nem tartozol másért
felelni, hanem, magadért adsz
számot. Miért ártod tehát ab-
ba magadat? Im-hol én min-
deneket ismerek: és mindene-
ket látok valamik Eg álat van-
nak: és tudom, ki-ki mint va-
gyon, mit gondol, mit akar, és
mi végre néz igyekezeti: Az-
ért reám kel mindeneket hadni:
te pedig tarcs jó békeségbe ma-
gadat. A'ki forgodik, hagy bé-
két néki, forgódgyek a' mine-
akárja. Fejére szál, valamit cse-
lekezik és mond, mert engem
meg nem csálhat.

Ne gondoly a' nagy név-
nek árnyekával, se sokaknak
társaságokkal, se az emberek-
nek kiváltképpen- való szereteti-
vel. Mert ezek elme tetovázást,
és szív homalyosságot nemze-
nek

256 *Christus Követeséről.*

nek. Örömet szóllanek néked,
és titkaimat meg-jelentenem,
ha az én jöveletemet szorgalmato-
son eszedbe veñed, és szű-
ved aítáját meg-nyitnád neké.
Légy jó gondviselő, és vigyáz az
imádságokban, és alázd-meg
magadat mindenekben.

XXV. R E S Z.

*A' szűvnek állandó békesége, és igaz
elő-menetele miben álljon.*

az Ur. **F**iam, én szom amaz. Béke-
séget hagyok néktek, az én
békeségemet adom néktek :
Joan. 14. nem úgy adom én néktek mint
e világ adgya. A' békeséget
minnyájan kívánnják, de nem
minnyájan viselnek azokra gon-
dot, mellyek az igaz békeséget
szerzik. Az én békeségem az
alázatosokkal és szelid szűvűek-
kel vagyon. A' te békeséged, a'
nagy békeséges türesben léfzen.

Ha

Ha én hozzáam halgat sz, és szó-
mat fogadod, nagy békefégyben
élhet sz. * Meggyek tehát Uram? ^{* A szál-}
† Minden dologban magadra ^{ga.} ^{† az Ur,}
vigyáz : meg-lásd mit mivel sz, és
mit mondasz : és minden igye-
kezetedet arra igazicfad, hogy
egyedül nékem kedveskedgyel,
és én kívüllem semmit ne ki-
vány, vagy keres. Sőt az egye-
bek szavát, vagy cselekedetét, se
itillyed vakmerőjül : ne-is ár-
csad magadat a'reád nem biza-
tot dól gokban, és így arra jut-
hacz, hogy kevésse, vagy ritkan
haborodol-meg.

Hogy pedig soha semmi
háborodást ne érez, és szűved-
nek vagy testednek alkalmat-
lanfágyat ugyan ne kóftollyad, a'
nem mostanra való, hanem az
örök nyugodalomnak állapat-
tyát illeti. Ne itéld azért hogy
igaz békefégyet találtal mikor
semmi

semminehezféget nem érzesz : azt se alicsád, hogy mind jól vagydon dólgod, ha senki veled nem ellenkezik : abban se helyheztesd tekelletességedet, ha mindenek kívánságod szerént folynak. Magadnak nagyot ne tulaydonics, se Isten előtt kíváltképpé kellemetesnek magadat abból ne itéld, ha nagy áitatosfágot és lelki vigasztalást érzesz : mert ezekből meg nem esmérzik a' loságos erkölcsnek igaz szereteti : nem-is ezekben ál az embernek elő-menetele, és tekelletessége.

* *Azól*

* Miben rehat Uram?

ga.

† *Az Ur.*

† Abban, hogy tellyes szívvel Isten akarattyára hadgyad magadat, nem keresvén magadat sem nagyba sem kicsinbe, sem örökké-valóban, sem el-mulandóban : ugy, hogy egy-aránt, orcza változás-nélkül, hálá-

da-

dá: an mara
mi d ellenke
mi deneket
vet én. H
re enfégb
sze z, hogy
fol tul meg-f
tal lod szív
ved fékre-is,
me ted, min
kel ne szen
den kben eng
iga nak vall
bél ségnek i
tyán jár sz: é
fége l lehet,
az é szineme
meg látod.
kel tes meg
tud gyad hog
nek bővsege
d zni, a' me
szamk

dásban maragy, mind kedves
mind ellenkező állapotban :
mindeneket egyenlő fontban
vetvén. Ha oly vastag, és a'
reménységben oly várakozó lé-
szesz, hogy a' belső vigasztalá-
foktul meg-fosztatván, készen
találod szüvedet nagyobb szen-
vedések-re-is, és magadat nem
mented, mint ha ily fokot nem
kellene szenvedned, hanem min-
denekben engemet mentesz, és
igaznak vallasz: akkor bezzeg a'
békeségnek igaz és igyenes ut-
tyán jársz: és bizonyos remen-
séged lehet, hogy visszontag
az én színi-met örvendetesen
meg-látod. Ha magadnak re-
kélletes meg-vetésére jurandasz
tudgyad hogy akkor a' békeség-
nek bővségében fogsz örven-
dezni, a' menyire e' mostani
szamkivetés szen-
vedi.

XXVI. RESZ.

*A' szabados léleknek nagy méltosá-
gárúl, mellyet inkább érdemel az
imádság, hogy sem az ol-
vasás.*

*A' szol-
ga.*

V Ram, tekéletes ember,
dolga az, hogy soha lelkét
el ne hagyja vonni a' men-
nyei dolgoknak kívánságátul:
és a' fok gondokon úgy által-
mennyen, mint ha godnélkül
vólna; ezt pedig nem tompa-
tunyaságból cselekeszi, hanem
kiváltképpen-való privilegio-
mából a' szabados léleknek,
mely semminémű teremtet ál-
lathoz rendetlen vágyodással
nem ragaszkodik.

Kérlek téged, én kegyel-
mes Istenem, őriz-meg engem a'
világ gondgyaitul: hogy ezekbe
felettéb ne kötelődzem a' testi
szükségek miat: meg ne fogattas-
sam,

faru a' lelki akac-
gy nyörűsege
ne ittelsem, a'
túl neg-rontat
rúl dolgokrúl
melyeket tel-
kiv in a' világi
az körül a' nyo-
mek az emb-
közönleges átk-
gád elker, kele-
észt toztattyák
ga erént a' lel-
ne jthafzon.
Oh én Isten
hata an édesfleg
rűvé nekem a'
lálolt, mellyel
fzar ik az örök
fzer Imétül, é
tes yönyörköd-
mul ndó szine
csaló garnak. M
dalm trajtamé

sam a' lelki akadékoktól a' világi
 gyönyörűsegektől: inamról le-
 ne üttem, a' nyavalygatások-
 tól meg-rontatván. Nem azok-
 ról a' dolgokról szóllok Uram,
 melyeket tellyes vágyodással
 kíván a' világi hivatás: hanem
 azokról a' nyomorúságokról,
 melyek az emberi nemzetnek
 közösleges átkából, a' te szol-
 gád lelkét, keservesen terhelik,
 és tartoztattyák, hogy kívánsá-
 ga szerént a' lelki szabadságra
 ne juthasson.

Gen. 3.
 Rom. 7.

Oh én Istenem, és ki mond-
 hatatlan édességem: ted kese-
 rűvé nekem a' testi vigasztal-
 lásokat, melyek engem el-von-
 szanak az örökké-való jóknak
 szerelmétől, és valami tette-
 tes gyönyörködtesd jónak el-
 mulandó színe által, gonoszul
 csalogatnak. Ne végyen dia-
 dalmat rajtam én Istenem, ne
 végyen

vegyen, a' test és vér: megne-
jádczottasson e' világ és az ő rő-
vid dűcfőffége : meg ne csal-
lyon engem az őrdög és az ő ál-
nakfága. Adgy erőt Uram, az
ellen-allásra, békeséges szenv-
dést az el-tűrésre, álhatatosfá-
got a' végig maradásra. E' vi-
lágnak minden vigasztalásiért,
ad a' te lelkednek gyönyörűse-
ges malasztyát : a' testi szerelem
helyet, őncsed a' te nevednek
szerelmet szívemben.

Még az étel, ital, ruházat
és egyéb testi táplálásnak szük-
sége is, terhére vagyon a' buzgó
léleknek. Enged Uram, hogy
efféle test gyámolító dolgok-
kal, mertekletesen éllyek, és
ezeknek felettéb- való kívánsá-
giban ne merüllyek. Ezeket
mindenestül meg nem vethe-
tem, mert a' természetet táplál-
ni kel: hogy pedig szűkség felet,
és

és ellyar ken-
győ nyörköd-
vén ed tiltya
ben fekeledn-
dora a' lélek
kér ek Uram
tasson engen
sem nibe fel-
nyek

Hogy a' magunk
m a' jöketül

F am, szük-
n mindenel-
den j ért: és
bólm agadnak
va lé gyen ná
gad zeretelé-
ked, hogy ser-
dolo. A' min-
kedve vifelsz,
szerén, vagy

és olyat keressék mely inkább
gyönyörködtet, a'te szent tör-
vényed tiltya: mert ha külömb-
ben csekelednem, a'test rugo-
dozna a'lélek-ellen. Ezek között
kérlek Uram, igazgasson és ok-
tasson engem a'te kezed, hogy
semmibe felettebb él ne men-
nyek.

XXVII. RÉSZ.

*Hogy a'magunk szereteti, a'men-
nyei jókért igen meg-tartoz-
tat.*

Fiam, szűkség hogy magadat Az Er-
Szól.
mindenestül adgyad a'min-
den jóért: és semmit magad-
ból magadnak ne tarcs. Tud-
va légyen nállad, hogy a'ma-
gad szeretése inkább árt né-
ked, hogy sem akár mély világi
dolog. A'minémű szeretetet, és
kedvet viselsz, annak mértéke
szerént, vagy igen, vagy gyen-
gen.

gen ragad akár mi hozzád. Ha te szereteted tiszta, együgyű, jól rendeltetett, semmi dolognak rabja nem lélsz. Ne kívánd a' mit nem szabad tiédde tenned. A' mi néked akadékoszt szerezhet, és belső szabadságodtól megfoszthat, azt ne tartsd. Nagy csuda, hogy tellyes szívvelből reám nem hagyod magadat, mind azokkal valamiket, kívánhatsz és bírhat.

Exod. 18.

Msch. 4. Miért emészted magadat hivágos bánattal? mit fárasztod magadat haszontalan gondol? Had az én jó akaratomra magadat, és semmi kárt nem vállalasz: Ha emészted, vagy amasz keresed, és it vagy amot akarsz lenni magad hasznáért, és kedved tölteséért, soha nyugodalomba, és szorgalmatoságoktól űrés nem lélsz: mert mindenben vagyoni valami fogyatkozás

zá, és mind

zi a' ki veled

Nem l

me y külső, d

tál nagy szapo

az asznál, ha

gy ikerestül l

Ez pedig, ne

és zdagágru

a' ti tesseg ke

gos dicéretne

mel rek a' vilá

múl ak. Kev

a' h ly, ha lel

ben ed : nem

kivü kereset b

szüve nek álla

dantomon

Az z, ha én be

vált ztathad n

nem jóbbitod.

toffá got találva

akad z arra a' n

annál nagyobra

zás, és minden helyen találkozik a'ki veled ellenkezzék.

Nem használ azért akár mely külső, dolog, mellyet kap-
tál vagy szaporítottál: hanem
az használ, ha ezt meg-utálod, és
gyökereftől szűvedből ki-irtod.
Ezt pedig, nem csak a' pénzről
és gazdagfágról ércsed, hanem
a' tisztetség keresésről, a' hívsá-
gos dicféretnek kívánságáról,
mellyek a' világgal egygyűt el-
múlnak. Kevés oltalmazra van
a' hely, ha lelki buzgótság nincs
benned: nem-is tart fokkáéga'
kívül kereset békeség, ha a' te
szűvednek állapotja igaz fun-
damentomon nem állapodik.
Az az, ha én bennem nem állasz,
változtathad magadat, de meg
nem jóbbítod. Mert alkalina-
tosságot találván és vévén, rea-
akadsz arra a' mit kerültél, és
annál nagyobra-is.

Szűvünk tisztulásaért, és mennyei bölcseségért. Imádság.

V Aftagics engem Ur Isten, szent-lelek malasztjával

Eph. 3. Adgy értéket, hogy a' belső emberben erőssedgyem, és szívemet minden haszontalan szorgalmatosságtól, és hidegségtől ki-űressicsem: hogy se rosz, se drága dolgoknak kívánságitul tétova ne vonassam: hanem, mindeneket úgy szemléltetek, mint mulandókat, kikkel egyűt magam-is el-múlom: mi-

Ecc. 1. *G 2.* vel az Eg alatt semmi nincs állandó, hanem mindenek csálhivságok, és lélek gyötrelmek. Oh mely okos a' ki így gondolkodik!

Adgy Uram mennyei bölcseséget nekem, hogy téged mindenek felet keressélek és megtalállyalak: mindenek fe-

let

let téged tu
lek te kívü
rül ly itélet
magokban
renedéledt
é vi ágot ok
mik or hize
tűrj m miko
ez a igaz l
ne h borod
széle n, fül
zelk dő Sir
járha tunk b
ben et uto

XV

Az ember-

F I m, ne
onosz
lölle l, és
mit nem öre
ked nagad
tet ki tenne
senki nálla

let téged tudgyalak és szerezfelek, te kívülled pedig egyebekről oly ítéletet tegyek, a mint magokban vannak a te bölcs rendeléfedből. Enged, hogy e' világot okossan el-kerüllyem, mikor hízelkedik, és békefeggel tőrjem mikor ellenkezik: mert ez az igaz bölcsesség hogy meg ne haborodgyunk minden szó szélen, fülünket se hajcsuk a' hízelkedő Sirenának: mert így járhatunk bátorfággal az előnkben vet úton.

XXVIII. RESZ.

Az ember-szóltó nyelvek ellen.

Fiam, ne bánd, ha némellyek gonosz ítéletben vannak fő-
lölled, és ollyat mondanak a' mit nem örömeft hallasz. Néked magadról gonoszab ítéletet kel tenned: el-hivén, hogy senki nálladnál gyarlob nin-

csen. Ha belől jól vagy, nem
igéfontolod a' szél szokát. Nem
kiczin okosság az, hogy ember
halgasson a' gonosz üdőben, és
magába szálván, az emberek
ítéletin meg ne haborodgyek.

Ne légyen a' te békeféged
az emberek szájában. Mert akár
jóra, 's-akár gonoszra magyá-
rázzák, azzal más emberré nem
változol. Hol vagy az igaz
békeféged, és igaz dűcsőffég? Nem
én bennem-é? valaki nem ki-
vánnya hogy embereknek tes-
fők, és nem fél az emberek ked-
vetlenségétől, nagy békefégedben
él. A' rendetlen kívánságból,
és hívfágos félelemből szármá-
zik szűvünknek minden nyug-
hatatlanfága, és erzenkésé-
günk tetovázása.

Alborúságnak
ly n Isten a

V Ramlén
ved örö

tete és hál
bottottad.

tok lőtte, h
foly mnom, h

és jónrá ford
rusá gba vagy

szű em, mer
taton a' jelen

Mit mondgya
Atyán? Szor

gyol Szabad
ból De azér

orál a, hogy t

kor in igen m

álta ad meg-f

ked ed Urá,
gem t: mert

XXIX. RESZ.

*A háborúságnak idején, mint ke-
lyen Istent áldani, és segítségül
hínya.*

V Ram légyen áldot a' te ne-
ved örökké, ki ezt a' kesér-
tetet és háboruságot reám
bocsátottad. El nem szaladha-
tok előtte, hanem hozzád kel-
folyamnom, hogy engem segics,
és jómrá fordicsad. Uram, habo-
ruságba vagyok; nem jól ál az én
szűvem, mert igen nyomorgat-
tatom a' jelen-való indulattúl.

*A szől-
gá szől*

Mit mondgyak tehát szerelme-
Atyam? Szorongatás közöt va-
gyok. Szabadics-ki ebből az ora-
ból. De azért jutottam ebbe az
orába, hogy te dúcsóitással, mi-
kor én igen meg aláztató, és te
általad meg-szabadúlok. Tellyék
kedved Urá, hogy ki-mencs en-
gemet: mert mit cselekedhetem

Mat. 26.

Psal. 39.

270 *Christus Követeséről.*

én nyomorúlt, és hova folya-
modgyam te kívülled? Adgyád
Uram, hogy ez úttal-is tűrjem.
békével látogatásodat. Szegics
engem én Istenem, és nem ret-
tegek, akár mint meg-terhel-
teffem.

Matt. 6.

Most pedig a'nyavalya-
közöt mit mondgyak? Légyen
a'te akaratom Uram, mert én
igen meg-érdemlettem hogy
nyomorgattassam és terheltef-
fem. El kel azért tűrnem: ad-
gyád hogy békével várjam míg
el-múlik ez a'fergeteg, és jóbra
fordúllyon. Hatalmas pedig
Uram a'te kezéd, mely ezt a'
késértetet el-veheti róllam, és
az ő szörnyűséget meg-enyhit-
heti, hogy tellyességgél megne-
győzesssem, a'mint hogy az előt-
is sokszor cselekedtél ilyen ke-
gyelmességet velem, én Istenem,
én irgalmaslágom. Es mennél

ne-

Harmadik

ne ezekben
néced hatalm
m-g-változt

XXX.

Hgy Istent ke
Izunk az
sza

Iam, én
bátoritla
ne ján: J
ne jól ván
felette tart
vi-asztalást
diz az ima
mek előtt
m-tolson ké
ga-atalások
gkat kere
hgy minc
nlnak, val
v-fzed, h
m-g-szaba
zakat, és

nehéz nekem, annál könnyeb
néked hatalmas kezéddel ezt
meg-változtatnod.

XXX. R E S Z.

Hogy Istent kel segítségül hinunk, és
biznunk az ő malasztyának vi-
szanyeresében.

Fiam, én vagyok az Úr, ki ^{Az Úr}
bátoritlak a' háboruságnak ^{Rol.}
napján : Jőj hozzám mikor
nem jól ván dőlgod. Ez a' mi ^{Nau. 1.}
felette tartoztattya a' mennyei
vigasztalást, hogy későbbben kez-
desz az imádkozáshoz. Mert
minek előtte engemet szorgal-
matoson kérnél, az előt fok vi-
gasztalásokat, és külső mulatá-
sokat keresz. Innen vagyom,
hogy mind azok keveset hasz-
nálnak, valamig eszedben nem
vészed, hogy én vagyok a' ki
meg-szabadítom a' bennem bi-
zókát, és hogy én kívüllem.
nincs

nincs foganatos segítség, sem hasznostanács, sem állandó orvoslág. Azért, egyszer immár a' fergeteg után, vidámodgyék lelked, gyógyúly-meg az én irgalmaffágomnak finyesslegében: mert közel vagyok (azt mondgya az Úr) hogy mindeneket helyre állassak, nem csak éppen, de bősefégen és retézve.

Mat. 23.

Vallyon's nehéze valami nékem? Vagy hasonló vagyok-é ahoz, a' ki fogadgya de meg nem tellyesíti? Hon a' te hited? keményen ály és álhatatoson. Légy várakozó és vastag ferfiú, el-jő a' te vigasztalásod mikor ideje léfzen. Váry engemet, váry: el-jövők, és meg-gyogitlak téged: kesértet ez a' mely téged most búsit: és híváságos félelem, a' mely téged rettegtet. Micso-da egyeb haszna hogy törődöl a' jövőndő bizonytalan dólgo-
kon,

k n, hanem hogy
d at terheled
l ég a' napnak
g Hiváságos ha
v ndő dólgo
c vendezni, me
h sem léfzenek.

De emberig

el le gondolatok
ti és igen kisd
se e, hogy ily kün
ta k az ellenfégn
N rt az ördög
z l, ha valófágo
d l'oggal jádczo
ly embert: ha
sz elmével-é, va
fél lmével cxi-m
m g ne haboro
ve l és ne félljen
n n, és az én ir
b: a vessd remen
ke te azt alitod
gy k tölled, gya
M

kon, hanem hogy szomorúságot terheled szomorúsággal? Elég a' napnak az ő gonoszsága. Hivság és haszontalan a' jövőendő dolgokon busúlni vagy örvendezni, mellyek talám soha sem lesznek.

Mat. 6.

De emberi gyarlóság, hogy efféle gondolatoktól jádczottatnak, és igen kisdéd szűnek jelenfége, hogy ily könnyen hordoztatik az ellenségnék futtogásitúl. Mert az őrdög nem gondol azazal, ha valóságos vagy tettetes dologgal jádczottattya és csallya embert: ha a' jelen-valók szerelmével-é, vagy a' jövőendők félelmével ejti-meg. Azért meg ne haborodgyek a' te szűved, és ne félljen. Higgy én bennem, és az én irgalmasságomban vessd remenségedet. Mikor te azt alitod hogy távúl vagyok tölled, gyakorta olyan-

kor vagyok közeleb. Mikor, azt ítéled hogy maid mind oda vagyon dőlged, sokszor olyankor érdemednek nagyobb nyeresége közelget. Nem mind veszettül ván dőlgunk, mikor kedvünk ellen esik valami. Ítéletet a' szerént ne tégy, a' mint most érzed magadat: és akár, honnan's-akár minémű nehéz igyed következzék is, abba ugy meg ne akádgy, és azt ne ítéld, mint ha semmi reménység nem volna abból-való ki-verdődésről.

Ne ítéld, hogy tellyességgel el-hagyattál, noha ideig háborúságot bocfátottam reád, vagy a' kívánatos vigasztalást meg-vontam: mert így mennek menyországban. Kétség nélkül, hasznosb néked és a' több szolgaimnak, hogy ellenkezésekbeng gyakoroltassatok, hogy
sem.

sem ha kedvet
minden dolog
ti nos gondol
ha nos a' te
né ha soványo
ni talám a' j
fe ne fuvalko
na abban d
ne vagy. A
he em, es vilz
ko kedvem t

A' mit

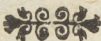
mi kor meg-
ti det vélzer
jó adomány
let sajándék
do got bocfá
ak r minemű
b szonkodg
va dgyon szü
m g-künyne
d terhet ör
E mind eze
cfe kekezem
cfe tette mel

sem ha kedvetek szerént folynak minden dolog. Ismérem én a' titkos gondolatokat: azért igen hasznos a' te üdvösségedre hogy néha soványon hagyassál: hogy ne-talám a' jó elő-menetelben fel ne fuvalkodgyál, és magadnak abban dicsekedgyél, a' mi nem vagy. A' mit ádtam el-vehetem, és vissza-is adhatom mikor kedvem tartja.

A' mit adok, az enyim, : mikor meg-vonszom, nem a' tiédet vészem-el: mert minden jó adomány, és minden teké- *Isac. 1.* leres ajándék enyim. Ha terhes dolgot bocsátok reád, avagy akár minemű ellenkezést, ne boszonkodgyál, és meg ne hervadgyon szűved: én igen hamar meg-künyebbithetlek, és mindé terhet örömré fordíthatok. Es mind ezekben, valamiket cselekekszem igaz vagyok, és dicférette méltó. Ha

*Iob. 6.**Iob. 16.*

Ha igazán bölcs vagy, és igaz ítéletet térsz, soha nem kel háborúságidban magadat el-hagyván szomorkodnod: hanem inkább örvendezned, és hála-
lát adnod: sőt csak ezt kel örömnnek tartanod, hogy fájdalomokkal gyötörvén, nem engedék néked. A'mint szeretét engem az én Atyam, én-is szeretlek titeket. Ezeket a' szókat, kedves tanítványimnak mondotam, kiket nem küldöttem e' világi örömré, hanem nagy baj-vivafra: nem bőcsülletes tisztekre, hanem fáratfágra: nem nyugodalomra, hanem hogy gyümölcsöt teremcsenek békéséges türeffel. Eszedbe tartsad fiam ezeket a' számos igéket.

XXXI. R E S Z.

*Minden teremtet állatokat hátra
kel vetnünk, hogy azoknak terem-
ptőjét meg-nyerhesük.*

V Ram, még nagyobb malasz- *Azól-*
todra vagyon szükségem, ^{84.}
ha oda kel jutnom, a'hol né-
kem, sem ember, sem egyéb
teremtet állat akadékot nem
szerezhet: Mert valamig engem
magához kapcsol valamely ál-
lat, addig szabadon hozzád
nem röpülhetek. Szabadon
akart röpülni a'ki azt mondot-
ta: ki ad nékem szárnyat mint, *psal. 54.*
a' galambnak, és el-röpülök, és
meg-nyugszom? Mi-lehet cse-
desb az együgyű szemnél? Es
kicsoda szabadosb annál, a'ki
semmit nem kíván e' földön?
Szükség tehát, minden terem-
tet állatot fellyül múlni, magát
tekéltetesen el-hagyni, és elmé-
nek

nek álmélkodo gondolattyával szemlelni tégedet ki mindenek teremptője vagy, és teremptet állathoz semmiben hasonlatos nem vagy. Valamig ember minden teremptet állatoktól meg né menekedik, szabadgyában nem foglalhattya magát az Isteni dolgokban: Ugyan-is azért találtnak kevesen menyeyi dolgokrúl elmelkedők, mert kevesen tudgyák magokat tellyességgel meg-vonni az elveszendő teremptet állatoktól.

Ehez kivált-képpen-való malasztya kívántatik Istennek, mely a'lelket fel-emellye, és maga feliben ragadgya. Ha ember lélek szerént fel nem emelkedik, és minden teremptet állattól meg nem szabadúl, és magát tellyességgel Istenhez nem kapcsollya, akár mit tudgyon, akár mivel bírjon, sem kel nagyra

ra bocsátják, és
prófétik, és
valamit nag
ghetetlen é
ak-kivülle.
ten-a' semm
artani. Na
von a' menn
eg-világosít
erközt, és
ekben tudós
özt. Sok
ány az, t
tentül szár
ely munkál
déből tan
Sokan k
yei elmelke
kárjak gya
ivántatnék.
ogy a' külső
zekenfeg-al
in akadozva
meg-győzé

gyra böcsülni. Hamar meg
aprósodik, és alá tapodtatik, a
ki valamit nagyra böcsül, az egy
véghetetlen és örökké-való jó-
nak kívülle. Mert valami nem
liten, a' semmi, és semminek kel-
tartani. Nagy külömbség va-
gyon a' menyeyi bölcsőféggel
megvilágositattot áitatos em-
ber közöt, és a' világi bölcsesé-
gekben tudós Egyhazi ember
közöt. Sokkal nemesb tudo-
mány az, mely magasságból
Istentől származik, hogy sem a'
mely munkáson, emberi elmel-
kedésből tanúltatik.

Sokan kívánniak a' men-
nyeyi elmelkedést, de azt nem
akárjak gyakorlani a' mi ahoz
kivántatnék. Nagy akadék,
hogy a' külső szertartásokban és
érzékenfég-alá vetteret dologok-
ban akadozván, a' tekélleres ma-
ga meggyőzésbē kevés részünk

vagyon. Nem tudom mi dolog ez, és micsoda lélektől víszeltetünk, vagy mire nézünk, a kik lelki embereknek latczunk, hogy enny munkát és nyughatatlanfágot fel-vészünk, a' rosz mulandó dolgokért; belső állapotunkról pedig, alég és el-vélte gondolkodunk tekélltetesen.

Oh veszély! egy kicsinyé magunkban szállunk, és ottán hamar ismét ki bontakozunk, cselekedetinket kemény számvetéssel meg nem rostállyuk: Hon heverjen kívánságunk meg nem gondollyuk, és nem sirattyuk hogy mindenképpen mocskosok vagyunk.

Gen. 6. Ugyan-is minden test meg bontotta úttyát, és azért lén a' nagy özön víz. Mivel azért belső indulatunk igen meg-bontakozot, következik, hogy ebből származot cselekedetink-is fesslet-

Harma
lettek; és jele
va tagágtul
A szíza szűb
elő nek gyüm
Azont
m velt? den
kő csből cse
szó galmaton
ni a táruk ha
alk matos-é
kes jó munká
arról semmit
néző lelki sz
és mely törh
lelki ember.
fő-köppen sze
az Istennek m
szűn etilleti
csa atik, e' p
remer
ne jad

lettek; és jelensége, hogy belső
vastagságtul meg-fosztattunk.
A'tiszta szüből származik a'jó
életnek gyümölcse.

Azon tudakozunk, ki, mit
mivelt? de minémű jószágos er-
kölcsből cselekedte, nem oly
szorgalmatoson vizsgállyuk. Tud-
ni akárvuk ha erős, gazdag, szép,
alkalmatos-é? ha jó író, jó éne-
kes, jó munkás valaki? Sokan
arról semmit nem szóllanak mi-
némű lelki szegény, mely szilid
és mely tűrhető, mely aítatos és
lelki ember. A'természet kül-
ső-képpen szépíti az embert; de
az Istennek malasztja, belső ré-
szünket illeti: ama gyakran meg-
csalatik, e' pedig Istenben ve-
ti remenséget hogy meg
ne jadczortassék.

XXXII. R E S Z.

Mágunk meg-tagadásáról, és minden vágyodásnak meg-vetéséről.

*Az Úr
szól.*

Fiam, tekélleres szabadsággal nem birhacz, ha tellyesféggel magadat meg nem tagadod. Vasba vert rabok minden tulaydonosok, magok szeretői, kívánosok, nyughatatlan vizsgálók, fel's-alá budosok, kik mindenkor gyengéltető puhafágot keresnek. Ezek nem a' Jesus Christust keresik, hanem elmelkedésekkel ollyat faragnak's-raknak, a'mely nem állando: Mert mind el-vész valaminek Istentől nincs eredeti. Foglald elmédben ezt a'rövid és tekélleres mondást. Hagy el mindent, hogy meg-talály mindent. Had-el a'gonosz kívánságot, és nyugadalmat nyerehecz

Harma

he. z. Ezt jól é
és nikor azt b
ne et értesz.

Uram

ma nka, és ne
sö ebben a'
fog laltatik m
ge 'szerzetel
hát a ne téry,
kél teflégnék
sö aagyobra
egy bet nem
fok szkodva
vó a ugy d
tot ál volna,
tö m volnál,
rati n szerént
del lelki Aty
rét igyene
aki or tetcze
lye életered
fég en mulat
log ül kel m
lyek en ha tel

hecz. Ezt jól élmedben forgasd,
és mikor azt bé-töltöd minde-
neket értesz.

Uram, e' nem egy napi *szól*
munka, és nem gyermek játék: *ga.*
sőt ebben a' rövid mondásban
foglaltatik minden tekéletessé-
ge a' szerzeteseknek. * Fiam, * *az ur*
hátra ne téry, és el ne essél a' te- *szól*
kételetességnék úttyát halván ;
sőt nagyobra igyekézzel, és ha
egyebet nem mivelsz-is ezeket
fohászokodva kívánniad. Vaj
vólna ugy dólgod, és arra ju-
tottál vólna, hogy magad szere-
tő ne vólnál. hanem az én aka-
ratom szerént, és az elődbe ren-
delt lelki Atyád rendelése fze-
rént igyencsen járnál : bezzeg
akkor tetczenél nékem, és tel-
lyez életedet örömben és bége-
ségben mulatnad. Még fok do-
logtúl kel meg-válnod, mel-
lyekben ha tellyességgel az én
aka-

Apoc. 3.

akaratomra nem hagyod magadat, meg nem nyered a' mit kívánsz. Tanácsot adok: végy én töllem tűzes aranyát, hogy meg-gazdagodgyál: azaz menyei bölcseséget. Láb-alá tapoggy minden világi dólgot; vedd hátra a' világ bölcseséget, mind egyebeknek 's mind magadnak - való kedveskedéssel egyetembe.

Nagy dólgot mondok: hogy a' mi embereknel leg drágáb, és bölcsülletesb, azon, elvetet dólgot vásároly, mert rosznak, kicsinnek, és félre-tetnek látczik a' menyei bölcsesség, mely magának nagyot nem tulaydonit, sem e' világi fel-magasztaltatást nem keresi. Ezt fokban szájal dicférik, de életetek mesze jár tölle, noha ez ama drága kő, mely fokaktúl el-reitetet.

Mat. 13.

Apoc. 3.
és hogy Iste
szand

Ilam, ne h
vánlagod
ma ra változik
vált zandó va
istú y hogy, nél
mo és hábor
tos, néha fová
ma s néha tu
ért néha csint
böl s és lelki
emb r, efféle va
nem vez arra r
ban vagy mely
tatl nságnak sz
vag on, hogy n
és el nelkedéle
igaz tatásék. M
hat r agához ha
rede nes, igyete

XXXIII. R E S Z.

*A szűznek nyughatatlanságáról :
és hogy Isten utolsó czéltja
szándékunknak.*

Fiam, ne hidgy a' mostani ki- Az II. szól.
vánfágodnak, mely hamar
máfra változik. Valamig élsz,
változandó vagy kedved ellen-
is, úgy hogy, néha vig's-néha szo-
moru és háborodot : néha aita-
tos, néha sovány ; néha szorgal-
matos néha tunya ; néha meg-
ért, néha csintalan vagy. De a'
bölcs és lelki dolgokban tudós
ember, efféle változások-felet ál ;
nem néz arra mit érez magá-
ban, vagy mely felől fú az álha-
tatlanfágnak szele : hanem azon
vagyon, hogy minden szándéka
és elmelkedése, illendő jó végre
igazittassék. Mert így marad-
hat magához hasonló, és győ-
zedelmes ; ilyenesen és szűnet-
len

len én hozzám igazitván igye-
kezerit, enny fok változándó
csetek között.

Matt. 6.

Mennél tisztáb a' jó igye-
kezetnek szeme, annál álhata-
tosban járhatunk, a' fok külö-
böző habok-közöt. De sokak-
ban igen sandal a' jó igyekezet-
nek szeme, és csak hamar azok-
ra a' gyönyörködteő dolgokra
tekint, mellyek előnkben jönnek:
mivel igen ritka az, hogy valaki
tellyességgel szabados legyen a'
maga keresésének mocfokjátúl.

Joan. 11.

Igy a' Sidok régen Bethaniában
mentek vala Martha és Maria.
Aszonyhoz, de nem csak JEsus-
ért, hanem, hogy Lazárt-is lát-
nak. Meg kel azért tisztítani
igyekezetünknek szemét, hogy
együgyű, igyenes legyen, és
minden egyéb felet, én hoz-
zám igazittassék.

XXXIV. RESZ.

*Hogy Isten az ő szeretőinek, min-
denek felet, és mindenkiben
tetszik.*

I Hon az én Istenem, én min- *Azól-
ga.*
denem: mit akarok többet?
mit kívánhatok boldogbúl? Oh
jó izű édes íge, de azoknak kik
nem a' világot és világi dólgo-
kat szeretik. En Istenem, én
mindenem. Ertelmesnek elég
mondás: Es az igaz szeretőnek
gyönyörűséges eszt gyakrā hal-
lani. Mikor te jelen vagy Űram,
mindenek gyönyörűségesek:
mikor te távúly vagy, minde-
nek izetlenek. Te adsz csendes
szűvet, nagy békeséget, és viga-
fagos örömet. Te cselekedsz
hogy mindenek-felől jó ítéleter
tégyünk, és mindenkiben té-
ged dicserjünk: semmi nem le-
het kedves sokkáig te-nállad-
nál.

nélkül, hanem, ha kedvesnek és jó ízűnek kel valaminek lenni, szűkség hogy a'te malasztod jelen légyen, és a'te bölcseségednek favával jó izt végyen.

A'kinek te tetczel, mi nem tetczik annak? és a'kinek te nem tetczel, mi lehet annak gyönyörűséges? De el-esnek a'te bölcseséged mellől, a' világ bölcsői, és a'testben gyönyörködők; mert amabban sok hívág ebben halál találtatik. A'kik pedig e' világ meg-verése, és test fanyargatása-által tégedet követnek, valóban bölcsék: mert a'hívágból igazságban, a'testből lélekben öltöztek. Ezeknek tetczik az Isten, és valami jót találnak a'terempter állatokban, éppen a'teremptonak dűcsősségére fordittyak. Higgyed hogy külömböző izi vagy on a'teremptonak, hogy sem a'te-

a'terempter
ké-v
lónak
tartó
ak;
nak
ely
hogy
em a'
fény
fégnék
Oh ör
fellyi
halad
tet
fény
fény
fa álta
rejték
t. Ti
lyad, f
nyes
én le
xemet
egyete
nbe,
gafzko
lgyá
tatások
kal.
a'böld
góra.
del m
g-eleg
léfz m
ndener
Valan
ig azt
tegyes
öröme
vezely
él m
ember,
megne
N

a' teremptet állatnak : az örök-
ké-valónak hogy sem az ideig-
tartónak ; annak a' világosság-
nak mely nem teremptetet ,
hogy sem a' meg-világosított
fényességnek.

Oh örök világosság , mely
fellyül haladsz minden teremp-
tet fényességet, villámlyek a' te
fényességed magasságból, és haf-
sa által az én szívemnek minden
rejteket. Tisztítsd, vigasztal-
lyad, fényesítsd, elevenítsd az
én lelkemet , minden erejével
egyetembe, hogy te hozzád ra-
gaszkodgya' örvendetes ragad-
tatásokkal. Oh mikor jő-el az
a' bódog óra, hogy jelen léted-
del meg-elegítesz engem, és te
lész mindenem mindenekben ?
Valamig azt meg nem nyerem,
tellyes örömem nem lesz. Jaj
veszely : él még bennem a' régi
ember, meg nem fészült, és tel-

N lyef-

Rom. 8.

lyességgel meg nem holt. Még erőssen vágyodik a' lélek ellen: belső hadat támaszt, és nem szenved, hogy a' léleknek országa békeféles legyen.

Psal. 88.

De te Uram, ki a' tenger erején uralkodol, és az ő habjainak indulatit csendeszted, kelyfel, segit engem. Oszoltsd el a' népeket mellyek hadat kívánnak: roncsd-meg őket hatalmasságoddal, mutasd-meg a' te felségedet, és dűcsőíttesd a' te jób karod: mert nincs egyéb remenségem, és oltalmam nékem, hanem csak te, én Uram. Istennem.

XXXV. RESZ.

Hogy e' világon éltünkben, a' kísértetekből bátorfágos menedekünk nincsen.

*Az Vt
Szól.
Iob. 7.*

Fiam, e' földön éltedben soha bátorfágos nem vagy, ha-

ha em valamig
vái a' lelki fegy
kő it forgasz,
mü l bal felöl
Ha zert minde
gai od a' bekefé
pa fát, fok ide
seb nélkül. E' f
álha toson én r
ma od, el-tekél
den ket el-tűr
meg nem áthat
zete et, és a' b
deh ére nem ju
azér hogy min
meny érni mód
kéze nyúl az el
deko noz. Mer
mefi k adatik a'
pa ti yáknak pec
mori ág hagyarik.
Ha e világo
mark refz, vallyon
az órc nyugodal
N 2

hanem valamig élsz szűkséged-
ván a' lelki fegyverre. Ellenfég
közöt forgasz, mind jobb, 's-
mind bal felől ostromoltatól.
Ha azért minden felől nem for-
gatod a' békefészes szenvedésnek
paissár, fok ideig nem maradsz
seb-nélkül. E' felet, ha szűvedet
álhatatoson én reám nem tá-
masztod, el-tekélvén hogy min-
deneket el-tűrsz én érettem, ,
meg nem álhatod az erős ütkö-
zeteket, és a' bődögek győze-
delmére nem juthacz. Szűkség
azért hogy mindeneken által
meny férfiú módra, és kőrmős
kézzel nyúly az ellenkező aka-
dékokhoz. Mert a' győzedel-
mesnek adatik a' Manna: a' tom-
pa tunyáknak pedig, nagy nyo-
morúság hagyatik.

Apoc. 2.

Ha e' világon nyugodal-
mat keresz, vallyon mint juthacz
az örök nyugalomra? Ne

készűly it nagy nyugalomra, hanem sok tűrésre. Az igaz békességet ne keresd e földön, hanem az Egben: nem az emberekben, vagy egyéb teremtetett állatokban, hanem egyedül Istenben. Az Isten szerelméért mindeneket örömmel kel szenvedned: tudni illik, munkát, fájdalmat, késértetet, boszontást, szomorgatást, szükséget, betegséget, hamis tételt, rágalmazást, dorgálást, kissebséget, pirongatást, feddést, meg-utálást. Ezek gerjesztnek a jószágos erkölcsre: ezek próbállyák a Christusnak újszolgáit; ezek szerzik a mennyei koronát. Örökké-való jutalmat adok én, a rövid munkáért, és véghetetlen dűcsősséget a mulandó pironfágért.

Azt hiszedé hogy mindenkor kedved szerént, lelki vigasztalásid lesznek? Az én szenteim

CZL

t meg nem nye
k nehezégek,
rterek, és nag
lc. Demind
túrtek, és in
tenben, hogy
tudván, hog
vági szenvedé
ndó dűcsősség
Mingyárt akar
r, a mit lokan,
l. álok és fard
ag nyertek?
emberül vilá
f. ívet; kerfég
ly. ály; testc
f. nvedésre ad
ti. tességéért.
b. ségesen: ve
en hábornág
XXXVI.
emberégek
Iam. erőssen
vedet Istenh
N

ezt meg nem nyertek, hanem sok nehezségek, különböző ké- sértetek, és nagy maga unások volt. De mindeneket békeség- gel tűrték, és inkább bizakodtak Istenben, hogy sem magokban: jól tudván, hogy nem méltok a világi szenvedések, a' követke- zendő dicsőösségnek érdemlése- re. Mingyárt akár sz-e te arra jut- ni, a' mit sokan, nagy könyv- húl- latások és fáradságok után csak alég nyertek? Várjad az Urat; emberül viseld magadat; végy szűvet; kefében ne essel; he- lyt ály; testedet és lelkedet szenvedésre adgyad az Isten- tisztelességéért. Meg-fizetek én, bősegesen: veled lések én min- den háboruságidban.

XXXVI. RESZ.

Az embereknek híváságos ítéletekről.

Fiam, erőssen támazd a' te szű- vedet Istenhez: és ne fély az

emberek ítéletitül, mikor leíki
esmereted ment és ártatlanná
teszen. Jól és bődögül vagyon
a'ki így szenved: nem-is nehéz
annak a'ki alázatos szívű, és in-
kább bizik Istenben hogy sem
magában. Sokan sokat szól-
nak, és azért kel keveset hinni.

A' sem lehetséges hogy minde-
neknek eleget tegyünk. Noha
2. Cor. 4. Szent Pál igyekezett azon, hogy
Col. 1- mindeneknek tetszenék az Ur-
ban, és mindeneknek minden-
let: mind az által, semminek
tartotta az embereknek róla-
való ítéletit.

Eleget fáradozt az emberek
éppületiért, és üdvösségeért, a'
menyre ő rajta állott, és tölle le-
hetet: de szívet nem tehetet,
hogy egyebektől meg ne íté-
tetnek, és ne gyaláztatnék. Az-
ért mindeneket Istenre hagyott,
a'ki mindent tudott: a'hamissan
szól.

szóló nyelve
latozot go
kevek szer
na y békefé
za összaggal
mind az ált
hogy halg
zá ne venn

Ki vag
dó emberek
Ma vagyon
szik Istenü
ret egreteté
Mi árt vala
bonontálá
gánk hogy
nem kerülhe
aké ki légy
mind előt
pa aszolk
ug tetszik
és ly szegy
nem érdem
szól kodgya

szólló nyelvek, a' hívfágos és csa-
latkozot gondolkodások, a'
kedvek szerent fecsegők ellen,
nagy békeséges tűréssel és alá-
zatossággal oltalmazta magát: *Act. 26.*
mind az által néha meg-is felelt, *Phil. 1.*
hogy halgatásából botránko-
zást ne vennének a' kisdedek.

Ki vagy te hogy a' halan-
dó emberek ítéletitül rettegy?
Ma vagyon és hólnap el-enyé- *2. Mac. 2.*
szik. Istentül fély, és az emberek
rettegtetefétül meg nem ijedsz.
Mit árt valaki néked szavával és
boszontásával? Többet árt ma-
gának hogy sem néked: és el
nem kerülheti az Isten ítéletit, *Rom. 2.*
akár ki légyen. Istent viseld sze-
med előtt, és ne pantolodgyál
panaszolkodo szókkal. Ha most
ugy tetczik hogy meg-győzetel,
és oly szégyent vállalsz, mellyet
nem érdemlettel: azon ne bo-
szonkodgyal, és tűrhetetlensé-

ged miat ne kissebicسد koroná-
dat: hanem én hozzám fordit-
csad az égben szemeidet, a' ki
meg-szabadithatlak mindē kif-
sebségtől és boszúságtól, és meg-
fizethetek mindeneknek csele-
kedetek szerént.

XXXVII. RESZ.

*Hogy a' szű szabadságnak meg-nie-
reseért, éppen és tisztán Istenre
kel magunkat hádni.*

Az Ur **F**iam, had-el magadat, és
szól. meg-találsz engem. Ha nem
válogatsz, és nem tulaidonosz,
mindēkor nyertes lélszsz. Mert
mihent magadat az én akara-
tomra hagyod, és ezt meg nem
másolod, ottā bőfégesb malaszt
* *Azól-* adatik néked. * Uram menyi-
szól. fzer kel reád hadnő magamat,
és mibe hadgyam-el magamat?
† *Az Ur* † Mindenkor, és minden orá-
ban; mind nagy's mind kicsin,
do-

dologban: semmit ki nem vé-
szek: hanem azt kívánom, hogy
mindenektől ki-öltözzél. Mint
lehecz te enyim és én tiéd, ha-
tulaidon kívánságidtól, kívül
belől tellyefféggel meg nem-
fosztod magadat? Mentül ha-
mareb el-jársz ebben, annál jób-
ban léssen dólgod: mentül tel-
lyesben és tekélletesben vég-
hez viszed ezt, annáltöbbet
nyerisz, és nékem nagyobb ked-
vembe lésszsz.

Némellyek magokat re-
ám hadgyak; de valamit ki-vész-
nek, mer Istenben nem biznak
tellyeffégesen: és azért igyekez-
nek magokra gondot viselni.
Némellyek elsőbe, éppen be-
mutattyák magokat, de késér-
tetektől sürgettervén, tulaido-
nokra térnek, és ez okon nem-
mennek eléb a' jószágos erköl-
csökben. Effélék a' tiszta szűnek

szabadságára, és az én gyönyörűséges nyajaskodásomnak malasztására, nem jutnak külömbé, hanem ha elsőben magokat éppen reám hadgyák, és minden nap áldozzák: mert ezek nélkül, nincs és nem léfzen a' velem-való gyönyörűséges eggyesülés.

Sokszor mondtam néked, és ismét mondom. Had el magadat, had én reám magadat, és nagy belső békefégyben vigadsz. Mindeneftől ad magadat én érettem, semmit ki ne végy, semmit vissza ne kény. Tisztán és álhatatossan ragaszkodgyál én hozzám, és én tied léfzek. Szabados léfzefz szűvedben, és a' setettség le nem tapod téged. Erre igyekezzél, ezt kérjed, ezt kívánniad, hogy minden tulajdonodtól megfoszthassad magadat, és mezitelen

len követő a
M. gadnak me
öröké ély.
me szűnnek a
fagy gond
há orodáfok
fzorgalmato
tázik a' mer
és eg-hal a
len

Al első dolgok
i hogy Iste
veszede

F lam, arra
gyekezne
külő cseleke
lal toffágidh
légy, maga
de nek te ala
te 5 alattok
de idnek Ur
ne szolgája

len kövessed a' meztelen Jesust,
Magadnak meg-haly, és nékem
örökké ély. Mikor erre jutsz,
meg szűnnek akkor minden hiv-
ságos gondolkodások, hamis
háborodások, és felettéb-való
szorgalmatosságok. Akkor el-
távozik a' mértékletlen felelem,
és meg-hal a' rendetlen szere-
lem.

XXXVIII. R E S Z.

*A' külső dolgoknak jó rendeleseiről:
és hogy Istenhez kel folyamni
veszedelmes igünkben.*

Fiam, arra kel figyelmetesen *Az Ur*
igyekezned, hogy minden *szól.*
külső cselekedetedben és fog-
lalatosságidban, belől szabados
légy, magaddal bity, és min-
denek te alattad légyenek, nem
te ő alattok: hogy a' te cseleke-
detidnek Ura légy és vezere,
nem szolgája, nem rabja; hanem
inkáb

Hebr. 11. inkább, azok hatalma-alól ki-vétet, és az Isten fiainak szabad-ságában helyhez-tetett légy : kik e' világon élven az örökké-való dolgokra figyelmeznak : a' mulandókat bal szemmel nézik, a' mennyeket jobbal : kiket az el-mulandó dolgok nem kap-csolnak magokhoz, hanem inkább ők vonszak ezeket hogy jó-ra szolgállyanak az Istennek szer-zése és a' fő alkotónak rendelése szerént, ki az ő teremtet állati-ban, semmit rendetlenül nem hagyot.

Ha a' világi történetek-ben, nem a' külső színt nézed, nem testi szemmel szemléled a' mit lácz és hallasz, hanem min-
Emo. 33. den dologban Moysést követ-vén, az Isten satorában mégy, hogy az Urtól kéri tanácsot, néha az Isten feleletit meg-hal-lod, és sok jelen-való, és jöven-dő

dő dolgokr
 Mo t Mo
 Isten satoráb
 tes dolgok
 me, fejtefe
 na, segítfe
 ve, edelem
 lo, áfoknak
 Uga, té-is, m
 ső, eitekib
 ken, én az I
 cla, ték-me
 fia, a' Gab
 Isten éléb
 ne, az éde
 tel, adván,
 fág, il meg-c

Iam, re
 kor a' te
 de, am mik

dő dőlgo krul meg tanittatol.
Mert Moyses mindenkor az
Isten sátorában folyamodot, ké-
tes dőlgo knak és kérdéseknek
meg-fejtéséjért: az imádkozás-
nak segítségéhez folyamot, a'
veszedelemnek és emberi zugo-
lodásoknak könnyebítéseért.

Ugy té-is, meny szűvednek bel-
ső reitekiben, szorgalmatoson
kervén az Isten segítséget. Azért
csaladék-meg Iosue és az Israél
fiai, a' Gabaonitáktúl, mert
Istent eléb meg nem kérdék, ha-
nem az édes beszédnek nagy hi-
telt adván, a' tetteres jambor-
ságtúl meg-csallattának.

Iosue 9.

XXXIX. R E S Z.

*Hogy ember ne legyen nyughatatlan
dőlgaiban.*

Fiam, reám bizzad minden-
kor a' te igyedet, én, jól ren-
delem mikor annak ideje lé-
szen.

*Az Ur
szól.*

fzen. Várd az én rendelésemet,

és elő-meneteledre leszen.

1. sz. ol.

2a.

* Uram igen örömeft mindene-
ket reád hagyok, mert az én
gondolkodásom keveset hasz-
nál. Vaj's bár ne ragaszkodnám
ennyire a' jövőendő történetek-
hez, hanem a' te jó akaratodra
hadnám magamat minden te-
továzás-nélkül.

Az Ur.

Fiam, az ember gyakorta
forgattya elmejében a' mit kí-
ván, de mikor ahhoz jut, mást
gondol: mert nem állandok
azon egy dologrúl-való kíván-
ságok, hanem egybül másba út-
köznek. Nem kicsin dolog te-
hát, akár mi kicsin dologban-is
magát el-hagyni.

Az embernek igaz elő-
menetele, a' maga meg-vetése:
és a' ki magát meg-tagadta, igen
szabados és bátorfágos. De
ama régi ellenség, ki minden jót
el-

Harm.

ellet, meg
terti, hanem
duli, cselked
atlan, vesze
cse. Vigyáz
zatek, ugym
ferti, ben ne

XL.

Hog, emberb
ni, cse, és

V Ram,
hogy n
la! v gy mi
fia h gy öte
Mit rde mle
mal szoda
Mit oana sz
gen el-had
hat k-elő ig
ado l a' mit
zon igazán
mon lhaton

ellenz, meg nem szűnik a' késer-
tettől, hanem éjel nappal csalár-
dul incselkedik, hogy a' vigyáz-
atlant, veszedelmes törében ei-
cse. Vigyázzatok és imadkoztok - *Matt. 26.*
zatok, ugymond az Ur, hogy ké-
fértetben ne essetek.

XL. R E S Z.

*Hogy emberben magátul semmi jó
nincsen, és semmibe nem dicse-
kedhetik.*

V Ram, micfoda az ember. *Az öle-
ga.*
hogy meg-emlekezel ról-
psalm. 8.
la! vagy micfoda az embernek
fia hogy őtet meg-látogatod?
Mit érdemlet az ember hogy
malasztodat nyuitanád néki?
Mit panaszólkodhatom, ha en-
gem el-hadsz? Vagy mit hany-
hatok-élő igazán, ha meg nem
adod a' mit kérék? Ezeket bi-
zony igazán gondolhatom és
mondhatom. Uram semmi va-
gyok

gyok, semmit nem mivelhetek, semmi jóm nincsen magamtul, hanem mindenekben fogyatkozot vagyok, és mindenkor semmire mégyek. Es ha te tőled nem segítettém, és belől nem tanítottam, tellyességgel meghülők és gónoszúlok.

psal. 101.

Te Uram, mindenkor ugyan azon vagy: örökké megmaradsz: mindenkor jó, igaz és szent vagy: jól, igazán, szentül cselekezel mindent, és bölcsen rendelsz mindent. En pedig, a ki hajlandob vagyok a fogyatkozásra, hogy sem az előmenetelre, né maradok mindenkor azon állapotban, mert hét üdők változnak én rajtam. Mind az által, ottan jobban van dolgom, mihent néked tetszik, és segítő kezeidet nyuitod: mert te egyedül emberi eszköz nélkül segíthet engem, és úgy meg

me - vastagi
az n szinen
zék hanem
for ullyon
go gyek az
Azért,
vet iaz em
(v gy az a
nye eléért
ért nellyel
tég d keres
ber nincsen
viga ztallyo
mé an rem
lasz odar, és
üi v asztalá
Hála
vala ni jó sz
pe ig válto
ber, csak h
gye te elő
kec nem te
ván ok böcs
sem ni-ért?

meg-vastagithácz, hogy többé
az én szinem máfra ne változ-
zék, hanem egyedül te hozzád
fordullyon, és te bennéd nyu-
godgyek az én szívem.

1. Reg.

Azért, ha jól meg tudnám,
verní az emberi vigasztalásokat,
(vagy az áitatoslágnak meg-
nyereséért, vagy a' ketelenség-
ért mellyel izgattatom hogy
téged keresselek, mivel oly em-
ber nincsen a' ki engem meg-
vigasztallyon) bezzeg osztán,
méltán remenlhetnem a' te ma-
lasztodat, és örvendezhetnék az
úí vigasztalásnak ajándékan.

Hálá néked, a' kitől ered
valami jó származik reám. En
pedig változandó és gyarló em-
ber, csak hivatás, és semmi va-
gyok te előtted. Miben dicse-
kedhetem tehát, vagy miért ki-
vánok böcsülette? Talám a'
semmi-ért? Bezzeg nagy hivatás
vól-

vólna ez ! Bizony a' hivatásos
dicsekedés, gonosz merigy, nagy
hivás, mert el-vonzon az igaz
dicsőfőlégtől, és meg-foszt a'
mennyei malászt-túl. Mert, mi-
kor ember tetczik magának,
nem tetczik néked: mikor az
emberi dicséretet ohaitya, meg-
fosztatik az igaz jószágos erköl-
csöktől.

Igaz dicsekedés, szent vi-
gaság az, mikor te-benned di-
csekedik ember, nem magában:
a' te nevedben örvendez, nem a'
maga erejében: és semmi te-
remptet állatban nem gyönyör-
ködik, hanem csak te-benned.
Uram dicsértessék a' te neved,
nem az enyim: magasztaltassék
a' te cselekedet, nem az enyim:
áldot legyen a' te szent neved,
nékem pedig semmi részem ne-
légye az emberi dicséreteken.
Te vagy az én dicsőfőlégem, te
vagy

Harmadik
vagy én szent
Te-benned
vendégek na
szérű pedig
fáginban d
Keresse
túl dicsőfőlé
mely gyed
Mert minden
minden m
minden vilá
dicsőfőlé m
hivás és bol
fágon és én
édes tenen
romlás, csa
adassék dics
lom, dicső
örök é.

XL
Mind den vil
FI m, me
h látod

vagy az én szívemnek öröme.
Te-benned dicsekedem és ör-
vendezek nap-estig: magam re-
szérül pedig, csak az én gyarló-
ságimban dicsekedhetem.

Keressenek a' Sidok egymás-
túl dűcsőfféget: én azt keresem,
mely egyedül Istentől vagyom.
Mert minden emberi dűcsőffég,
minden múlandó tisztetség,
minden világi felség, ha az örök
dűcsőffég mellé vettetik, csak
hívfág és bolondság. Oh én igaz-
ságom és én irgalmasságom, én
édes Istenem, telyes szent Ha-
romság, csak néked egyedül
adassék dicfíret, tisztetség, hata-
lom és dűcsőffég, mind örökkön
örökké.

Ioan. 1.

XLI. R E S Z.

*Minden világi tisztetségnek meg-
utálásáru.*

Fiam, meg ne szomorodgyál, *Az Ur*
ha látod hogy egyebek tisz-
tel-

teltetnek és fel-emeltetnek, te-
pedig meg-vettetel és aláztatol.
Emeld-fel szemedet az Egben,
és meg nem szomorít az embe-
rek utálása e' földön. * Uram,
vakágban vagyunk, és a' fetet-
ségtől hamar meg-csálatunk.
Ha magamat igazán meg-tekintem,
soha semmi teremtet állat
hamissat nem tet nékem: azért,
nem panaszkodhatom méltán
ellened.

Mivel pedig gyakorta nagyot
vétettem néked, méltán fegyverkezik
ellenem minden teremtet állat.
Mértán illet azért engem a' szégyen-vallás,
téged pedig a' dicséret, tisztesség
és dicsőőség. Ha magamat arra
nem készítem hogy örömezt el-
hagyassam és meg-vettessem
minden teremtet állatúl, és
tellyességgel semminek tartassam,
soha belső békeséget és ál-

lan-

land fagot
lelek zerén
fittat m, se
fégge nem

Hogy békesé
rekke

F la mha a
la melyf
teted tetcze
ló nyasko
tatlan és k
De h a m
radat dó ig
megt em sz
tavoz sa, va
nem el m
tod f erete
szere ned,
világ on kec
nálla n-nél
állan ló a' t
és né iszta

landoságot nem nyerhének, sem
lélek szerént meg-nem világo-
sítottatom, sem te hozzád tellyes-
séggel nem foglaltatom.

XLII. R E S Z.

*Hogy békeségünket nem kel embe-
rekben helyhez tetni.*

Fiam, ha a' te békeségedet va- *Az Ur.*
lamely szemelyben helyhez-
tetted tetczésedért, és velle va-
ló nyájaskodásodért, nyughat-
atlan és kötöztetve lélsz. De ha a'
mindenkor élő és maradandó igazság-
hoz folyamol, meg nem szomorít barátod el-
tavozása, vagy hálála. En-ben-
nem kel meg-állapodni barátod
szeretetének: én érettem kel
szeretned, a' ki néked jónak és e'
világon kedvesednek látczik. En
nálam-nélkül nem jó, és nem
állandó a' barátság: nem igaz
és né tiszta szeretet az, melyet
nem

nem én foglalom egybe. Oly holt számban kel lenned szerelmes barátidhoz- való indulatodban, hogy (a' mi rajtad áll benne) minden emberi társalkodás-nélkül kívánnál lenni. Annyival közeleb jár ember Istenhez, mennel távulyb kerül minden földi vigasztalást. Annál inkább közelit Istenhez magaslágban, mennel mélyebben magába szál és kisseb maga előtt.

A' ki magának tulajdonit valami jót, akadekot vét, hogy reá ne szálljon az Isten malasztja: mert a szent Lélek malasztja, mindenkor alázatos szűvert keres. Ha magadat tekleletesen semmivé tudnád tenni, és minden teremtet-től ki-űressíteni, akkor, nagy malasztommal egygűt benned kellene lakoznom. Mikor a' teremtet állatokra néz; a' te-
rem-

rempt nek
led. an
terere npt
meg-g őzz
kor jut atf
retire. Al
légyer is,
szeret d és
tit, és neg
gyob jót.

L
A' hi fag

F Iar, m
ber kn
mondái ko
országá nem
nem a' sá
Figyel ez
lyek a' fűve
elméke me
redelm flé
lomb-ka lón

remptőnek látása el-vétetik tőled. Tánúld-meg azt, hogy a te teremptődért mindenekben meg-győzzed magadat, és akkor juthatsz az Istennek esné-retire. Akár mely kicsin dolog legyen-is, de ha ezt rendszerenül szereted és szemléled, meg-rútít, és megtartoztat a' leg-nagyob jótúl.

XLIII. R E S Z.

A' híváságos világi bölcseség ellen.

Fiam, meg ne indúly az embereknek szép és kegyes mondásfokon. Mert az Isten országa nem szép szóban áll, hanem a' jófágos erkölcsökben. Figyelmez az én szavaimra, melyek a' szűveket fel-gerjesztik, az elméket meg-világosíttyák, tőredelmességet inditnak, és kü-lömb-kü-lömb vigasztalásokat nem-

nemzenek. A' végre soha semmit ne olvas, hogy tudosbna és bölcsébbnek láttassál. Igyekezéssel várkeidnek öldöklésére, mert ének több haszna van, hogy sem a' fok mély kérdések tudásának.

Ha fok dologokat olvasnál, és tanúltal-is, ugyan az első kezdethez kel térted. En vagyok a' ki az embereket igaz bölcseségre tanítom, és a' kisdédeknek nagyobb értelmet adok, hogy sem az emberi tanítások. A' kinek én szóllok, hamar bölcsé lesz, és a' lelki dolgokban igen elő-mégyen. Jaj azoknak, kik fok haszontalan kérdéseket tanúlnak az emberektől, és arra kevés gondgyok vagyon, mint kellyen nekem szólnálni. Eljő az idő, és nem késik, midőn a' Mestereknek Mestere a' Christus, az Angyalok Ura min-den-

denek leczkéjét meg-halgattya-
az az, kinek kinek lelki esmére-
tit meg-hánnya veti: Akkor
meg-vísgállyá Jerusalemet vilá-
gos lámpásokkal, és ki-nyilat-
koznak a' szerettségnek rejteki,
meg-nemúlnak pedig a' nyelv-
vek bizonyfági.

En vagyok a' ki egy szem-
pillantásban fel-emelem az alá-
zatos elmét, hogy az örök igaz-
ságnak több titkait által ércse,
hogy sem a' ki tíz esztendeig tá-
nult Iskolában. En, szó zengés-
nélkül, velekedések elegyítése-
nélkül, dűcsőségnek fel-fuval-
kodása nélkül, bizonyításoknak
ellenkezése nélkül, tanítok. En
vagyok a' ki arra tanítlak, hogy
a' földet beíne valóval egyetem-
be meg-utállyad, az örökké va-
lókat keresse: a' böcsülletes
tisztzereket el-kerüllyed, a' botrán-
kozásokat el-szenvedgyed, min-
den.

den remenségedet én bennem helyheztesed, én küvülem semmit ne kívány, engemet pedig mindeneknek félette buzgó szívvel szerez.

Egy valaki, engemet szü-
ből szeretven, az Isteni dolgok-
ban igen tudossá-vált, és csudá-
latos dolgokat mond vala. Többet tanúlt, el-hagyván minde-
neket, hogy sem a mély dolgokat tanúlván. De némelyeknek közönséges dolgokról szö-
lok, némelyeknek ki-választott titkokról: némelyeknek jelekben és arnyekokban édesdeden meg-jelenem, némelyeknek pedig nagy fenyeleltségben ki-nyilatkoztatom titkaimat. A könyvekben, egy szó, nem egy aránt oktat mindeneket. En, belől tanito Doctor vagyok; igazság, szü vizsgáló, gondolatok által láto, cselekedetek gya-
molyi-

moly to vagy
ugy oztrogat
a min méltón

Hogy a kélso o
gunyhoz

F I m, sok
la ná kell
vén m gadat
tál vó na, és
egész világ m
na. So kat like
mell l kel bo
gyelt. ezvén
békef gedre
mede el-foro
ellen- aló döl
kinek az o e
hadn od, he
szókt an eleg
vagy stennel
szem. led, kü
mikoi mástul

molyító vagyok : mindeneknek
 úgy osztogatom ajándékimat,
 a' mint méltónak itélem.

XLIV. RESZ.

*Hogy a' külső dolgokat nem kel ma-
 gunkhoz kapcsolnunk.*

Fiam, sok dolgokban tudat-
 lanná kel lenned, úgy visel-
 vén magadat mint ha meg-hól-
 tál volna, és mint ha néked az
 egész világ meg-feszítettet vól-
 na. Sokat siketfegre vévén, füled
 mellől kel bocsátanod, arra fi-
 gyelmezvén inkább a' mi csendész
 békefegyedre való. Hasznosb sze-
 medet el-fordítanod a' kedved
 ellen-való dolgokrúl, és kinek
 kinek az ő értelmében békét-
 hadnod, hogy sem versengő
 szókban elegyedned: Ha jól
 vagy Istennel, és az ő ítéletit-
 szemléled, könnyen szenveded,
 mikor mástul meg-győzetel.

*Az Vv
 Szól.*

Gal. 6.

szól.

14.

Oh Uram, mire jutottunk?
 Ihon a' világi károkat firattjuk,
 egy kis nyereségért fáradunk
 futosunk: a' lelki kárvallás pedig
 feledékenységbe megyen, és ké-
 főre csak alég vesztük eszünkben.
 A' mi keveset, vagy semmit sem
 használ, arra igen reá vigyázunk,
 és a' mi lég szükségesb azt restül-
 kerésük: mert az ember tellyes-
 séggel a' külső dolgokra hajól, és
 ha gyorsan eleit nem vész, végre
 ugyan örömeft hever a' külső
 foglalatosságokba.

XLV. R E S Z.

*Hogy nem kel mindennek binni: és
 mely kűnyű a' szóllásban
 vétkezni.*

szól.

VRam, adgy segítséget hábo-
 ruságimból ki-meneked-
 semre, mert haszontalan az em-
 berek segedelme. Menyiszer-
 történt, hogy ot nem találtam.

hiv-

hívőset a' hol nagy remenséget
vetettem? Menyíster volt az-
is, hogy a' hól ingyen nem re-
ménlettem, ot találtam igazsá-
got? Haszontalan tehát az em-
berekben helyheztetet remén-
ség, hanem az igazák remensé-
ge, te vagy felségés Isten. Aldot
légy én Uram Istenem minde-
nekben valamiket reám bocfá-
tasz. Gyarlók és változandók
vagyunk, hamar meg-csálatunk
és meg-változunk.

Kicsoda, a' ki oly-vigyázva,
és oly szemesen őrizhesse ma-
gát mindenben, hogy valaha
csalatkozásban, és tebodyodás-
ban ne essék? De Uram, a' kik
te-benned biznak, és téged
együgyű szűvel keresnek, nem
esnek-meg oly könnyen. Es ha
a' te benned bizó, valami hábo-
ruságban esik, és akár mint bé-
keveredik-is, hamar ki-szaba-

dúl te általad, és te tölled meg-
vigasztaltatik, mert mind végig
el nem hagyod a' benned bizo-
kat. Te Uram, te vagy egye-
dül hiv mindenekben, és nincs
ilyen senki más te-kivülled.

Oh mely igazán bölcs volt
annak a' szent embernek lelke,
a' ki magáról így szóllot. Az én
lelkem meg-erőssödöt, és Chri-
stuson fundáltator. Vajha így
vólna az én dólgom, nem ily
könnyen szorgalmaztatna az
emberi félelem, sem a' szóllásnak
nyilai meg-nem mozdítanának.
Kicsoda a' ki mindent jól elől
meg-gondolhat, és minden kö-
vetkezendő gonoszt el-távozt-
tathat? Ha azoktól-is meg-sér-
tetünk, mellyeket idején eszünk-
ben vettünk, mint leheffen-
hogy igen meg ne sebesítet-
sünk veletlen nyavalyáktul?
De vallyon's miért nem visel-

tem.

tem jób gon-
mi t hitem
nak Embo-
gra ó embo-
nem vagyunk
mi ket Angy-
mondanak is
azé t Uram,
tene ed? Ig-
sem salarol,s
Az t vizont
hog minde-
gya ló, valt
ké penszav-
dó azért
hinn a' mikü-
lato ik.

Ber-
Urm, hogy
tal aazzuk
en bernek e
kó : és ne
azi mondgy
am t. Kár

rem jób gondot magamra? miért hittem ily könnyen másnak? Emberek vagyunk, és gyarló embereknél egyebek nem vagyunk, ha szinte sokan minket Angyaloknak alitnak és mondanak-is, kinek hidgyek azért Uram, kinek, hanem csak tenéked? Igazság vagy: meg sem csalatol, s meg sem csalhatsz. Azért viszontag azt mondom, hogy minden ember hazug, gyarló, változandó, és kiváltsképpen szavaiban esetre hajlandó: azért hertelen el nem kel hinni, a' mi külfő színnel igaznak látezik.

Bezzeg igazán intettél Mich. 7.
Uram, hogy az emberektől oltalmazzuk magunkat: és hogy embernek ellenségi, a' vélelakók: és nem kel hinni, ha ki azt mondgya, Ithon it, vagy amot. Kárommal tanultam.

ezt én; adgyad, hogy szorgalmatosb őrizkedésemre eslék's ne balgatagságomra. Eszeden járy (azt mondgya egy valaki) eszeden járy. Elmédben tarcsa' mit mondok: Mikor a' szőlástúl meg-szűnöm, és titoknak vélem, amaz a' ki titkon vette, nem halgathat, hanem el-for-dúlván, mind engem, 's mind magát el-árullya. Efféle szóhordozó, és maga gondolatlan emberektől, oltalmaz engem. Uram, hogy az ő kezekben ne jussak, és effelében ne vétkezzem. Igaz és tekéletes szót adgy az én számban, és az álnak nyelvet távoztasd tőlem. A' mit mástól nem akarok szenvedni, azt magamnak-is minden úton el kel kerülnöm.

Oh mely szent és békeséges dolog a' mások dolgairul halgatni, valógatás-nélkül mindent

den el nem hi
kún yen elé
titk nkat kevé
zól ; a' szüv
min lenkor ke
szó álnak sze
hor loztatni:
kül i belső d
ratty nak jó te
vann , hogy
nek. Vajki b
nyei ldomáse
hog azt el-ke
tete az emb
kivá nyuk, a
csüd latosnak
telly szorga
nak eg-nyer
gyü k. a' mi é
Iste i dölgo
szer z.

Vajki
mek e volt,
kölök meg

dent el nem hinni: és a' szót,
könnyen eléb nem rőpíteni,
titkainkat kevés emberrel köz-
zólni; a' szűvek által látóját,
mindenkor keresni; és minden
szóllásnak szelétül tétova nem
hordoztatni: hanem, minden
külső belső dolgokat, Isten aka-
rattyának jó tetczése szerént ki-
válni, hogy bé-telylegedye-
nek. Vaj ki bátorfágos a' men-
nyei áldomások meg-tartására,
hogy azt el-kerüllyuk, a' mi tet-
tetes az embereknel, és azt ne
kivánnjuk, a' mi külsőképpen
csudálatosnak látczik, hanem
tellyes szorgalmatossággal an-
nak meg-nyerésében serénked-
gyünk, a' mi élet jobbitást, és az
Isteni dolgokban buzgoságot
szerez.

Vaj ki sokaknak veszedel-
mekre vólt, hogy jófágos er-
kölcök meg esmértetet, és üdö

nap előtt dicfértetet! Vaj ki üdvösséges haszna van annak, hogy az Isten ajándéka el-reitve őriztetik e' gyarló életben, mely éppen késérternek és vitezkedésnek neveztetik!

XLVI. RESZ.

Hogy Istenben kel biznunk, mikor a' nyelvек nyilairéánk bocfátatnak.

Az Ur szól.

Fiam, vastagon ály, és én benem bizakodgyál. Micso-da a' szó, hanem csak szó; a' levegő égen el-ország, de követnem ront. Ha meg érdemletted a' szóllást, tekéld-el, hogy meg-jóbbítod magadat. Ha vetkedről nem vádol lelki esméreted, végezd-el hogy ezt Istenért őrmest szenvéded. A' sem volna elég ha néha vereséget szenvednél: honnan vagy on tehát hogy néha csak egy kemény szó

Harmad
szót em szenv
mi a oka, ho
szív lben ha
testi mber v
tafz z embe
sem ellene.
hog meg n
szén dheted
nak f gyatkoz
ottat mentle
resz.
D tekincs
és m g-esmé
ben ed a' vilá
gyoc és az
kedv kedéfr
vono atod
aláz tul, és v
ronl odáltul
szik, hogy n
tos, és hogy
holt l a' vilá
sem észittet
figye nez az

szót sem szenvedhec? Vallyon
mi az oka, hogy efféle aprólék
szüvedben hat? nem az e' hogy
testi ember vagy, és inkább tar-
tasz az emberek szavátúl hogy
sem kellene. Mivel attól felsz
hogy meg ne utáltassál, nem
szenvedheted hogy meg dorgál-
nak fogyatkozásidért, hanem
ottan mentégek arnyékit ke-
resz.

De tekincs jobban magadra,
és meg-esméred, hogy él még
benned a' világ, és híválgos va-
gyodás az embereknek -való
kedveskedésre. Mert midőn
vonogatod magadat a' meg-
alázástúl, és vétkeidért -való pi-
ronkodástúl, nilvan meg-ismér-
szik, hogy nem vagy igaz aláza-
tos, és hogy igazán meg nem
hóltál a' világnak, és a' világ
sem feszitretet-meg néked. De
figyelmez az én szómra, és nem
gon-

324 *Christus Követeserül.*

gondolsz az embereknek tízezer szavaivál. Ha mind azt kiáltanák-is reád, a' mit álnakül költhetnek az emberek, mit ártana néked, ha mind füled melőlől bocfátanád, és csak annyinak tartanád, mint egy szálkát? Vallyon ki vonhattya ké csak egy szál hajadat-is!

De a' kinek szüve belső dologokban nem forog, és Istent nem viseli szeme előtt, igen könnyen fel indul akár mi boszú be-
széden. A' ki pedig én bennem bizik, és nem kívánnya a' maga ítéletit követni; az emberek féltelmetül üres. Mert én vagyok a' biro, és minden titkokat által látok: én tudom mint történt, a' dolog: tudom én, ki tet és szenvedet boszút. En engedtem hogy ez a' szó essék, hogy sok szüvek gondolati ki nyilatkozzanak. Meg-ítélem én mind a'
bű-

Harmadik
bűnös és mind
deti os itél
kettő még a
próbá ni.
Az emb
fága gyakran
ítél em igaz
forgatnak, é
kos, kevesen
ben, de azér
és meg sem c
ten: balgata
igaznak nem
mitlen itél
kel olyam
czélkhez n
Mert az igaz
roftak akár r
Istentül.
mián mo
sokit gond
vigd hívá
mé tán me
elmjében

bűnös's-mind a'büntelent ;
de titkos itiletemmel, mind a'
kettőt még akarom elsőben
próbálni.

Az emberek tanubizony-
fága gyakran meg-csal: az én
itéletem igaz, állandó, és fel nem
forgattatik, és noha sokszor tit-
kos, és kevesen értik mindenek-
ben, de azért, soha nem hibál,
és meg sem csalathatik, ha szin-
ten a' balgatagok szemei előt-
igaznak nem látczik-is. Tehát,
minden ítéletekbe én hozzám,
kel folyamni, és tulaidon tet-
czésékhez né kél támaszkodni.

Mert az igaz, meg nem hábo-
roszik akár mi következze reá
Istentől. Ha szinte valamit ha-
missan mondanak-is ellene, né
sokat gondol velle. Azon sem,
vigad hívágoson, ha egyébtől
méltán meg-mentetik. Mert
elmejében forgattya, hogy én
a' szü-

Prov. 12.

Psal. 7.

a' szüveket és veséket vizsgálom,
 ki, nem a' külső szín, és emberi
 tettetés szerént itélek: mivel sok-
 szor az én szemem előtt, vétke-
 nek találattik, a' ki emberi ítélet
 szerént dicféretesnek látczik.

*A szől-
 ga szől.*

Uram Istenem, igaz bíró
 erős és nagy tűrhető, ki, az em-
 berek gyarlóságot és álnakságot
 esméréd. Légy nékem erősségé
 és tellyes bizodalom, mere-
 nem elégféges a' magam lelki
 esméréti. Tudod te a' mit én,
 nem tudok: ez okon, minden-
 dorgálásban méltó magamat,
 meg-aláznom, és szeliden tűr-
 nóm. Bocsfájd-meg pedig ke-
 gyelmesen valamenyíszér ezt,
 nem cselekedtem: adgy úi ma-
 lasztot nagyob tűréfre: mert
 hasznosb nékem a' te bőféges ir-
 galmasságod bűnöm bocsanat-
 tyára, hogy sem az én titkos lel-
 kem ismérété mentségere, ma-
 gam

garr velekedélev
 igaz gom. Es na
 tem annivel ner
 zel am igazithat
 me ; ha felre tet
 ma ágod, nem
 ne előtt egy él

Hog minden terbe
 örök el

F am: meg ne
 nek a' munk
 ér tem fel váll
 ság k se verj
 tell sségelen :
 iget tem vastag
 tall on téged
 be . Vagyon
 ari hogy min
 tél felet meg-f
 fol cáig fáradt
 ko térhelte
 Vá egy keve

gam velekedésével álmodo-
igazságom. Es ha lelki esmére-
tem semmivel nem vádol-is, ez-
zel nem igazíthatom magamat:
mert, ha felre tétetik a' te irgal-
masságod, nem igazúl a' te szin-
ned előtt, egy élő-is.

XLVII. RESZ.

*Hogy minden terhet el kel viselni az
örök életért.*

Fiam: meg ne-kedvetlenicse- *Az Ur*
nek a' munkák mellyeket én *szól.*
érettem fel vállaltál: a' háboru-
fágok se verjenek-le inadrúl
tellyességesen: hanem az én
igéretem vastagicsón és vigasz-
tallyon téged minden igyed-
ben. Vagyon nekem értékem,
arra hogy minden mod és mér-
ték felet meg-fizessék. It nem
sokkáig fáradsz, és nem minden-
kor térheltetel fájdalomakkal.
Váry egy keveset, és hamar vé-
gét

gét látod nyavalyáidnak. El-jő amaz egy óra, mikor megszűnik minden munka és zene-bona: kevés és igen rövid mind az, valami el-múlik az üdövel.

Azt miveld a' mit mivelsz: hiven munkálkodgyál az én szőlőmben: én lészek a' te nagy jutalmad. Iryi, olvas, énekely, fohászkodgyál, halgas, imádkozzál, emberül szenved az ellenkező dolgokat: mind ezeket, és ezeknél nagyobb harczokat is meg-érdemel az örök élet. El-jő a' békeség egy napon, mely tudva van az Urnál, és az, nem e' világi nap, vagy éi léfzen, hanem örökké-való világosság, végtelen fenyeffég, állandó békeség, és bátorfágos nyugodalom. *Rom. 7.* Nem mondod akkor kicsoda szabadit-ki engemet e' halálnak testéből? Azt sem kiáltod, Jaj nékem, hogy it lakásom még

me hozabittat
a' h alnyakra
ha lan üdvöf
mo fág, boldo
és es tárfalko
Vajha látm
ör kke-való c
ny ben, és mi
bea rrendezne
vilá elöt utálat
tre s melhatlan
tak bizonyára
dig neg-alázna
ink b kívánnál
ka lá vettetni
egy mberen ur
iski nnád a' vilá
test pjaít, hanc
vigá nál, ha llt
tati il, és azt tar
refe nek, ha az
sem inék látcz
Oh ha ez
ved, és mélyen

meg-hofzabittatot. Mert akkor a' halál, nyakra vettetik, és fogyhatatlan üdvösség, semmi szomorúság, bódog öröm, kedves és ékes társalkodás leszzen.

Vajha látnád a' szenteknek örökké-való coronáját menyekben, és minemű dűcsösségben örvendeznek, kik régenten világ előtt utálatosoknak, és életre-is méltatlanoknak látczotak: bizonyára mindgyárt földig meg-aláznád magadat, és inkább kívánnál mindenek birto-ka-alá vettetni, hogy sem csak egy emberen uralkodni: nem is kívánnád a' világnak örvend-tes napjait, hanem inkább azon- vigadnál, ha Istenért fanyargat- tatnál, és azt tartanád nagy nye- reségnek, ha az emberek között semminék látczanál.

Oh ha ezeknek izit érze- ned, és mélyen szűvedben hat- nának

nának, vallyon miképpen mer-
nél csak egyszer is panaszolkod-
ni? Nem kellé az örök életért,
minden munkás dolgokat tűr-
ni? Nem kicsin dolog az, hogy
meg-nyerjük, vagy el-veszessük
az Isten országát. Emeld-fel
tehát szemeidet az Egben. Ime,
én, és minden szenteim velem
együtt, kik a földön nagy har-
czokat tartottak, most örven-
deznék, most vigadnak, most bá-
torfágosok, most nyugodnak, és
veg-nélkül az én Atyámnak or-
szágában maradnak.

XLVIII. RESZ.

*Az örökké-való napról, és e világi
nyomorúságokról.*

*Azól-
gaszól.*

Apoc. 21.

OH magasság-béli vára-
nak bódog lakása: Oh
örökké-valóságnak fenyés nap-
ja, mellyet az éi be nem ho-
mályosít, hanem a' tekéletes.
igaz-

*Harmad-
igazgá-
rival Oh
mindenkor
nek a lapattya
váltzik. O
fel a nap,
lancoknak v
vagy n, hogy
való enyessé-
a' sze teknek,
dake nak, c
tükö által f
Tudgy
kos olgárol
nap. gyen a
szám ivetet f
kefer és és
élet. E most
keve ek és
mak al és
a' ho ember
tezte ik, sok
kal k telezte
tül sz rongá*

igazság szüntelen világosit sugá-
rival! Oh mindenkor víg nap,
mindenkor bátorfágos, mely-
nek állapotja soha viszá nem
változik. Oh, bár költ volna
fel az a' nap, és minden el-mu-
landoknak volna vége! Ugy
vagyon, hogy az a' nap örökké-
való fenyefféggel világoskodik
a' szenteknek, de a' földi szarán-
dakoknak, csak igen távúly és
tűkőr-által fénlük.

Tudgyák a' menyben la-
kos polgárok, mely örvendetes
nap légyen az: sirnak Evának
számkivetet fia, érezvén, mely
keservés és unalmas e' világi
élet. E' mostani üdőnek napjai
kevesek és gonoszok, fájdal-
makkal és infégekkel rakvák:
a' hol ember sok bűnökkel fer-
tezterik, sok gonosz indulatok-
kal köteleztetik, sok felelmek-
től szorongattatik, sok gondok-
kal

332 *Christus Követeséről.*

kal czigáztatik, sok vizsgálásokkal tétova ragadtatik, sok hívásokban keverődzik, sok munkával őrlődik, késértetekkel terheltetik, gyönyörűségekkel erőtlenedik, fogyatkozásokkal kinoztatik.

Oh mikor lesz en vég eze.

Rom. 7. nek a' nyomorúságoknak? mi-
Ps. 70. kor szabadulok ki a' vétkeknek
 alá-való szolgálattyaúl? mikor
 lesz en Uram, hogy csak egyedül
 te rólad emlékezzem! mikor
 örvendezek te kélletesen te ben-
 ned? Mikor léfzek az igaz sza-
 badságbā mindē akadéknélkül,
 és minden testi lelki nehézség-
 nélkül! Mikor lesz en ama' való-
 ságos békeség, bátorfágos és fel-
 bonthatatlan békeség, belső és
 külső békeség, minden felől al-
 landó békeség? Aldot JEsus, mi-
 kor jutok a' te látásodra? mi-
 kor szemlélem a' te országodnak
 dűcsőf-

Harna

dűcsőf-
 min lenekben
 mikor léfzek
 godban, me
 val eszített
 lenég föld
 és egénlég
 min den nap
 szer ncsetlen
 Vigal
 szál kivetet
 hied bána
 min lterh
 vilá, vigasz
 lye, szűbő
 ben ed kea
 de n égtég
 lak. Kiv
 nye jökh
 le- yomn
 a' meg ner
 tok Léle
 ren pter á
 nek enni,

dűcsőffégét? mikor lesz nékem
mindenekben mindenem? Oh
mikor leszek veled a' te orszá-
godban, mellyet őrkítél-fog-
va keszítettél szeretőidnek? El-
lenség földén, szám-kivetésbe,
és szegénységbe hagyattam, a' hol
minden napi harczok, és nagy
szerencsetlenségek vannak.

Vigasztald Uram az én
számkivetet állapotomat, eny-
hícsd bánatimat. Ugyan-is
mind terh nekém valamit ez a'
világ vigasztalásfra nyuit. Tel-
lyes szűből kívánom hogy te-
benned kedvesen nyugodgyam,
de még téged meg nem foghat-
lak. Kívánom hogy a' men-
nyei jókhoz ragaszkodgyam, de
le-nyomnak e' világi dologok, és
a' meg nem győzetet indúla-
tok: Lélek szerent, minden te-
remptet állatnak felette akár-
nék lenni, de akaratom ellen a'
test-

Rom. 7. testnek gyarlósága miatt, ezek
 C 3. alá vettetem. Így viaskodom,
 én bódogtalan ember magam-
 mal, és magamnak-is terhére
 vagyok, mivel a' lélek fel vágyo-
 dik, és a' test alatt akár lenni.

Oh menyit szenvedék mi-
 dőn elmemben mennyei dólgo-
 kat forgatok, és imádkozásom-
 ban nagy hertelé, a' testi gódola-
 toknak serege ütközik szívem-
psal. 70. ben! En Istenem el ne távozzál
 tőlem, és el ne terűly haragod-
 ban a' te szolgádtúl. A' te vil-
 lá másidnak fenyeffégével ker-
 gesd-el ezeket: bocásd-ki ny-
 laidat, és oszollyanak-el az el-
 lenségnek minden incselkedő
 képezési. Térícsd hozzád min-
 den erzékenfégimet: feleltesd-
 el velem minden világi dólgo-
 kat: adgyad hogy hamar ki-vef-
 sem elmemből és meg-utállyam
 a' vértkeknek képezésit. Jőjse-
 gitfé-

Harmadik
 gitfé emre ő
 lág, egy meg
 enge semmi
 men yei győ
 voz ek-el szí
 tisz talanlág
 is, é irgalma
 lam kor imá
 te k ülled e
 tok. Igazán
 tétő ázni sz
 dáfi mal. M
 vag ok, áho
 vag ülők: h
 gyo a' hol a
 vag on. G
 gyak rta or
 gyo a mit sz
 efze nben jü
 ind lattya
 vag a' mi sz
 Ezo
 vag, nyilvá
 hon te kinc

gitségemre örökre-való igaz-
ság, hogy meg ne tantorítson
engem semmi hívság. Jőj-el
mennyei gyönyörűség, és tá-
vozzék-el színed elől minden
tisztátalanság. Bocsd meg azt-
is, és irgalmason enged-meg, va-
lamikor imádságimban valamit
te kívülled elmémben forga-
tok. Igazán meg-vallom, hogy
tétovázni szoktam gondolko-
dásimmal. Mert sokszor ot nem
vagyok, ahol test szerént állok
vagy ülök: hanem inkább ot va-
gyok a'hol az én gondolatom
vagyon. Gondolatom pedig
gyakorta ot forog, a'hol va-
gyon a'mit szeretek. Hamar
eszemben jut, a' mibé természet
indulattyából gyönyörködöm,
vagy a' mi szokásból kedves.

Ez okon, te ki igazság
vagy, nyilván mondottad. A'
hon a' te kincsed, ot van szíved.

Mar. 6.

Ha

Ha menyországot szereté, örö-
mest mennyei dólgoát forga-
tok. Ha e'világot szeretem, ör-
vendezek e'világi bódogságon,
és szomorkodom szerencsetlen-
ségin. Ha a' testet szeretem,
gyakorta testi dólgoákról elmel-
kedem. Ha a' lelkit szeretem, a'
lelki dólgoákról való gondola-
tokban, gyönyörködöm. Mert
valamit szeretek arról örömet
szóllok, és hallok, és efféléknek
kepezésit szívemben haza vi-
szem. De bódog ember az,
Uram, a' ki, te éretted minden-
teremtet állatnak búcsút ad:
a' ki meg győzi a' természetet;
és a' testi kívánságokat, lelki buz-
gosággal meg-feszíti, hogy tisz-
ta lelki csmérettel, tiszta imád-
ságot bocfásson tehozzád: és
méltó legyen, hogy az Angya-
lok rendiben álljon, minden-
világi dólgoát kívül és belől

el-

Harmadik el-
elzárva

LIX.

Az öv életnek
min mők ig

F... m, miko
fa nak kiva
ból... üvedber
kívánk... zol a t
ból k... menni,
nyessé... emer,
nyeka... elkül iz
jezd... szüvede
vánlag... oddal f
szent... dulator.
karad... y a' maga
ki te v... ed e' kén
tik cse... ekedni.
gat, ... uzgofágg
talma... ön fel-em
terhé... el a' földje
Mert... z, nem a'
ból, v... gy igyeke

el-rekesztvén magátúl.

XLIX. R E S Z.

*Az örök életnek kívánságárául: és
miném jók ígértettek a jó bai-
nakoknak.*

Fiam, mikor az örök bódog- *Az Ur*
fágnak kívánsága, magasság- *szól.*
ból szűvedben öntetik, és
kívánczol a' testnek hajléká-
ból ki-menni, hogy az én fe-
nyességemet, változásnak ar-
nyéka-nelkül szemlélheffed: ter-
jezd-ki szűvedet, és minden ki-
vánságoddal fogadgyad ezt a'
szent indulatot. Bősegés hálá-
kat adgy a' magasság-béli Jónak,
ki te veled e'képpen méltózta-
tik cselekedni: kegyesen láto-
gat, buzgosággal ébreszt, ha-
talmason fel-emel, hogy magad
terhével a' földjekre ne essél.
Mert ez, nem a' te gondolatod-
ból, vagy igyekezetedből szár-

P

ma-

mazik, hanem csak az mennyei kegyelemnek, és Isteni tekintetnek méltóztatásából. E' pedig avégre adatik, hogy a' jólagos erkölcsökben, és mélyeb' aláztatóságban nevedgyél, és magadat jövőendő viadalokra készítsed, és én hozzáragaszkodgyál szűvednek tellyes kívánságával: és buzgó akarattal igyekezzél szolgálni nékem.

Fiam, sokszor ég a' tűz, de a' láng füst-nélkül nincsen. Így vagyon nemellyeknek dólga, kiknek kívánsága, gerjedez a' mennyei dólgokra, de azért a' testi kívánságoknak kéferretitül meg nem szabadultak. Ez az oka, hogy nem tisztán csak az Isten tisztességéért keresik azt, amit oly nagy kívánsággal Istentől kérnek. Sokszor ilyen a' te kívánságod is mellyet ily unalmasan jelengesz. Mert nem le-

he t

het ifra esteke
ele nitterik a' tu
nál

Kéry, de
nél ad gyöny
hat nos, hanem
kel emeres és b
ha azat iréllz
lago nál, és kívá
nál, vagyobra k
és i káb követn
léf ter. Tud
go at, és gyakr
hát kodásidat.
hoz immár az
lég nek szabad
győ yörkörtet
öré ké- való ha
me tellyes me
me, el nem jo
ne i még mo
gy n, tudoi illik
ide e, sáradlagn
ke : Kivánod
P

het tiszta és tekéletes, valami
elegyítették a tulajdon haszon-
nál.

Kéry, de ne ollyat a'mi
néked gyönyörűséges vagy
hasznos, hanem a'mi én előttem
kellemes és bőszerű, mert
ha igazat ítélsz, minden kíván-
ságodnál, és kívánatos dólgaid-
nál, nagyobra kel bőszerűlled,
és inkább követned, az én rende-
lésemet. Tudom a'te kívánsá-
godat, és gyakran hallottam fo-
hászkodásodat. Azt akarnád,
hogy immár az Isten fiaid dűcső-
ségének szabadságában vólnál:
gyönyörköttet immár téged az
örökké- való hajlek, az öröm-
mel tellyes mennyei haza: de,
még el nem jött az óra: ha-
nem még most más üdő va-
gyon, tudni illik, hadakozásnak
ideje, fáradságnak és próbának
ideje. Kivánod hogy meg tel-
lye.

lyesedgyel a'ma felesleges jóval,
de még most arra nem juthatsz.
En vagyok, váry engem (ugy
mond az űr) mig el-jő az Isten
országáa.

Ios. 1.

Meg kel eléb próbáltat-
nod e' földön, és fokakban kel
gyakoroltatnod. Néha vigasz-
talás adatik néked, de bőféges
elégfég nem engedtetik. Erőf-
sedgyel meg tehát, és vastag
légy a' természet indulati ellen-
való dolgoknak, mind cseleke-
desiben's mind szenvedésiben.

Eyb. 4.

U emberben kel öltőznöd: más
ferfiúvá kel változnod. Gya-
korta azt kel cselekedned a'mit
nem akarsz, és azt el-kel had-
nod a'mit akarsz. A'mit más
akár, az elő-vétetik : a'mit te
akarnál, hátra marad. A'mit
más mond, meg-halgattatik : a'
mit te mondasz, semminek tar-
tatik. Egyebek, a'mit kérnek
meg

me nyerek: te ké
mi nem nyersz
Az emberek
hir: léfzen máso
led pedig minny
Eg ebekre eme
log bizatik, te p
lön k iteltetel.
me et néha me
ésn gy dolog,
nél űl tőröd. E
hez hasonlók
az: tennék hi
pe tagadgya
ma: át minden
gyo: a'miben
a'mi gad győze
ho: azokat lá
gy d, mellyel
let teznek: leg
mi: űn ollyat
mi: kéked képt
tal: nnak látzi
bir: oka alar le

meg-nyerik: te kérhetsz de semmit nem nyersz.

Az emberek nyelven, nagy hire léssen másoknak: te felőled pedig minnyájan halgatnak. Egyebekre eme vagy ama dolog bizatik, te pedig sem mire kellőnek íteltetel. Ezekért, a' természet néha meg-szomorodik, és nagy dolog, ha zugolodás nélkül tűröd. Ezekben és ezekhez hasonlokban próbáltatik az Istennek hiv szolgája, miképpen tagadgya és győzi-meg magát mindenekben. Alég vágyon a' miben inkább kívántatik a' magad győzedelme, mint hogy azokat lássad és szenvedgyed, mellyek akaratoddal ellenkeznek: leg-főképpen pedig midőn ollyat parancsolnak a' mi néked képtelennek és haszontalannak látczik. Es mivel más birtoka alat levén, nem mersz

ellene állani a' felsőb haralom-
nak, az okáért, neheznek látczik
néked, hogy más ember akarat-
tyán kel járnod, és félre kel had-
nod a' magad teczését.

De, meg-gondold, Fiam,
ezeknek a' munkáknak gyümöl-
csét, gyors végét, és felette nagy
jutalmát, és nem leszen ebben
nehezséged, hanem inkább nagy
vigasztalása leszen türesednek.
Mert a' mostani kevés kedü-sze-
gésért, mindenkor bé tellyese-
dik akaratod menyországban.
Ot meg-találod valamit akarsz,
valamit kívánhat sz. Ot minden
jóra tehetséged leszen, el-vesz-
tesnek félelme-nélkül. Ot, a' te
akaratod mindenkor eggyez én
velem, és nem kíván semmit
külsőt vagy tulaidont. Ot sen-
ki ellened nem ál, senki nem pa-
naszolkodik ellened, senki nem
tészen akadékot, senki elődben
nem

ne ál: hanem
ha sz, mind jele
d kívánlagid t
te ek. Ot é
sz vedet bolzú
g t adok: a' sz
c rrenek öltö
h lyért, örökös
C esmerzik-m
m lőnek gyüm
d a penitenc
d előlőgesen n
ti az alázatos
Most azé
z alat, hajoly
é ie néz arra,
v y ki paranc
a a vigyáz, ho
i ró, akár na
l ozzád hason
l d valamit n
i zd, és, igaz
a l azoknak n
l nez, ez ama

nem ál: hanem valamit kíván-
hatsz, mind jelen léssen, és min-
den kívánságid tetézve be-töl-
ternek. Ot én, a' békeséggel
szenvedet boszúságért, dűcsőssé-
get adok: a' szomorúságért, di-
cséretnek öltözerit: az utólsó
helyért, örökös királyi szeket.
Ot esmerszik-meg az engedel-
mességnek gyümölcse, örven-
dez a' penitentiának faratfágá,
dűcsősségesen meg-Coronázta-
tik az alázatosság.

Most azért, mindenek ke-
ze alatt, hajoly-meg alázatoson:
és ne néz arra, ki mondotta,
vagy ki parancsolta. Hanem
arra vigyáz, hogy, akár előtted
járó, akár nalladnál ifiab, vagy
hozzád hasonló kívánnyon töl-
led valamit, mind jóra magya-
rázd, és, igaz akarattál igyekez-
zel azoknak meg-telleyesítésére.
Emez, ezt, amaz, amazt keresse.

bátor: dicsekedgyék ez ebben,
's-amaz amabbā, és bátor ezer-
ni ezer képpen dicfértessék, de
te, se ebben, se amabban, hanem
a' magad meg-vetetésében, és az
én jó akaratomban s' tisztesse-
gemben örvendez. Azt kel ki-
vánnod, hogy akár életed, s'
akár halálod-által, dűcsőiteffék
mindenkor Isten te benned.

L. R E S Z.

*Mint kellyen az elhagyatot ember-
nek magát Isten kezében
ajánlani.*

*szól.
szól.*

V Ram Isten, én mennyei
szent Atyam, most és mind
örökké légy áldot: mivel így
akartad, így let: és valamit cse-
lekezzel mind jó. Te benned
örvendezzen a' te szolgálád nem-
ő magában, sem másban akár-
kiben: mert te vagy egyedűl az
igaz öröm, te vagy az én re-
men-

mer egem és Cor
Ura az én örök
Sége. Mi van Ura
szólóban, hane
melet, te töl
tiet valamit attá
remptertél. S
én, ifuságom
dok, s' néha ugy
dik: én lelkem
kelniatta: néh
ra- boszonko
kivágokért.
Kiváno
örömet. Oh
nak ékeféget, k
kifő ak fenyeffé
nek Abékefége
örömetöntefz
szólad lelke te
ság s enekléffe
sze a' te dicler
ma adát meg-
ok or cseleke

menőgem és Coronám; te vagy
 Uram az én örömem és tisztel- 1. Cor. 4.
 ségem. Mi van Uram egyéb a' te
 szolgádban, hanem a' mit érde-
 me felet, te tőlel vet? Mind
 tied valamit attál és valamit te-
 remptettél. Szegény vagyok Psal. 87.
 én, és ifjúságomtól fogva fára-
 dok, és néha ugy meg-szomorod-
 dik az én lelkem, hogy sirnom
 kel miatta: néha pedig magá-
 ra-is boszorkodik a' fel-indúlt
 kívánságokért.

Kivánom a' békeségnek
 örömet. Ohaitom a' te fiad-
 nak békeséget, kik a' te vigasztal-
 lási dnak fenyeffégével legeltet-
 nek. Ha békeséget adsz, ha szent
 örömet öntesz szűvemben, a' te
 szolgád lelke tellyes lészén viga-
 ságos enekléssel, aitatós-is lé-
 szen a' te dicféretedben. De ha
 magadat meg-vonszod, a' mint
 sokszor cselekezel, nem futhat.

346 *Christus Követeséről.*

a'te parancsolatidnak úttján:
hanem inkább le-terdepelvén,
mellyét veri, mert nincs ugy
dólga mint tegnap előtt, mikor
a'te fenyefféged tündöklőt feje
felet, és a'te szárnyaid árnyéka-
lat oltalmaztatik-vala. a'reá
rohanó késértetektül.

Igaz és minden dicséretre
méltó Atyám, el-jött az óra,
hogy meg - próbáltassék a'te
szolgád. Szerelmes Atyám,
mégó hogy ez órában szenved-
gyen valamit te eretted a'te
szolgád. Örökké tisztelendő
Atyám, el-jött az óra, mellyet
öröktül fogva tudtál el-jöven-
dőnek, hogy egy kevés ideig
külső-képpen meg - győzeffék
a'te szolgád, belső-képpen pe-
dig, mindenkor ellyen te nál-
lad. Egy kevéssé semminek
tartassék, meg-aláztassék, meg-
fogyatkozzék az emberek előtt,
szén-

Parma
széved
meg-t
led egy
nak ha
és me
Szent
és így
te aka
dert ez
mutat
te sze
és gy
valan
kecs
náci
és ok
é fö
néke
gen :
iga
dei
ga
tál.
ro

szévedésekkel és betegségekkel
meg-tőressék, hogy viszont ve-
led egyetembe az úi világosság-
nak hajnaliába fel-tamadgyon,
és menyországba dűcsőitessék.
Szent Atyám, te így rendelted,
és így akartad, úgy let a' mint
te akartad.

Mert ez a' te barátidhoz
mutatot kegyelmeffég, hogy a'
te szerelmedért szenvedgyenek,
és győtrődgyenek e' világon,
valamikor és valakik-által eze-
ket reájók bocfátod. A' te ta-
nácsod és gondvifeléfed nélkül,
és ok-nélkül semmi sem léfzen
e' földön. Jómra van Uram, ps. 113.
nékem, hogy meg-aláztál en-
gem: hogy meg tanúllyam a' te
igazságodat, és el-vefsem min-
den fel-fuvalkodásomat. és ma-
gamnak-való nagy tulajdoni-
tást. Hasznos nékem, hogy pi-
ronság be-fogta orczámat, hogy
tége-

348 *Christus Követeserül.*

tégedet keresnélek inkább vigasztalásomra, hogy sem embereket. Meg-is tanultam ebből, a'te vizsgálhatatlan ítéletidtől való félelmet, ki az igazat ostromozod egyűt a'hamissal, de nem igazság és illendő ok-nélkül.

Hálát adok néked, hogy el nem szenvedted az én gonoszságimat, hanem keserves verésekkel ostoroztál, fájdalmokat, és külső belső szorongatásokat bocfátván reám. Mind azok között a'kik Eg alatt vánnak, senki nincs a'ki vigasztallyon engem, hanem csak te, én Uram Istenem, lelkeknek igaz orvosa, a'ki meg-sebesítesz és meg-gyógyítasz, pokolra visz, és onnan vissza hoz. A'te ostorozásod rajtam van, és a'te vesződ oktat engem.

Ihon szerelmes Atyám kezded.

Job. 13.

Psal. 17.

Harm

zedt en vagy
alát meg-ho
add háta
a'te kkarato
gör főlége
szel d és al
a'm nt szok
aka atod sz
gam t. Ma
met kéked a
job csad:
nor , hogy
Te ud sz m
titl a ninc
rek lelki el
dő ólgok
ten eg-lé sz
hog vala
va y tud
dó gokru
nó az én
mnyi gy
bo ulá gol
ján k tisz

zedben vagyok, jóbbito vesződ
alát meg-horgadok. Verd mind
addig hátamat, nyakamat, hogy
a'te akaratodra meg-haicsam,
gőrcsőfféget. Tégy engem
szelid és alázatos tanítványa,
a'mint szoktál cselekedni, hogy
akaratod szerént visellyem ma-
gamat. Magamat és mindene-
met néked ajánlom, hogy meg-
jobbítsad: Jób it ostromoztat-
nom, hogy sem a'más világon.
Te tudsz mindeneket, és semmi
titka nincs te előtted az embe-
rek lelki esmeretinek. A'jőven-
dő dolgokat tudod minek előt-
te meg-lésznek, és nem szükség
hogy valaki téged tanítsa,
vagy tudósítsa a'földön lévő
dolgokról. Te tudod mely hasz-
nós az én elő-menetelemre, a'
menyi gyümölcsre vagyon a'há-
borulágoknak, a'bűnök rosda-
jának tisztítására, Cselekedgyél

350 *Christus Követeserűt.*

velem, a' te kedves jó akaratod
szerént, és meg ne ítáld bűnnel
terhel életemet, mellyet senki
jobbban és nyilvánban nem tud,
te nálladnál.

Enged Uram, hogy tud-
gyam azt, a' mit kel tudnom :
szereffem azt a' mit kel szeretné:
dicserjsem azt a' mi néked leg-in-
káb tetszik: bősűllyem azt, a'
mi előtted drága: gyalázzam
azt a' mi te előtted bűdös. Ne
szenved, hogy a' szemnek külső
latása szerént tegyek ítéletet: se
hogy a' tudatlan emberek füle-
hallása szerént mondgyak sen-
tenciát: hanem igaz ítélettel
meg-válaszam a' látható dolgok
tul a' lelkieket: és mindenek fe-
let, a' te akaratodnak jó tetszé-
set mindenkor kövessém.

Gyakran meg-csálarnak
az emberi erzekenségek az ité-
letben, meg-jadczottatnak a' vi-
lág

Harmadik
lág szeretői, csak
kat kevelvén.
az ember abból
rektül nagyra b
csalár csalárd
hivásost, a' va
beteg csál m
fel-magzaltly
rént, káb meg
kor hi fagofon
az alatos Sze
mongya, hog
csak nyi, és a
a' me yi a' te f
Isten

LI.
Hogy lacson d
u foglalm
gyanak a
am, ne
lenkor a
nek buzgo

lág szeretői, csak látható dolgokat kedvelvén. Menyvel jobb az ember abból, hogy az emberekül nagyra bocsúltetik? A' csalárd csalárdot, a' hivfágos hivfágost, a' vak vakot, a' beteg beteget csal meg, mikor őret fel-magasztállya: és igazság szerint, inkább meg-gyalázza, mikor hivfágoson dicseri. Mert az alázatos Szent Ferencz azt mondgya, hogy minden ember csak annyi, és annál nem nagyobb a' menyire a' te szemed előtt, Uram Isten.

LI. RESZ.

Hogy alacson dolgokban kel magunkat foglalnunk, mikor kifogunk a' nagy elmekedésekből.

Fiam, nem maradhatz mindenkor a' jófágos erkölcsöknek buzgo kívánságában, sem

Az Vn. Szol.

352. *Christus Követeséről.*

fem az elmelkedésnek felső ga-
radicsán ném álhac: hanem az
eredendő bontakozás miat, ,
kenszerittetel néha a' földi dól-
gokra szállani, és a' halandó élet-
nek terhét viselned kel akara-
tod ellen és unalmason-is. Vala-
mig halandó testet viselsz, gyak-
ran meg-unakodol, és szüved
nehezséget érzed. Szükség az-
ért, hogy a' mig testben élsz, gya-
korta a' testnek terhen fohász-
kodgyál, azért, hogy a' lelki
dolgokban és az Isteni elmelke-
déseben, nem lehec: szünetlen
foglalatos.

Ollyankor hasznodra va-
gyon, ha valami alázatos külső
cselekedetekben foglalod, és jó
munkák által vigasztalod, maga-
dat: az én el-jöve te lemet és a'
mennyei látogatást, erős bizo-
dalommal várván. A' te szem-
kivetesedet pedig, és szüvednek
fo-

Hamad

foval
lyed
szon
tatol
hábo
tere
ső
Ki-
irás
ki-te
én p
kor
mél
jöv
nyla

LIL. R

Hog
to
Okra, ha

V Ram, nem
a' te vigat

fovanyfágát békefészesen visel-
lyed mind addig, valamig vi-
szontag én töllem meg-látogat-
tatol, és ki-szabadúlsz minden
háboruidból. Mert én, el-feley-
terem veled faratságidat, és bel-
ső nyugodalommal meg-áldlak.
Ki-terieszttem előtted az szent
írásnak szép zöld mezejét, hogy
ki-terjedet szűvel, futva járy az
én parancsolatim úttyán. Ak-
kor magád-is azt mondd: Nem *Rom. 8*
méltók e' világi szenvedések, a'
jövendő dűcsősségre, mely ki-
nylatkozik mibennünk.

LII. R E S Z.

Hogy embernek nem kel magát méltó-
sónak itélni az Isteni vigasztalá-
sokra, hanem inkább osto-
rozásokra.

V Ram, nem vagyok méltó *Az őh*
a' te vigasztalásodra, sem *szok*
vala-

valamivel ki látogatásra. Azért igazán bánol velem, mikor engem nyavalyásúl és el-vetettül hadsz. Mert ha annyit könyvezhetnek-is mint a' Tenger, nem vólnék méltó a' te vigasztalásodra. Azért semmit egyebet nem érdemlek hanem vereféget, és büntetést: mert tégedet sokszor igen meg-bántottalak, és felette sokban vétkeztem. Az igaz okosságának ítélete szerént, csak leg-kisb vigasztalást sem érdemlek. De te kegyes és Irgalmas Isten, ki nem kívánod alkotmányodnak veszedelmét, hogy meg-mutatnád jóvóltod gazdagságát, az irgalmasságának edényéhez, érdem nélkül-is, méltóztatol vigasztalni a' te szolgádat, minden ember módfelet. Mert a' te vigasztalásid nem hasonlok az emberi beszélgetésekhez.

Mit

Mit csele

hogy ékem me
lást a ná? En
hogy emmi jó
vólna hanem a
minc enkor haj
gonc zra, kefe
táfra Igazez,
rom. Ha külön
te állá lallene
ment erte. Mi
bet b neimért
és ör k tüzet
lom. egy min
kissel ségre me
is ére emlem
szolgá d közzé
Esne a ezt r
lom mind a
len. z igazsá
dem öneim
ben neg-nye
ságo lat.
Mit me

Mit cselekedtem Uram,
 hogy nékem mennyei vigasztalást adnál? En nem említem, hogy semmi jót cselekedtem volna: hanem azt találom, hogy mindenkor hajlandó voltam a gonoszra, kefedelmes a jobbitásra. Igazez, és nem tagadhatom. Ha különbet mondanék, te állnál ellenem, és senki sem menthetne. Mit érdemlek egyebet bűneimért, hanem poklot és örök tüzet? Igazsággal valom, hogy minden gyalázatra és kisseb ségre méltó vagyok: nem is érdemlem hogy a te áitatos szolgaid közzé számláltassam. Es noha ezt nem örömezt halom, mind az által, magam ellen, az igazság mellett, megfeddem bűneimet, hogy könnyebben meg-nyerhessem Irgalmasságodat.

Mit mondgyak én bűnös,
 és

és minden gyalázattal tellyes ember? Nem mondhatok egyebet, hanem csak emez igéket: Vétkeztem Uram: vétkeztem: Irgalmaz nékem: bocsásd-meg nékem. Szenved-el Uram, egy kevéssé, had sirassam az én fádalmimat, minek előtte a' fétét, és halál homályosságával beborúlt földre mennek. Mit kívánsz Uram egyebet a' szegény bűnös, és kárhozat érdemlő embertől, hanem hogy töredelmes szűvel meg-alázza magát bűnéjért? Az igaz töredelmességből, és szűbeli alázatosságból származik a' bocsánatnak remélége: meg-csendeszedjk a' fel háborodot lelki csméret; helyre hozatik az el-vesztet malaszt: megoltalmaztatik ember, jövődő haragtól, és egy-más eleiben szent csokkal jönnek, az Isten, és a' penitenciátartó lélek. A' bűnök.

nő rül-való a
mi lég, Isten
do at, mely
lat Istennél,
ég tes: Ez
m llyet aka
ör senek, me
tő redelmes
ne utáltad:
rag a előtolt
tal meg-tiszt
tik alámim
sur nan reán

Hog az Isten
illetik a' f

I lam, dr
lasztom
kü ő dólgo
di igafágo
Az rt, el k
lasz omnak

nőkrül-való alázatos töredelmesség, Isten előtt kellemetes áldozat, mely sokkal kedvesb illatú Istennél, hogy sem a' temiён égetes: Ez amá drága kenet, mellyet akarád hogy lábaidra öncsenek, mert a' meg-alázot, és töredelmes szűvet, soha meg nem utáltad: Ez az ellenség haragja előtt óltalom hely: Ez által, meg-tisztittatik, és le-mosatik valami mocfok és vétek mássúnnan reánk ragadot.

LIII. RÉSZ.

Hogy az Isten malasztja, nem kö-zöltetik a' földi dolgok kedvel-lővel.

Fiam, drága dolog az én malasztom, nem hadgya magát külfő dolgokban, sem a' földi vigaságokban elegyítettü. Azért, el kel vetned az én malasztomnak akadékit, ha kívánod

358 *Christus Követeserül.*

nod ennek beléd öntését. **Ke-**
res rejtek helyt, szerezted az
egyedül lételt: senki nyájas ko-
do beszelgetését ne kívánnyad:
hanem inkább, Istenhez bocsásd
áitatos könyörgéfedet, hogy
tőredelmes szívvel, és tiszta lel-
ki esmérettet bírhas. Az egész
világot semminek tarcsád: az
Istennek hivatallyát, minden
külső dologknál fellyeb bocsúl-
lyed. Mert kettő nem lehet,
hogy én bennem foglalatos-
kodgyál, és az el-mulandó dol-
gokban-is egy-aránt gyönyör-
ködgyél. Ismérőidtől, és ked-
vesedtől el kel távoznod; és
minden mulandó vigasztalástól,
elkel fognod elmédet. Azt ki-
vánnya Szent Péter Apostol,
hogy a' Christus hivei e'világon
ugy visellyék magokat, mint
jővevények és úton járok.

Oh mely nagy bizodalma
lé.

1. Pet. 2.

Éljen halála óráján annak, a'kit
 Semmi dolognak kívánsága nem
 tartoztat e' világban! De az
 erőtlenség, meg nem foghat-
 ta mely drága dolog legyen,
 mikor embernek szüve így el-
 vált mindenektől: mivel a' te-
 sti ember nem tudja mi lé-
 gyen a' belső embernek szabad-
 sága, maga, a' ki valóban lelki
 ember akar lenni, szükség hogy
 ellene mondjon mind idege-
 neknek's mind rokonoknak, és
 magát senkitől úgy ne őrizzé,
 mint önnön magátul. Ha ma-
 gadat tekintetesen meg-győződ-
 egyéb dolgokon könnyebben
 győzedelmet vehetsz. Tekél-
 tetes győzedelem az, mikor va-
 laki magát tellyességgel meg-
 bírja. Mert a' ki magával bír,
 úgy hogy erzekensége okossá-
 gának, az okosság pedig nekem
 enged mindenekben, e' bezzég
 való-

valóban maga győző, és ura a világnak.

Ha erre a' tekéletességnek tetejére akarsz jutni, emberül kel kozzá kezdened, és a' fejszet gyökérben kel vágnod, hogy ki-szaggassád és ki-törjed, ama' titkos és rendetlen hajlandóságot, mely magadhoz és a' magad, tulaidon világi javaihoz vonfzon. Maid mindenestül ebből a' fogványozásból, hogy ember magát rendetlenül szereti, származik, valamit gyökereftül meg kel győznünk. Mihent ezt a' vétket meg-győzzük, és birtokunk-alá vettyük, ottan igen nagy békeség és csendesség következik. De mivel kevesen igyekeznek arra hogy magoknak tellyességgel meghallyanak, és szinte meg-győzzék magokat, ez az oka, hogy észvesztettül maradnak, és lélek

szé-

termad
szerént nagok
kedhéték.

szabadon ak
ség hog minde
telen ndulat
csak, é semmi
hoz.m gok ke
dással e ragas

IV. F
A' termézetnek,

lasztának, ké

lati

F la... szorg
gy z a' ter
malas... nak ind
igen al... tomba
képpen indúl
lelki s belől
tatot mberek
válasz battyák-
nyajai jór kíván
ban's feleked
jór n znek :

Szerént magok felibe nem emelkedhétnek. A' kik én vélem, szabadon akárnak járni, szükség hogy minden gonosz és képtelen indulattyokat megfojtsanak, és semmi teremtet állathoz, magok kedvéért, vagyodással ne ragaszkodgyának.

LIV. RESZ.

A' természetnek, és az Isten malasztjának, különböző indulatiról.

Fiam, szorgalmatoson reá vizsgál a' természetnek és a' ^{Az U.} ^{Jzól.} malasztinak indulatira, mert igen alattomban és ellenkezőképpen indulnak : egyebek a' lelki és belől megvilágosított emberek kívül, csak alég választhattyák-meg ezeket. Minnyaján jót kívánnak, és szavokban's cselekedetekben valami jóra néznek : innen vagy on, hogy

362 *Christus Követeséről.*

hogy a' jónak színe alatt, sokszor meg-csálatnak. A' természet, álnak, sokakat magához von-
szon, törben eit, meg-csal, és mindenben magát veti czélul. De az Istennek malasztya, együ-
gyűven jár, és el-távoztattya meg a' színe-is a' gonosz-
nak, csálárdlátgot nem forgat, és min-
deneket Istenért cselekezik, ki-
ben mint utolsó végben nyug-
szik.

A' természet kedvetlenül hal-meg, nem örömeft nyomo-
rog, nem örömeft győzetik-
meg, nincs jó kedvel más ember
birtoka és igája alatt. Az Isten
malasztya pedig, igyekezik a'
maga öldöklésére, ellene-ál, az
erzékenységek vagyodásinak ki-
vánnya hogy más birtoka alatt
légyen, akaria hogy meg-győ-
zeffék, nem igyekezik maga sza-
badságával élni, örömeft fenyi-
ték

Harmadik

ték al- rartatik
nya h gy para
kinék hanem
Isten b rtoke al
radni slenni,
mind n embe
meg ajolni:
ga ha náert n
arra fig yelméz,
néki m sbul:
nem a ra vgy
hafzno és alk
inkáb rra a n
mene ekre va
szet ör őmeft v
és boci lletet
minde tisztes
get his m Iste
A' term
gyen: allástu
A' mal szat pe
kor Christus
get sze ved.
ia' he yelést

ték alatt tartatik, és nem kíván-
nya hogy parancsollyon vala-
kinek, hanem mindenkor az
Isten birtoka alatt akar élni, ma-
radni és lenni, és az Istenért kész
minden emberi birodalom alatt
meg-hajolni: A' természet, ma-
ga hasznáért munkálkodik, és
arra figyelmez, mi haszna lehet
néki másbul: A' malaszt pedig,
nem arra vigyáz a' mi magának
hasznos és alkalmatos, hanem,
inkáb arra a' mi sokaknak elő-
menetekre vagyon. A' termé-
szet örömeft vészí a' tiszteletet,
és bűcsületet: A' malaszt pedig
minden tisztefféget és dűcsőffé-
get hiven Istenre fordít.

A' természet retteg a' szé-
gyen vallástúl, és gyalázattúl.
A' malaszt pedig örvendez mi-
kor Christus neveért kissebse-
get szenved. A' természet szerez-
ti a' henyelést és test nyugotást:

A' malaszt pedig nem lehet hi-
volkodó, hanem örömeft mun-
kálkodik. A' természet szereti
a' czifrát és csinnosságot, irto-
zik az alá-való és temérdek öl-
tözettől: A' malaszt pedig, győ-
nyörködik a' köz és alázatos öl-
tőzetben né által kopot gorom-
ba posztoban öltözni. A' ter-
mészet a' muládókra figyelmez,
örül a' földi nyereségnek, szo-
morkodik a' kár-valláson, meg-
háborodik egy kis boszú beszé-
den: De a' malaszt, az örökké
valókra figyelmez, nem ragasz-
kodik az el-mulandókhoz, meg-
nem háborodik a' kár-valláson,
meg-nem keseredik a' kemény
szón: mert az ő kincset és örö-
mét, menyországban helyhez-
tette, a' hon semmi el nem vész.

A' természet sokat kíván,
örömesben vészén hogy sem ad,
a' maga tulaidonát szereti: A'

ma-

malaszt pedig hi-
közöléses, ne-
nár, evéssel me-
doglankitéli a'
a' vélt. A' ter-
a' te empet a'
ga tettehez,
szó-nélinyája
malaszt, Isten
jóllásos erköl-
mond a' terer-
meg-verti é v-
testi kívánsá-
lazi, az el-
szégenli a' f-
terné szet ör-
viga talált, n-
győnyörköd-
lasz, csak Isten
ni, é minde-
jón, k kut-fé-
ni.

A' term-
és n aga ha

malaszt pedig könyörületes és
közönséges, nem keresi tulaido-
nát, kevéssel meg-elégzik, ből-
dogbnak itéli az adást, hogy sem
a' vételt. A' természet hajlandó
a' teremtet állatokhoz, a' ma-
ga testéhez, a' hiúságokhoz, és
szó-béli nyájaskodáshoz: De a'
malaszt, Istenhez vonson, és a'
jószágos erkölcsökhöz. Ellene
mond a' teremtet állatoknak,
meg-veti é világot, gyűlöli a'
testi kívánságokat, meg-zabo-
lazzá, az elme csavargásokat,
szégyenli a' szem-előt forgást. A'
természet örömeit vészti a' külső
vigasztalást, mellyel erzekénységi
gyönyörködgyenek: De a' ma-
laszt, csak Istenben akar vigad-
ni, és mindenek felet a' minden-
jónak kut-fejében gyönyörköd-
ni.

A' természet nyereségért,
és maga hasznáért cselekezik

mindent, semmit ingyen nem
 mivelhet, hanem jó tetemeny-
 ért, vagy hasonló jót, vagy na-
 gyobbat, vagy dicséretet és ked-
 vet, akar nyerni: és azt kívánja,
 hogy az ő cselekedete, vagy ado-
 mánya, nagyra bősültesse. A'
 malaszt pedig, el-mulandot nem
 keres, az egy Istennél egyéb ju-
 talmat bérül nem vár, nem-is ki-
 ván a' világi szükségére többet,
 hané csak a' meny őtet az örök-
 ké-való jóknak meg-nyerésére
 segítheti.

A' természet örül, barátinak
 és atyafiainak sokaságan, dicsé-
 kedik nemes helyén és nemes
 nemből születésén, kedveskedik
 a' hatalmasoknak, hizelkedik a'
 gazdagoknak, örvendez magá-
 hoz hasonlókknak. A' malaszt pe-
 dig ellenségit szereti, barátinak
 sokaságában fel nem fuvalkodik,
 születésének helyét, vagy nem-

zet-

zet-
 eget-nemből
 ha em-ha azok
 ság s erkölcsök
 kát kedvez a fi
 fer a' gazdagn
 ko lik az ártatl
 ha almason,
 m ndónak ne
 in a' jókat ho
 de it szomjúho
 ze nek az Ister
 cl k-által hase
 te mészet, ha
 d k a' fogyat
 n atlanfágru
 g nel-tűri a'

A' terme

n agához kor
 a kodik és fe
 pedig, minc
 t, a' körül
 í ármazáfol
 em tulaido
 en nagyot

zetféget, nem bősüllő külömbé,
hanem-ha azokban nagyobb jó-
ságos erkölcsök találtattak: in-
káb kedvez a' szegénynek hogy
sem a' gazdagnak, inkább szána-
kodik az ártatlanon hogy sem a'
hatalmason, örvendez az igaz
mondónak nem a' csalárdnak,
inti a' jókat, hogy az Isten aján-
dékot szomjúhozzák, és igyekez-
zenek az Isten fiához jó erköl-
csök által hasonlatossá lenni. A'
természet, hamar panaszkod-
dik a' fogyatkozásra és alkalmatlan-
ságról: A' malaszt vastag-
on el-tűri a' szegénységet.

A' természet mindeneket
magához koporít, magáért vi-
askodik és feddődik: A' malaszt
pedig, mindeneket Istenhez té-
rit, a' kitől vagy on eredendő
származások, semmi jót magának
nem tulajdonít, magáért kevés-
lyen nagyot nem alit, nem ver-

feng, maga retczését a' más itéleti feliben nem veti, sőt minden teczésben és értelemben, az örök bölcsesség és az Isten iteleti-alá veti magát. A' természet, titkokat akar tudni, és újságokat hallani, tekintetes akar lenni, és sok dolgokban forgani, azt kívánja hogy eszmérségben legyen, és ollyakat cselekedgyek melyekből dicfiret és csudálgodás származik. De a' malaszt, nem gondol az újságokkal, és hívágok ertésével, mert efféle kívánágok a' régi romlot állapotból származnak, mivel semmi úi és allandó nincs e' földön. Azért, arra tanít a' malaszt, hogy az erzenkségeket meg-zabolázzuk, a' hívágos dicsekedést és mutogatást el-távoztassuk, a' mi bennünk dicfiretre és csudálgozásra méltó azt alázatosan el-reicsük, és

min-

minden dologba,
melybe, hasznos
és: Isten dicfire
get keresük; ne
vagy maga, vag
diciretsek, ha
ny, hogy fel-
Isten minden a
mindeneket csup
szerelméből ad
Ez a' malaszt
let-aló világoss
kivált-képpen-v
a' vilasztottakn
örök üdvösségre
emert a' földje
dolgoznak szer
és tsi emberb
ré-viltoztattya
ink ble-nyom
zetek a' természet
ges, malaszt a
emert Istenne
fi. Ital napo

minden dologba, minden tudomanyba, hasznos gyümölcsöt és az Isten dicsfíretit és tisztességét keressük; nem akarja hogy vagy maga, vagy cselekedete dicsírtessék, hanem azt kívánja, hogy fel-magasztaltassék Isten minden ajándékiba, a' ki mindeneket csupán csak magá-szerelméből adott.

Ez a' malaszt, természet-fel-való világosság, és Istennek kivált-képpen-való ajándéka, a' választottaknak bélyege, az örök üdvösségnek záloga, mely embert a' földjektől, a' mennyei dolgoknak szerelmére emeli, és testi emberből lelki ember-ré változtattya. Azért mennél inkább le-nyomatik és meg-győ-zetik a' természet, annál bőse-gesb malaszt adatik, és a' belső ember Istennek újból látogató-si - által naponként az Isten

370 *Christus Követeserül.*
abrazattyára meg - úitattatik.

LV. R E S Z.

*A természetnek romlot - voltárul,
és az Isteni malasztnak
erejérül.*

*Azól-
ga szól.* **E**N űram Istenem, ki engem
magad ábrázattyára és ha-
sonlatosságára teremptettel,
ad nékem ezt a' malasztot,
mellyet ily szűkfégesnek muta-
tál az én űdvösségemre: hogy
ennek erejével meg-győzzem
az én természetemet, mely bűn-
re és veszedelere vonzó. Mert
Rom. 7. érzem testemben a' bűnnek tör-
vényét, mely ellenkezik az én
értelmemnek törvényével, és
fogva viszen sok dologokban, az
erzekenségek vágyodásának en-
gedelmességere: nem is álhatok
külömben ellene az ő indulati-
nak, hanem-ha mellettré léfzen,
buz-

Harmadik K
buz, jósággal szűve
ter, entfégesmal
Szűkféges a
és k, ált-képpen-
lafi, od, hogy me
ter, néfzet, mely
va, mindenkor
no, ra. Mert az
Ada, nban, el-el
tal, neg-romol
rut, ignak bűn
em, erekre hat
me, y természet
iga, tán teremp
im, ár azon a
a' re, nlot term
fége, azért tud
ő, i, dólati ma
vil, gi dolgok
M, rt a' mi ke
be, ne, olyan
el, eitet szikr
ne, okossága,
ny, keztetet t

buzgósággal szívemben öntet
szentséges malasztod.

Szükséges a' te malasztod,
és kivált-képpen-való nagy ma-
lasztod, hogy meg-győzzék a'
természet, mely ifuságátúl fog-
va mindenkor hajlandó a' go-
noszra. Mert az első emberben
Adámban, el esvén, a' bűn-ál-
tal meg-romolván, ennek a'
rutságnak büntetése minden-
emberekre hatot, úgy hogy a'
mely természet te tölled jól és
igazán terempteret-vala, most
immár azon a' bűnt értyuk, és
a' romlot természetnek erőtlén-
séget, azért tudni illik, hogy az
ő indulati magán, gonoszra és
világi dolgokra vonszanak.
Mert a' mi keves erő maradt
benne, olyan mint a' hamuban
el reitet szikra. Ez a' természet-
nek okossága, mely, meg-kör-
nyekeztetet temerdek köddel.
ité-

Gen. 8.

ítéletet és választást tud tenni a jó, és gonosz, a' hamisság és igazság között, noha ereje nincsen, hogy be-teltyesicze mind azokat a' miket jával: nem-is bír. immár sem az igazságnak tel-lyes világával, sem kívánságának egefféges állapottyával.

Rom. 7.

Innen vagyon, én Istenem, hogy belső ember szérént győ-nyörködöm a' te törvényed-ben, tudván hogy a' te paran-csolátod jó, igaz, és szent, mely minden gonoszt és el-távoztató bűnt, erőssen dorgál: Te szérént pedig, a' bűn törvénye-nek szolgállok, mikor erzeke-nségim vagyodásinak inkább en-gedek, hogy sem az okosságnak. Innen vagyon az-is hogy a' jó kívánság meg-vagyon bennem, de a' véghez vitelt nem találom magamban. Ez az oka, hogy gyakorta sok jóra szádekozom,

de

de mikor erősen
ma szent-nélkül va
aka ék miat, hát
el-f gyok. Innen
a' te céllereffégek
re, és nyilván la
lye imivelnem, d
lati lóságának ter
ma an, a' te kelle
juto s.

Oh mely szü
nél m a' te szét n
a' jo el-kezdgye
m nyek, és az
Ma t a' nélkül,
vel etek: min
vih nek pedig t
git an engem a
O valófággal
m ly-nélkül, ni
m nk, és a' ter
te ajándékok,
T előtted Ura
kü semmi a tu

de mikor erőtlenségem segít
malaszt-nélkül vagyok, egy kis
akadékiat, hátra mászok és
el-fogyok. Innen vagyon, hogy
a' tekéletességnek úttyát ismé-
rem, és nyilván látom mit kel-
lyen mivelnem, de magam rom-
landóságának terhetül le-nyo-
matván, a' tekéletességre nem
jútók.

Oh mely szükséges, Uram.
nékem a' te szét malasztod, hogy
a' jót el-kezdgyem, abba tovább
mennyei, és azt végbé vigyem!
Mert a' nélkül, semmit nem mi-
velhetek: mindeneket véghez
vihetek pedig teáltalad, vasta-
gitván engem a' te malasztod.

Ioan. 15.

Oh valóságga meñyei malaszt,
mely-nélkül, nincs semmi érde-
münk, és a' természetben ólta-
tot ajándékok, nem hasznosok.
Te előttd Uram, a' malaszt-nél-
kül, semmi a' tudomány, semmi a'
gaz-

gazdagság, semmi az erő és szépség, semmi az elme és ekesz, szóllás. Mert a' természet javai jókban és gonoszokban találtnak: a' malaszt pedig és az Istenszeretet, tulajdon ajándéka a' választottaknak, mellyel a' kik fel-ekesíttetnek, méltok örök életre. Oly igen fellyül hallad mindent ez a' malaszt, hogy e' nélkül semmire bőcsülterik, a' Profétálsnak ajándéka, a' csudatétel, és akár minemű melyféges elmelkedés. Sőt, sem a' Hit, sem a' Remenség sem egyéb Jószágok, te előtted nem kedvesek szeretet és malaszt nélkül.

Oh áldot malaszt, mely a' lelki szegént jószágos erkölcsökkel gazdaggá teszed, és az alázatos szívűt, sok jókkal meggazdagítod. Jőj-el, szály szívemben: tellyesicz-meg engem idején a' te vigasztalásiddal, hogy
el-

Harmadik Könyv
emnek fátataga
miat, el ne fog
szóllém. Kérle
ak kegyelmet
t; mert elégnek
od, ha egybe
nek-is a' mit
ín. Ha kéfére
orullágokkal gy
nem félek semm
kor velem léze
l. Ez az én erő
tanácsot és seg
en ellenségin
inden bölcsékn
Ez az igazsá
oktatásoknak
ek világoftága
oknak vigafá
l-kergetője, fi
ője. ártatoflága
ly-hullásoknak
ti vagyok e' n
gy aszu fa, és e

elmemnek fáratfága és sovány-
fága-miat, el ne fogyatkozzék
az én lelkém. Kérlek Uram, ta-
lállyak kegyelmet a'te szemed
előt; mert elég nekem a'te ma-
lasztod, ha egyebet meg nem
nyernek-is a' mit a'természet
kíván. Ha kéfértetem, és sok
háboruságokkal győrttetem-
is, nem félek semmi gonosztúl,
mikor velem leszén a'te malasz-
tod. Ez az én erőfőgem: ez ad
jó tanácsot és segitféget. Min-
den ellenségimnél erőfőb ez, és
minden bölcséknél bölcséb.

Ez az igazfágnak Mestere,
jó oktatásoknak Doctora, szűv-
nek világosfága, nyomorgatá-
soknak vigafága, szomorúságnak
el-kergetője, félelemnek el-ve-
vője, áitatosfágnak nevelője, kő-
ny-hullásoknak meg-szerzője.
Mi vagyok e'nélkül, hanem
egy aszu fa, és el-vetendő haszon-
talan

376 *Christus Követeserül.*

talán tőke? Azért Uram, a'te
malasztod engemet mindenkor
meg-előzzön, és kövessen, és jó-
bam-való szüntelen foglalatos-
kodást engedgyen, a'te szent
Fiad Iesus Christus által. Amen.

LVI. RESZ.

*Hogy magunkat meg-tagadván,
Christust kel a'kereszt által
követnünk.*

*Az Vr
Szól.*

Fiam, a'menyire el-távozha-
tol magadtúl, annyira kö-
zelgethetz én hozzám. A'
mint hogy belső békefeget sze-
rez ha semmi külső dologot nem
kivánsz, azonképpen, Istenhez
kapcsoltatol, ha magadtúl bel-
ső-képpen el-válol. Azt aka-
rom, hogy meg-tanúld maga-
dat tekélltetesen az én akarató-
ra hadni, ellenzes és zugolodás-
nélkül. Köves engemet: En-
vagyok az ut, az igazság, és az
élet.

Harmadik K

élet
igaz
lehe
En
köv
kel
ren
tat
tat
nes
gyo
de
Ha
es
iga
ör
Ha
me
ig
ke
ac
ni
la
ör
Ut nélkül n
ig-nélkül tud
élet-nélkül
agyok az ut
ned; az igaz
inned; az el
énlened. E
n út vagyok
igazság vag
vagyok, fe
igaz élet, b
nélkül-való
z én útam
ered az ig
fág meg-fz
életed léfz
Ha életre ak
a parancs
fágot akar
n. Ha teke
gy-el mind
nyim köz
atni, tagad
k életet ak

élet. Ut nélkül nem járhatni, igazság-nélkül tudomány nem lehet, élet-nélkül nem élhetni. En vagyok az ut, melyet kel követned; az igazság, melynek kel hinned; az élet, melyet kel reménlened. En bontakozhatatlan út vagyok: csalatkozhatatlan igazság vagyok. En igyenes út vagyok, felső igazság vagyok, igaz élet, bődög élet, kezdet-nélkül-való élet vagyok. Ha az én útamon maradsz, megismered az igazságot, és az igazság meg-szabadít téged, és örök életed leszén.

Mat. 19.

Ha életre akarsz jutni, tarts meg a parancsolatokat. Ha igazságot akarsz tudni, higgy nékem. Ha tekéletes akarsz lenni, adgy-el mindeneket. Ha én tanítványim közöttben akarsz szamlaltatni, tagad el-magadat. Ha örök életet akarsz birnya, e jelen

len-való életet utáld-meg. Ha
fel akarasz magasztaltatni meny-
országba, alázd-meg magadat
e' világon. Ha velem akarasz ural-
kodni, viseld velem együt a' ke-
resztet. Mert csak a' keresztnak
igaz szolgálai talályak-fel a' ből-
doggáznak és igaz világosságnak
úttját.

Ur.

Uram JESUS, mivel szoros
a' te útd, és a' világ előtt gyalá-
zatos, adgyad hogy e' világot
meg-utálván, téged kövessék.
Mert nem nagyobb a' szolga az ő
Uránál, a' tanítvány sem fel-
lyeb-való Mesterenél, Törőd-
gyék a' te szolgál a' te útdon,
mert ebben vagyok az én üd-
vösségem, és igaz szentségem.
Valamit ezenkívül olvasok,
vagy hallok, nem künnyebít, te-
kelltetesen sem vigasztal.

Ur.

Fiam, mivel hogy ezt ru-
dod és olvastad, bődög léfz, ha

ezt

ezt cselekeded. A'kinél az én parancsolatim vannak, és ezeket meg-tartya, az a'ki szeret engem, én-is szeretem őtet, és meg-jelentem magamat néki; és velem együtt le-ültetem az én Atyám országában.

Uram JESUS CHRISTUS, a' ^{szól.} mit mondád és ígéréd, ugy cse- ^{ga.} lekedgyél, és ezekre légyek méltó. Fel-vettem, fel-vettem kezedből a'keresztet, el-viselem, és halálomig viselem azt, a' mint reám adtad. Bizony a'jó szerzetesnek élete kereszt, de paradicsomban vezet. El-kezdéted, nem szabad hátra térni, nem-is kel el-hadni.

No tehát édes Atyamfia, mennyünk tovább együtt; velünk léfzen JESUS: JESUS-ért vetűk-fel ezt a'keresztet. JESUS-ért végig visellyuk a'keresztet. Segítőnk léfzen, a'ki vezetőnk és előt-

előttünk-jarónk. Ihon előt-
tünk mégyen a' mi királyunk,
a' ki harczol érettünk. Men-
nyünk utánna emberül; ne fél-
lyen senki, és ne rettegjen; lé-
gyünk minnyaján készek éle-
tünk le-tetelére ebben a' had-
ban; meg-ne gyalázzuk dűcsőf-
séges hírünket, el-futván a' ke-
resztnek zászlója mellől.

LVII. RESZ.

*Hogy ember feletteb el ne hadgya
magát, mikor valami vétekben
esik.*

*Az Ur
szól.*

FIam, inkább kedvellem én a'
szerencsetlenfégekben-való
békeféges szenvedést és aláza-
toffágot-hogy sem a' jó szeren-
csének idejében-való vigasztá-
lást és áitatoffágot. Miért szo-
morit-meg téged akár mi kicsin
ellened-való cselekedet, vagy
mondás? Ha nagyobb dolog let-
vólna.

sem kellene ig-
d. Had m-
sem első sem vi-
és ha ökkáig éliz, ut-
szer Elég bátor vag-
táfo nem érkezik:
is a liz, és egybe-
szav iddal: de mik-
kolc poz a' veletlen-
min tanácsodban-
be meg-fogyatko-
esz den a' te nagy-
da, melyet gyal-
ke dologban me-
no a mind ezek
for ó történetek,
léf nek.
Mennél jobb
sz sed ezekhez
b ed ütköznek
se okkáig meg-t
H örömmel ne
al b rükd beké-
m st hallod és b

vólna sem kellene így meg-in-
dúlnod. Had müllyek-el ez
most: sem első sem vi dolog ez,
és ha sokkáig élsz, utolsó sem lé-
szen. Elég bátor vagy míg ban-
tásod nem érkezik: jó tanácsot-
is adsz, és egyebet bátorítasz
szavaiddal: de mikor áitódon,
kolompoz a' veletlen nyavalya,
mind tanácsodban, s. mind erőd-
ben meg-fogyatkozol. Ved-
eszedben a' te nagy gyarlófágo-
dat, mellyet gyakorta aprolé-
kos dologban meg-tapasztalsz:
noha mind ezek és ezekhez ha-
sonló történetek, üdvösségedre
lésznek.

Mennél jobban tudod, ke-
szicse' ezekhez szűvedet, és ha-
beléd ütköznek, le ne üssenek,
se sokkáig meg-ne kötözzenek.
Ha örömmel nem tűrheted leg-
aláb tűrd békével. Ha nem örö-
mest hallod, és boszongodást ér-

zez-is, tartoztasd magadat, képtelen szót ne eics, melyből kifdedek meg-botránkozzanak. Hamar le-csendesedik, a' felindult boszúság, és a' belső fájdalom meg-édesedik az Isten málasztyának víza terefével. Elek én (ugymond az Úr) kész vagyok meg-fegéteni téged, és szokásom felet bőfegésben megvigasztalni, ha én bennem bízol, és áirato son hísz segítségére.

Csendesb lélekkel légy, és nagyobb szenvedésre készűly. Nem mind oda van dőlgod, ha gyakorta nyomorgattatol, és fullioffan kéfértetel. Ember vagy, nem Isten: test vagy nem Angyal. Mint maradhatnál te mindenkor a' jófágos erkölcsöknek azon egy állapottyába, ha az Angyalnak menyben, és az első embernek paradicsomban, ez nem engedtetet? En vagyok
ki

eg- keserec
jób állap
arlofágának
én Istenlég

Uram, áld
édessebbek
sméznél.
fok hábor
gatásimba
nál engem
ondolok vé
nyit szer
végre az ú
dgy, jó vég
ki-mulált
el rollam
gas engem
te orsz

ki a' meg- keferedetteket fel-
emelem jób állapotra: és a' ma-
gok gyarlófágának meg-esme-
rőit, az én Istenfégemhez fel-vi-
szem.

Uram, áldottak a' te sza-
vaid: édesebbek az én számban
a' lépes méznél. Hova lennék
ennyi sok háborúfágimban és
szorongatásimban, ha nem ba-
toritanál engem szent igéddele?
Mit gondolok véle, akar mit,
és mennyit szenvedgyek, csak
jussak végre az üdvösség partyá-
ra? Adgy jó véget, adgy üdvös-
séges-ki-mulást e' világból. Em-
lekezzel rollam én Istenem, és
igazgas engem igyenes úton,
a' te országodban.

Amen.

A szót-
ga szót.

LVIII. RESZ.

Hogy a' felséges dolgokat, és az Istennek titkos ítéletit, nem kel vizsgálni.

*Az Ur
szól.*

Fiam, ne vetekedgyel a' mely-
féges dolgokról, és az
Istennnek titkos ítéletiről: Mi-
legyen oka hogy emez így el-
hagyatlik, amaz oly nagy szent-
ségre magasztaltatik? Miért
nyomorgattatik emez annyira,
amaz pedig annyira fel-emelte-
tik? Ezek meg-előzik az embe-
ri okosságot: és semmi elmel-
kedés, vagy velekedés meg nem
vizsgálhattya az Isten ítéletét.

Mikor azért efféléket boclát,
szűvedben az ellenség, vagy a'
nyughatatlan vizsgálók erről tu-
dakoznak tőled, ama Proféta-
mondását felellyed. Igaz vagy
Uram, és igaz a' te ítéleted. Es
amazz. Az Istennnek ítéleti igaz-
zak, meg-igazodtak ő magok-
ban.

ps. 118.

ps. 18.

Harmadik
ban. Az én ítélet
kel, n vizsgálni,
elmél meg-fogl
A' szentek
tudal ozzál, vagy
melly k máfiknál
melly c nagyob n
Effélből gyak
lan pe lekedések
támac ak, neve
léget és hívágo
melly kből szárn
légek is vizsavor
nagy evélyen e
amaz a' máfikar
valóv tenni. E
vizgát, haszont
tekne sem ked
vagy k én vizs
béke égneke lste
ség, nkáb fug
fágb, hogy f
mag: sztalásba
Némelly

RESZ.

lgokat, és az Isten

nem kel vizsgál

kedgyel a me

okrúl, és

ítéletiről:

emez így

ly nagy szent

tik? Miért

emez annyira

vira fel-emel

lőzik az embe

s semmi elme

kedés meg ne

sten ítéletét.

léket bocfát

enség, vagy

fgalok erről

d, ama Profeta

ed. Igaz vagy

te ítéleted. Es

nnék ítéletiga

ódtak ő magok

ban.

ban. Az én ítéletimet rettegni
kel, nem vizsgálni, mivel, emberi
elmével meg-foghatatlanok.

A'szentek érdeméről se-
tudakozzál, vagy vetekedgyél,
mellyik másíknál szenteb? vagy
mellyik nagyobb menyországba?
Effeléből gyakran haszonta-
lan perlekedések és verekedések
támadnak, nevelik-is a'kevély-
séget és hivatásos dicsekedést,
mellyekből származnak az irigy
ségek és visszavonások: midőn
nagy kevélyen ez amá szentet,
amaz a'másikat akarja fellyeb-
valóvá tenni. Effeléket tudni és
vizsgálni, haszontalan, és a'szen-
teknek sem kedves: mert nem
vagyok én visszavonásnak, hanem
békeségnek Istene: mely béke-
ség, inkább fűg az igaz alázatof-
ságba, hogy sem a'maga fel-
magasztalásba.

Némellyek buzgo szere-

R

tet-

tetből inkább vonsznak ezekhez
 a' szentekhez, hogy sem amazok
 hoz: de ez, inkább emberi in-
 dulatból vagyon, hogy sem
 Isteni szeretetből. En terem-
 ptettem mind egyig a' szente-
 ket: én ádtam malasztot, én ad-
 tam dűcsőfléget nékik. Tudom
 én mindeneknek érdemét: én
 előztem-meg őket az én aldo-
 masimnak edességével. En es-
 mérttem világ kezdetinek előtte
 kedvesimet, én választottam-ki
 őket a' világból, nem ők választ-
 ottak engem. En hittam ma-
 lasztommal, hozzám vontam ir-
 galmasságommal, és sok féle ke-
 serteteken által vittem. En ön-
 töttem szűvőkben nagyságos vi-
 gasztalásokat; én adtam a' vé-
 gig maradást: én Coronáztam
 meg az ő türeseket.

En tudom közöttük ki-
 csoda első, és utolsó: én őket
 mind

Ivan. 15.

Harmadik K
 mind gyig böcső
 retett kedvelle
 minde szenteim
 enger kel minde
 ni és sztelni mi
 bent, ket ily dű
 maga zaltam, é
 el-va sztottam,
 ró érd mek nélkü
 eggye a' leg-ki
 közzi meg-utá
 sem ti zteli: me
 mind a' nagyot
 det. Es a' ki
 szent t, engem
 eggyi egyig az
 ben-v nak.
 jan e gyek a' sz
 eggy t értenel
 nak; minnyáj
 retik egymáft.
 mai ngyob) er
 reru k, hogy f
 ma ok érde

mind egyig bűcsülhetetlen sze-
retettel kedvellem. Engem kel-
 minden szenteimben dicsérni:
 engem kel mindenek felet álda-
 ni és tisztelni minden szentek-
 ben, kiket ily dűcsűffégesen fel-
 magasztaltam, és öröktűl-fogva
 el-valasztottam, minden elűl-já-
 ró érdemek nélkül. A'ki azért
 egyet a' leg-kisfűb szenteim-
 közzűl meg-űtál, a' nagy szentet
 sem tiszteli: mert én alkottam,
 mind a' nagyot s' mind a' kisde-
 det. Es a'ki gyaláz valamely
 szentet, engem gyaláz, és mind
 egyűl egyig azokat a' kik meny-
 ben vannak. Azok minnyá-
 jan egyek a' szeretet kötelebe;
 egyet értnek; egyet akar-
 nak; minnyájan egy végre sze-
 retik egymást. Még pedig (a'
 mi nagyob) engemet inkább sze-
 retnek, hogy sem magokat, és
 a' magok érdemet. Mert ma-

gokon felliúl ragadtatván, és magok szeretetin kívül vitetvén, mindenestül az én szeretetemre fíetnek, melyben nyugalmasan örvendeznek. Semmi ettől űket el nem vonhattya, se le nem nyomhattya, mert űrűk igazsággal tellyesek lévén, az elolthatatlan szeretetnek tűzévé langalnak. Szűnnyenek meg azért az szentek allapattyárulvaló versengéstűl, a' testi és földi emberek, kik csak a' magok vigaságat tudgyak kedvelleni: és nem az űrűk igazságnak tetczése, hanem a' magok indulatya szerént vagy el-vésznek a' szentek dólgaiban, vagy hozzá tóldanak.

Sokakban vagyon a' tudatlanfág, és azokban fő-képpen, a' kikben kevés világossfág vagyon, és ritkán tudnak valakit tekélletes lelki szeretettel ked-

kedvelni. Efféle indulatból, csetből, emehez, vonszuk: és a' magokat az it alattban, vagy gondolkonyei dólgozról is mászhz-vethetevagy azok között az ember és a' hit az Isten fittat t szentek jelenéből szemlél-kerűldnak isgalárit, halacgyák a' te hane inkább arfáragy, hogy ban vár csak le De vár valaki gye szenteb me yorsfágba ez tudomán meg nem aláz

kedvelni. Effélek, természet-
indulattyából, és emberi szere-
tetből, emehez, vagy amához
vonfsznak: és a' mint viselik ma-
gokat az it alat való dolgok-
ban, úgy gondolkodnak a' men-
nyei dolgokról-is. De egy-
máshoz-vethetetlen külömbfég
vagy on azok között, a' mit a' fo-
gyatkozot emberek gondolnak,
és a' mit az Istentől meg-világos-
sított szentek, magasságbeli
jelenesből szemlélnék.

El-kerül azért fiam azok-
nak vizsgálásit, mellyek fellyül
haladgyák a' te tudományodat:
hanem inkább arra vigyáz, abba
fáradgy, hogy az Isten országá-
ban, bár csak leg-kisseb lehes.

De bár valaki tudná-is, ki lé-
gyen szenteb, vagy nagyob
menyországba, mit használna
ez a' tudomány, ha ebből magát
meg nem alázná, és az én ne-

vemnek nagyobb dicséretire,
nem igyekeznek?

Sokkal kedvesb dolgot
cselekeszik Isten előtt, a' ki ve-
keinek nagy voltát, és jószágos
erkölcsének fogyatkozását szem-
léli; és meg-gondollya, mely
távúly vagyon a' szentek teké-
lertességetül; hogy sem a' ki az
ő nagyobb vagy kisebb állapot-
tyokról verekedik. Jób a' szent-
teket áitatos könyörgéssel, és
könyv-hullatással engesztelni,
és az ő dűcsőfféges esedezéseket
alázatos elmével kérni, hogy
sem az ő titkokat haszontalan-
tudakozással vizsgálni.

A' szentek igen meg-eléged-
tek állapottyokkal, ha az embe-
rek meg tudnának elegendni, és
hivősgos beszédeket meg-tud-
nák fogni. Nem dicselkednek a'
szentek tulajdon érdemekben,
mert magoknak semmi jót nem

Harmadik K
tulaido itnak han
kem tu aidonitn
mivel eghetetlen
ból ad am minden
nagy I teni szeret
kedő rőmmel n
hogy emmi hej
csőffé ek, semm
nem le ver bődög
szente mennél n
ségbe vadnak,
bak n igokban,
dig a nál közel
kedv sbek. Az
hogy lonájak
le-ter ék, és le-
rány őt, imádt
örök é valot.
Sokant tud
kicsé da nagyob
kiki em tudgya
kisse bek közz
mer végben. N
leg-l ffebb lehet
F

tulaidonitnak, hanem éppen nékem tulaidonitnak mindent: mivel veghetetlen szeretetemből adtam mindent nékik. Oly nagy Isteni szeretettel, és bővelkedő örömmel meg-töltetnek, hogy semmi hejával nincs dücsöflégek, semmi fogyatkozás nem lehet bődoltságokban. A' szentek mennél nagyobb dücsöflégben vadnak, annál alázatosabbak magokban, én hozzám pedig annál közelbek és nékem kedvesbek. Azért vagyon írva, hogy Coronájákat Isten eleiben le-tették, és le-borulván a' Bárány előtt, imádták az örökkön örökké valót.

Sokan tudakoznak azon, kicsoda nagyobb menyországba? kik nem tudgyak, ha csak a' legkisebbek közze be-vetetneké menyégben. Nagy dolog, a' ki leg-kisebb lehet menyország.

ba, holot minnyájan nagyok, mert minnyájan Isten fiainak neveztetnek, és azok-is lésznek. A' ki ot leg-kisseb, ezernel job: és a' száz esztendő's bűnös meg-hal. Mikor azért azt kerdenék a' Tanítványok, ki volna nagyobb mennyországban? ilyen vála-
Mat. 13. szoklén. Ha meg nem tértek, és olyanokká nem lésztek mint a' kisdedek, be nem menték menyországban. Jaj azoknak, kik magokat a' kisdedekkel jó kedvekből meg nem alázzák: mert a' menyországnak alacsonaitaja, nem szenvedí hogy oda meheffenek: Jaj a' gazdagoknak-is, kiknek it vigasztalások vagyon, mert mikor a' szegények bé-mennek Isten országában, ők kin maradnak nagy jajgatással. Örvendezzetek alázatosok, és vigadgyatok szegények, mert tiétek az Isten or-
 szá-

Tarmadik Köv.

hága: egy azért, ha
ok.

LIX. R E

Hogy minden bizodaln
set, egyedül Iste
vetni.

V l am, micso
n om vagyon
lagon Vagy mic
leg-r gyob viga
ég ala? Nem de r
én Ur m Istenem
massza számlalh
lyon ion volt jó
nállal nélkül? V
tam r szül a' te je
Inkál akarok sze
éret ed, hogy se
lad nélkül. Inka
vele l e' világon
Ege birjám náll
hor te vagy, or v
ország: és a' h

szága : úgy azért , ha igazán jár-
tok.

LIX. R E S Z.

*Hogy minden bizodalmot és remen-
séget, egyedül Istenben kel-
vetni.*

V Ram , micfoda bizodal- *A szót-
ga szól.*
mom vagyon nékem e' vi-
lágon ? Vagy micfoda az én
leg-nagyob vigasztalásom az
ég alatt ? Nem de nem te vagy-e
én Uram Istenem , kinek irgal-
massága számlalhatatlan ? Val-
lyon hon vólt jól dolgom te
nállad nélkül ? Vagy mikor vol-
tam roszúl a' te jelen létedkor ?
Inkáb akarok szegény lenni te
éretted , hogy sem gazdag nál-
lad-nélkül . Inkáb budosom te
veled e' világon , hogy sem az
Eget birjám nállad-nélkül . A'
hon te vagy , ot vagyon a' meny-
ország : és a' hon te nem vagy .

ot vagyon a' halál és pokol. Te vagy az én kívánságom, és azért kel te utánad fohászkodnom, kiáltanom, esedeznem. Vegetetre, senkiben nem bízhatom. tellyességgel, a' ki alkalmas segítséget nyuicsón szűkségemben, hanem csak te benned, én Istenemben. Te vagy az én reményem és bizodalomom, te vagy az én vigasztalásom, és hív mindenekben.

Mennyájan a' magokét keresik: te csak az én üdvösségemet, és elő-meneteletem kívánod, és mindeneket jómra fordítasz. Ha sok késértetekre és háborúságokra bocsátasz-is, azért éppen az én hasznomra rendel, a' ki ezer képpen szoktad próbálni a' kiket szeretsz. Mely próbákban, szinte úgy kel téged szeretni és dicfélni, mint ha mennyei vigasztalásokkal látogatnál.

Az-

Paradik K
A ért te ber
terem, Isten
menfég met és o
elődbe erjesztem
morusá imat és
mat; mert vala
látok, mind gya
tarlañ k találo
nak sok jó baráti
nek et segít őm
hasznó tanácsot
nem vigasztal
ember k könyv
gama ha meg
ha te magad t
tem, h nem seg
vigasz alsz, okt
Ugyan is v
nek boldog
refe: alkalm
min semmi,
és gazság
böl egfágot
Azé t, mind

Azért te benned helyhez-
tetem, Uram Istenem, tellyes re-
menőségemet és oltalmamat: te
elődbe terjesztem minden nyo-
morúságimat és háborgatási-
mat; mert valamit te kívüled
látok, mind gyarlónak és alha-
tatlañak találom. Nem használ-
nak sok jó barátim, né segíthet-
nek erős segítőim né adhatnak
hasznos tanácsot okos tanácsfiai
nem vigasztalhatnak a' tudos
emberek könyvei; semmi drá-
ga marha meg nem szabadíthat-
ha te magad nem lész mellet-
tem, hanem segítesz, erőssítesz,
vigasztalsz, oktatsz és oltalmazsz.

Ugyan is valami a' békeség-
nek és boldogságnak meg-nye-
resére alkotmatosnak látczik,
mind semmi, ha te távuly vagy,
és igazság szerént semmi
boldogságot nem szereznek.

Azért, minden jónknak vége,
ele-

életünknek fel-magasztaltatása, ékésen szóllásnak melysége, csak te vagy: A' te szolgáidnak pedig erős vigasztalása az, hogy mindenek felet te benned helyhez. tessék remenségeket. Te reád néznek az én szemeim, te beéd bizom én Istenem, irgalmasfágnak Attya. Ald-meg, és szenteld-meg az én lelkemet, mennyei áldással, hogy legyen te szent hajlékod, és örök dűcsösségednek lakó helye: ne-is talaltassék semmi a' te méltóságod Templomában, a' mi a' te szent felséged szemeit meg-báncsa. A' te jó vótodnak nagysága, és irgalmasfágodnak sokasága szereznt, te-kincz reám, és halgasd meg a' te szegény szolgád könyörgését, a' ki tölled távuly szamkiverésben vagyon a' halál arnyekának tartományába. Őrizd és tarcsd-meg a' te szolgácskád lelkét, a'

rom-

Harmadik
romla do életnek
szedel te közöt
todna kétféle
a' bék fégnék út
fen eflégnek
Ame

romlandó életnek ennyi sok vezedelmek között, és a' te malasztodnak késéresével vezérellyed a' békeségnek úttján, az örök fenyeffségnek hazájában.

Amen.

NEGYE.

NEGYE- DIK KÖNYV. AZ OLTARI Szentsegrül.

Rövid intés, az Vrnak vételére.

*Az Ur
szól.
Matt. II.*

Ioan. 6.

Öjetelek hozzám minnyajan, a'kik fáradtok és megvattok terhelve, és én, megkүнnyebítlek titeket, ugymond az Vr. A'mely kenyeret én adok, én testem, a' világ eletejért. Vegyétek és egyétek, ez az én testem mely ti érette-
tek

*Negyedik Könyv. Ezt cse-
tek az én emlékezet
életemben testemet
véremet, és benne
én ő benne. A'm
mondottá nektek.*

I. RES

M nagy böcső

Christust fog

T mondásid

gazság Chris

ha nem egy üdö

tad eket, nem

van akirva: M

szav id, és igaz

venetesen és

kemzeket ven

vaic és te mon

me vélzem e

szá ból, hogy

fan k szívemb

ne engem e

mi den edeffé

me tel yesme

tek adatik. Ezt cselekedgye- *Mat. 26.*
 tek az én emlekezetemre. A' ki
 észia az én testemet és isza az én *Ioan. 6.*
 véreimet, én bennem lakik, és
 én ő benne. A' mely igeket én
 mondottá nektek, lélek és élet.

I. RESZ.

*Mely nagy bűcsűllettel kelljen.
 Christust fogadni.*

TE mondásid ezek, örök *A Tanit.*
 igazság Christus Jesus: no- *Gany*
 ha nem egy űdőben mondot- *Szóla.*
 tad ezeket, nem-is egy helyen,
 vannak írva: Mivel azért te,
 szavaid, és igaz mondások, ör-
 vendetesen és hiven kel né-
 kem ezeket vennem. Te sza-
 vaid és te mondottad. Örö-
 mest vészem ezeket a' te szent-
 szádból, hogy mélyebben oltas-
 sanak szívemben. Fel-ébrezt-
 nek engem ezek a' kegyes és
 minden edességgel és szerelem-
 mel telyes mondások. De rez-
 tentá

tentnek vétkeim : és ily nagy elreitet titoknak vetelétül hátra vonszon fertelmes lelki esmeretem : Bátorit engem a' te szávaidnak edessége, de terhel bűnejmnek sokasága.

Azt parancsolod, hogy bizváft mennyek hozzád, ha azt akarom hogy részem legyen te veled : és hogy a' halhatatlanságnak táplálását vegyem, ha örök életet és dűcsőfféget akarok nyerni. Jöjjetek én hozzám, ugymond, minnyájan, a' kik fáradtok és meg vattok terhelve, és én meg-kűnnyebítlek titeket. Oh édes és barátságos szó, a' bűnösök fülében, hogy te Uram Istenem, a' szűkölködőt és nyomorultat hívod a' te szent testednek vetelére ! De, ki vagyok én Uram, hogy hozzád merjek járulni ? Imé, az Egeknek Egei téged meg nem fog-

nak

Mat. II.

Negyedik K
rak, é azt mond
hozzár minnyájan
Honnan
kegyes néltosztat
fágos ivatal ?
hozzár menni, h
nem e mérek ma
ból bi akodást ve
fogad yalak rég
ban, ot ily g
bante tam kegy
Angy lok és Arc
telnel téged, a' f
berel rettegnel
te az mondod
zám : Ha te m
daná ezeket, k
Es ha te nem v
mer e hozzád
igaz ember val
munkálkodék
ban hogy k
meg tartatné
kefz lhetsek e

nak, és azt mondod, Jőjtek hozzám minnyájan?

Honnan vagyon ez a kegyes méltoztatás és ily barátságos hivatal? Mint merjek hozzád menni, holot semmi jót nem esmérek magamban, melyből bizakodást vehessék? Mint fogadgyalak téged hajlékomban, holot ily gyakorta megbantottam kegyes színedet? Az Angyalok és Archangyalok tisztelnek téged, a szent és igaz emberek rettegnek te előtted, és te azt mondod, Jőjtek, én hozzám? Ha te magad nem mondanád ezeket, ki hinné igaznak? Es ha te nem parancsolnád, ki merne hozzád járulni. Noe igaz ember vala, száz esztendeig munkálkodék a bárka cfinalásában, hogy kevesed magával megtartatnék: én tehát mint készülhessek egy óráig, a világ te-

Gen. 6.

teremtőjének méltó vetélé-
hez?

Exod. 25.

26.

Moises a'te nagy szolgád,
és kivált-képpen választot bará-
tod, rothatatlan fábol cfinálá a'
szekrényt, és tiszta arannyal
borita, hogy a'törvénynek tablá-
ját abban helyeztetne: En te,
hát rohadandó férgecske, mint
merjelek téged, ki a'törvény-
nek szerzője, és életünknek
meg-adoia vagy, ily könnyen

3. Reg. 6.

magamhoz venni? Salamon a'
ki leg-bölcséb volt az Israel ki-
rályi közzül, hét egész esztende-
ig rakatá ama drága Templo-

3. Reg. 8.

mot, a'te nevednek dicséretire:
és nyolcz napig illé annak szen-
telését, ezer engesztelő áldoza-
tokat tévén: és a'frigynek sze-
krényét nagy tróbita zengéssel,
és vig enekkel helyezteté a'
meg-keszitet helyre. Tehát én
bóldogtalan és nyomorúlt em-

ber,

ber, mi éppé vegy
házamban, holo
órátait tofágban
bár csa vagy egy
mulatni k fel órát
Oh én Iste
cselekedtek az e
hogy véked ke
Jájmé kevé a'
mely r wid üdöt
zatho -való ke
kán vagyok telly
magam nál: en
vagyok üres a'
elmel edéfektü
üdvölé ges fellé
ben, em kellen
ben-i ütközni,
gondolatnak: n
valam ni terem
foglatatnám:
gyal hanem az
akarom hozzá
Nagy küld

ber, miképpé vegyelek-be téged házamban, holot alég tudok fél órát áitatosfágban mulatni? és bár csak vagy egy-szer illendőül mulatnék fél órát.

Oh én Istenem, megnyit-
cselekedtek az emlitet szentek,
hogy néked kedvéskednének!
Jáj mely kevés a' mit én mivelek:
mely rövid időt töltök az áldo-
zathoz-való kezületben! Rit-
kán vagyok tellyességgel jelen-
magamnál: ennél-is ritkábban
vagyok üres a'tétova csavárgo
elmelkedésetül. Maga, a'te
üdvösséges felséged előtt létem-
ben, nem kellene csak elmém-
ben-is ütközni, semmi illetlen
gondolatnak: nem illenék, hogy
valami teremtetet dologban
foglaltatnám: mert nem An-
gyalt, hanem az Angyalok Urát,
akarom hozzám venni.

Nagy külömbözés vagyon
a'frigy

a' frigy szekrénye s'-benne-való
 eszközök, és a' te tisztaságos tes-
 ted s' annak ki-mondhatatlan
 jószági közöt. Amaz Oo Tör-
 venybéli példázo áldozatok kö-
 zöt, és a' régi áldozatoknak be-
 tellyesítő szét testednek igaz ál-
 dozattya közöt, igen nagy kü-
 lömbőség vagyon. Mi az oka
 tehát hogy a' te böcsülletes je-
 len-leteredre inkább fel nem gerje-
 dek? Miért nem keszülők szor-
 galmatosban a' te szentséged vé-
 teléhez; holot ama' régi Patri-
 arkak és Proféták, királyok és
 fejedelmek, az egész közösséggel,
 oly nagy kedvel való áitatossá-
 got mutattak, az Isteni szolgál-
 lathoz?

Telleyes ereieiből tánczolt
 amaz áitatos Dávid király az
 Isten szekrénye előtt, elmejében
 2. Reg. 6. forgatván a' régi Atyákhoz-va-
 ló jó-tetemenyet Istennek; sok
 kü-

külön b'féle orgo
 Solár okat szerze
 enekl teket rend
 sokszó énekle cit
 szent élek malaf
 tatvá az Israel u
 telly s szüből-va
 és n nden-napi
 enek élére tanita
 ily na gy buzgola
 ni di léretnek:
 nek a szentsegne
 a' Ch istus fellege
 telé e,minémü
 telé áitatossága
 néke n, és min
 köll gnek?
 Sokan ide
 a' sz entek teten
 dal oznak hal
 tek t: nezik
 na tágas eppü
 ty: aranyban
 ka szent cson

külömbféle orgonákat csinála,
Soltárokat szerze, örvendetes
enekléseket rendele, maga is
fokszor énekle citara mellett: és
szent Lélek malasztyával izgat-
tatván, az Israel népét, Istennek
tellyes szűböl-való dicserésére,
és minden-napi dicsereteknek
enek-lésére tanitá. Ha akkor
ily nagy buzgosága volt az Iste-
ni dicseretnek: most tehát, en-
nek a' szentségnek jelen-letébe,
a' Christus felséges testének vé-
telébe, minémű nagy böcsüllet-
tel és áitatosfággal kel lennem
nékem, és minden keresztyen-
kösségnek?

Sokan ide s'-tova mennek
a' szentek teteme látni: és csu-
dálkoznak halván ezeknek éle-
teket: nezik a' Templomok-
nak tágas eppületit: csokolgat-
tyak aranyban és selyemben ta-
kart szent csontyokat. Es imé,
én

én Istenem, szenteknek szent,
 mindenek teremptője, Angya-
 lok Ura, te it jelen vagy nállam,
 az oltáron. Amazok látásában,
 gyakorta emberi nyughatarlan-
 szem fül-ség, és úifag látásának
 kívánsága vagyon : keves ha-
 szon-is van effelebe, főképpen
 ahol igaz töredelmesség - nél-
 kül vagyon a' vándorlás. It-
 pedig az oltári szentfegbe, az én
 Uram Istenem, az ember JESUS
 Christus, éppen jelen vagyon:
 és ot bőfegésben adatik az örök
 üdvőflegnek gyümölcsé, vala-
 mikor méltán és áitatosán véte-
 tik. Ennek vételére pedig, nem
 vonfzon valami marczonaság,
 vagy látásnak és erzekenség
 gyönyörköttetésnek kívánsága:
 hanem az erős hit, áitatos re-
 menfég, és tisztá szeretet.

Oh világnak láthatatlan
 teremptő Istene, mely csudála-

tofo bányá velünk
 ded és kedvefe
 dóg t válastottid
 eled űl adod mag
 flegb n! Ez bezz
 relm t fellyűl halla
 főké open hozzád
 rató ok szűvét, fel-
 relm t. Mert a' t
 hikt llyes életeket
 bírā ara fordittyā
 böc űlletes szentf
 ta n agy áitatosfā
 tyā, és jófāgos e
 ló. zyekezetet v

Oh csudála

ma sztya ennek
 me lyet csak a'
 tu nāk: a' hitet
 bi ben-beverō
 ti! Ebben a' fā
 x alaszt adarik
 fz ntleg fel-épp
 m grutittatot

toson bánfz velünk ! mely édes-
deden és kedvesen rendelőd
dolgát választottidnak, kiknek
eledelül adod magadat a' szent-
ségben ! Ez bezzeg minden ér-
telmet fellyúl hallad: ez a' mi leg-
főképpen hozzád vonfza az áit-
atosok szívét, fel-gerjeszti sze-
relmét. Mert a' te igaz hived, kik
tellyes életeket magok jób-
bitására fordittyák, ebből a'
böcsületes szentségből, gyakor-
ta nagy áitatosfágnak malasz-
tyát, és jófágos erkölcsőkre-va-
ló igyekezetet vésznek.

Oh csudálatos és el-reitet
malasztya ennek a' szentségnek,
mellyet csak a' Christus hivedi
tudnák: a' hitetlenek pedig, és
bűnben-heverők nem esmérhe-
tik ! Ebben a' szentségben lelki
malaszt adatik: az el-vesztet
szentség fel-éppül: és az bűnnel
megrutittatot szépség, helyre-
ho-

hozatik. Oly nagy pedig néha ez a' malaszt, hogy az Vionna adatot áitatosságnak tellyes voltából, nem csak lelkünk, de az erőtlenséget is, nagyobb erőre érez.

Igen-kel azért bánunk és szánunk, a' mi hideg és tunya voltunkat, hogy nem oly nagy buzgósággal vágyodunk a' Christus vételéhez, noha ő benne vagyon minden remensége és érdeme a' választottaknak. Mert ő a' mi meg-szentelésünk és vált-ságunk: ő az úton járok vigasztalása, és a' szenteknek őnök boldogsága. Méltó tehát nagy bánatra, hogy sokan ezt az üdvösséges szentséget, ily kevesse őrzik, noha ez, az Egeket vigasztallja, és az egész világot óltalmazza. Jáj vakfág, és az emberei szívnek keménysége, hogy ily ki-mondhatatlan ajándékot

inkább

nem tisztelünk pi vételnek bősületesen k.

la ez az áldot világon csak

szolgálnak, csak

dozik, mit gondol nagy ivánlással vá

az en derék arra a' sz Ifj en Papiához,

ak: Isteni-szentsé

talál t? Most ped

ek appá, és sok h

ati Christus, h

az e nberekhez a

ceg elmessege. és

nyl tkoznék, m

er edne e világo

nel részeseülése.

ed áldot Jesus

ni ninket szegény

e et méltóztatol

és véreddele ta

inkább nem tisztelünk, és a' mindennapi vételnek szokásából, ugyan bocsúlletlenfégre-is jutottunk.

Ha ez az áldot szentség, az egész világon csak egy helyen, szolgáltatóknak, csak egy Pap áldoznék, mit gondolsz, minémű nagy kívánsággal vágyodnának az emberek arra a' helyre, ahhoz az Isten Papjához, hogy halhatnák az Isteni szentségnek szolgálatát? Most pedig, sokan lettek Pappá, és sok helyen bemutatik Christus, hogy Istennek az emberekhez annál nagyobb kegyelmessége, és szerelme ki nyilatkoznék, mennél kilyeb terjedne e' világon, a' szentségnek részefülése. Halágot adok néked áldot Jesus örök Pásztor, ki minket szegény szam-ki veteteket, méltóztatol drága testbedel és véreddel taplálni, és en-

S nek

410 *Christus Követesül.*

Mat. 11. nek az el-reitet szentségnek részesülésére, tulajdon szávad igével hinia, így szólván. Jöjtek hozzám minnyájan a' kik fáradtok, és megvattok terhelve, és én megkönnyebítlek titeket.

II. RESZ.

Hogy Istennek nagy jó-volta, és szerelme jelentetik emberekhez az oltári szentségben.

*A Tanít-
Van szól.* **I** O vóltodban, és nagy irgal-
masságodban bízván Uram,
te hozzád járúlok, beteg orvos-
somhoz: éh szomjú, életnek kút-
fejehez: szűk ölködő, mennyei
királyhoz: szolgál urhoz: terem-
ptet állat, teremptőhöz: szo-
morúságban el-hagyatot, ke-
gyes vigasztalóhoz. De, hon-
nan vagyon ez, hogy te jöi én
hozzám? ki vagyok én hogy
magadat adgyad nékem? Mint
mér a' bűnös ember elődben.

men-

menni? te-is miképpen méltóztatol bűnőshöz jöni? Te esméred a' te szolgádat, és tudod, hogy semmi jó nincs benne, melyért ezt cseleked velle: Megvallom tehát az én alá-valóságomat: vallást tészek a' te jóvoltodról: dicférem kegyességedet: hálákat adok mertéktelen szerelmedért. Mert tennen magadért cselekedted ezt, nem az én érdememért, hogy jó-voltod inkább meg-esmértessék, szereteted inkább ki-terjedgyen, alá-zatosságod tökéletesben dicfirtessék. Mivel tehát néked igy tetczik, és igy parancsoltad hogy légyen, kédvesen fogadom én-is méltóztatásodat. Oh enged, hogy az én bűneim ebben ellent ne vessének!

Oh gyönyörűséges és irgalmas Iesus, minémű nagy bősülettel, haladással, és örök di-

cférettel tartozunk néked, a' te
szent testednek verelédért, mely-
nek méltóságot nincs a' ki, ki
mondhassa. De vallyon mirü-
kel gondolkodnom, mikor
Uramhoz járúlok, és azt veszem
a' kit méltó tisztelettel nem illet-
hetek, és mind az által, áitato-
son akarok hozzám venni? Mi-
rül gondolkodhatom jóbrúl és
hasznosbrúl, hanem hogy ma-
gamat tellyességgel meg-aláz-
zam te előtted, és a' te véghetet-
len jó vóltodat fel-magasztal-
lyam. Dicfélrek tegéd én Iste-
nem, és örökké, magasztallak.
Meg-utálom magamat, és alá-
valóságomnak melységében, te
alád vetem magamat.

Imé te szenteknek szente-
vagy, én pedig bűnők undoklá-
ga. Ime te én hozzám hailasz,
ki méltó nem vagyok hogy re-
ád nézzek. Imé te jósz én hoz-
zám

zám velem akar sz
kada nodra hisz
nyei edelt akar sz
gyalo kkenyerét a
adni, z az, tennen
ven k nyért, ki az
lotta és életet a
Imé honna
szere et minémü
tatás ilágoskodil
halac íssal és dic
zunk mind ezeké
mely idvösséges
tanac od, melly
get r ndeléd: m
nyör léges lako
kor te men mag
delül Oh r
Uran a' te csele
erős i te hataln
ki-m ondhataln
god. Mondo
nek meg-lettek
mint te hadtad

zám, velem akar sz lenni, a' te la-
kadalmadra hisz; te neké men-
nyei eledelt akar sz adni, az An-
gyalok kenyérét akarod ennem
adni, az az, tennen magadat ele-
ven kenyért, ki az Egből alá-szál-
lottal, és életet adsz e' világnak.

Psal. 77.

Ioan. 6.

Imé honnan származik a'
szeretet! minémű nagy méltoz-
tatás világoskodik! mely nagy
haladással és dicférettel tarto-
zunk mind ezekért néked? Oh
mely üdvösséges és hasznos a' te
tanácsod, mellyel ezt a' szentsé-
get rendeléd: mely édes és gyö-
nyörűséges lakodalom az, mi-
kor tennen magadat adtad ele-
delül! Oh mely csudállatos
Uram a' te cselekedeted: mely
erős a' te hatalmasságod: mely
ki-mondhatatlan, a' te igazsá-
god. Mondottad, és minde-
nek meg-lettek: és úgy let a'
mint te hadtad.

Csuda dolog, és az ember elmét meg-előzi, de méltó hitelre, hogy te én Uram Istené, igaz Isten és igaz ember a'kenyérnek és bornak egy kis szine alatt, éppenséggel jelen vagy, és meg-emésztés - nélkül a'téged vevőktől meg-étetel. Te a'ki mindeneknek Ura vagy, és semmi-nélkül nem szűkölködöl, a'te szentséged - által, bennünk akartál lakni: oltalmazd azért. Uram az én szívemet és testemet tisztan, hogy víg és tiszta lelki ismérettel gyakran reszesülhessek a'te szentségedben, és a'mit fő-képpen magad tisztessé- gére és örök emlékezetre rendeltél, azt én-is örök üdvössé- gemre vehessem.

Örvendez én lelkem, és adgy hálát Istennek, az ily nemés ajándékért, és ki-vánt vigasztalásért, mely e'fíralom vőlygé-
be.

neked adatot.
hisz ez a' sz
dolod, és Ch
ed, annyiszor
ekederibe fog
szűlő Christu
nében. Mert
eti, soha nem
az engesztelés
ta, ha el nem fo
kor üi lelki l
ol ehhez alkalm
és figyelme
neg-gondol
nek nagy sz
ynak. úina
nek tessék né
fett nonda sz vag
ha lég-elsőben
sz llana Christi
heben, és akkor
avgy mint ha
v akkor szene
az emberek

be néked adatot. Mert valahányszor ezt a' szentséget meg-gondolod, és Christus testét vészed, annyszor a' te váltságod cselekedetibe foglaltatól, és részesülsz Christusnak minden érdemében. Mert a' Christus szereteti, soha nem kisébedik, és az ő engesztelésének nagy volta, soha el nem fogy. Azért mindenkor úi lelki kezülettel tartozol ehez alkalmaztatni magadat, és figyelmetes elmelkedéssel meg-gondolni a' te üdvösségednek nagy szentséget. Oly nagynak, úinak, gyönyörűségnek tessék néked, mikor Mifét mondasz vagy hallasz, mint ha lég-elsőben azon a' napon szállana Christus a' szűznek méhében, és akkor lenne emberré; avagy mint ha a' keresztfán függve akkor szenvedne, és meghalna az emberek üdvösségeért.

III. RESZ.

*Hogy hasznos gyakorta részesülj
a szentségbe.*

*A Tanít-
mány
szóla.*

Psal. 67.

I Mé, én te hozzád járulok
Uram, hogy jól legyen dol-
gom a te ajándékból, és meg-
vigasztaltassam a te szent lako-
dalmodban, mellyet edességed-
ből szegényeknek szérzettel, én
Istennem. Imé, te beíred vagy
éppen valamit kel kívánom, és
kívánhatok: te vagy az én üdvös-
ségem, és váltságom, remenségem
és erősségem, ekecségem és dűcsös-
ségem. Vigasztald-meg tehát ez
mái napon a te szolgáló lelkét,
mert te hozzád emelté Uram Je-
sus lelkemet. Aitatoson és nagy
bőcsüllettel akarlak téged fo-
gadni, hajlékomban akarlak te-
geg bé-vinni, hogy Zachæussal
áldásodat nyerjem, és Abraham
fiai közzé szamlaltassá. Az én lel-
kem,

kem, szent testedet kívánja, szű-
vő a' veled egyesülést ohajtja.

Magadat ad nékem, és elég,
mert te kívülled haszontalan,
minden vigasztalás: Nállad-nél-
kül nem lehetek: látogatásod-
nélkül nem élhetek. Azért, szűk-
ség hogy gyakran hozzád járúl-
lyak, és üdvösséges orvosságom-
ra téged vegyelek, hogy az úton
el ne fogyatkozzám ha men-
nyei eledeltől üres leszek. Te,
írgalmaffágos JESUS, mikor a'
népnek predikállanál, és sok
nyavalyákat gyogitanál, imi-
gyen szóllál egyszer. Nem aka-
róm éhen bocfátani házokhoz,
hogy az úton el ne fogyatkoz-
zának. Így cselekedgyél azért,
én velem-is, ki a' te hivednek vi-
gasztalásfára magadat hadtad a'
szentfégben. Mert te vagy a'
léleknek édes táplálása, és a' ki
téged méltan észen, részben leszen

az örök bódogságba. Felette nagy szűkségem vagyon, hogy a'ki ily gyakran meg-esem, és vétkezem, ily hamar el fáradok és fogyok, gyakor imádság, gyónás, és szent tested vétele által, magamat újjcsám, tisztícsám, gerjeszem, hogy ne-talám ha fokkáig e'nélkül lennék, szent igyekezetem mellől el-esném.

Gen. 3.

Mert igen hajlandok az emberi erzekenségek a'gonoszára ifiúságtúl-fogva: és ha Isten nem orvosollya, hamar alá-esik ember a'gonoszába. El-vonzon azért a'szent áldozat, a'gonosztúl, és vastagit a'jóban. Ugyan-is ha most ily sokszortunya és lágy-meleg vagyok, mikor az Urban reszesülők vagy áldozom, mi lenne, ha orvosfággal nem élnék, és ily nagy segitféget nem keresnék? És noha nem vagyok minden nap
al-

alkalmas, sem
kétült, mind az
zen azon, hog
dóben, a'men
végem, és ily na
részfűllyek.
többvigasztalása
nig a'halandó
dokiban vagy
ranemlekeztér
ier tőjet áitatt
megy?

Oh Iste

hozánk-való
toztatása, hogy
delekeknek ter
veniőjé, mélt
lélekezjőni, é
fégeddel's-em
zések hizlalni.
me és bódogs
méló, hogy té
áitafoson ma
és a te vételed

alkalmatos, sem az aldozathoz
készült, mind az által, igyeke-
zem azon, hogy alkalmatos
űdőkben, a' mennyei szentiséget
végyem, és ily nagy ajándékban
részefüllyek. Mert ez egyk
főb vigasztalása a' hiv léleknek
mig a' halandó testben szarán-
dokságban vagyok, hogy gya-
kran emlekeztvén Istenerűl, az ő
szeretőjét áitatos szűvel hozzá
vegye.

Oh Isteni kegyességnek
hozzánk-való csudálatos mél-
toztatása, hogy te Ur Isten, min-
dē lelkeknek teremptője és ele-
venitőjé, méltoztatól a' szegény
lélekhez jőni, és tellyes Isten-
ségeddel s' emberfégeddel, ehe-
zését hizlalni. Oh szerencsés el-
me, és bóldog lélek, mely arra
méltó, hogy téged, Urát Istent,
áitatoson magához végyén,
és a' te vételedben lelki vigasz-
talás-

találással bé-tellyesedik. Oh mely nagy Urat fogad-bé, mely szerelmes vendéget viszen hazában, mely kedves társot talál, mely hív baráttyat vészi hozzá, mely ékes, nemes, és minden kedvesek s'-kivánatosok felet szerelmesb jegyest ölel magához! En édes szeretőm, mind semmik te hozzád képest, az Egek, a' föld, és ezeknek minden ekeffégi mert valami dicféretre méltó ekeffégek vagyon, te adakozásodnak méltóztatásából vagyon, és nem érkeznek a' te nevednek dűcsőffségéhez, kinek bölcseségének száma nincsen.

psal. 146.

IV. RESZ.

Hogy sok jokkal meg-áldatnak a' szentség vévők.

*A Tanít-
van szól.* **E**N Uram Istenem, előz-
meg a' te szolgádat aldo-
másidnak edességével, hogy a'
te

te töltesz szent-
töltes és méltán,
reze fel hozzád.
és a nagy restfég
eng m. Látog
vöfsgeddel, ho
meg-kostollyan
mel-ebben, a' f
kut-őben, telly
Világosícsd-me
met hogy láth
szent séget, és
ennek bizonyo
ez, te alkotmá
ri en öjéte szer
emb-ri találma
lálkozik a' ki ez
fogja és ércse
érte emnek
halladgya:
lan ünőseml
léve n, mint v
értletem ezt
Uram

te felséges szentségedhez áita- *psal. 20.*

tosan és méltán járulhaflak. Eb-
rezd-fel hozzád az én szüvemet,
és a' nagy restlégtül mens-meg
engem. Látogas-meg a' te üd-
vösségeddel, hogy lélek szerént
meg-kostollyam edességedet,
mely ebben, a' szentségben, mint
kut-főben, tellyesen találtatik.

Világosítsd-meg az én szeme-
met, hogy láthassam ezt a' nagy
szentséget, és vastagics engem,
ennek bizonyos hitelére: Mert
ez, te alkotmányod, nem embe-
ri erője, te szent rendelésed nem
emberi találmány: nem-is ta-
lálkozik a' ki ezt magátul meg-
fogja és ércse, mely az Angyali
értelemnek élességét-is fellyül
halladgya: En tehát méltat-
lan bűnös ember, föld és hamu
lévén, mint vizsgálhatom, vagy
érthetem ezt a' felséges titkot?

Uram az én szüvemnek
nek

422 *Christus Követeséről.*

nek együgyűségében, erős igaz hitben, a te parancsolatod szerint nagy bűcsülettel és reményfeggel, hozzád járúlok: és bizonynyal hiszem, hogy te igaz Isten és ember, it a szentségben jelen vagy. Te akarod Uram, hogy te benned részefüljek, és szeretettel által magamat hozzád kapcsoljam. Azért kerem irgalmasságodat, adgy nékem arra kiváltképpen-való malasztot, hogy a te szerelmedben elolvadgyak, és ez után semmi egyéb vigasztalást ne vegyek. Mert ez a felséges és méltóságos szentség, lelki és testi üdvösség: minden lelki, nyavalyánk orvossága, mely által, vétkeim tisztítatnak: gonosz indulatim zaboláztatnak, kesértetim meggyőzetnek vagy meg-nyihitetnek: nagyobb malaszt adatik: az el-kezdett jószágos erkölcs
őreg-

Negyedik.

őregbedik: erőfő
sta odik a remen
és t rjed az szer
En Istenem
gya nolya, min
gonak vastagi
bel ő vigasztal
közjé: sok jáv
tad és ofztogato
is, ebben a szent
ret idnek, és a
lők ek. Mer
bot fágok gy
vig sztalálók
ben; és a mag
nek álló fenek
nak remenseg
és událatos
be ől vigasztal
ho y a kik a re
teg ők, és ked
a t ennyi et
rá, lálafa után
pa t allyák, h

gében, erős igaz
 rancsolatod ize
 űllettel és reme
 járulok : és bi
 n, hogy te iga
 it a szentfégb
 e akarod Uram
 részefűllyek, és
 agamat hozzá
 Azért kerem ir
 adgy nékem ar
 -való malasztos
 lmedben el-ol
 z után semmi
 ft ne vegyek.
 és méltóságos
 testi üdvöf
 ki, nyavalyánk
 által, vétkeim
 ofzindulatim
 elértetim meg
 y meg-nyit
 malasztadatik
 óságos. erkölcs
 öreg

őregbedik : erősfődik a' hit ; va
 stagodik a' remenség ; tuzesedik
 és terjed az szeretet.

En Istenem ; én lelkemnek
 gyámolya , minden gyarlósá
 gomnak vastagitója , minden
 belső vigasztalásoknak ajándé
 kozója : sok jávaiddat osztogat
 tad, és osztogatod gyakrā most
 is, ebben a' szentfégbn a' te sze
 retőidnek, és áitatoson részefű
 lőknek. Mert a' világi sok há
 borufágok győzedelmére sok
 vigasztalásokat öntesz szűvők
 ben ; és a' magok erőtlenségé
 nek alsó fenekérül, oltalmad
 nak remenségével fel-emeled,
 és csudálatos úi malasztal őket
 belől vigasztalod és világosítod
 hogy a' kik a' részefűles előtt ret
 tegők, és kedvetlenek voltak,
 a' mennyei ételnek és italnak
 táplálása után, magokban ta
 pasztallyák, hogy jobban van
 dól-

dolgok. Ezt a'te választot-
tiddal azért cselekeded, hogy
bizonyoson ismérjek, és pró-
bálva tudgyák, minémű jót és
malasztot nyernek te általad.
Mert magoktúl hidegek, kemé-
nyek, áitatlanok: te általad pe-
dig buzgokká, gyorsokká, áita-
tosokká változnak. Ugyan-is
kicsoda járult aláztatson az
edességnek forrásához a'ki eb-
ből valami kevés edességet nem
meritet volna? avagy kicsoda
állot a'nagy rakás tűznél, a'ki
valamenyre meg-nem melege-
det-vólna? Te pedig Uram,
forrás vagy mely ki-foly, de
mindenkorteli; tüz vagy, mely
ég mindenkor, de soha meg
nem szűnik.

Azért, ha a'forrásnak tel-
lyességéből nem szabad merite-
nem, és szomjúságom oltasáig
innom, még-is a'mennyei csévé-
nek

nek likat illeten
ho onnan b
csé pecskét kap
fágo n oltasára
eln száradgyak
hete szinte men
gall mint a'
Ser finok, igye
hogy áitatosságl
mag mat, és
csém, hogy az
fégnek aláztat
mi ki szikráját
nyei űznek: va
zás egyon ped
áldo Jesus.én e
re az kegyelme
son, ki minden
tol ragadhoz
ván Jőjerek
jan kik fárad
tok erhelve, és
bitl k titeket.
Ugy vag

nek likat illetem szájjammal, hogy onnan bár csak kicsin, cseppecskét kaphassak szomjú-
ságom oltására, hogy tellyessen el ne száradgyak. Es ha nem lehetek szinte mennyei, és oly láng-
galló mint a' Cherubinok és Serafinok, igyekezem meg-is, hogy áitatosságba foglallyam magamat, és szívemet keszi-
csem, hogy az elevenítő szent-
ségnek alázatos veteléből, valami kis szikráját vehessem a' men-
nyei tűznek: valami fogyatko-
zás vagy on pedig bennem, te, áldot JESUS, én erettem vid hely-
re azt kegyelmesen és irgalma-
son, a' ki mindeneket méltoztá-
tol magadhoz hinya, így szól-
ván: Jöjjetek hozzám minnyá- *Matt. XI.*
jan a' kik fáradtok és meg vat-
tok terhelve, és én meg-künnye-
bitlek titeket.

Ugy vagy on, hogy hom-
lo-

lokom veritekében faradók, szű
 fájdalommal kinlodom, bűnnel
 terheltetem, késértetek miat
 nyugharatlankodom, sok go-
 nosz indulatoktól kötöttem,
 és szorongattatom: és nincs ki
 meg-segillyen, meg-szabadicsen
 és üdvözicsen, hanem csak te én
 üdvözítő Uram Istenem: Né-
 ked ajánlom magamat, és vala-
 mim vagyon, hogy engem őriz
 és örök életre vezérelj. Fo-
 gadgy hozzád engem a'te ne-
 vednek dicféretire és tisztel-
 gére, ki a'tennen testedet vére-
 det, ételül és italalul készítetted
 nékem. Enged én üdvösségem-
 nek Ura Istene, hogy a'szentfég-
 nek gyakorlásával, neved-
 gyék áitatóssághoz-való
 kedvem.

V. RESZ.

V. R.

Aj ent ségek nag
 és a' Papi n

H A Angyali ti
 refztelő Ián

lált nek benne

nál néltó, hog

get enned, és k

nad Mert nem

nek tel azt tula

a' C ristus szen

szen eli, kezeb

Ang yalok keny

szí. Nagy titok

tosá a a' Papo

adat a' mi nem

Ang yaloknak.

Any uszentegyh

szert nt szentel

gyo hatalmok

Chr tus testéne

A' P p ebben I

Isten igejével él

V. RESZ.

*A szentségnek nagy méltóságárául;
és a Papi rendről.*

HA Angyali tisztaság, és ke-
resztelős Iános szentsége ta-
láltatnék benned, úgy sem vol-
nál méltó, hogy ezt a szentsé-
get vened, és kezedbe forgat-
nad. Mert nem emberi érdem-
nek kel azt tulajdonítani, hogy
a Christus szentségét ember
szenteli, kezében fogja, és az
Angyalok kenyerét eledelül vé-
szí. Nagy titok ez, és nagy méltó-
sága a Papoknak kiknek az
adatot a mi nem engedtetet az
Angyaloknak. Mert csak az
Anyaszentegyházban törvény
szerént szentelt Papoknak va-
gyon hatalmuk az aldozásra, és
Christus testének szentelésére.
A Pap ebben Isten szolgája, ki
Isten igéjével él, Isten parancso-
lat.

*Az Úr
szól.*

Iattya és rendelése szerént: de Isten ebben fő Ok, és láthatatlan cselekedő, kinek hatalmában vagyon valamit akar, és meg-lészen valamit parancsol. Többet kel a'mindenható Istennek hinne'd ebben a' felféges szentségben, hogy sem a' magad erzenféginék, vagy egyéb látható jelenféginék. Azért, félelemmel és nagy böcsülettel

2. Tim. 4. kel ehez járúlnod. Magadra vigyáz, és eszedbe ved Egyházi ember, micfoda szolgálatra választattál a' Püspök kezének re-ád vetésével. Ime, Pappá lettel, a' szolgálatra fel-szenteltetél: meg-lásd hogy hiven és áitatoson mutasd Istennek az aldozatot mikor annak ideje vagyon, és magadat fedhetetlenül visellyed. Nem könnyebítettetted terhedet Papfágoddal, hanem szorossab fenyegetéknél

kő-

kötélvel izorította
fzelegnek teké
tele tettél. A' P
jósa os erkölcsö
nek ellenni, és e
életre való példá
őgy kor tárfolk
a' köneppel, ha
ben z Angyaloi
földön tekélete
kell nni.

Mikor a'
hákb nőtözik,
viseli hogy Isten
egéfi kösfégért
je. Öltözetine
mind rátúló ré
gyon hogy a' Ch
férül zünetlé en
te ke szter vise
hogy a' Christus
szorglmatoson
serén en kövess
ze-is z öltözet

kötelével izorittattál, és nagy szentségnek tekéletességére köteleztettél. A' Papnak minden jószágos erkölcsökkel ekesítenek kel lenni, és egyebeknek, jó életre való példát kel adni. Az ő gyakran társolkodásának nem a' köz neppel, hanem mennyekben az Angyalokkal, avagy a' földön tekéletes emberekkel kel lenni.

Mikor a' Pap a' szent ruhákban öltözik, Christus képét viseli, hogy Istent magáért és az egész községért alázatosan kérje. Öltözetinek mind első s' mind hátulso' részén kereszt vagy, hogy a' Christus szenvedéséről szüntelē emlekezzék. Előtte keresztet visel a' Papi öltözön hogy a' Christus nyomdokait szorgalmatosan szemléllye, és serényen kövesse. Hátulso' része-is az öltözetnek keresztel jegezz

Heb. 5.

gyeztetik, hogy valami ellenke-
 zést mástól szenved, szeliden-
 túrje Istenért. Előtte kereszter-
 víselt, hogy a' maga bűneit kö-
 nyhullatással mosogassa. Há-
 tól pedig, hogy egyebek vértét-
 is szanakozva sirassa; és eszébe
 vegye, hogy az Isten és bűnös
 ember között, mint közben-járó
 helyhezteset; azért meg ne
 szűnnyék az imádságtól és szent
 aldozattól, valamig Istentől ke-
 gyelmet és irgalmaszágot nem
 nyer. Mikor a' Pap áldozik,
 Istent tiszteli, az Angyalokat vi-
 gasztallja, az Anyaszentegyhá-
 zat eppiti, az eleveneket segíti,
 a' holtaknak nyugodalmat sze-
 rez, magát pedig minden
 jóban részesé-
 teszi.

Kör és, a' reszes
 szül

V Ram, mik
 odát, és
 fagonat tekin
 rettek, és e
 gamban. Mer
 járulok, az elet
 dig néltatlan r
 lyom haragot
 mivel yek azér
 segitl gem és f
 nácsom? Tet
 útra. Mutas v
 korlá : a' szent r
 ló-ké zülethéz
 fég ti dnom, m
 met itatoson
 kezi enem a t
 üdvő léges vét
 nek z Isteni
 szolg ltatásáho

VI. R E S Z.

*Kérdés, a' reszesülés előtt való ke-
születről.*

V Ram, mikor a' te méltosá- *A Tanít.
Van szól.*
godat, és az én méltatlan-
ságomat tekintem, igen meg-
rettenek, és eszem vész ma-
gamban. Mert ha hozzád nem
járulok, az előttül futok: ha pe-
dig méltatlan magamat elő-to-
lyom, haragot érdemlek. Mit
mivellyek azért én Istenem, én
segítségem és szükségimbem ta-
nácson? Te tanács engem igaz
útra. Mutas valami rövid gyá-
korlást a' szent reszesüléshez va-
ló-készülethéz. Mert igen szük-
ség tudnom, mint kellyen szüve-
met áitatoson és bősületesen
kefzitenem a' te szentségednek
üdvösséges vételéhez, avagy en-
nek az Isteni nagy aldozátnak
szolgálatához.

VII. RESZ.

*Lelki esméretünknek vizsgálásáról:
jobbulásunknak el-tekelléséről.*

*Az. Vr
Szól.*

Mindenek felet kíváncsítanak, hogy az Isten Papja, nagy szübbeli alázatossággal, alázatos bűcsülettel, tellyes hittel, Isten tisztességének buzgó kívánságával járúlyon ennek a szentfének aldozásához, oltogatófához, és veteléséhez: Meg-vizgáld szorgalmatoson lelki esméretedet: igaz töredelmességgel, és alázatos gyonással tehetőség szerént meg-tisztítsd és fényesítsd lelkedet, úgy hogy, semmi nehezséged ne maradgyő, mely tudomásod szerént furdálná lelki esméretedet, és akadékos lenne a szentféhez- való szabad járulásodnak. Száñyad bánnyad közönségesen minden vetkeidet: a minden napi vetkeidért pedig

Negyedi

pedig, ugyan r
bán odgyál és
az ű ő szenved
tekél en vallást
minden gonos
nyav. lyájáról.
F. ha fzkod
hogy még-is i
nagy: hogy ily
ne gonosz indúl
akva nagy gon
kíván gival: h
életlen vagy k
jedne: őrzésé
gyakr. n hivlág
okban keverő
hajlanó vagy a
a: il. tunya
gyors a nevere
e: i. kemén
őrede mességr
szab. d fagra,
ossága kra: il
nemén életre

T

pedig, ugyan nevezet szerént
bánkodgyál és keseregy: és ha
az űdő szenved, a' te szűved rei-
tekében vallást tegy Istennek
minden gonosz indulatidnak
nyavalyájarúl.

Fohaszkodgyál, és bánnyad,
hogy még-is ily testi és világi
vagy: hogy ily győzetlenek a'
te gonosz indulatid: hogy ily
rakva vagy gonosz vagyodások
kívánságival: hogy ily gondvi-
seletlen vagy külső erzenké-
gednek őrzésében: hogy ily
gyakran hívágos gondolkodá-
sokban keverődzöl: hogy ily
hajlandó vagy a' külső dolgok-
ra: ily tunya a' belsőkre; ily
gyors a' nevetésre és fesletség-
re: ily kemény a' siralomra és
őredelmességre: ily hajlandó
a' szabadságra, és testi alkolma-
noságokra: ily késedelmes a'
kemény életre és lelki buzgo-
ságra:

T

ságra:

Követésén.
RESZ.
inknek vizsgálja
ak el-rekellé
felet kívánság
Isten Papja, ne
ossággal, aláz
ilyes hittet. Iste
buzgó kívánság
nek a' szent
oz, olzrogatá
ez: Meg-vigá
lelki elméret
delmességgel
ssal rehetlég
iclád és fénye
y hogy, semm
aradgyó, me
ent furdálná le
és akadéko
ez-való szabad
ányad bánnyad
minden vetkei
napi vetkeidre
pedig

434 *Christus Követéséről.*

ságrá : ily furcsa az úi hir hal-
lása, és ékes dologok látására :
ily kedvetlen az alacson és alá-
való dolgokban forgolodásra :
ily telhetetlen a' győítésben: ily
fősvény az adakozásbá: ily mar-
kos a' meg-tartásban: ily gon-
dolatlan a' szállásban: ily tar-
tozhatatlan a' halgatásban: ily
feszlet erkölcsödben: ily haba-
hurja cselekedetidben: ily tel-
hetetlen ételedbe: ily siket az
Isten igejére: ily gyors a' nyu-
godalomra: ily kesedelmes a'
munkára: ily ébren vigyázo a'
mesekre, ily aluszékony a' szent
vigyázásokra: ily fiető az el-vé-
gezésre: ily tetovázo a' figyel-
metességre: ily rest a' szolós-
mára: ily tunya az aldozásban:
ily sovány az Urnak vetelésben:
ily hamar másúva gondolko-
dol: ily ritkán szállasz valóságos-
son magadban: ily hamar fel-

ger-

Negyedik

g rjedz a' harag
n g-utálz egyet
la ló vagy az egy
ily emény az eg
la ló: ily vig a
ber: ily gyakra
kez l, és keveset
Ezeket, és h
koz fidat, bánat
gya ofágidnak
gévo l, meg-gyo
natv n, erős veg
el, e eted jobb
elő. aenetedet.
fegg l Istenre
dat, ppen égő a
neve nnek tiszt
tette det, lelked
bizs ad: hogy e
járú has az áldo
és a én testem
üdve ftegefen ve
Igyan is, n
járú lék, sem a

gerjedsz a haragra: ily künnyen
meg-utálsz egyebeket: ily haj-
landó vagy az egyebek itéletire:
ily kemény az egyebek dorga-
lásába: ily vig az jó szerencsék-
ben: ily gyakran sok jóra igye-
kezel, és keveset vísz végben.

Ezeket, és hasonló fogyat-
kozásaidat, bánattal, és tulajdon
gyarolágidnak nagy gyűlölsé-
gével, meg-gyonván, és meg-fi-
ratván, erős vegezéssel rendeld-
el, életed jobbítását, és jobban-
elő-menetedet. Az után, tellyes-
séggel Istenre hagyvan maga-
dat, éppen égő áldozattal, az én
nevemnek tisztességére: az az,
testedet, lelkedet, hiven reám,
bizzad: hogy e-képpen méltán
járulhas az áldozat mutatáshoz,
és az én testemnek szentségét
üdvösségesen vehessed.

Ugyan is, nincs kellemetesb
ajándék, sem a bűnők el-törle-

436 *Christus Követéséről.*

sére hasznosb elég-rétel, mint
mikor ember a' Míseben, vagy
reszéfűlesben, a' Christus testé-
nek be-mutatásával egygűt, ma-
gát tisztán és éppen Istennek ad-
gya. Ha meg nem fogyatkozik
ember abban a' mi tőlle lehet, és
igazán penitenciát tart, vala-
menyíster bocsanatért és ma-
lástért hozzám járúl, élek én az
Ur, ki a' bűnösnek halálát nem
kivánom, hanem inkább, hogy
meg-térjen, és éllyen, az ő bű-
nejrűlt többször meg nem emle-
kezem, hanem mindenek meg-
bocsátva Lésznek.

VIII. R E S Z.

*Christusnak a' keresztfán maga be-
mutatásáról: és mi magunknak
Istenre hagyásáról.*

*Ur
szól.*

A' Mint én a' keresztfán ki-
terjesztet kézzel, és mezi-
telen testel, jó kedvemből be-
mu-

mutattam magamat az Atya-
Istennek a' te bűneidért, úgy
hogy semmi nem maradna ben-
nem, a' mi éppen az Isten en-
geszteléfére áldozatul nem kel-
ne: úgy kel néked-is magadat,
minden erőddel és kívánságid-
dal, jó kedvedből és mentül na-
gyok áitatóssággal lehet, mindé-
nap a' Misében, tisztá és szent ál-
dozatul bé-mutatnod. Mit ki-
vánok én te tölled inkább annál,
hogy magadat éppen reám biz-
zad? Valamit magadon kívül
adsz, semminek tartom: mert
nem a' te adományodat kere-
sem, hanem tégedet.

A' mint hogy néked elég nem
vólna, ha mindennel birnál-is,
én kívüllem: úgy nékem sem-
tetczik akár mit adgy-is, ha ma-
gadat nem adod. Magadat ad-
nékem: mindenestül adgyad
pedig magadat Istenért, és ked-

veslészen adományod. Láddé
 hogy én éppen bé-mutattam
 magamat az Atyának: minde-
 nestül ádtam néked testemet
 ételül, véremet italul, hogy én
 éppen tiéd lennék, és téged
 enyimmé tennélek. Ha magad-
 ra támaszkodol, és jó kedvel
 magadat az én akaratomra né-
 hagyod, nem tellyes a' te áldoza-
 tod, nem-is léssen közöttünk
 tellyes eggyesülés. Ha azért én
 előttem kegyelmet akarsz nyer-
 ni, minden cselek edetid előtt kel-
 jánni az Isten kezeiben-való
 magad ajánlásának. Azért jut-
 nak ily kevesen a' mennyei vilá-
 gosításra, és belső szabadságra,
 mert nem tudgyák magokat tel-
 lyesfégesen reám biznya. Allan-
 dó sententiám amaz nekem. Ha
 ki ellent nem mond mindenek-
 nek, nem lehet én tanítványom.
 Tehát, ha azt kívánod hogy, én

Luc. 14.

ta-

ta itványom lé-
 m den kíván-
 aja lyad.

Hog magunka-
 lenre kel biz-
 nekért in-

V Ram, val-
 a' földön

tiéd Azért,
 ratt l, bé-m
 nék d ajánlón
 aka ok lenne
 szű emnek eg
 ma mutatom
 mat örök sz
 melégedre, é
 nek áldozatt
 zád engem e
 tos testned
 mel yet az A
 lan jelen-let
 hog nekem

tanítványom légy, magadat és
minden kívánságodat nekem
ajánlyad.

IX. RESZ.

*Hogy magunkat és mindenünket,
Istenre kel biznunk: és minde-
nekért imádkoznunk.*

V Ram, valami az Egben, és *A' Tanis*,
a' földön vagyon mind *van szék*
tiéd. Azért, magamat, jó aka-
rattal, bé-mutatot ajándékul
néked ajánlom, és örökké tiéd
akarok lennem. Uram az én,
szûvemnek együgyûségében,
ma mutatom-be néked maga-
mat örök szolgájul, engedel-
mességedre, és örök dicséreted-
nek aldozattyára. Fogadgy hoz-
zád engem ezzel a' te drágalá-
tos testednek be-mutatásával,
mellyet az Angyalok láthatat-
lan jelen-letében be-mutatok,
hogy nekem, és a' te népednek,

440 *Christus Követéséről.*

légyen üdvösséges.

Uram elődben terjesztem a'te könyörületességednek oltáran minden bűneimet, és fogyatkozásimat, mellyeket te előtted, és a'te szent Angyalid előtt cselekedtem, attúl a'naptól fogva, mellyen vétkezhettem. mind e' jelen való oráig : hogy te azokat mindenestül fel-gyuicsad, és szereztednek tűzével meg-égesse, le-töröllyed bűneimnek minden undokságát, meg-tiszticxad lelki esméretemet, minden vétkekből, vissza adgyad a' bűn miat el-vesztet malasztot, mindeneket tellyesen meg-engedgy, és a' békeségnek csokjára, irgalmason hozzád eresz.

Mit mivelhetek jobbat bűneimért, hanē hogy ezeket alázatoson meg-gyonnyam, és sirassám, és a'te bocsánatodat szűnetlen kérjem? Kérlek tégedet,
én.

Negyedik

én stennem, halg
ke, elmelen m
lok Minden b
gyű őlőm: ne
azo ra ez után t
nor és valamig
gor : kész vag
tar ni: és tehe
eze ért eleget t
meg Ur Isten, b
nei net szent ne
dic d-meg lelke
drá ga véredde
Im a'te Irgal
gyo m magama
lon magama
vel m a'te jó v
ne a az én gor
m ágom szer
Te kezdedbe
jó ragon ber
ke ves, és fogy
meg-tiszticxa
ly ad: hogy k

én Istenem, halgál-meg engem
kegyelmesen midőn előtted ál-
lok. Minden bűneimet igen-
gyűlölöm: nem akarok soha-
azokra ez után térni, hanem bá-
nom és valamig élek bánni fo-
gom: kész vagyok penitenciát
tartani: és tehetőségem szerént
ezekért eleget tenni. Bocsd-
meg Ur Isten, bocsd-meg bű-
neimet szent nevedért: Szaba-
dicd-meg lelkemet, mellyet
drága véreddel meg-váltottál.
Imé a'te Irgalmaffágodra ha-
gyom magamat, kezeidbē aján-
lom magamat. Cselekedgyél
velem a'te jó vóltod szerént,
nem az én gonoszságom, és ha-
misságom szerént.

Te kezekben ajánlom valami
jó vagyon bennē, noha az igen-
keves, és fogyatkozot: hogy te
meg-tisztícsad és meg-szentel-
lyed: hogy kedvesen vegyed, és

magad előtt kellemetessé tégyed: Engemet pedig, tunya és haszontalan embert, mindenkor jobbitásomra vezérelj, és bódog üdvösséges ki-mulásra jutas.

Néked ajánlom, az áitatos embereknek minden Istenes kívánságokat. Minden szűkségit, szüleimnek, barátimnak, Atyafiainak, húgaim, nénémnek, kedveseimnek. Azoknak-is, kik velem vagy másokkal jót tettek, a' te szerelmedért; a' kik imádfágot vagy Misset, magokért vagy hozzájuk tartozókért töllem kívántak és kértek, akar még testben éllyenek, s' akár világból ki-multak légyenek. Hogy ezek minnyájan a' té malasztodnak segítségét, vigasztalásodnak batoritását, veszedelemből óltalmat, büntetéstől szabadulást nyerjenek, és hogy minden gonosz-

szól meg-men
ladásokat vigá
ked.
önyörgésimet
ozatimat azo
kepen bé-muta
ki valamiben en
to tak, szomor
m szak, vagy vala
be féget szerzett
is kiket valaha
to am, haborito
és neg-botranko
m l cselekedeti
ra y tudatlanul
m nyájunknak
pe bocsfájd-meg
eg más-ellen-va
V egy-ki Ur Iste
b l minden gya
f got, haragot,
r indent valam
eg-sértheri, és
aratort kissebb

nosztúl meg-menekedven, nagy
háladáfokat vigan adgyanak
néked.

Könyörgésimet és engesztelő
áldozatimat azokért-is kivált-
képpen bé-mutatom néked, a'
kik valamiben engem meg-bán-
tottak, szomorítottak, ragal-
maztak, vagy valami kárt és ne-
hezséget szerzettenek. Azokért-
is a' kiket valaha meg-szomori-
tottam, haborítottá, terheltem,
és meg-botrankoztattam, szom-
mal cselekedetimmal, tudva,
vagy tudatlanúl; hogy nekünk
minnyájunknak egyenlő - kép-
pen bocsásd-meg bűneinket, és
egymás-ellen-való vétkeinket.
Végy-ki Ur Isten a' mi szűvünk-
ből minden gyanúságot, boszu-
ságot, haragot, versengést, és
mindent valami a' szeretetet
meg-sértheti, és az Atyafiúi jó-
akaratot kissébbitheti. Irgalma-
Uram,

444 *Christus Követéséről.*

Uram, Irgalmaz azoknak, kik a te Irgalmaffágodat kérik: adgy malásztot a' szűkölködőknek: és tégy olyanokká minket, hogy méltok lehessünk a' te malásztodnak részesülésében, és előmehelessünk az örök életnek megnyerésében, Amen.

X. R E S Z.

Hogy a' szent részesülest, nem kelkúnnyn el-mulatni.

Az Ur szól. **G**Yakran kel folyamni az Isteni malásztnak és irgalmasságnak forrásához, a' minden jónak és tellyes kegyességnek kútfejéhez: hogy gonosz indulatidból és vétkeidből kigyógyulhas, és az ördögnek minden késérteti és csalardsági ellen hatalmasb, és vigyázób lehess. Tudván az ellenség hogy a' szentségnek részesülésében nagy haszon és erős orvosság vagyon, min-

minden úton és alkalmatossá-
go tehetsége szerént el-akarja
ettől vonni, és tartoztattya, a' hiv
és áitatos embereket.

Mert midőn némellyek az Ur
veteléhez keszűlnek, nagyobb Or-
dōgi incselkedéseket szenved-
nek. A' gonosz lélek az Isten fiai
közze mégyen, a' mint Szent Job
írja, hogy ezeket szokot gonosz-
ságával meg háborgassa, vagy
igen félelmessé tegye, és meg-
bodicsa: hogy e' képpen, jó in-
dulattyokat kissebicse, vagy
ugyan el-is vesztessé, a' hitet os-
tromolván, ha effelekkel azt sze-
rezheti, hogy elhadgyák a' része-
sűlést, vagy fél-hidegen járúl-
lyanak hozzá. De nem kel sem-
mit gondolni az őrdōgnek csa-
lardfágával, és akár mely, rút és
szörnyű gondolatokkal, hanem
minden efféle képezést az ő fe-
jere kel teríteni. Csak meg kel
utál-

Job. I.

utálni és csúfolni szegént, és az ő háborgatásiért, és izgatásából támadot indulatokért, el nem kel hadni a' szent részesülést.

Gyakorta akadékot szerez az áitatosság keresésnek felettevaló szorgalmatosága, és a' gyónáshoz-való készületnek szű szorongatása. A' bölcsék tanácsa szerint cselekedgyél, és vesd ki a' szű szorongatást, és hamis velekedésből származot lelki esmérret furdalást. mert akadékovét az Isten malasztyának, és elveszi áitatosságodat. Valami kicsin háboruságért, vagy nehézfégért, el ne mulasd az Ur vétele: hané meny-el hamar, gyónnyál-meg, és bocásd-meg örömezt a' mivel meg-bantódtál.

Mat. 5.

Ha pedig te bantottál valakit, alázatosan bocánatot kery, Isten-is örömezt meg-enged.

Mit használ a' gyónásnak és a' szent

ent részesülést
Mennél hamar
d-ki gyorsan
arvoság véte
en dolgoz h
halasztaná
nulatod, ta
yob akadé
fokkáig me
szelüléstől
elvez. Menne
felül-ki eff
mintégek ből
mert semmit
káig gyótród
állatban m
nani akadéko
goztul magac
felette ártat
fokkáig vonta
nagy lelki tur
mzni. Jaj ve
melegek, és
a' ért részek

a' szent részesülésnek hallogatá-
 sa? Mennél hamaréb tisztuly ki;
 pökd-ki gyorsan a' mérget, sies
 az orvosfág vétellel, és jobban,
 léfszen dölгод hogy sem ha ke-
 főre halasztanád. Ha ma azért
 el-múlatod, talám hólnap más
 nagyob akadéкод történik és
 így fokkáig meg-tartoztathatol
 a' részésüléstül és alkalmatlamb
 lehetsz. Mennél hamaréb lehet,
 fefellyél-ki efféle haszontalan-
 mentfégekből, és tunyafágbúl:
 mert semmit nem hasznal fok-
 káig gyótródni, és haborodot-
 állapotban maradván a' minden
 napi akadékokért az Isteni döl-
 goktúl magadat el-fogni. Sőt,
 felette ártalmas a' részésülést
 fokkáig vontatni, mert ebből,
 nagy lelki tunyafág szokot szár-
 mazni. Jaj veszely! Némely fél-
 melegek, és szabados életük,
 azért téfsznek örömeft halasztást
 a' gyo-

a gyonásban, azért vontattyák
mészire a' szent részefülest,
hogy ne köteleztesse nek nagy-
gyob magok őrzésére.

Jaj mely keves szeretet, és
gyenge áitatósság vagyon azok-
ban, kik ily könnyen halasztyak
a' szent részefülest? Mely bódog
és Istennél kedves, a' ki úgy él,
és lelki esméretit oly tisztán tar-
tya, hogy kész volna minden
nap részefülni, és ezt meg is cse-
lekedné, ha ebből meg nem
jegyeznék őtet? Ha ki alázatos-
ságért, vagy egyéb méltó okból,
el-múlattya néha, dicséretet ér-
demel a' meg-bőcsüllésért. Ha
pedig tunyaságból cselekedzi,
felkel magát ébreszteni, és meg-
cselekedvén a' mi tőlle lehetsé-
ges, Isten erre a' jó akaratra-
való képeft, mellyet néz leg-inkább,
meg-ségíti a' jó kívánságot.

Mikor pedig méltó oktul

meg-

meg-tarozt
ko és része
tos indulat
igy nem mar
mő cse-nélk
em er, minc
orán üdv
nélkül járúll
lek erént-v
mind az ált
kon, szabo
vőz, őjének
szer tettel
venni a' szer
vetében, i
dicséretit é
hogy sem a'
Mert mind
rént részefü
plál atik, v
tus cselesül
toson meg
szer tetire
A ki csa

meg-tartoztatól, a' jó szandé-
 kot, és részésüleshez-való áita-
 tos indulatot meg-tarcsad, és
 így, nem maradsz a' szentség gyű-
 mölcse-nélkül. Mért az áitatos
 ember, minden nap, sőt minden
 órában üdvösségesen és akadék-
 nélkül járúlhat a' Christusnak lé-
 lek szerént-való részésüleséhez :
 mind az által bizonyos napo-
 kon, szabot üdőben, az ő üd-
 vőzítőjének szent testét, nagy
 szeretettel és bősülettrel kel-
 venni a' szentségben, és ebben a'
 vetélben, inkább kel az Istennek
 dicséretit és tisztességet keresni,
 hogy sem a' maga vigasztalását.
 Mert mind annyszor lélek sze-
 rént részésül, és láthatatlanul tá-
 pláltatik, válamenyszer a' Chris-
 tus testesülését és halálat áita-
 toson meg gondollya, és az ő
 szeretetire fel-gerjed.

A' ki csak akkor készül mikor
 kő-

közelget az Innep, vagy mikor szokásból erre indittatik, gyakorta készületlen marad. Bóldog a' ki magát Istennek éppen égo áldozattal adgya valamikor reszesül, vagy áldozik. Ne légy a' Mife mondasban igen lassú, se igen siető; hanem azoknak köszönféges jó szokását kövesséd, a' kik között lakol. Nem kel egyebek neheztelésére, vagy megünáfra okot adnod, hanem köszönféges úton kel járnod a' regiek rendelése szerént. Inkáb keresféd az egyebek hasznát, hogy sem a' magad áitatosságot vagy kedvét.

XI. R E S Z.

*Hogy a' Christus teste és a' szent
Iras, felette szükségesek a' hív
léleknek.*

*A Tanít-
van szol.* **O** H édes Uram JESUSOM,
mely nagy gyönyörűsége

vagy on az á
me a' telako
lakozik? a' ho
ele el adatik
gye len egy sz
nek minden
rest e. Ige
vólt a, ha a t
szüv emnek b
ból írhatné
Ma dolnáva
hullatásimm
De on vagy
toss g? hon
kőn v-hulla
lyás? Bizony
Ang valid el
égn és örö
ne. Mert t
fégl en, no
el-r itezve.
Ugyan
Iste i fenye
het ének r

vagyon az áitatos léleknek, mely a'te lakodalmadban veled lakozik? a'hon néki nem egyéb eledel adatik, hanem te, egyetlenegy szeretője, és szűvének mindenek felet kelleme-tesbe. Igen gyönyörűséges volna, ha a'te jelen-létedben, szűvemnek buzgó indulattyá-
ból sirhatnék, és az áitatos Magdolnával lábaidat köny-
hullatásimmal öntözhetnem. De hon vagyon most ez az áita-
tosság? hon találtatik a'szent könyv-hullatásnak bőséges fo-
lyása? Bizony te előtted, és szent Angyalid előtt, az én szűvemnek égni, és örömből olvadni kelle-
ne. Mert te jelen vagy a'szent-
ségben, noha idegen szin alatt el-reitezve.

Ugyan-is, a'te tulajdon és Isteni fenyeftégedbe, nem néz-
hetnének reád az én szemeim:

sőt

sőt az egész világ sem alhatná el,
 a' te dűcsősséged felfegének fe-
 nyességet. Ezzél azért hogy a'
 szentségben magadat el-rejted,
 gyarlóságomhoz szabad maga-
 dat. Ugyan az vagyok it, és azt
 imádom, a' kit menyégbé imád-
 nak az Angyalok : de én még
 most, hit által, az Angyalok pe-
 dig színűl színre, és homály-nél-
 kül. Meg kel elégedné a' hitnek
 világosságával, és mind addig
 abban kel járnom, míg fel nem
 kél az örök fenyeségnek napja,
 és a' példák arnyéka el nem ha-
 nyatlik. Midőn pedig el-jő a'
 valóság meg-szűnik a' szentlégek
 vétele : mért a' mennyei dűcsőf-
 ségben uralkodó bódogok,
 nem szűkölködnek a' szentlégek
 orvossága-nélkül : mivel örök-
 ké vigádnak Isten előtt, színűl
 színre szemlélven az ő dűcsőf-
 séget, és fenyeségből Isteni fe-
 nyef-

nyef-
 nek :
 testé-
 volt,
 leg-eml-
 csuda-
 más
 gaszt-
 én U-
 sége-
 mine-
 látok
 bizony-
 sem-
 elég-
 Istene-
 alát
 uthat-
 art;
 zenve-
 den k-
 gyam-
 Tram-
 á vel-
 nek me-
 ugy kő-
 et Igéj-
 s örök-
 atos dő-
 állam
 lás-is
 mat n-
 nem
 tartor-
 és halle-
 szágom
 eremp-
 engem
 , kin-
 vánom
 , mi-
 azért
 deshez
 vánági
 Me-
 kik im-
 d örve

nyességnek mélségében, öltöz-
nek: úgy kószolván az Istennek
testé letigéjét a' mint kezdetben
völt, és örökké marad.

Meg-emlékezvén ezekről a'
csudálatos dolgokról igen unal-
más nállam akár mely lelki vi-
gasztalás-is: mert valamig az
én Uramat nyilván az ő dűcsősé-
ségében nem látom, mind sem-
minek tartom valamit e' világon
látok és hallok. Te vagy nekem
bizonyfágom Ur Isten, hogy
semiteremtet állat meg-nem
elégít engem, hanem csak te én
Istenem, kinek örökké-való lá-
tását kívánom. De erre nem
juthatok, míg ez a' halandó élet
tart; azért szűkség hogy nagy
szenvedéshez kezűllyek, és min-
den kívánságimat te reád, had-
gyam. Mert a' te szenteid-is
Uram, kik immár menyország-
bā veled örvendeznek e' földön
él-

éltekben, nagy hittel és szenvet-
déllel várták a'te dűcsőfféged-
nek el-jövetelét. A'mit ők hit-
tek, azt hiszem: A'mit ők remén-
lettek, azt reménlem : a'hová
ők jutottak, bizom én-is hogy
a'te malasztod-által oda jutok.
Azonban a'te szenteid példájá-
val erősfittetvén, hit által járok.
Vannak szent irások is mellyek
életem rűkőri és vigasztalásim:
de mindenek felet, kiváltkép-
pen-valo orvosságom és óltal-
mam a'te szentléges tested.

Ugyan-is két dolgot látok
leg szűkségesbnek e'világon,
mellyek-nélkül, viselhetetlen
volna ez a' szegény élet. A'test-
nek tömlőczében-lévén, meg-
vállom, hogy két dolog-nélkül
szűkölködöm: tudni illik, étel és
világosság-nélkül. Nékem azért
erőtlen betegednek, testi és lel-
ki táplálásul, szent testedet, szent
ige-

ige et pedig
tad árásomra
jól em élhet
igéj, lelkem
szent séged, él
Eze et mond
nak, mellyek
háza ak tárha
tek. Eggyk a
mell en a' sze
az a' a' Chris
A'm fik, Isten
tala: ezen
vagy on, mely
és ig z úton
belő való sze
refzé e. H
Uran Jesus,
gossá gnak fer
dom nyna
nékül k a'te f
Apol olid, é
által, szolgáh
H lákot a

igedet pedig égő lámpásul ádtad járásomra. E'kettő-nélkül, jól nem élhetek : mert az Isten-igéje, lelkem világossága : a' te szentféged, életünk kenyeré. Ezeket mondhattuk két asztalnak, mellyek az Anyaszentegyháznak tárházában helyheztertek. Eggyk asztal, a' szent óltár, mellyen a' szent kenyér vagyon, az az, a' Christusnak drága teste. A' másik, Isten törvényének asztala : ezen a' szent tudomány vagyon, mely igaz hitre oktat, és igaz úton viszen a' főporláton belől-való szent helynek szentebb részébe. Hálákat adok néked Uram Jesus, örökké-való világosságnak fenyeffége, a' szent tudománynak asztaláért, mellyet nekünk a' te szolgaid, Profétáid, Apostolid, és egyéb Doctord által, szolgáltattál.

Hálákat adok néked emberi nem-

456 *Christus Követéséről.*

nemzet teremptőjének, és meg-
váltójának; ki meg akarván es-
mértetni az egész világgal sze-
relmedet, nagy vacsorát kezdi-
tettél, melyben, nem ama pél-
dázó Hufvétí bárányt, hanem a'
Luce. 14. te szentféges testedet, véreder-
adtad eledelül: meg-vigasztal-
ván minden híveket szent lako-
dalmoddal, és üdvösséges po-
hárral meg-reszegítvén, mely-
Psal. 22. ben vannak minden gyönyörű-
fégi a' paradicsomnak, és ezzel
velünk együtt lakoznak a' szent
Angyalok, noha ők bódogb
gyönyörűségben.

Oh mely nagy és bőcsülletes
a' Papok hivatallya, kiknek az a'
méltóság adatot, hogy a' felsé-
ges Urat, szét igekkel szétellyék,
szájokkal áldgyák, kezekben tar-
csák, szájokkal vegyek, és egye-
beknek osztogassák! Oh mely
tisztáknak kel lenni azoknak a'

ke-

Négy

keznek, m
mel szent te
la-ni külváló
ennyi szer m
nak a' kotója
mely a' szent
szí, n m kele
ni, ha em csa
fagos, csak ha
Az ő fze me
nek sz emér m
melly k a' Ch
lik: l eze szü
gbe el-emel
nenn k földr
zokta lletni.
iváltak ppen
latik a naz:
mert n a' ti
zent va gyok.
Minden-ha
sztod egicse
k Pap ágra e
őjül é áitato

kezeknek, mely tiszta szűvnek,
mely szent testnek, mely macu-
la-nélkülvaló szűvnek, melyhez
ennyiszor méggyen a' tisztaság-
nak alkotója? A' Pap szájából
mely a' szentséget ennyiszor vé-
szí, nem kel egyebnek származ-
ni, hanem csak szent, csak tiszta-
ságos, csak hasznos dolognak.

Az ő szemeinek egygyűűvek-
nek szemérmeteseknek kel léni,
mellyek a' Christus testét szem-
lélik: keze szűkség hogy tiszta és
égbe fel-emelt légyen, mely a'
mennek földnek teremőjét
szokta illetni. A' törvényben-is
kiváltképpen a' Papoknak mon-
datik amaz: szentek legyetek, *Lev. 19,*
mert én a' ti Uratok Istentek *C 20.*
szent vagyok.

Minden-háto Isten, a' te ma-
asztod segicsen hozzá, hogy a'
ik Papságra emeltettünk illen-
lőjül és áitatoson szolgálynunk

458 *Christus Követéséről.*

néked, minden tisztaságba és jó lelki esmeretbe. Es ha oly ártatlan életet nem viselhetünk a mint kívántatnék, enged hogy illendő képpen sirassuk gonosz cselekedetinket, és alázatos lelekkel s' jó akaratnak szandékával teneked ez-után nagyobb buzgóssággal szolgállyunk.

XII. RESZ.

Hogy a' ki részesülni akar Christusban, nagy szorgalmatossággal kell hozzá készülni.

Az Ur szól. **E**N, tisztaságnak szeretője, és minden szentségnek megadója vagyok. En a' tiszta szívűeket keresem, és abban vagyok hely nyugodalmomnak. Készítsd nékem nagy és megterített ebédű házat, és nálad tartom a' Húsvetet tanítványimmal egyetemben. Ha azt akarod hogy hozzád mennyek, és nálad ma-

rag-

radgyak, tisztítsd ki a' régi ko-
uászt, és ekecsísd fel a' te szűved
hajlékát. Rekeszd ki az egész vi-
lágot, és minden vétkek zene-
bonáját : ily veszteg mint a'
magán szakadot veréb a' ház fe-
delén, és még-gondold vétkei-
det lelki keserűséggel. Mert
minden szerető, az ő szerelme-
fének leg-szeb és jób helyt ké-
szít, mivel ebből esmerszik, miné-
mű szűvel fogadtatik a' szerető.

Tudgyad mind az által, hogy
ehhez a' készülethez elegendes
nem vagy a' te cselekedetid ér-
deméből, bár egész esztendeig
készülnél, és egyebet semmit el-
médben nem forgatnál is. Azért
csak az én kegyelmességemből
és malasztomból bocfáttatol az
én asztalomhoz, nem külföldben
nint ha kuldust gazdag asztalá-
hoz ültetne, ki semmivel nem
alálhatná a' jó teteményt, há-

nem csak meg-alázván magát,
meg-köszönné. Miveld-mega'
mi lehet tőled, és azt szorgal-
matoson miveld: nem szóka-
ból, nem kötelességre nézven,
hanem nagy félelemmel, szere-
tettel, buzgo indulattal vegyed
testét, a' te szerelmes Uradnak
Istenednek, ki te hozzád mélt-
toztatik jőni. En vagyok a' ki
hívlak; én parancsoltam, hogy
így légyen; én helyére viszem a'
mi heával vagy: jere, végy ma-
gadhoz engem.

Mikor áitatosfágnak malafz-
tyát nyuitom, adgy hálát Iste-
nednek: nem hogy méltó vol-
nál, hanem hogy én könyörül-
tem rajtad. Ha áitatosfág-nél-
kül vagy, és soványon érzed
magadat, el ne had az imádságot
ohaics, zörges, meg ne szűnnyel
valamig az üdvösséges malafz-
nak morsáját, vagy cseppét nem

vé-

véléd; Né
én cárn: e
dön nálad-
járú sz te én h
szemely enge
még nek hoz
telly nek és j
Te azért jő
meg szentelt
laltatál, üi
mag d jób
jedg. El n
malafztor:
szüvel let min
fággá, és vi
szere ödet.
Kvántat
csak a' reszű
magadat az
nem hogy
után- azor
csad magada
gal. Nem
maga őrzés

vészéd ; Néked van szűkséged
én reám : én nem szűkkölkö-
döm nálad-nélkül. Nem azért
járúlsz te én hozzám , hogy meg-
szentely engem, hanem én azért
megyek hozzád, hogy meg-szen-
tellyelek és jobbicfalak téged.

Te azért jósz hogy én általam,
meg-szenteltesfél, hozzám fog-
laltassál , úi malasztot végy , és
magad jobbitására fel-ger-
jedgy. El nem mulásd ezt a nagy
malasztot : hanem készítsd-el
szűvedet minden szorgalmato-
fággal , és vid-be hozzád a te
szeretődöt.

Kivántatik pedig, hogy nem
csak a' reszülés előtt készítsd
magadat az áitatosfághoz , ha-
nem hogy a' szentség vétele
után-is, azon áitatosfágban tar-
csad magadat szorgalmato-
fággal. Nem-is kivántatik kiűb
maga őrzés a' reszésülés után.

hogy sem az előt-való készületben. Mert a' reszesülés után-való jó maga őrzés, leg-jób készület, a' nagyob malasztanak vételére. Ugyan-is abból léfzen akar ki-igen készületlen, ha ottan hamar külső vigasztalásokra adgya magát. Őrizd magadat a' fok szóllástúl, légy magadon, és vigadgy a' te Istenedben. Mert az vagyon nálad, a' kit tölled el, nem vehet az egész világ. En vagyok a' kinek kel magadat, adnod mindeneftül úgy, hogy ez után, nem magadba, hanem én bennem ely, minden szorgalmatoskodás-nélkül.

Hogy a' Chr
légy, a' szent
ból kel

V Ram,
néken
dül alálall
túl i-terje
met és lell
veled örve
imnár eng
utáljon, se
megne bá
gon lollyo
csak e szó
mik ppen
tőjé el szó
jó b ráttya
kéren, az
lyeffggel
szüv met n
lattu el-vo

XIII. R E S Z.

*Hogy a' Christussal-való egyesü-
lést, a' szentség által, tellyes-szű-
ből kel az áitatos léleknek
kivánni.*

V Ram, kicsoda adgya aze. *A Tanít-*
nékem, hogy téged egye-*San szól.*
dül találallyalak, és mindenef-
tül ki-terjeszem néked szűve-
met, és lelké kívánsága szerént,
veled örvendezzek: és az után
immár engemet fenki meg ne. *Cant. 2.*
utállyon, semmi teremtet állat
meg ne báncon, se velem ne
gondollyon, hanem egyedül
csak te szóly nékem, és én néked,
miképpen szokot szerető szere-
tőjével szóllani, és baráttyával
jó baráttya nyájaskodni. Azt
kérem, azt kívánom, hogy tel-
lyességgel egyesüllyek veled.
szűvemet minden teremtet ál-
lattúl el-vonnyam, és a' gyakor

reszfűlés, és Míse mondás által, a' mennyei és örökké- való bölcseségnek tudományában, öregbedgyem. Ah Uram Isten, mikor eggyesülők te veled, és el-merülők benned tellyesfégsen, magamról el-felelkezvén.

Ioan. 15. Enged hogy te én bennem, és én te benned egyenlő-képpen, eggyűt maradhassunk.

Cant. 5. Bizony te vagy azén szerező: sok ezerek között ki-vált szerető: melyben kedve tölt az én lelkemnek, hogy ő benne maradgyak tellyes életemnek napjain. Bizony te vagy az én békefő szerző, kiben nagy békefő, igaz nyugodalom vagy, és a' ki-nélkül fáradtság, fájdalom, és végheterlen nyomorúság vagy. Bizony te vagy az el-reitet Isten, és nincs gonoszokkal tanácsod, hané az alázatosokkal és eggyűgyűkkel

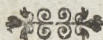
va-

vagyon ny
melykedves
hogy meg-
edelegedet
gyönyörűsé
lálod őket.
oly nagy ne
Isten ily kö
milyenünk
hivendéki
étel és táp
vígáztalás
melyben e
Ugyan
ilyt ízelet
kereszyén
da eremp
Istenél, r
melhez az
őterdűcsé
lálly? C
kegyelem!
toztatás! C
ter, mely

vagyon nyajáskodásod. Oh
melykedves Uram a' te lelked, ki
hogymeg-mutatnád, fiaidhoz
cedesfégedet menyből szállot
gyönyörűséges kenyérrel táp-
lálod őket. Bizony nincs más
oly nagy nemzetiség, kihez az ő
Istene ily közel járna, mint te,
mi Istenünk, jelen vagy minden
hiveidnél, kiknek magadat adod
ételül és táplálásul, minden napi
vigasztalásokra, és szűvőknek
menyben emelésére.

Ugyan-is hol vagyon más
ily tiszteletes nemzetiség, mint a'
keresztyén nép? A' vagy micso-
da teremtet állat oly kedves
Istennél, mint az áitatos lélek,
melyhez az Isten mégyen, hogy
őtet dúcsőféges testével táp-
lállya? Oh ki mondhatatlan
kegyelem! Oh csudálatos mélt-
oztatás! Oh végheretlen szere-
tet, mely kivált-képpen embe-

rekhez mutattatik! De mit adgyak vizont az Urnak ezért a' kegyelemért, ezért a' nagy szeretetért! Semmit kedvesbet, nem ajándékozhatok, hanem hogy Istenemnek szívemet adgyam tellyességesen, és éppen Istenemhez kapcsoljam. Akkor örvendeznek lelkemnek minden belső érzékenfégi, mikor az én lelkem tekéltetesen Istenhez ragaszkodik. Akkor így szól nékem. Ha te én velem akar sz lenni, én veled akarok maradni. En pedig így felelek néki. Méltóztással Uram velem maradni, én örömeft akarok veled lenni. Ez nékem minden kívánságom, hogy az én szívem veled egyesüljön.

Mely nagy
néhány a

C H mel
edeffé
lye titkon
lők ek? M
nak némely
fze tfege
áita tosfágg
fze gyenlém
rül k, hogy
ily így me
járlok, ho
ger edezés
hogy telly
gyu adok a
Istenem, é
tal te hozzá
mint sok á
sülk nek ki
ben érzet f

XIV. RESZ.

*Mely nagy buzgosággal kívánják
némely áitatosok a' Christus
testet.*

O Hmely nagy Uram a'te ^{A Tanítás}
edességednek bőfege, mel- ^{Sán szól.}
lyet titkon tartasz a'téged fe- ^{Ps. 30.}
lőknek? Mikor eszemben jut-
nak némely áitatosok, kik a'te
szentségedhez, nagy kedvel és
áitatosfággal járúlnak, meg-
szegyenlém magamat, és el-pi-
rúlok, hogy én a'te oltárodhoz,
ily lágy melegen, sőt hidegen
járúlok, hogy ily sovány és szív
gerjedezés-nélkül maradok :
hogy tellyességgel fel nem
gyuladok a'te szined előtt én.
Istenem, és oly buzgó indulat-
tal te hozzád nem ragadtatom,
mint sok áitatosok, kik a' resze-
sülésnek kívánsága, és szívök-
ben érzet szeretet miat, köny-
hul.

hullatástúl magokat meg nem tartoztathatták: hanem szűvek és testek szájával te hozzád Ur. Isten, élő kútforráshoz, nagy belső indulattal vágyódtak. Mivel az ő ehfégeket nem enyhithették, bé sem tölthették külföldben, hanem a' te szent testednek gyönyörűséges, és lelki kívánsággal való vételével.

Oh mely buzgó hit vagyon
LUC. 24. effélékben, kik a' te jelenlétednek hihető bizonyfágot magokban érzik! Ezek valóba megismerik urokat, a' kenyér szegésben, a' kiknek szűvők ily igen gerjede, a' véllek járo JESUS szeretetivel. Sokszor igen távuly járok én efféle indulatok és áttatosságok-túl, efféle nagy szeretettől és gerjedeztől. Könyörűly rajtam irgalmas, szent, édes JESUSOM, és enged a' te szegény nyomorúlt kuldűfodnak, hogy
 bár

M
 bár csak né
 réte nek
 szent refzé
 hiten vala
 ban-aló m
 podgyek: e
 fel-lobbann
 manát m
 meg ne fog
 Meg-
 Irgalmasfá
 mal sztor
 zésednek
 jede: szű
 engem kegy
 ha nem g
 fágga min
 tofi; min
 kocból ki
 gozo kívá
 oha tván,
 te buzgó f
 fágga, és
 teken szá

bár csak néha, érezze a' te szere-
tétednek szűbeli indulattyát a'
szent részesülésben, hogy ezzel
hitem vastagodgyék; jó vóltod-
ban-való remenségem gyara-
podgyék: és az egyszer valóban
fel-lobbant szeretet, a' mennyei
mannát meg-köszölván, soha
meg-ne fogyatkozzék.

Meg-adhattya a' te bőkezű
Irgalmaflágod, a' tölled kért-
malasztot, és mikor a' te jó te-
tzednek napja el-jő, fel-ger-
jedet szűvel meg-látogathat
engem kegyelmesen. Mert no-
ha nem gerjedeze oly kíván-
fággal mint a' te választot áita-
tosid; mind az által, a' te ajándé-
kodból kívánom azokat a' lán-
gozó kívánságokat, kérvén és
ohajrván, hogy részes légyek a'
te buzgó szeretőidnek áitatof-
ságaba, és az ő szent győlekeze-
tekben számlaltassám.

XV. RESZ.

*Hogy az áitatosfágot, alázatosfág és
magunk el hagyása-által
nyerjük.*

*A Tanít-
Ganszól.*

S Zükség hogy az áitatosfág-
nak malafztyát szűnetlen ke-
resséd, kívánsággal kérjed, bé-
keséggel és remenséggel vár-
jad, örömmel fogadgyad, aláza-
tosan őrizzed, és azzal szorgal-
matoson munkálkodgyál : a'
mennyei látogatásnak pedig
határat és modgyát, Istenre biz-
zád mig el-jő. Akkor kel fő-
képpen meg-aláznod magadat,
mikor belől keves, vagy semmi
áitatosfágot nem érzesz. De az-
ért akkor sem kel felettéb el-had-
nod magadat és rendetlenül tő-
rődnöd. Sokszor az Isten rövid
űdő alatt meg-adgya, a' mit
fokkáig meg nem adot. Gya-
korta az imádkozásnak végén
meg-

A
meg adgy
nem adot
ta m
vánt gunk
Isten i mal
ezt mehez
ért, j rem
tűré fél k
nak jánd
dra sbű
aján lék r
kon öllec
Isten ma
akac ékot
tya: ha k
nagy dolo
ni, a mi i
meg fosz
kicfi, va
kot ki-
meg győz
kérfa
u yan-
telly es szű

meg-adgya, a' mit kezdetin meg nem adot.

Ha mindenkor hamar és kívánságunk szerént adatnék az Isteni malaszt, a' gyarló ember, ezt nehezen viselné-él. Azokáért, jó remenfféggel, és alázatos türeffel kel várni az áitatofság-nak ajándékát. De azért magadra és bűneidre ves, mikor az ajándék nem adatik, vagy titkontólled el-véterik. Néha az Isteni malasztnak kicsin dolog akadékot vét, és ezt el-fogyattya: ha kicsinnek és nem igen nagy dolognak kel azt mondaní, a' mi ily nagy jótúl embert meg-foszrya. Ha azért ezt a' kicsin, vagy igen nagy akadékot ki-rekeszted és valóba meg-győződ, meg nyered a' mit kérsz.

Ugyan-is, mihelyen magadat tellyes szüből Istennek adod; és azt,

472 *Christus Követéséről.*

ezt, vagy amazzt kívánságod szerint nem keresed, hanem tel-
lyességgel Istenre hagyod magad-
dat, Istenel egyesült, és magad-
ban csendesz leszel : mert semmi
nem fog néked úgy tetszeni, és
ugy meg-enyhíteni, mint az
Isten akarattjának kellemetes
tetszése. Valaki azért szándé-
kat Istenhez fel-emeli egygyű-
gyűszűvel, és magát a' terem-
p tet állatoknak rendetlen szere-
tetitől és gyűlölségétől meg-
űressiti, jó kezülettel vagyon az
Isteni malasztnak vételéhez, és
méltó az áitatoságnak ajándé-
kára. Mert az Isten oda önti
aldomását, ahon űres edény-
talál. Es mennél tekéletesben,
ellene mond valaki a' földi döl-
goknak, mennél inkább meg-hal-
magának, magá meg-utálása ál-
tal, annál hamaréb adatik és bő-
ségesben bé-öntetik az Isten-

ma-

N
ma asztya
ma asztáb
Akl
nek zűve e
bővelkedik
terjed szűv
rajt, léven
Istenre biz
igyladatik
tellyes szűb
hiát a nem
tári szentfé
tennel való
vált képpen
denli az ill
nem ne az
és v gasztal
den itatof
let, az I
és

malasztya, és a szabados szüvet
magassáiban fel-emeli.

Akkor az ilyen ember- *Isai. 60.*
nek szüve eszébe vészi magát,
bővelkedik, csudalkozik, és ki-
terjed szüve: mert az Isten keze
rajta léven, magát tellyességgel
Istenre bizza mind örökké. Imé
igy áldatik-meg az ember, a' ki
tellyes szüvöl keresi az Istent, és
hiába nem vészi lelkét. Az ól-
tári szentfégnak vételésben, Is-
tennel-való egyesülésnek ki-
vált-képpen-való malasztyát ér-
demli az ilyen ember: mert
nem nez a maga áitatoságára,
és vigasztalására, hanem min-
den áitatoság, és vigasztalás fe-
let, az Isten dicsőségére
és tisztességére.

XVI. RESZ.

*Hogy Christus eleiben kel terjeszteni
szükséginket, és ő tőlle kérni se-
gitseget.*

*A Tanit-
sán szól.*

O H édes szerelmes Uram, kit
most áitatoson akarok ma-
gamhoz vennem: te tudod az
én gyarlóságomat, és fok fogyat-
kozásomat mellyeket szenved-
dek: meny fok nyavalyákba és
vétkekben heverek: mely gya-
kran el-únakodom, kesértetem,
bussittatom, meg-rutittatom.
Orvosságért hozzád járúlok: vi-
gasztalásért, és könnyebbségért,
hozzád kiáltok. Annak szóllok
a' ki tud mindent, a' kinél nyilván
vadnak minden belső titkaim;
a' ki egyedül adhat nékem te-
kélletes vigasztalást és segítse-
get. Te tudod mi-nélkül szűköl-
ködöm leg-fő-képpen, és mely
szegény vagyok a' jószágos er-
kölcsökben.

Ihon

Ihon szegény és mezitelen
 tévén, előtted állok, málasztot-
 kérvén, és irgalmasságért ese-
 dezvén. Táplálj engem éhező
 kuldufodattal: gerjezd-fel hideg-
 segemet szerelmed tűzével: vi-
 lágosítsd vaklágomat jelen lé-
 tednek fenyeffégével. Minden
 világi dologot tégy keserve né-
 kem; minden nehéz és ellenke-
 ző dolgok viselésére adgy béke-
 féggel tűrést, minden terempter
 állatot gyűlöltet és feleites-el
 velem. Emeld-fel szívemet hoz-
 zádd mennyekben, és ne szenved
 hogy e földön budoslam. Ez
 után, csak te egyedül légy mind
 örökké az én edeffégem, mert
 egyedül te vagy az én ételem.
 Italom, szerelmem, örömem,
 egeffégem és minden jóm.

Oh gyuitánál meg engem
 jelen léteddél, elégitenél, és vál-
 toztatnál-el, hogy veled egy
 lé-

lélekké lennék malasztodnak
belső egyesítése, és égő szerel-
mednek el-olvasztása által. Ne
bocfás-el Uram magadtúl éhen
és szárazon, hanem cselekedgyél
velem irgalmason, a' mint, gya-
korta csudálatoson cselekedtél
szenteiddel. Nem volna csuda
ha te tölled éppen meg-tűze-
fedném, és magamban el-fogy-
nék mivel te oly tűz vagy, mely
mindenkor ég sz és soha el-nem
fogy sz: oly szeretet vagy, mely
a' szüveget meg-tisztítod és az
elméket meg világosítod.

XVII. RESZ.

*Hogy Christust buzgósággal kel-
szeretni, és az ő vételét nagy
kedvel kívánni.*

Ataniz. **V** Ram, nagy áitatóssággal és
Gany buzgó szeretettel, szüvem-
szól. nek tellyes kívánságával és
gerjedezésével akarlak téged
fo-

fogadni, a' mint kívántanak téged, a' részésülésben sok szent és Istenes emberek, kik te előtted kedvesek voltak szentségekért, és buzgó áitatosságban éltenek. Oh én Istenem, örök szeretet, minden jó, végtelen boldogság, oly nagy kívánsággal és méltó tisztelettel akarlak téged magamhoz venni, a' mineműt valaha valamely szent magában érezhetet.

Es noha, méltatlan vagyok, azoknak az áitatos indulatoknak érzésére, mind az által, szüvennek minden kívánságit éppen néked ajánlom, mint ha egyedül én bennem vólnának mind azok a' te előtted kedves buzgó kívánságok. De e'felet, valamiket gondolhat és kívánhat az áitatos elme, mind azokat nagy böcsülettel és tellyes akarattal néked nyuitom, és be-

mu.

mutatom. Semmit nem akarok magamnak tartani, hanē magamat, és valamim vagyon, jó kedvel őrómet néked áldozom.

En Uram Istenem, én tēremptőm és megváltom, oly szandékkal, bőcsüllettel dicserettel, tisztelettel, oly haladással, méltósággal, szeretettel; oly hittel, remenféggel, tisztaféggel, kívánlak tégedet ez mái napon venni, a' mint kívánt és fogadot téged a' te szent anyad, a' dűcsőfféges Szűz Maria, mikor testesülednek titkat őrvendetesen hirdető Angyalnak, alázatoson és áitatoson, felele. Ihon az Urnak szolgálója, légyen nékem a' te mondásod szerént.

Luc. 1.

Es miképpen a' te előljárod, keresztelő bódog szent János, jelen létedben vigadvána' szent Lélek őrómében, rőpdőfőt, annyának méhében. Az

után.

után-is, látván Jesust az embe-
rek közöt, igen meg-alázván,
magát áitatos indulattal így
szóll. A'vő legénynek barát-
tya, a'ki ál és láttya őtet, öröm-
mel vigad, a'vő legény szaván. &
En-is, hasonló-képpen kívá-
nom, hogy igen nagy és szent
kivánságokkal fel-gerjedgyek, és
néked tellyes szűből magamat
bé-mutassam. Ez okon, ma-
gamért, és mind azokért kik
imádságimban, ajánlották ma-
gokat, minden áitatos szűvek-
nek vigaságít, égő kívánságít,
elme ragadtatásít, magasság-
béli világosításít néked bé-mu-
tatom minden jószágos erköl-
csfőkkel, és mind azokkal az Iste-
ni dicséretekkel mellyek az Eg-
be és e' földön voltak és léfznek,
hogy te mindenektől méltán
dicsértessél, és örökké dűcsőit-
tessél.

Ioh. II.

En

En Uram Istenem ved-
kedvesen az én kívánságimat, és
a'te véghetetlen dicséretednek
és örökké-való áldásodnak
ohajtásat, mellyek téged méltán
illetnek a'te ki-mondhatatlan
nagy vóltodért. Ezekkel tisz-
tellek és tisztelni akarlak téged
minden nap, sőt minden szem-
pillantásban, és mind az men-
nyei lelkeket, s'mind a'te hi-
veidet ohaitással hívom, és ke-
rém, hogy velem együtt néked
halákat, és dicsérereket mond-
gyanak.

Dicsérjenek téged minden
nemzetiségek, népek, és nyel-
vek: a'te szent és mézzel-folyo-
nevedet nagy örömmel, és égő
áitatóssággal magasztalják. És
valakik a'te felséges szentsege-
det, méltó bősülettal, és áita-
tóssággal szolgáltatták, és tel-
lyes szível vészik, kegyelmerés
irgal-

M
irgalmas
és én ére
közönak
áitatósság
gyeülésb
megviga
lato-kép
szent asz
rólla n-ist
tozt asana

XVI
Hogy nem k
sagbo visga
nem rielm
m fége

H
azt
kedéss
kébe ne
melyéges
talan és l
meg-irizo
nek vi galc

írgalmaffágot nyerjenek tőlled,
és én érettem bűnösért imád-
kozzanak. Es mikor a' kívánt
áitatosságba, és örvenderes eg-
gyesülésben részesülnek, és jól
meg-vigasztaltatván s'-csoda-
latos-képpen meg elegitetvén
szent asztalodtól el-mennek,
róllam-is szegény bűnösfről mel-
toztassanak emlekezni.

XVIII. R E S Z.

*Hogy nem kel emberi nyughatatlan-
ságból vizsgálni ezt a' szentséget: ha-
nem értelmünket a' hitnek engedel-
mesége alá vetvén, Christust
kel követnünk.*

HA azt akarod hogy a' kétel- Az II. r
kedésnek melységes fene- szól.
kébe ne merűly, ennek a'
melységes szentségnek haszon-
talan és hivfágos vizgalásátúl
meg-örizd magadat: A' felség-
nek vizgalója le-nyomatik a' *Prov. 23.*

dücsöfőségül. Többet cselekedhetik Isten, hogy sem az ember érthet. Tűrhető az igazságról való alázatos és áitatos értekezés mely kész tanulni, és a szent Atyák igaz értelme szerint járni.

Bóldog együgyűség, mely el-hagyván a mély kérdéseknek tövise úttyát, az Isten parancsollattyának igyenes és bizonyos ösvenyén jár. Sokan elvesztették az áitatoflagot akarván vizsgálni a magok értelme felet-való dologokat. Hit kívánsatiktólled és tiszta élet, nem elmelkedés és Isteni titkoknak mély tudománya: Ha nem érted és meg sem foghatod azokat, mellyek aláttad vannak, mint érted által azokat, mellyek feletted vánnak? Higy Istennek, és a hitnek engedelmessege-re alázd-meg értelmedet, és tudod-

dománynak világoſſága adatik
néked, a'menyire hasznos és
ſzükséges léſzen.

Némellyek, nehéz kéſértete-
ket ſzenvednek a' hitrűl és ſzento-
ſégrűl: de ez nem ő vétkek, ha-
nem az ellenſége. Ne gondoly
és ne kötődgyél efféle gondo-
latokkal; megſe felely az őrd-
dōgtűl indittatot ketelkedéſke-
re: hanem higy az Iſten ſzavá-
nak, higy az ő ſzentinek és Pro-
fétáinak, és el-ſűt tőlled a' go-
noſz ellenſég. Gyakorta hasznos
hogy effélet ſzenved az Iſten,
ſzólgája. Mert az őrdōg nem ki-
ſerti a' hitetleneket és gonofzo-
kat, kiket immár bátorſággal
tart birtokában: az igaz és áita-
tos embereket pedig, ſok kép-
pen kéſerti és háborgattya.

Járűly azért egyűgyű és te-
kélletes hittel, és alázatos bō-
csűllettel a' ſzentſéghez; Es va-

lami nem értesz, azt bátorfágo-
san Istenre bizzad. Megnem-
csal az Isten. Meg csalatik valaki
magának sokat hiszen. Együ-
gyűkkel jár az Isten, meg-je-
lenti magát az alázatosoknak,
értelmet ad a' kisdedeknek,
meg-nittyá szemeket a' tisztá-
szívűknek. el-reyti pedig malasz-
tyát a' hivfágos vizsgálók és kevé-
lyek előtt. Az emberi okosko-
dás igen gyarló és meg csalat-
kozhatik, de az igaz hit, meg-
nem csalattatik.

Minden értelem és természet
szerént-való okoskodás azzal
tartozik, hogy kövesse a' hitet,
ne előzze, és roncsa. A' hit és sze-
retet, ebben a' szent és felséges
szentségbe első helyet foglal, és
csudálatos-képpen munkálko-
dik. Az örök, véghetetlen, és
mindenható Isten, nagy és vi-
galhatatlan dologokat cseleke-
szik

szil az E
is n ehe
dál tos
Iste ni cse
meg-ért
nem mo
dálato

LA
S

szik az Egbe és a földön: nem-
is mehet végére senki az ő csu-
dálatos cselekedetinek. Ha az
Isteni cselekedeteket könnyen
meg-értené az emberi okosság,
nem mondhatnok ezeket csu-
dálatosoknak, és ki-mond-
hatatlanoknak.

LAVS DEO

S E M P E R.

I.
L.
On
ker
el;
ye
L.
for
Jez
oh
yei
na
et
et
Eönn h
h b,

Az Jesus Keverül.

Oh ártatlan Bányá, ki sullyos
kerengései is in kőr. Sebem-
re; Jövel Jesus Kris, oh Men-
nyen szűz, Lelkem is dróv. ge-
re; Sebes víz parokid, Dóali
forrárid, Boldogichaneh Mnybe.

Jesú tör sörkőh, Ánnu v. peji-
nőh, Elő, edő, gyümölk. Men-
nyei manna, egyki fűz har-
matnak, Kovácsalan Kony-
re; Légy ál en fűvém. K
vél, bús Lelkemnek, Cida-
munka treje.

Eörm hozo süllo, faldalmim eny-
hik, keserve, künaimban
mally. h.

Ally. liden gahorron. Tett, vilagr
i Satán, hisse imas lozas bon
Legy immaron. n. kón, véjérem
F. g. m. Minden nemi dolgom
ban.

Szöcsöt építet, f. r. liden g. e. j. t.
f. r. t. i. g. e. m. a. l. a. n. d. o. d. a. l. ; E. n. t. e.
v. o. l. l. o. m. , g. y. a. m. o. t. t. a. l. a. n. i. g. y. e. m.
n. a. g. y. i. g. e. l. m. e. f. a. g. a. d. a. l. T. a. p.
h. e. l. l. e. b. b. a. n. g. i. t. e. f. r. t. i. m. e.
e. i. g. e. r. d. h. i. g. y. e. s. a. d. o. m. a. i. d. d. e.

Undok verh. emec, magh gy. ont b.
n. l. i. m. t. f. e. n. t. p. e. t. e. l. k. i. p. e. r. e. l.
A. l. t. o. z. g. e. n. s. i. g. i. z. e. r. t. e. l. e. l. k. e. m.
n. h. n. a. g. y. f. r. u. m. y. e. v. e. r. e. v. o. n.
e. h. i. d. d. e. l. ; S. z. o. e. m. a. l. t. o. k. s. a. g. a. r.
a. b. i. t. e. d. e. l. v. u. l. t. a. g. a. r. f. e. n. t. f. i.
b. e. d. n. k. v. i. z. e. v. e. l.

B. u. t. i.

Szűz Mária, igazak pa-
isza János eke gramolom. A-
rah promorova foglyok pa-
fogya János eke. Oltalmom;
Külsősim körelie, old a hód
el Jégil, János eke Vallagom.

Oh engedelmes bárány János
metszgete Sobeid jinn verinck
eke chyeioot. Ennagessad ke-
le. Szentszgek meg bárány
kes bünemot, es a Világbul
bolilegus hi mult. Kevokach
Lettkei nyugdgranak a q-
ha; Lohreban Amen, Amen

Ex Libris Gregy. Dni
Andr. Várarj.

RMK. I.

811

